

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΑ΄

Δευτέρα 6 Απριλίου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1438
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Ν. Καραμέως, Α. Ασημακοπούλου, Γ. Κασαπίδη, Ε. Γεωργοπούλου - Σαλτάρη και Θ. Μπακογιάννη, σελ. 1422, 1424, 1425
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν οι συμμετέχοντες στην εναρκτήρια διαδικασία συγκρότησης της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους, σελ. 1384
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1355, 1376, 1380, 1381, 1394, 1396, 1399, 1400, 1401, 1402, 1407, 1410, 1413, 1415, 1416, 1417, 1419, 1420, 1423, 1424, 1425, 1426, 1438
5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1392, 1413
6. Συλλυπητήρια αναφορά της Προέδρου της Βουλής, κ. Ζωής Κωνσταντοπούλου, στις οικογένειες της Μπούμπας Δημητροκάλλη, αδελφής του Μανώλη Γλέζου, του Σωτήρη Μπάγια, αντισεισμηγέα του Αρείου Πάγου και της Μαρίας Λουλέ, αγωνίστριας της Αριστεράς και μέλους του ΚΚΕ, σελ. 1355, 1399
7. Ανακοινώνεται αίτηση με αριθμ. πρωτοκόλλου 1475/ 6-4-2015 προς την Πρόεδρο της Βουλής, κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου, που κατατέθηκε από τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Αντώνη Σαμαρά και εβδομήντα πέντε Βουλευτές του κόμματός του, με θέμα: «Πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της πορείας της οικονομίας, της προσφυγής της χώρας στο μηχανισμό στήριξης, της ανάγκης υπογραφής δανειακών συμβάσεων και της επικαιροποίησης αυτών συνδεδεμένων με μνημόνια», σελ. 1355 - 1375
8. Αναφορά στην κατάθεση πρότασης για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνη Σαμαρά και εβδομήντα πέντε Βουλευτές του κόμματός του, σελ. 1355, 1376, 380, 1381, 1392, 1397, 1401, 1403, 1408, 1409, 1411, 1420
9. Ανακοινώνεται η υπ' αριθμ. 1448/4-4-2015 απόφαση της Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, κ. Ζωής Κωνσταντοπούλου, για τη σύσταση Ειδικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για τη διερεύνηση της αλήθειας σχετικά με τη δημιουργία και τη διόγκωση του δημοσίου χρέους, το λογιστικό Έλεγχο του χρέους και την προαγωγή της διεθνούς συνεργασίας της Βουλής με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα Κοινοβούλια άλλων χωρών και Διεθνείς Οργανισμούς σε θέματα χρέους, προς το σκοπό της ευαισθητοποίησης και ενεργοποίησης της κοινωνίας, της διεθνούς κοινότητας και της διεθνούς κοινής γνώμης, που ονομάζεται: «Επιτροπή Αλήθειας Δημοσίου Χρέους», σελ. 1377 - 1379
10. Αναφορά στην Ειδική Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων: "Επιτροπή Αλήθειας Δημοσίου Χρέους", σελ. 1377, 1380, 1381, 1392, 1402, 1408, 1409, 1413, 1415, 1419, 1420
11. Ανακοινώνεται το υπ' αριθμ. 1413/3-4-2015 έγγραφο του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, σύμφωνα με το οποίο ορίζεται αναπληρωτής Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Αττικής Ηλίας Κασιδιάρης, σελ. 1422
12. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής

Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και 148 Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και 12 Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των Μνημονίων», σελ. 1355, 1381 - 1425, 1438

13. Ονομαστική ψηφοφορία επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης, σελ. 1426 - 1437

14. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής ψηφοφορίας, σελ. 1426 - 1432

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1355 - 1416, 1416 - 1423, 1424 - 1438

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 1416, 1423 - 1424

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 1417
ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 1420
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. ,	σελ. 1355
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 1419, 1420
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 1407, 1413
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. ,	σελ. 1410
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. ,	σελ. 1416
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 1394
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 1413
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. ,	σελ. 1415
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,	σελ. 1376, 1425
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 1376
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 1355, 1376, 1380, 1381, 1394, 1396, 1400, 1401, 1402, 1407, 1410, 1413, 1415, 1417, 1420, 1425, 1426, 1438
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 1413
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. ,	σελ. 1380
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 1376, 1380, 1396, 1399
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 1417
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 1376, 1438
ΠΑΠΠΑΣ Ν. ,	σελ. 1400, 1401
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 1423, 1424, 1410
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 1380, 1381, 1417, 1420
ΣΑΜΑΡΑΣ Α. ,	σελ. 1408
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 1400, 1401
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 1407
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 1376
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. ,	σελ. 1423, 1424
ΧΟΥΝΤΗΣ Ν. ,	σελ. 1396

ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 1413

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1392, 1413

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 1413

ΜΑΡΔΑΣ Δ. , σελ. 1392

Γ. Επί της κατάθεσης της πρότασης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 1411

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1392

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1355

ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 1380

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 1376

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1380, 1420

ΠΑΠΠΑΣ Ν. , σελ. 1401

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 1381

ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 1403

ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 1408, 1409

ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 1376

ΧΟΥΝΤΗΣ Ν. , σελ. 1397

Δ. Επί της σύστασης της «Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους»:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 1413

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1392

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 1415

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1377, 1380, 1381, 1420

ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 1380

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 1416

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1380, 1420

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 1381, 1419

ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 1409

ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 1408, 1409

ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 1402

Ε. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 1410, 1411, 1412, 1413

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 1419, 1420

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 1413

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 1384, 1386

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1392

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 1425

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1381, 1400

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 1394, 1395, 1396

ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 1424

ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1388

ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1382

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 1399

ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 1416

ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ Κ. , σελ. 1390

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1420

ΠΑΠΠΑΣ Ν. , σελ. 1401, 1402

ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 1423, 1424

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 1417, 1419, 1420

ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 1403, 1407, 1409

ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 1387

ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 1405, 1407, 1408, 1409

ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 1402

ΧΟΥΝΤΗΣ Ν. , σελ. 1396, 1397, 1398

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΑ'

Δευτέρα 6 Απριλίου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 6 Απριλίου 2015 ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΖΩΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάει η συνεδρίαση.

Κατ' αρχάς να ζητήσω συγγνώμη για την καθυστερημένη έναρξη. Υπάρχουν κάποια υπηρεσιακά και τεχνικά ζητήματα, τα οποία έπρεπε να λυθούν. Θα έλθω σε αυτά αμέσως μετά.

Θα ήθελα, όμως, πριν μπούμε στην ημερήσια διάταξη να πω, διερμηνεύοντας πιστεύω και τα αισθήματα του Σώματος, ότι η Βουλή εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια της Μπούμπας Δημητροκάλλη, αδελφής του Μανώλη Γλέζου, αγωνίστριας της Αριστεράς και της Αντίστασης που έφυγε τα ξημερώματα σε ηλικία ογδόντα ενός ετών.

Επίσης, διερμηνεύοντας τα αισθήματα του Σώματος, η Βουλή εκφράζει τη θλίψη της και τα συλλυπητήρια στην οικογένεια του αντισεισμηγέα του Αρείου Πάγου, του αποβιώσαντος Σωτήρη Μπάγια, ενός δημοκρατικού δικαστικού λειτουργού που με τη στάση ζωής του έδωσε μάθημα δημοκρατίας και προσήλωσης στις αρχές του κράτους δικαίου.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν ήταν ΣΥΡΙΖΑ ο Μπάγιας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρία Βούλτεψη, ήταν ανάρμοστο το σχόλιό σας. Ζητώ τη συναίνεσή σας, για να διαγραφεί από τα Πρακτικά.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ζητώ τη συναίνεσή σας, για να διαγραφεί από τα Πρακτικά.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν ήταν ΣΥΡΙΖΑ ο Μπάγιας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Όχι, κυρία Βούλτεψη. Σεβαστείτε τη μνήμη ενός ανθρώπου.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ήταν προσωπικός μου φίλος και δεν θα τον χρησιμοποιήσετε εσείς. Δεν υπάρχουν χουντικοί δικαστές. Είναι δημοκρατικοί όλοι οι δικαστές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο Πρόεδρος της Βουλής διερμηνεύει τα αισθήματα της Βουλής και ολόκληρου του Σώματος. Καθίστε, κυρία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Βρήκατε τώρα να χωρίσετε τους ανθρώπους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και εκατόν σαράντα οκτώ Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και δώδεκα Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των μνημονίων».

Θέλω να σας πω κατ' αρχάς ότι καθυστέρησε η έναρξη των εργασιών μας για δύο αντικειμενικούς, τεχνικούς και υπηρεσιακούς λόγους.

Ο πρώτος ήταν ότι μέχρι και προ δεκαπενταλέπτου μεταδιδόταν η Επιτροπή Δημόσιας Τάξης Δικαιοσύνης και Δημόσιας Διοίκησης από το κανάλι της Βουλής και δεν θέλησα να διακοπεί για να ξεκινήσει η μετάδοση των εργασιών της Ολομέλειας.

Ο δεύτερος είναι ότι συναφώς –και παρακαλώ ιδίως τους συναδέλφους που δεν ανήκουν σε εκείνη την Κοινοβουλευτική Ομάδα που κατέθεσε την πρόταση να το ακούσουν και να ενημερωθούν γιατί έχει σημασία και θα απασχολήσει- κατατέθηκε στις 16.00' το απόγευμα σήμερα με αριθμό πρωτοκόλλου 1475/6-4-2015 αίτηση χρονολογημένη 3 Απριλίου 2015 προς την Πρόεδρο της Βουλής, κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου, με θέμα «Πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση της πορείας της οικονομίας, της προσφυγής της χώρας στον μηχανισμό στήριξης, της ανάγκης υπογραφής δανειακών συμβάσεων και της επικαιροποίησης αυτών συνδεδεμένων με μνημόνια».

Αυτή είναι μία πρόταση την οποία υπογράφει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς και εβδομήντα πέντε Βουλευτές του κόμματός του. Επειδή χρονολογείται 3 Απριλίου του 2015 και επειδή κατατέθηκε δύο ώρες πριν την έναρξη της συνεδρίασης με αντικείμενο την πρόταση, την οποία κατέθεσε ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας και οι εκατόν σαράντα οκτώ Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Πάνος Καμμένος και οι δώδεκα Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των μνημονίων, σύμφωνα με τα άρθρα 68 παράγραφος 2 του Συντάγματος και 144 του Κανονισμού της Βουλής, και για να υπάρχουν όλες οι δυνατότητες προς τη Βουλή, έδωσα εντολή στις αρμόδιες υπηρεσίες, παρά τον ελάχιστο χρόνο που υπήρχε, και

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ
ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

έχουν ήδη διανεμίει προς όλους τους Βουλευτές και αναρτήσει στην ιστοσελίδα της Βουλής αυτήν την πρόταση από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Υπάρχει συνάφεια αντικειμένου. Υπάρχει διαφορά ως προς τη διαδικασία, με την έννοια ότι η εξεταστική επιτροπή που ζητεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση ζητά να ξεκινήσει τις εργασίες της μετά το τέλος της τετράμηνης παράτασης του μηνονίου -αυτή είναι η διατύπωση που περιέχει- που ζήτησε και έλαβε η σημερινή Κυβέρνηση ως τέλος Ιουνίου και καταλήγει με την παρατήρηση ότι «διαφορετικά κάθε τέτοια συζήτηση, όπως και αυτήν της εξεταστικής επιτροπής που προτείνει η Κυβέρνηση λειτουργεί μόνον αποπροσανατολιστικά την ώρα που η χώρα αντιμετωπίζει δραματικά προβλήματα». Αυτή είναι η επί λέξει διατύπωση.

Ως Πρόεδρος της Βουλής δεν θέλησα να προκαταλάβω οτιδήποτε. Δεν ξέρω ποιες είναι οι προθέσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν δηλαδή θέλει ή δεν θέλει να συζητηθεί η πρότασή της σήμερα. Εξέλαβα από το γεγονός ότι κατετέθη δύο ώρες πριν από τη σημερινή συζήτηση ότι ενδεχομένως να επιθυμεί να συζητηθεί η πρότασή της σήμερα. Η κατακλείδα παράγραφος, από την άλλη πλευρά, μεταθέτει το ζήτημα και τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής σε μεταγενέστερο διάστημα, οπότε θέ-

λοντας να δώσω και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση τη δυνατότητα να απευθυνθεί στο Σώμα και να εξηγήσει ακριβώς τι προτείνει επί της διαδικασίας αλλά και στους Βουλευτές να ενημερωθούν φρόντισα τουλάχιστον να έχει διανεμηθεί η πρότασή αυτή σε όλους.

Θέλω να σας ενημερώσω ότι προϋπόθεση για τη συζήτηση μιας πρότασης εξεταστικής επιτροπής είναι η διανομή στους Βουλευτές. Επίσης, είναι και η εγγραφή στην ημερήσια διάταξη. Κατά τον Κανονισμό, στην ειδική ημερήσια διάταξη εγγράφονται τα θέματα δύο ημέρες πριν. Αυτό είναι το χρονικό όριο που θέτει ο Κανονισμός. Το είχα επισημάνει και όταν υπήρξαν κάποιες διαμαρτυρίες σε σχέση με τον προσδιορισμό της ημερήσιας διάταξης για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, στην οποία κάποιες Κοινοβουλευτικές Ομάδες υποστήριζαν ότι έπρεπε να υπάρχει μεγαλύτερο διάστημα. Είναι δύο μέρες το διάστημα, δεν είναι δύο ώρες. Ωστόσο, εάν υπάρξει ομόφωνη -θα έλεγα- απόφαση του Σώματος για να συζητηθεί και αυτή η πρόταση σήμερα, νομίζω ότι πρέπει να δοθεί αυτή η δυνατότητα.

(Η προαναφερθείσα πρόταση της Νέας Δημοκρατίας έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1475.....

Ημερομ. 06/04/2015

ώρα 4.00μμ.
κατάθεσις!

Παρασκευή, 3 Απριλίου 2015

Προς:
Πρόεδρο Βουλής
κα. Ζωή Κωνσταντοπούλου

Θέμα: Πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της πορείας της οικονομίας, της προσφυγής της χώρας στο Μηχανισμό Στήριξης, της ανάγκης υπογραφής Δανειακών Συμβάσεων και της επικαιροποίησης αυτών, συνδεδεμένων με «Μνημόνια».

Η Νέα Δημοκρατία, θεωρούσε και θεωρεί ότι τα σημερινά προβλήματα της χώρας απαιτούν, πάνω απ' όλα, συνεννόηση και συναίνεση.

Αυτά ακριβώς είχε υποστηρίξει και στο παρελθόν, ήδη από το Φεβρουάριο του 2010, πριν ακόμα από την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου. Το ίδιο ακριβώς υποστηρίζει και σήμερα...

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, κινείται ακριβώς αντίθετα: Προσπαθεί να διχάσει τον Ελληνικό λαό και να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από τη σημερινή εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση της χώρας για την οποία φέρει τεράστια ευθύνη εξαιτίας των αντιφάσεων και των παλινωδιών της. Αυτό είναι το δικό της κίνητρο για πρόταση σύστασης Εξεταστικής Επιτροπής που υπέβαλε.

Η αλήθεια, όμως, δεν μπορεί να τεμαχίζεται, να συσκοτίζεται και να συγκαλύπτεται, όπως επιδιώκει η σημερινή κυβέρνηση. Για το λόγο αυτό, η Νέα Δημοκρατία καταθέτει **ολοκληρωμένη πρόταση για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για την Οικονομία από το 1981 μέχρι σήμερα**. Και αυτό για να διερευνηθούν πλήρως και τα αίτια της κρίσης που οδήγησε στο Μνημόνιο, και οι χειρισμοί που έγιναν πριν και μετά την υπογραφή του Μνημονίου. Δηλαδή από την εποχή που άρχισε να διογκώνεται το χρέος, και να παραλύει ο παραγωγικός ιστός της χώρας.

Για την περίοδο από το 1981 μέχρι το Φεβρουάριο του 2010, ισχύει πλήρως η «Πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της πορείας των δημοσιονομικών μεγεθών και της ποιότητας των δημοσιονομικών στοιχείων» που κατατέθηκε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, στις 26 Φεβρουαρίου 2010 (επισυνάπτεται).

Τι συνέβη μετά την ημερομηνία αυτή;

- Τον Μάιο 2010, επτά μήνες μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009, η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ οδήγησε τη χώρα στην υπογραφή της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης και του Μνημονίου Κατανόησης (ΜοU/ΜΕΦΡ) που τη συνοδεύει, με τους εταίρους της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.
- Ακολούθησε και η 2^η Δανειακή Σύμβαση - Κύρια Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, το Μάρτιο του 2012.

Και στη συνέχεια:

- Η 1^η Τροποποίηση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, το Δεκέμβριο του 2012.
- Η 2^η Τροποποίηση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, το Δεκέμβριο του 2014, όταν και η προηγούμενη Κυβέρνηση ζήτησε την επέκταση της Σύμβασης για τους 2 πρώτους μήνες του 2015.
- Και η 3^η Τροποποίηση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, το Φεβρουάριο του 2015, όταν και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ ζήτησε την επέκταση της Σύμβασης για άλλους 4 μήνες μέσα στο 2015.

Να σημειωθεί ότι οι «επικαιροποιήσεις» των Συμβάσεων είναι ίδιες, αφού, μεταξύ άλλων, διέπονται από το αγγλικό δίκαιο, εναποθέτουν, σε περίπτωση διαφοράς, την αποκλειστική δικαιοδοσία των δικαστηρίων στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και αναφέρουν ότι η Ελλάδα παραιτείται, αμετάκλητα και άνευ όρων, από οποιαδήποτε ασυλία της οποίας είναι ή ενδέχεται να καταστεί δικαιούχος, όσον αφορά στην ίδια ή τα περιουσιακά της στοιχεία. Ενώ όλες συνδέονται με την Κύρια Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, της 15^{ης} Μαρτίου 2012.

Μάλιστα, η σημερινή 3^η Επικαιροποίηση της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ περιλαμβάνει, σύμφωνα με τη συμφωνία της 20^{ης} Φεβρουαρίου, και έναν πρόσθετο, δυσμενή όρο: την επιστροφή προς το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) ομολόγων ύψους 10,9 δισ. ευρώ από το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ).

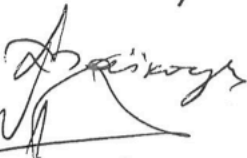
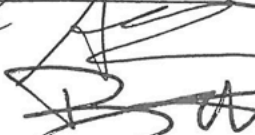
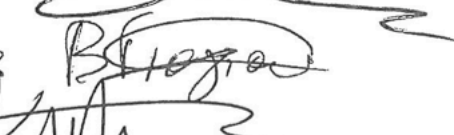
Με αυτά τα δεδομένα, προτείνουμε τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, κατά το άρθρο 68 του Συντάγματος και 144 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να υπάρξει η προτεινόμενη κατά τα ανωτέρω πλήρης διερεύνηση της υπόθεσης για την αποκάλυψη των πραγματικών δεδομένων, **από το 1981 μέχρι σήμερα**, σχετικά με την πορεία της οικονομίας, της προσφυγής της χώρας στο Μηχανισμό Στήριξης, της ανάγκης υπογραφής Δανειακών Συμβάσεων και της επικαιροποίησης αυτών, συνδεδεμένων με «Μνημόνια».

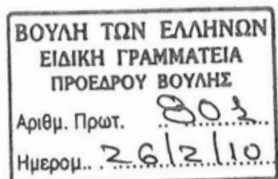
Επειδή η πρόταση αυτή υπογράφεται από τον απαιτούμενο (κατά το άρθρο 144 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής) αριθμό Βουλευτών και επειδή πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, ζητάμε να συγκληθεί η Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να ληφθεί απόφαση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής με το προτεινόμενο, ως παραπάνω, αντικείμενο έρευνας.

Υποστηρίζουμε μάλιστα, ότι σε κάθε περίπτωση, η Εξεταστική Επιτροπή που προτείνουμε, πρέπει να ξεκινήσει τις εργασίες της μετά το τέλος της 4μηνιας παράτασης του «Μνημονίου» που ζήτησε και έλαβε η σημερινή Κυβέρνηση ως τέλη Ιουνίου. Διαφορετικά, κάθε τέτοια συζήτηση, όπως και αυτή της Εξεταστικής Επιτροπής που προτείνει η Κυβέρνηση, λειτουργεί μόνον αποπροσανατολιστικά, την ώρα που η χώρα αντιμετωπίζει δραματικά προβλήματα.

ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ
 ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΣΤΑΚΗΣ
 ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΦΑΡΔΗΣ
 ΑΝΝΑ-ΜΙΣΣΗΛ ΑΓΕΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
 ΝΤΟΤΑ ΥΠΑΣΤΟΓΙΑΝΝΗ
 ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ
 ΧΑΡΔΙΟΦΡΟΣ ΑΔΑΜΑΚΙΔΗΣ
 ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΥΗ
 ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΤΙΝΟΥ
 ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΣΙ
 ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ
 ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΔΗΣ
 ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ
 ΝΑΤΑΛΙΑΣ ΒΟΡΑΝΤΣ
 ΦΩΤΕΪΝΗ ΑΡΧΑΝΤΟΠΟΥΛΗ
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ
 ΚΙΚΙΛΙΑ ΒΑΛΙΩΤΗ
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
 ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
 ΛΑΒΑΚΗΣ ΑΣΚΟΥΒΑΚΙΩΤΗΣ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΑΓΑΠΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
 ΟΝΟΛΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Αντωνιάδης Ιωάννης
 Κορκαφίδης Δημήτριος
 Μπαρδάνης Νότης
 Τραυλίδης Ιωάννης
 Μπαρδάνης Ευάγγελος
 Μπουκόρος Χρήστος
 Ράπτη Έλενα
 Στανάκης Δημήτριος
 Τσίπρας Κωνσταντίνος
 ΒΕΣΥΡΑΚΗΣ Ιωάννης
 Δημοσάκης Αναστάσιος
 Μητσότσης Κυριάκος
 Θείων Φορτσάκης Φ. Δοττίου
 Άννα Καραμανλή
 Σπυρίδης Σπυρίδης
 Αλέξανδρος Κοντός
 Καλαφάτης Σταύρος
 Κουρκαφίδης Γεφ.
 Πίκας Δεέφανος
 Κωστής Χατζηδάκης
 Κουκοδύμης Κωνσταντίνος
 Βλάχος Γεώργιος
 Μάξιμος Χαράμπαρης
 ...

ΝΙΚΗΤΗ ΚΑΛΥΓΑΝΗ
 Χρήστος Στεφανάρας
 ΝΙΚΟΣ ΓΕΡΔΙΑΣ
 Γιώργος Αλφειός
 Γιώργος Αρζυμάνης
 ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ
 ΑΜΑΣΤΑΣΙΑΝΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
 ΒΛΑΔΙΣ ΚΩΝΙΝΟΣ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΙΟΓΓΙΑΝΝΗΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΩΓΓΙΑΝΝΗΣ
 ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
 ΣΤΥΛΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ
 ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ
 ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
 ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ
 ΧΡΗΣΤΑΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
 ΚΩΣΤΑΣ ΑΝ. ΤΑΒΟΥΛΑΣ
 ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
 ΒΑΣΙΛΗΣ ΟΥΡΟΥΚΙΑΝ
 ΕΚΡΕΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
 ΠΑΝΤΩΝ ΜΑΡΤΑ

Παρασκευή, 26 Φεβρουαρίου 2010

Προς:

Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Θέμα: Πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της πορείας των δημοσιονομικών μεγεθών και της ποιότητας των δημοσιονομικών στοιχείων.

Η Νέα Δημοκρατία, σ' αυτήν την εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία, κατά την οποία η Χώρα και ο Ελληνικός Λαός πλήττονται από τις συνέπειες της παγκόσμιας κρίσης -τις οποίες καθιστούν ακόμη πιο επώδυνες, για το παρόν και το μέλλον, οι χρόνιες παθολογίες της Οικονομίας μας- έχει τηρήσει, χωρίς παρεκκλίσεις και συμβιβασμούς, στάση εθνικής ευθύνης. Μακριά από λαϊκισμούς και κομματικές σκοπιμότητες, στήριξε και στηρίζει αποφάσεις που βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση για την έξοδο από την οικονομική κρίση, ενώ καταθέτει συγκεκριμένες προτάσεις για το συμφέρον του τόπου, τις αναγκαίες αναπτυξιακές ανάγκες, τη συγκράτηση της ανεργίας.

Η Νέα Δημοκρατία θεωρούσε και θεωρεί ότι το σημερινό οικονομικό και κοινωνικό διακύβευμα για τον Τόπο απαιτεί, πρωτίστως, κλίμα συνεννόησης και συναίνεσης. Απαιτεί τη μεγαλύτερη δυνατή συνένωση δυνάμεων και προσπάθειών σε κοινή γραμμή.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ, ακολουθώντας νοοτροπίες και πρακτικές του παρελθόντος τους, κινούνται προς την αντίθετη κατεύθυνση. Την κατεύθυνση του λαϊκισμού, της προχειρότητας, του κομματικού ρεβανσισμού και, συνακόλουθα, της άκρως επικίνδυνης, ιδίως για τα σημερινά δεδομένα, προκλητικής πολιτικής ανευθυνότητας.

Χαρακτηριστικό δείγμα ανευθυνότητας είναι η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής ως προς τη διερεύνηση των δημοσιονομικών στοιχείων της Οικονομίας μας. Το περιεχόμενο της πρότασης αυτής και, κυρίως, το χρονικό διάστημα στο οποίο περιορίζει την έρευνα -από το 2004 έως τον Οκτώβριο του 2009- αποδεικνύουν ότι η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ δεν αποσκοπούν, ούτε στην εμπέδωση της διαφάνειας στην Οικονομία, ούτε στην καθιέρωση σταθερών και αποτελεσματικών κανόνων για τη θεσμική αξιοπιστία της χώρας. Δεν επιδιώκουν την αποκάλυψη, αλλά τη συσκότιση και την απόκρυψη της αλήθειας.

Ειδικότερα, μέσα από την πρόταση του ΠΑΣΟΚ αναδεικνύεται το κρυφό, πλην όμως τεράστιο, έλλειμμα πολιτικής ευθύνης της Κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ, που - αδιαφορώντας προκλητικά, τόσο για την εικόνα και την αξιοπιστία της Χώρας, όσο και για την ίδια την ποιότητα της πολιτικής μας ζωής- επιδιώκουν αποκλειστικώς και μόνο δύο στόχους:

Πρώτον: Να αποσιωπήσουν το γεγονός ότι, προεκλογικώς, και ενώ κατά τη δική τους ομολογία είχαν πλήρη γνώση της κατάστασης της Οικονομίας μας, είπαν, συνειδητά, ψέματα στον Ελληνικό Λαό και του έδωσαν αφειδώς υποσχέσεις που, βεβαίως, εγνώριζαν ότι δεν μπορούν να εκπληρώσουν. Και αυτό, κατά τη στιγμή που η Νέα Δημοκρατία είχε πει ευθαρσώς και εντίμως

την αλήθεια για την κρίσιμη κατάσταση της οικονομίας, παρουσιάζοντας παράλληλα δέσμη αναγκαίων μέτρων.

Δεύτερον: Να συγκαλύψουν τις μεγάλες ευθύνες τους για το γεγονός ότι επί τέσσερις μήνες –όταν η σημερινή συγκυρία δεν επιτρέπει να χαθεί ούτε μια ημέρα– δεν πήραν κανένα επαρκές και αποτελεσματικό μέτρο, για την αντιμετώπιση της κρίσης, παρά τις αυστηρές συστάσεις των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με δυσμενείς συνέπειες για την ανάπτυξη, την απασχόληση και το κόστος δανεισμού της Χώρας.

Υπό τα δεδομένα αυτά, και επειδή η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ εμμένουν στη σύσταση μιας καθ' όλα προσχηματικής Εξεταστικής Επιτροπής, η Νέα Δημοκρατία καταθέτει την πρόταση αυτή για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για την Οικονομία ώστε, με κύριους άξονες την εμπέδωση της διαφάνειας και τη διαμόρφωση σταθερών και υγιών κανόνων για το μέλλον, να αναδειχθούν οι πραγματικές αιτίες που οδήγησαν, διαχρονικώς και, συγκεκριμένα, από το 1981 –από την είσοδο, δηλαδή, της Χώρας στην τότε ΕΟΚ– την Οικονομία μας στη σημερινή κατάσταση, τόσο ως προς τα δημοσιονομικά μεγέθη, όσο και ως προς την ποιότητα των δημοσιονομικών στοιχείων.

Ειδικότερα και ενδεικτικά:

1ον. Ως προς την πορεία των δημοσιονομικών μεγεθών:

Τη δεκαετία του 1980, αναπτύχθηκαν έντονες δημοσιονομικές ανισορροπίες και ακολουθήθηκε μια επεκτατική πολιτική με αποτέλεσμα την εκρηκτική διόγκωση του δημοσίου χρέους.

Αυτές οι δημοσιονομικές επιλογές εκείνης της περιόδου επιβάρυναν και επιβαρύνουν, ακόμη και σήμερα, την Ελληνική οικονομία.

Η άνοδος του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης, κατά τη διάρκεια αυτής της δεκαετίας, οφειλόταν, κυρίως, στα υψηλά πρωτογενή δημοσιονομικά ελλείμματα. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι, σε αυτή τη δεκαετία, το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης ήταν, κατά μέσο όρο, 12,9% του Α.Ε.Π., κάτι που ποτέ προηγουμένως δεν είχε συμβεί στην Ελλάδα, για τόσο μεγάλο διάστημα και που, φυσικά, δεν έχει επαναληφθεί έκτοτε.

Όπως διαπίστωνε ο Ο.Ο.Σ.Α. «το πιο καταπληκτικό και ίσως πιο καταστροφικό χαρακτηριστικό της μακροοικονομικής διαχείρισης στην Ελλάδα, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, ήταν η απότομη αύξηση του ελλείμματος του Δημοσίου Τομέα» [OECD: Greece, Economic Survey 1990 – 1991, Paris 1991, σελ. 13].

Αυτά τα τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα οδήγησαν στην έκρηξη του δημοσίου χρέους, από το 22% το 1980 στο 71% το 1990. Έτσι, ενώ στις αρχές της δεκαετίας, η Ελλάδα ήταν η λιγότερο χρεωμένη χώρα της σημερινής Ευρωζώνης, στο τέλος της, μετά από δύο υποτιμήσεις της δραχμής, μετά από μια διετία ασφυκτικής λιτότητας, και αφού η χώρα απορρόφησε τα Κοινοτικά Μεσογειακά Προγράμματα, βρέθηκε με τριπλάσιο χρέος.

Αυτό, είχε ως αποτέλεσμα οι δαπάνες για τόκους του δημοσίου χρέους να αποκτήσουν τη δική τους δυναμική και να αυξηθούν, από το 2% του Α.Ε.Π. το 1980, στο 10% του ΑΕΠ το 1990 (δεδομένου, μάλιστα, ότι το 1990 ένα μεγάλο

μέρος του δημοσίου χρέους ήταν αφανές και μη εξυπηρετούμενο, τα επίσημα στοιχεία υποεκτιμούν το κόστος εξυπηρέτησής του).

Από το 1990, ξεκίνησε μια συστηματική προσπάθεια αντιμετώπισης των ανισορροπιών και στρεβλώσεων της Ελληνικής οικονομίας. Η Ελλάδα υιοθέτησε ένα πρόγραμμα αντιμετώπισης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων με στόχο την ονομαστική σύγκλιση και έκανε συγκεκριμένα βήματα απελευθέρωσης της οικονομίας.

Όμως, κατά τη δεκαετία του 1980 είχε σημειωθεί και μια εκρηκτική αύξηση στα χρέη των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών και των αγροτικών συνεταιρισμών. Τα χρέη αυτά εντάχθηκαν στο επίσημο δημόσιο χρέος μεταγενέστερα, στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι οι εγγυήσεις του Δημοσίου για δάνεια από ιδιωτικές και δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ανήλθαν το 1989 στο 32% του Α.Ε.Π. Τα επόμενα 3 χρόνια, περίπου, οι μισές - από αδυναμία εξυπηρέτησής τους - κατέπεσαν εκτοξεύοντας το χρέος στο 110% του Α.Ε.Π.

Μετά την περίοδο 1990-1993, το ποσοστό του δημοσίου χρέους ως προς το Α.Ε.Π. σταθεροποιήθηκε. Αφενός, ο κύριος όγκος των «αφανών» χρεών της δεκαετίας του 1980 ενσωματώθηκε στο επίσημο χρέος μέχρι το 1993 και αφετέρου είχαν δημιουργηθεί τα πρώτα πρωτογενή πλεονάσματα (από πρωτογενές έλλειμμα της τάξεως του 5,6% του Α.Ε.Π. το 1989).

Αυτά, όμως, τα πρωτογενή πλεονάσματα, που είχαν δημιουργηθεί στη δεκαετία της ονομαστικής σύγκλισης, άρχισαν σταδιακά να περιορίζονται, και το 2003 η Ελλάδα είχε και πάλι πρωτογενές έλλειμμα, με αποτέλεσμα τη διεύρυνση των δανειακών αναγκών της Γενικής Κυβέρνησης.

Στη συνέχεια, οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας κατάφεραν να μειώσουν το χρέος ως ποσοστό του Α.Ε.Π., μέχρι το ξέσπασμα της διεθνούς κρίσης. Η πραγματικότητα δείχνει ότι, ως τα τέλη του 2007, τόσο τα δημοσιονομικά ελλείμματα, όσο και το δημόσιο χρέος μειώθηκαν σημαντικά, ως ποσοστό του Α.Ε.Π. Μετά το 2008 τα ελλείμματα πράγματι διευρύνθηκαν, κυρίως ως αποτέλεσμα της διεθνούς κρίσης. Ωστόσο, ό,τι και να είχε γίνει πριν το 2008, η διεύρυνση των ελλειμμάτων και του χρέους ως αποτέλεσμα της κρίσης δεν θα μπορούσε να αποφευχθεί. Ακόμη και χώρες που το 2007 είχαν δημοσιονομικά πλεονάσματα και χαμηλό χρέος, είδαν μετά το 2008, λόγω της κρίσης, τα ελλείμματα και το χρέος τους να εκτοξεύονται στα ύψη.

Το μέσο δημοσιονομικό έλλειμμα των χωρών της Ευρωζώνης δεκαπλασιάστηκε ως ποσοστό του Α.Ε.Π. μεταξύ 2007 και 2009. Από το 0,6% του Α.Ε.Π. το 2007, ανέβηκε στο 6,4% του Α.Ε.Π. το 2009. Χώρες όπως η Ιρλανδία, η Ισπανία, η Μεγάλη Βρετανία και οι Ηνωμένες Πολιτείες, παρουσιάζουν ελλείμματα που το 2009 ξεπερνούν το 11% του Α.Ε.Π.

Ως αποτέλεσμα των αυξημένων ελλειμμάτων, υπήρξε και η εκτόξευση του δημοσίου χρέους σε σχέση με το Α.Ε.Π. Το μέσο χρέος των χωρών της Ευρωζώνης ανέβηκε, από το 66% του Α.Ε.Π. το 2007, στο 78% του Α.Ε.Π. το 2009. Βεβαίως, με την εξαίρεση της Ιταλίας και του Βελγίου, η Ελλάδα ξεκίνησε από πολύ υψηλή βάση σε σχέση με το δημόσιο χρέος, λόγω των πολιτικών των προηγούμενων δεκαετιών.

Άλλωστε, δεν πρέπει να λησμονούμε, ότι περίπου 70 δις. ευρώ από τα 80 δις. ευρώ που αυξήθηκε το δημόσιο χρέος στην περίοδο 2004-2008, χρησιμοποιήθηκαν για να αποπληρωθούν υποχρεώσεις των προηγούμενων

Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. (πληρωμές για τόκους, εξοπλιστικές δαπάνες, χρέη νοσοκομείων και υποχρεώσεις στην κοινωνική ασφάλιση).

Σε κάθε περίπτωση, σε συνθήκες διεθνούς χρηματοπιστωτικής στενότητας, η αναχρηματοδότηση του χρέους, που εδώ και πολλά χρόνια βρίσκεται στο 100% του Α.Ε.Π., καθίσταται προβληματική, και σε κάθε περίπτωση πιο ακριβή.

2ον. Ως προς την ποιότητα των δημοσιονομικών στοιχείων:

Από τις αρχές του 2002, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο άρχισε να προειδοποιεί ότι η Κυβέρνηση έκρυβε επιβαρύνσεις στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Την ίδια χρονιά, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέφραζε αμφιβολίες για την ποιότητα των δημοσιονομικών στοιχείων της χώρας μας (Δελτίο Τύπου Νο. 35/2002 της 21ης Μαρτίου 2002 και Δελτίο Τύπου Νο. 116/2002 της 30ης Σεπτεμβρίου 2002).

Αποτέλεσμα των κοινοτικών αμφιβολιών και της αδυναμίας της Eurostat να επιβεβαιώσει τα δημοσιονομικά στοιχεία της Ελλάδας, για τα έτη 2000 και 2001, ήταν η άμεση αναθεώρηση, το Νοέμβριο του 2002, μόνο για την περίπτωση της Ελλάδας, των δημοσιονομικών δεδομένων για τα συγκεκριμένα έτη, υπερδιπλασιάζοντας το δημοσιονομικό έλλειμμα και αυξάνοντας σημαντικά το δημόσιο χρέος, σε σχέση με το Σεπτέμβριο του ίδιου έτους (Δελτίο Τύπου Νο. 132/2002 της 13ης Νοεμβρίου 2002).

Έτσι, μεταξύ 30ης Σεπτεμβρίου και 13ης Νοεμβρίου 2002, τα στοιχεία για το δημοσιονομικό έλλειμμα αναθεωρήθηκαν από -0,8% σε -1,8% του Α.Ε.Π. για το 2000 και από +0,1% σε -1,2% του Α.Ε.Π. για το 2001, καταγράφοντας μία μοναδική περίπτωση χώρας, που μέσα σε λιγότερο από 2 μήνες, αναθεώρησε και υπερδιπλασίασε την εκτίμησή της για το δημοσιονομικό έλλειμμα των προηγούμενων δύο ετών της διακυβέρνησής της.

Το 2004, η Eurostat επανέλαβε τις επιφυλάξεις της (Δελτίο Τύπου Νο. 38/2004 της 16ης Μαρτίου 2004) και μάλιστα ζήτησε από τη χώρα μας ("at the request of Eurostat") να καταθέσει νέα στοιχεία για την περίοδο 2000-2003 (Report on Greek Government Deficit and Debt Statistics, European Commission, January 2010, σελ. 12, υποσημείωση 14).

Λίγο αργότερα, την ίδια χρονιά, προχώρησε σε εκτεταμένες αναταξινομήσεις και αναθεωρήσεις των δημοσιονομικών στοιχείων, καθώς οι προηγούμενες Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε 11 περιπτώσεις, έδιναν παραπλανητικές αναφορές στη Eurostat, για την περίοδο 1997-2003 (Report by Eurostat on the Revision of the Greek Government Deficit and Debt Figures, 22 November 2004).

Αναφορές που σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την υπερεκτίμηση του πλεονάσματος των ασφαλιστικών οργανισμών, την υπερεκτίμηση των φορολογικών εσόδων, την ελλιπή καταγραφή των αμυντικών δαπανών, τη μη ακριβή καταχώρηση της ανάληψης χρεών, τη μη ακριβή καταγραφή της κεφαλαιοποίησης των τόκων, τη μη ορθή ταξινόμηση των κεφαλαιακών μεταβιβάσεων κ.α.

Οι πρόσφατες Εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Report on Greek Government Deficit and Debt Statistics, January 2010] (σελ. 6, 12, 13 και 14) και της Επιτροπής που συνέστησε το Υπουργείο Οικονομικών για την αξιοπιστία των δημοσιονομικών στοιχείων [Ιανουάριος 2010] (σελ. 26) επιβεβαιώνουν αυτή τη διαπίστωση.

Στις παραπάνω επιφυλάξεις και αναθεωρήσεις, θα πρέπει να προστεθούν και οι εκτεταμένες πρακτικές μέσω της «δημιουργικής λογιστικής», που ακολουθήθηκαν την περίοδο 2000-2001, από τις τότε Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την απόκρυψη δημοσίου χρέους και τη μείωση δημοσιονομικού ελλείμματος.

Πρακτικές, που καταγράφονται εκτενέστατα και στο διεθνή, έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο, όπως:

1ον. Συναλλαγές, τις οποίες σήμερα αναγνωρίζει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, κατά τις οποίες η τότε Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το 2001, μέσω πράξεων μετατροπής συναλλαγματικού χρέους από ξένα νομίσματα σε ευρώ, ενέγραφε το συναλλαγματικό όφελος, ενώ -όπου υπήρχε- απέκρυπτε τη συναλλαγματική ζημία, μέσω κρυφού δανεισμού, με μυστικές πράξεις ανταλλαγής επιτοκίων (swaps), τις οποίες συμφώνησε με την Goldman Sachs, με επαχθείς όρους (πήρε συνεπώς τα κέρδη και έκρυψε τις ζημιές). Μάλιστα, η αποπληρωμή του χρέους θα ξεκινούσε από το 2004.

Από αυτές τις συναλλαγές, η κερδοφορία της Goldman Sachs ενισχύθηκε κατά \$300 εκατ. και το στέλεχος της Goldman Sachs που την «έκλεισε» προήχθη σε Partner της εταιρείας. Σύμφωνα μάλιστα με την Έκθεση της Επιτροπής που συνέστησε το Υπουργείο Οικονομικών, «η χρήση ανταλλαγής επιτοκίου, δηλαδή τα swaps, βοηθά στη διαχείριση των τρεχουσών ελλειμμάτων, επηρεάζει όμως τις δανειακές ανάγκες και επομένως και το ύψος του μελλοντικού χρέους».

2ον. Οι τιλοποιήσεις απαιτήσεων το 2000 και 2001, μέσω της προεξόφλησης μελλοντικών ταμειακών ροών. Τιλοποιήσεις που δεσμεύουν μελλοντικά έσοδα για την εκπλήρωση άμεσων οικονομικών αναγκών και σχετίζονται με ανεύθυνη οικονομική πολιτική:

- Στις 23 Νοεμβρίου του 2000, η τότε Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εκχώρησε μελλοντικά έσοδα του Δημοσίου από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων συνολικού ύψους 740 εκατ. ευρώ στην εταιρεία «HELLENIC SECURITIZATION».
- Στις 13 Δεκεμβρίου του 2000, εκχώρησε μελλοντικά έσοδα του Δημοσίου από τα Κρατικά Λαχεία συνολικού ύψους 650 εκατ. ευρώ στην εταιρεία «ΑΡΙΑΔΝΗ».
- Στις 23 Οκτωβρίου του 2001, εκχώρησε μελλοντικά έσοδα του Δημοσίου από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης συνολικού ύψους 2 δις. ευρώ στην εταιρεία «ΑΤΛΑΣ».
- Στις 13 Δεκεμβρίου του 2001, εκχώρησε μελλοντικά έσοδα του Δημοσίου από την «EUROCONTROL» συνολικού ύψους 355 εκατ. ευρώ στην εταιρεία «ΑΙΟΛΟΣ».

Αυτή η εικόνα της χώρας αποτέλεσε το εφιαλτήριο, ώστε η Eurostat, μέσα από μεθοδολογικές επισκέψεις και «σχέδια δράσης», να εκφράσει, αρκετές φορές, μέχρι και σήμερα, αμφιβολίες και ενστάσεις για την ποιότητα των Ελληνικών δημοσιονομικών στοιχείων.

Αποτέλεσμα της συνεργασίας Ελληνικών και Κοινοτικών Αρχών ήταν η βελτίωση σε αρκετούς τομείς και η πρόοδος σε πολλά ζητήματα. Οι πρόσφατες Εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (σελ. 15 και 16) και της Επιτροπής του Υπουργείου Οικονομικών (σελ. 27) επιβεβαιώνουν αυτή τη διαπίστωση.

Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν συστημικά προβλήματα στη συλλογή, την καταγραφή και την παρουσίαση των δημοσιονομικών στοιχείων, μεθοδολογικές αδυναμίες και αναποτελεσματικές τεχνικές διαδικασίες. Προβλήματα που καταγράφονται και στις δύο Εκθέσεις (μεταξύ άλλων στη συγκέντρωση της πληροφόρησης, στην ταχύτητα συλλογής των στοιχείων, στις πρακτικές μεταβίβασης των στοιχείων, στη διαθεσιμότητα των στοιχείων, στις μεθόδους αναγωγής των δειγματοληπτικών ελέγχων στον πληθυσμό, στις πρακτικές μετάβασης από «ταμειακή» σε «εθνικολογιστική» βάση, στην ανεπάρκεια των ελέγχων συνέπειας των στοιχείων, στη χρήση διαφορετικών πηγών για την άντληση των στοιχείων). Προβλήματα που πρέπει ως χώρα να αντιμετωπίσουμε.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όμως, στην τελευταία της Έκθεση, εκφράζει αμφιβολίες και για μια σειρά από στοιχεία που οδήγησαν την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αναθεωρήσει, προς τα πάνω, το έλλειμμα του 2008 (καταγραφή του λειτουργικού πλεονάσματος ή των δανειακών αναγκών διαφόρων φορέων, αναθεωρήσεις της αξίας περιουσιακών στοιχείων, ταξινόμηση των κεφαλαιακών μεταβιβάσεων, καταγραφή των παλαιών οφειλών των νοσοκομείων) (Έκθεση Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σελ. 17-27).

Συγκεκριμένα, για το 2008, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δήλωσε στη Eurostat ότι το έλλειμμα ήταν 7,7% του Α.Ε.Π. έναντι 5,6% του Α.Ε.Π., που είχε δηλώσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Απ' αυτές τις περίπου δύο επιπλέον μονάδες, οι Βρυξέλλες δέχονται μόνο το 0,6%. Αυτό αποδεικνύει ότι η σημερινή Κυβέρνηση, προκειμένου να κατηγορήσει τη Νέα Δημοκρατία, εξέθεσε τη χώρα, καθώς φούσκωσε το έλλειμμα, τόσο, που δεν το δέχεται ούτε η Eurostat.

Σύμφωνα, πάλι, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε ό,τι αφορά το 2009, η γνωστοποίηση από τη νέα Κυβέρνηση της αναθεώρησης του δημοσιονομικού ελλείμματος του 2009 (σύμφωνα, μάλιστα, με τον τότε Γενικό Γραμματέα της Ε.Σ.Υ.Ε. υπήρξαν απανωτές πολιτικές παρεμβάσεις στην παροχή των αναθεωρημένων στοιχείων κατά την περίοδο 16 με 21 Οκτωβρίου 2009 [Έκθεση Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σελ. 18]) οφείλεται στις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης (άσχετα αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αν και γνώριζε την κατάσταση [Δηλώσεις Επιτρόπου Αλμούνια, 14.09.2009] έταζε προεκλογικά τα πάντα στους πάντες και διαβεβαίωνε τους Έλληνες πολίτες ότι «υπάρχουν χρήματα»), στις δημοσιονομικές διολισθήσεις σε χρονιά εκλογών και σε λογιστικές αποφάσεις της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. (Έκθεση Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σελ. 3).

Αποφάσεις της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που επιβάρυναν το έλλειμμα του 2009 (Απάντηση Επιτρόπου κ. Χ. Αλμούνια σε ερώτηση Ευρωβουλευτή κ. Χουντή, 26.01.2010).

Αποφάσεις όπως:

- Η επιβολή έκτακτης εισφοράς στις επιχειρήσεις και στα ακίνητα για να δοθεί η ενίσχυση κοινωνικής αλληλεγγύης στα χαμηλά εισοδήματα. Όμως, η δαπάνη για την πρώτη δόση της ενίσχυσης (500 εκατ. ευρώ) επιβάρυνε το 2009, ενώ όλα τα έσοδα από την έκτακτη εισφορά (1 δις. ευρώ) καταγράφονται στο 2010.
- Η αναστολή εφαρμογής μέτρων, όπως η ρύθμιση για τους ημιυπαίθριους χώρους, ο φόρος στα λαχεία, το Ξυστό και η έκτακτη εισφορά στα «επαγγελματικά» σκάφη αναψυχής.

- Η μεταφορά εσόδων από το ΕΤΑΚ του 2009 στο 2010.
- Η αύξηση της επιστροφής φόρων το 2009, με πάγωμα όμως εφέτος.
- Η αύξηση των πληρωμών για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το τελευταίο τρίμηνο του 2009, χωρίς όμως να πραγματοποιηθούν σχετικές πληρωμές τον εφετινό Ιανουάριο.

Αποφάσεις, παλινωδίες και καθυστέρηση στη στελέχωση του κρατικού μηχανισμού (ενδεικτικά αναφέρεται ότι τοποθετήθηκε Γραμματέας για τα έσοδα στο Υπουργείο Οικονομικών στα μέσα Δεκεμβρίου) με δυσμενείς συνέπειες στα δημοσιονομικά μεγέθη και στο κόστος δανεισμού της χώρας.

Πράγματι, η υστέρηση στα τακτικά έσοδα του Προϋπολογισμού, τους πρώτους μήνες διακυβέρνησης της χώρας (Οκτώβριος - Δεκέμβριος) από το ΠΑΣΟΚ (13,3% σε σχέση με την περσινή περίοδο) είναι υπερτετραπλάσια της αντίστοιχης, που είχε σημειωθεί κατά τους πρώτους εννέα μήνες του 2009 (3,2%). Πιο συγκεκριμένα, η υστέρηση εσόδων στο 9μηνο Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου 2009 σε σχέση με το 2008, σύμφωνα με τα στοιχεία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ήταν 1,2 δισ. ευρώ, ενώ στο τελευταίο τρίμηνο του έτους η υστέρηση ξεπέρασε τα 2 δισ. ευρώ. Δηλαδή, στο τελευταίο τρίμηνο του έτους, μετά τις εκλογές, οι απώλειες εσόδων ήταν σχεδόν διπλάσιες απ' ό,τι στο 9μηνο πριν τις εκλογές.

Οι αγορές άρχισαν να μας τιμωρούν, επιβαρύνοντας το κόστος δανεισμού της χώρας (διεύρυνση spreads) όταν διαπίστωσαν ότι η Κυβέρνηση επιδίδεται σε δηλώσεις, διακηρύξεις και διαβούλευση, χωρίς να λαμβάνει και να προωθεί μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Το αποτέλεσμα είναι σε όλες τις εκδόσεις χρέους που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. (έχουμε αντλήσει 13,6 δισ. ευρώ για το 2010) το κόστος δανεισμού να είναι πολύ υψηλότερο σε σχέση με το παρελθόν (στο 5-ετές ομόλογο ιδιωτικής τοποθέτησης η απόδοση ήταν Euribor + 2,5% [από Euribor + 2%], στα έντοκα γραμμάτια 13 εβδομάδων ήταν 1,67% [από 0,35%], στα έντοκα γραμμάτια 26 εβδομάδων ήταν 1,38% [από 0,59%], στα έντοκα γραμμάτια 52 εβδομάδων ήταν 2,20% [από 0,91%], στο 5-ετές κοινοπρακτικό ομόλογο ήταν 6,10% [από 4,98%]).

Υπογραμμίζεται ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προκήρυξε εκλογές και ζήτησε την ψήφο του ελληνικού λαού τον Οκτώβριο για να λάβει επώδυνα, αλλά αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης, που έφερε στην επιφάνεια τα διαρθρωτικά προβλήματα της οικονομίας, που δημιουργήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες. Ο ίδιος ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος δήλωσε στη Βουλή, στις 24 Νοεμβρίου του 2009, ότι «το έλλειμμα έβαινε προς διψήφιο ποσοστό, αν δεν λαμβάνονταν μέτρα και ότι η μεν Νέα Δημοκρατία είχε πει ότι αν επανεκλεγόταν θα έκοβε δαπάνες, θα πάγωνε αμοιβές και συντάξεις, θα έπαιρνε μέτρα για τη φοροδιαφυγή. Αλλά ήταν άγνωστο τι θα έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.».

Η αδράνεια όμως, η αβελτηρία και η ολιγωρία της Κυβέρνησης κόστισαν στη χώρα, επιφέροντας τη λήψη ακόμη πιο επώδυνων μέτρων στην κοινωνία.

Πεποίθησή μας είναι ότι η Εξεταστική Επιτροπή, που προτείνεται από το ΠΑΣΟΚ, δεν μπορεί, κατά τις δύσκολες αυτές ώρες, να συμβάλει στην αντιμετώπιση των κρίσιμων οικονομικών ζητημάτων, που αντιμετωπίζει η Χώρα και ο Ελληνικός Λαός.

Αντιθέτως, μάλιστα! Μπορεί, μέσα από τις πρακτικές και τις νοοτροπίες ΠΑΣΟΚ, να πλήξει το εσωτερικό εθνικό μέτωπο, αλλά και να επιδεινώσει την προς τα έξω εικόνα της Χώρας. Επειδή, ωστόσο, ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση επιμένουν σε μια εμπαθή πρόταση και επειδή η αλήθεια δεν μπορεί να τεμαχίζεται, να συσκοτίζεται και να συγκαλύπτεται, προτείνουμε τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, κατά το άρθρο 68 του Συντάγματος και 144 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να υπάρξει η προτεινόμενη κατά τα ανωτέρω πλήρης διερεύνηση της υπόθεσης για την αποκάλυψη των πραγματικών δεδομένων σχετικά με την πορεία των δημοσιονομικών μεγεθών και την ποιότητα των δημοσιονομικών στοιχείων, αλλά και για τους εν γένει χειρισμούς, που έγιναν στον τομέα της δημοσιονομικής διαχείρισης από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Η διερεύνηση αυτή, για τους λόγους που αναλυτικά εκθέσαμε πιο πάνω, είναι απαραίτητο να καλύπτει το χρονικό διάστημα από το 1981 έως και το Φεβρουάριο του 2010. Δηλαδή, είναι επιβεβλημένο να ερευνηθούν, εκτός των άλλων, και οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν, αλλά και οι αποφάσεις που εφαρμόστηκαν κατά το πλέον επίμαχο διάστημα, των τελευταίων 4 μηνών, από τον Οκτώβριο του 2009 έως σήμερα. Επειδή η πρόταση αυτή υπογράφεται από τον απαιτούμενο (κατά το άρθρο 144 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής) αριθμό Βουλευτών και επειδή πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, ζητάμε να συγκληθεί η Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να ληφθεί απόφαση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής με το προτεινόμενο, ως παραπάνω, αντικείμενο έρευνας.

Οι Βουλευτές

Σαμαράς Αντώνης

Καραμανλής Κώστας

Σιούφας Δημήτριος

Αβραμόπουλος Δημήτριος

Αναστασιάδης Σάββας

Ανδριανός Ιωάννης

Αντώνιος Ευάγγελος

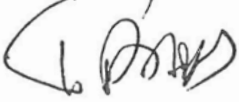
Αποστολάκος Γρηγόρης

Αυγενάκης Ελευθέριος

Αυγερινού Διονυσία

Βαγιωνάς Γεώργιος

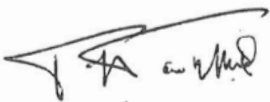
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης

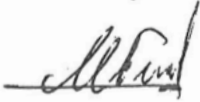
Βλάχος Γεώργιος

Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)

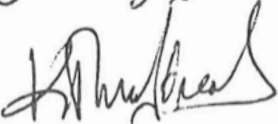
Βρούτσης Ιωάννης

Γαληνός Σπυρίδων

Γιακουμάτος Γεράσιμος

Γιαννάκης Μιχαήλ

Γιαννόπουλος Αθανάσιος

Γκιουλέκας Κωνσταντίνος

Δαβάκης Αθανάσιος

Δένδιας Νικόλαος

Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος

Ζώης Χρήστος

Ιατρίδη Τσαμπίκα

Ιωαννίδης Ιωάννης

Καλαφάτης Σταύρος

Καλογιάννης Σταύρος

Καμμένος Παναγιώτης

Καντερές Νικόλαος

Καραγκούνης Κωνσταντίνος

Καράογλου Θεόδωρος

Καρασμάνης Γεώργιος

Καρυτίδης Αναστάσιος

Κασαπίδης Γεώργιος

Κεδίκογλου Συμεών

Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ

Κεφαλογιάννη Όλγα

Κιλιτίδης Κωνσταντίνος

Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία

Κόλλιας Κωνσταντίνος

Κοντογιάννης Γεώργιος

Κοντός Αλέξανδρος

Κουκοδήμος Κωνσταντίνος

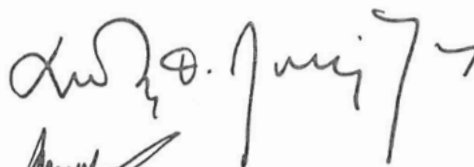
Κωνσταντινίδης Ευστάθιος

Λαμπρόπουλος Ιωάννης

Λέγκας Νικόλαος

Λεονταρίδης Θεόφιλος

Λυκουρέντζος Ανδρέας

Μαρκογιαννάκης Χρήστος

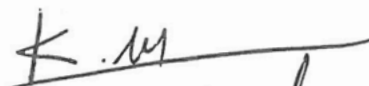
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος

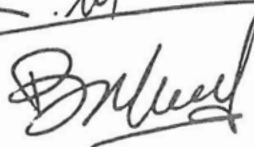
Μεϊμαράκης Ευάγγελος

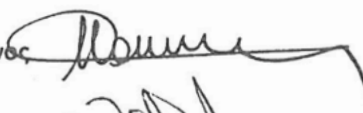
Μητσotάκης Κυριάκος

Μιχαλολιάκος Βασίλειος

Μουσουρούλης Κωνσταντίνος

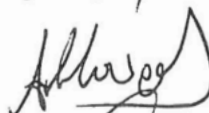
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)

Μπεκίρης Μιχαήλ

Μπούρας Αθανάσιος

Νάκος Αθανάσιος

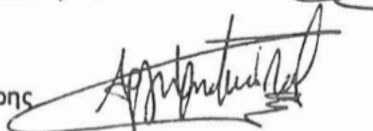
Νεράντζης Αναστάσιος

Νικολόπουλος Νικόλαος

Ντινόπουλος Αργύρης

Παναγιωτόπουλος Νικόλαος

Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)

Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)

Παπαδόπουλος Μιχάλης

Παπαθανασίου Γιάννης

Παπασιώζος Κωνσταντίνος

Παυλόπουλος Προκόπιος

Πιπιλή Φωτεινή

Πλακιωτάκης Ιωάννης

Πολύδωρας Βύρων

Ράπτη Ελένη

Σαλμάς Μάριος

Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)

Σταϊκούρας Χρήστος

Σταμάτης Δημήτριος

Στυλιανίδης Ευριπίδης

Ταλιαδούρος Σπυρίδων

Τασούλας Κωνσταντίνος

Τζαβάρας Κωνσταντίνος

Τζηκαλάγιας Ζήσης

Τζίμας Μαργαρίτης

Τραγάκης Ιωάννης

Τσιάρας Κωνσταντίνος

Τσουμάνη - Σπέντζα Ευγενία

Τσουμάνης Δημήτριος

Χαλκίδης Μιχαήλ

Χατζηγιάκης Σωτήριος

Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)

Χαρακόπουλος Μάξιμος

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης έχει τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πριν υπεισέλθω στο ζήτημα της πρότασης που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία θα ήθελα να μου επιτρέψετε, διερμηνεύοντας και εγώ πιστεύω τα αισθήματα όλων των συναδέλφων, να ζητήσω οι συνεδριάσεις να ξεκινούν στην ώρα τους.

Από εκεί και πέρα δεν μπορώ να δεχθώ ως άλλοθι για καθυστέρηση έναρξης συνεδρίασης της Ολομέλειας το γεγονός ότι το κανάλι της Βουλής αναμεταδίδει συζήτηση μιας επιτροπής. Είναι σαφές ότι το χρονοδιάγραμμα της Ολομέλειας δεν μπορεί να υπακούει στο χρονοδιάγραμμα των επιτροπών.

Και κάτι ακόμα μιας και αναφερθήκατε στο κανάλι της Βουλής: Έχετε συμφωνήσει και έχουμε συζητήσει στη Διάσκεψη των Προέδρων ότι οι συνεδριάσεις των επιτροπών πρέπει να αναμεταδίδονται από το κανάλι της Βουλής. Νομίζω ότι όλοι συμφωνήσαμε σε αυτό, πλην όμως σήμερα το πρωί παρατηρήθηκε κάτι εξαιρετικά ενδιαφέρον: Ότι ενώ συνεδρίαζε Διαρκής Μόνιμη Επιτροπή της Βουλής συζητώντας ένα πολύ σημαντικό θέμα, νομοσχέδιο της Βουλής, νομοθετικό έργο, το κανάλι της Βουλής επέλεξε να αναμεταδίδει τη συζήτηση της «επιτροπής» διότι ακόμα δεν μπορώ να βρω βάσει ποιού άρθρου της Βουλής συστάθηκε αυτή η Επιτροπή για τον λογιστικό έλεγχο του χρέους.

Θα παρακαλούσα λοιπόν να τηρείται η διαδικασία, την οποία εσείς η ίδια ορίσατε. Το κανάλι της Βουλής να αναμεταδίδει τις συνεδριάσεις του νομοθετικού έργου και προφανώς σε καμμία περίπτωση όταν υπάρχει επικάλυψη συνεδρίασης επιτροπής με Ολομέλεια να μην καθυστερεί η Ολομέλεια επειδή η επιτροπή δεν έχει ολοκληρώσει το έργο της. Σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να λειτουργήσει έτσι η Βουλή. Αυτό δε συνέβαινε ποτέ στο παρελθόν.

Τώρα για το ζήτημα το οποίο θίξατε. Η Νέα Δημοκρατία δεν συμφωνεί, κυρία Πρόεδρε, να συζητηθούν οι δύο προτάσεις σήμερα. Έχετε θέσει και εσείς και παρουσιάσατε τις προϋποθέσεις για να συζητηθεί μία πρόταση, όπως αυτή η οποία κατατέθηκε από τη Νέα Δημοκρατία. Πρέπει κατ' αρχάς να έχει εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη. Μπορεί ως προς τον τίτλο οι προτάσεις να φαίνεται ότι έχουν το ίδιο αντικείμενο, αλλά όπως θα καταδειχθεί στη συζήτηση έχουν μια τελείως διαφορετική φιλοσοφία. Κατά συνέπεια στον βαθμό που δεν θα υπάρχει η σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας σήμερα, θα συζητηθεί μόνο η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Η δε πρόταση της Νέας Δημοκρατίας θα εγγραφεί και θα συζητηθεί σε ξεχωριστή συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Εν σχέσει με τη μετάδοση των συνεδριάσεων των επιτροπών, απλώς να ενημερώσω το Σώμα ότι είναι η πρώτη περίοδος κατά την οποία αναμεταδίδονται και μάλιστα ζωντανά οι εργασίες όλων των επιτροπών. Σήμερα υπήρχε για πρώτη φορά επικάλυψη τριών επιτροπών των εργασιών της Επιτροπής Αλήθειας, Δημοσίου Χρέους, της Επιτροπής Δημόσιας Τάξης, Δημόσιας Διοίκησης και Δικαιοσύνης για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης για το σωφρονιστικό σύστημα και της Επιτροπής του άρθρου 49Α για τον διορισμό της διοίκησης της ΔΕΗ.

Το κανάλι της Βουλής έκανε το παν και αναμετέδωσε τις δύο εκ των τριών επιτροπών και θα αναμεταδοθεί και η επιτροπή των ΔΕΚΟ αύριο. Νομίζω πως κάπως καλύτερα και κάπως πιο ευχαριστημένοι πρέπει να είμαστε εν σχέσει με την προηγούμενη περίοδο κατά την διάρκεια της οποίας, ας πούμε, αναμεταδίδονταν συνεδριάσεις από τις 22 του μήνα στις 29 του μήνα ή από τις 23 του μήνα στις 30 του μήνα ή από τις 29 του μήνα στις 4 του επόμενου μήνα κ.λπ..

Όμως, σάς εξήγησα ότι υπήρχε και το τεχνικό ζήτημα και εγώ όφειλα από τη στιγμή που δεν γνωστοποίησε η Κοινοβουλευτική Ομάδα που κατέθεσε την πρόταση ποιες ήταν οι προθέσεις της και προκειμένου να μην προκαταβάλω τα πράγματα για να σας δώσω τη δυνατότητα να ζητήσετε και την κοινή συζήτηση, να κάνω εκείνα τα οποία έπρεπε, ώστε να υπάρχει αυτή η επιλογή. Από τη στιγμή που η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημο-

κρατίας δεν το ζητάει αυτό, νομίζω ότι παρέλκει να το θέσουμε στην Ολομέλεια. Όμως, αντιλαμβάνεστε ότι το αντίθετο, δηλαδή να μην έχω φροντίσει για τη διανομή που έγινε από τις υπηρεσίες σε χρόνο dt, σε μηδενικό χρόνο και να προκαταλάβω ουσιαστικά ότι δεν θα μπορούσε να γίνει συζήτηση, θα μπορούσε να δώσει πεδίο σε μια αντίστροφη κριτική.

Εάν δεν υπάρχει κάποια άλλη παρέμβαση επί του θέματος, τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Φίλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Η κοινή γνώμη ενδιαφέρεται για τη διερεύνηση του μεγάλου θέματος που αφορά την υπαγωγή της χώρας στο μνημόνιο και τις συνθήκες που φτάσαμε εκεί, και μετά από εκεί μέχρι εδώ. Η κοινή γνώμη δεν καταλαβαίνει διαδικαστικού τύπου τερτίπια. Θα περίμενε όλα τα κόμματα να συμφωνήσουμε μέσα από μία διαδικασία σήμερα στη συγκρότηση μίας εξεταστικής επιτροπής το καθένα με το σκεπτικό του, και θα είχαμε όλον τον χρόνο η επιτροπή αυτή να αναζητήσει αλήθειες που η κάθε πλευρά θα μπορούσε να προβάλει κατά τη διαδικασία της έρευνας.

Είναι λυπηρό ότι η Νέα Δημοκρατία επιλέγει από την πλευρά της μία διαδικασία τέτοια που στην ουσία αποφεύγει τη συζήτηση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα κάνουμε δύο συζητήσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Το επιχείρημα ότι θα κάνουμε δύο συζητήσεις που προβάλλει οψίμως τώρα ο κ. Μητσοτάκης είναι ένα επιχείρημα για να μην γίνει ολοκληρωμένα η συζήτηση.

Εμείς, λοιπόν, παρακαλούμε να άρει τα διαδικαστικά θέματα, τα οποία θέτει -ως έχει δικαίωμα βεβαίως- η Νέα Δημοκρατία και να προχωρήσουμε σε μία από κοινού συζήτηση των προτάσεων για τη συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής, όταν μάλιστα, έστω και με καθυστέρηση τώσων ετών και αφού κατέθεσε την πρόταση ο ΣΥΡΙΖΑ, ξύπνησε και η Νέα Δημοκρατία για να φέρει την πρότασή της.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Φίλη.

Επομένως, κύριε Φίλη, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ θέτει προς συζήτηση να συζητηθούν όλες οι προτάσεις -και οι δύο προτάσεις- μαζί. Είναι μία πρόταση, η οποία συμβάλλει στην οικονομία της κοινοβουλευτικής διαδικασίας και πράγματι θα βοηθούσε και σε μία συνολική θεώρηση του πράγματος.

Θα δώσω τη δυνατότητα σε όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους να τοποθετηθούν.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ο κ. Νικολόπουλος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχει ζητήσει εδώ και μία ώρα ο κ. Κουτσούκος τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Δεν τον είδα τον κ. Κουτσούκο. Θα του δώσω τον λόγο αμέσως μετά. Εξάλλου έπεται κατά την τάξη των κομμάτων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν θέλει να προηγηθεί, δεν υπάρχει πρόβλημα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Να προηγηθεί.

Ο κ. Νικολόπουλος σάς δίνει τη σειρά του. Ελάτε, κύριε Κουτσούκο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δεν θέλω να παραβιάζω την κοινοβουλευτική τάξη, αλλά, κυρία Πρόεδρε, σας είχα παρακαλέσει στην προηγούμενη συζήτηση, όταν ήρθε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης με τον τίτλο: «Για την επανεκκίνηση της οικονομίας» να μην καθιερώσετε την «ώρα Κωνσταντοπούλου». Το υπενθυμίζω, με αφορμή τις δικαιολογίες σας. Κατ' αρχάς, είναι δεκτή η συγγνώμη. Άνθρωποι είμαστε, κάνουμε λάθη, αλλά δεν θέλουμε δικαιολογίες, οι οποίες δεν έχουν καμμία λογική βάση, δεδομένου ότι ο προγραμματισμός του καναλιού της Βουλής είναι υπό τη δική σας εποπτεία. Και κατά συνέπεια, θα έπρεπε, όπως κάνετε μέχρι τώρα προγραμματίζοντας την προβολή των συνεδριάσεων, να έχετε μεριμνήσει, ώστε να μην υπάρχει άλλο γεγονός, πολύ δε περισσότερο ένα γεγονός, για το οποίο εμείς έχουμε εκφράσει όχι απλώς τις επιφυλάξεις μας, για μία επιτροπή η οποία είναι προσωπικό σας δημιούργημα και δεν εδράζεται σε κανένα άρθρο του Κανονισμού της Βουλής.

Η δεύτερη παρατήρησή μου έχει να κάνει με την ουσία. Εμείς δεν έχουμε τη δυνατότητα να καταθέσουμε πρόταση, όπως θα θέλαμε για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, διότι όπως έχει δηλώσει ο Πρόεδρός μας, ο κ. Βενιζέλος, είναι καλοδεχούμενη η εξεταστική επιτροπή.

Όμως, όπως θα σας αναλύσει ο εισηγητής μας, ο κ. Λοβέρδος, θεωρούμε ότι αυτή η συγκεκριμένη πρόταση που κατέθεσαν οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ είναι μία πρόταση που εμπεριέχει πολιτικές και επικοινωνιακές σκοπιμότητες, καθώς ορίζει την αφετηρία της εξεταστικής επιτροπής όχι από τότε που άρχισαν να εμφανίζονται τα χρέη και τα ελλείμματα, αλλά από μία συγκεκριμένη πολιτική περίοδο, πολύ δε περισσότερο που θέλει να κλείσει την εξεταστική επιτροπή στην ημερομηνία ανάληψης από αυτήν την Κυβέρνηση, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν της αυτά που θα γίνουν στο τέλος του Ιουνίου, όταν η Κυβέρνηση θα υποχρεωθεί να υπογράψει το τρίτο μνημόνιο.

Κατά συνέπεια εμείς θα θέσουμε σε συζήτηση όσα προφορικά -μιας και δεν έχουμε τη δυνατότητα να καταθέσουμε πρόταση για εξεταστική επιτροπή- θα αναπτύξει ο κ. Λοβέρδος και δεχόμεθα, βεβαίως, τη διεύρυνση της συζήτησης, εφόσον η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ το αποδέχεται και το Προεδρείο, με την παράκληση να δεχτείτε και τις προτάσεις που θα σας καταθέσουμε.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Κουτσούκο, κατ' αρχάς, επειδή το ανέφερε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, το αναφέρατε κι εσείς, καταθέτω και στα Πρακτικά και ανακοινώνω στο Σώμα την υπ' αριθμόν 1448/4-4-2015 απόφαση της Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων για τη σύσταση ειδικής επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για τη διερεύνηση της αλήθειας σχετικά με τη δημιουργία και τη διόγκωση του δημοσίου χρέους, το λογιστικό έλεγχο του χρέους και την προαγωγή της διεθνούς συνεργασίας της Βουλής με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα Κοινοβούλια άλλων χωρών και Διεθνείς Οργανισμούς σε θέματα χρέους, προς τον σκοπό της ευαισθητοποίησης και ενεργοποίησης της κοινωνίας, της διεθνούς κοινότητας και της διεθνούς κοινής γνώμης, που ονομάζεται «Επιτροπή Αλήθειας Δημοσίου Χρέους».

Η σύσταση της επιτροπής ερείδεται στις διατάξεις των άρθρων 49, 162 παράγραφοι 4 και 5 και 162 Α' του Κανονισμού της Βουλής, καθώς, επίσης, στις διατάξεις των άρθρων 98 και 164 ΣΤ' του Κανονισμού της Βουλής, όπως ισχύουν, οπότε μπορείτε να λάβετε γνώση. Έχει αναρτηθεί, βεβαίως, στην «Κοινοβουλευτική Διαφάνεια» από προχθές και έχει υπάρξει και μία διαμαρτυρία του κόμματός σας, το οποίο αιτιάζεται ότι δεν προσεκλήθη ειδικώς σε αυτήν την ανοικτή διαδικασία.

(Η προαναφερθείσα απόφαση της Προέδρου της Βουλής έχει ως εξής:

CC

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Αρ. Πρωτ: 1448

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: «Σύσταση Ειδικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για τη διερεύνηση της αλήθειας σχετικά με τη δημιουργία και τη διόγκωση του δημοσίου χρέους, το Λογιστικό Έλεγχο του χρέους και την προαγωγή της διεθνούς συνεργασίας της Βουλής με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα Κοινοβούλια άλλων χωρών και Διεθνείς Οργανισμούς σε θέματα χρέους, προς το σκοπό της ευαισθητοποίησης και ενεργοποίησης της κοινωνίας, της διεθνούς κοινότητας και της διεθνούς κοινής γνώμης (Επιτροπή Αλήθειας Δημόσιου Χρέους)»

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψιν:

1. τις διατάξεις των άρθρων 49, 162 παρ. 4 και 5 και 162 Α του Κανονισμού της Βουλής, (Μέρος Κοινοβουλευτικό, ΦΕΚ 106/Α/87) όπως ισχύουν,
2. τις διατάξεις των άρθρων 98 και 164Στ' του Κανονισμού της Βουλής, (Μέρος Β' ΦΕΚ 51/Α/1997) όπως ισχύουν,

αποφασίζουμε

1. Τη σύσταση ειδικής διεθνούς διεπιστημονικής επιτροπής με την ονομασία «Ειδική Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων για τη διερεύνηση της αλήθειας σχετικά με τη δημιουργία και τη διόγκωση του δημοσίου χρέους, το Λογιστικό Έλεγχο του χρέους και την προαγωγή της διεθνούς συνεργασίας της Βουλής με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα Κοινοβούλια άλλων χωρών και Διεθνείς Οργανισμούς σε θέματα χρέους, προς το σκοπό της ευαισθητοποίησης και ενεργοποίησης της κοινωνίας, της διεθνούς κοινότητας και της διεθνούς κοινής γνώμης (Επιτροπή Αλήθειας Δημόσιου Χρέους)». Η Επιτροπή θα

διέπεται από τα άρθρα 49 Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό) και 98 του Β' Μέρους του Κανονισμού της Βουλής.

2. Αντικείμενο της Επιτροπής αποτελεί η αναζήτηση, η συλλογή και επεξεργασία με οργανωμένο και επιστημονικό τρόπο, όλων των στοιχείων που συνδέονται με τη δημιουργία και τη διόγκωση του δημοσίου χρέους, με σκοπό τον προσδιορισμό του τμήματος ή του ποσοστού του χρέους για το οποίο θεμελιώνονται επιχειρήματα χαρακτηρισμού του ως επονείδιστου ή παράνομου ή απεχθούς ή αθέμιτου τόσο στη μνημονιακή περίοδο, ήτοι από το Μάιο του έτους 2010 έως τον Ιανουάριο 2015, όσο και στα προηγούμενα έτη. Επίσης, η έγκυρη ενημέρωση των Ελλήνων πολιτών, η τεκμηρίωση δημόσιων τοποθετήσεων, η ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, της διεθνούς κοινότητας, της διεθνούς κοινής γνώμης και η συγκρότηση επιχειρημάτων και αιτημάτων σχετικά με τη διαγραφή του.

3. Η Επιτροπή θα συγκροτηθεί και θα στελεχωθεί με ειδική πράξη της Προέδρου της Βουλής. Η συγκρότηση δύναται να τροποποιείται κατά τη διάρκεια των εργασιών λειτουργίας της Επιτροπής σύμφωνα με τις ανάγκες της Επιτροπής. Μέλη της Επιτροπής θα αποτελέσουν επιστήμονες εγνωσμένου κύρους με τεχνικές ή/και ειδικές γνώσεις σχετικά με το αντικείμενο της Επιτροπής και εν γένει πρόσωπα, τα οποία δύναται να συμβάλουν στη διεκπεραίωση του έργου της Επιτροπής, καθώς επίσης επιστημονικό προσωπικό της Βουλής και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

4. Η Επιτροπή θα συνεργαστεί με την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής που θα υποστηρίξει το έργο της με επιστημονικό και συστηματικό τρόπο και με το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή.

Αθήνα, 4 Απριλίου 2015

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΖΩΗ Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τώρα, εν σχέσει με τις προτάσεις, παρατηρώ -γιατί ζήτησα και θέλω να ενημερώσω το Σώμα- ότι έχουν στο παρελθόν κατατεθεί προτάσεις με συναφές αντικείμενο. Υπήρξε μία πρόταση στις 22 Φεβρουαρίου 2010, η οποία κατατέθηκε με τίτλο: «Πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση της υπόθεσης των τροποποιημένων δημοσιονομικών στοιχείων» και υπογράφεται από Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ τότε, που ήταν κυβερνητικό κόμμα. Όπως με ενημέρωσαν οι υπηρεσίες αυτή η πρόταση που κατατέθηκε από εσάς, από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, που τότε ήταν η κυβερνητική Κοινοβουλευτική Ομάδα, δεν συζητήθηκε.

Υπάρχει μία αντίστοιχη πρόταση από τις 26 Φεβρουαρίου 2010, δηλαδή τέσσερις μέρες μετά, με θέμα: «Πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση της πορείας των δημοσιονομικών μεγεθών και της ποιότητας των δημοσιονομικών στοιχείων», η οποία κατατέθηκε από τον τότε, όπως και τώρα, Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Σαμαρά και Βουλευτές του κόμματός του. Και αυτή η πρόταση, όπως με ενημερώνουν οι υπηρεσίες, δεν συζητήθηκε.

Υπάρχει η πρόταση η οποία είχε κατατεθεί στις 5 Σεπτεμβρίου 2012 από τον Αρχηγό τότε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και σημερινό Πρωθυπουργό κ. Αλέξη Τσίπρα και τους Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, η οποία συζητήθηκε -σας θυμίζω- στα τέλη Νοεμβρίου του 2012 και απορρίφθηκε από την πλειοψηφία της τότε Βουλής.

Σήμερα βρισκόμαστε πια στον Απρίλιο του 2015, χωρίς να έχει γίνει αυτή η διερεύνηση, η οποία θα ήταν ίσως χρήσιμη να έχει επισυμβεί ενδιαμέσως. Καταγράφηκε το επιχείρημα και το δικό σας και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, ότι ακόμη δεν πρέπει -αν καλά καταλαβαίνω- να ξεκινήσει αυτή η διαδικασία. Λέτε ότι αυτό πρέπει να περιμένει ακόμα, ότι δεν είναι κατάλληλος ο χρόνος.

Δίνω τώρα τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νίκο Νικολόπουλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, πράγματι κατετέθησαν προτάσεις στο παρελθόν. Η διαφορά, όμως, σήμερα είναι ότι δεν θα κατατεθεί ακόμη μία πρόταση για να κατατεθεί, αλλά αυτή η πρόταση μάλλον μπορεί βασίμως να πιθανολογεί κανείς, με βάση τη δεδομένη, ότι θα ψηφιστεί.

Επιτέλους, λοιπόν, αυτό που περίμεναν οι Έλληνες και οι Έλληνες από τον κ. Σαμαρά, που ήταν η βασική προεκλογική του δέσμευση, ότι μία θα κάνει όλη και όλη από τις πολλές εξεταστικές επιτροπές, έρχεται να γίνει τώρα με την ψήφο των Βουλευτών των ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Τι τραγική ειρωνεία!

Πραγματικά, η σύσταση της εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση των συνθηκών υπό τις οποίες μία απλή κρίση χρέους μετατράπηκε σε μία κρίση δανεισμού ήταν επιθυμία -και εξακολουθεί να είναι- του συνόλου του ελληνικού λαού, γιατί θέλει να μάθει ο ελληνικός λαός πώς ήλθε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ήλθε όπως λέει στο βιβλίο του ο κ. Ρουμελιώτης, ο Υπουργός Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Ρουμελιώτης που συνόδευσε εσχές τον κ. Βαρουφάκη;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Έτσι έγινε; Γι' αυτούς τους λόγους ήλθε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο;

Ήλθε όπως αναφέρουν σε πολλά τεύχη τα «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» του εκδοτικού οίκου του Λιβάνη; Είναι αλήθεια όλα εκείνα τα φοβερά ντοκουμέντα που έχουν δημοσιευθεί;

Ενώ, λοιπόν, υπήρξε η κεντρική προεκλογική δέσμευση του κ. Σαμαρά, σήμερα βλέπουμε ότι εξακολουθούν τα δανεικά, τα βρεσέδια για εκείνους που τους έκανε συγκυβερνήτες, που έλεγε ότι με αυτούς δεν θα πάει ποτέ γιατί αυτός δεν είναι ΠΑΣΟΚ και πώς θα κάτσουν στο ειδικό δικαστήριο. Και σήμερα έρχεται να τους δώσει άλλη μία ευκαιρία, γιατί αυτός είναι ο λόγος της πρότασης που σήμερα καταθέτει ο κ. Σαμαράς.

Οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ εδώ και λίγες μέρες -και σήμερα θυμήθηκαν τα κατορθώματά τους το 1981. Όμως, τότε ήσασταν παιδιά!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έλεος!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είναι επί της διαδικασίας. Να

μας τα πει μετά ο κ. Νικολόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Υπάρχει και ένα όριο. Δεν είναι δυνατόν αυτό!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε που εδώ κάνατε όλες εκείνες τις εκδηλώσεις, δεν ήταν όπως είναι σήμερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε πολύ. Τι είναι αυτά τα πράγματα; Μετά θα πει ξανά τα ίδια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κάθε φορά που συνεδριάζει η Βουλή, ακούγονται από τους ανθρώπους που έγιναν ένα με το σύστημα αυτές οι διαμαρτυρίες. Είναι προφανής η σκοπιμότητα! Όμως, τώρα στα γεράματα επαναστάτες;

Τι μας είπαν ότι θέλουν; Μας είπαν ότι θέλουν -λέει- να ξεκινήσουμε από τότε που άρχισε να χρεώνεται η χώρα. Και ο κ. Σαμαράς, λοιπόν, είπε: «Πολύ καλά, ελάτε από το 1981». Πραγματικά, αυτό είναι το επίδικο ζήτημα;

Κυρία Πρόεδρε, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σήμερα θα έχουν την ευκαιρία μέσα από αυτήν τη συζήτηση να καταδείξουν όλα αυτά τα φθηνά πολιτικά παιχνίδια, να προπαντός να υπηρετήσουν το αίτημα του ελληνικού λαού επιτέλους να χυθεί άπλετο φως, να μάθουμε πως και γιατί φτάσαμε εδώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Νικολόπουλο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Κυρία Πρόεδρε, δεν με είδατε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρία Λυμπεράκη, έχετε δίκιο. Όμως, βλέπετε, διαμαρτυρόταν πιο δυνατά ο κ. Παφίλης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Με αυτόν τον τρόπο δεν συνεννοούμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Πραγματικά, δεν σας είδα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Λυμπεράκη, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας παραχωρεί τη σειρά του ο κ. Παφίλης. Ούτως ή άλλως, προηγήσθε κατά την κοινοβουλευτική τάξη.

Παρακαλώ, κυρία Λυμπεράκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Δεν θέλω να καταχραστώ τον χρόνο. Δεν καταλαβαίνω την έννοια να βγάζουμε μεγάλες δηλώσεις, αφού θα γίνει η συζήτηση. Θα πω τρία πράγματα μόνο. Ως προς τον χρόνο έναρξης, είναι θέμα αξιοπιστίας. Νομίζω ότι είναι προφανές. Δεν χρειάζεται να πω τίποτα.

Ως προς την Επιτροπή Αλήθειας, πρέπει να πω ότι εγώ βέβαια δεν είμαι κοινοβουλευτική, αλλά στο Ποτάμι δεν αντιληφθήκαμε ότι συγκροτήθηκε επιτροπή στην οποία εκλήθησαν οι Βουλευτές, άνδρες και γυναίκες, για να συμμετέχουν. Εάν το είχαμε καταλάβει, ίσως είχαμε την ευκαιρία να συμβουλευόμαστε και για μερικά πρόσωπα που θα ήταν χρήσιμο να κληθούν προκειμένου να αναδειχθεί η ακτινοβολία της συζήτησης για τη χώρα, αντί να περιθωριοποιηθεί.

Για την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, δεν καταλαβαίνω την πρόταση του κ. Φίλη να συζητηθεί σήμερα, αν η ίδια η Νέα Δημοκρατία δεν το επιθυμεί. Σε κάθε περίπτωση, νομίζω ότι υπάρχει μια καινοτομία εδώ πέρα, να ψηφίσουμε κοινοβουλευτική επιτροπή για τα μελλούμενα. Νομίζω ότι είναι ένας ευτελισμός της διαδικασίας. Εμείς στο Ποτάμι δεν το καταλαβαίνουμε. Ούτε με το ζόρι συζήτηση, ούτε συζήτηση για να συζητήσουμε κάτι που δεν έχει γίνει ακόμα.

Θα πρότεινα, λοιπόν, να μπαίναμε στη συζήτηση όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρία Λυμπεράκη, οι οφειλόμενες διευκρινίσεις από το Προεδρείο:

Πρώτον, η σύσταση της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους έχει ανακοινωθεί δημόσια σε συνέντευξη τύπου στις 17 Μαρτίου. Ανακοινώθηκαν τότε και οι ημερομηνίες αυτής της εναρκτήριας διαδικασίας η οποία δεν έχει κλείσει. Επομένως, ευπρόσ-

δεκτη η πρότασή σας να κάνετε προτάσεις. Την Παρασκευή υπήρξε δελτίο Τύπου το οποίο κοινοποιήθηκε σε όλους και επίσης –το λέω προς αποκατάσταση κάποιων δημοσιευμάτων– προσεκλήθησαν στην εναρκτήρια αυτή διαδικασία όλα τα μέλη του Προεδρείου της Βουλής. Παρέστησαν κάποιοι Αντιπρόεδροι όπως ο κ. Μητρόπουλος, όπως ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης, παρέστησαν κάποιοι γραμματείς της Βουλής όπως ο κ. Γιάννης Κεφαλογιάννης από τη Νέα Δημοκρατία. Ειδοποιήθηκε και προσεκλήθη ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Λυκούδης που προέρχεται από το Ποτάμι. Επομένως κι εγώ δεν αντιλαμβάνομαι τι είναι αυτό που δεν έγινε αντιληπτό.

Όπως και να έχει, δεν υπάρχει τίποτε το ανήκεστο γιατί, όπως σας είπα, η διαδικασία συγκρότησης είναι ανοικτή και ευπρόσδεκτος όποιος θέλει να συμβάλει. Χαίρομαι που αυτό σημαίνει ότι τελικά αναθεωρείτε τις προσεγγίσεις περί αποχής από διαδικασίες.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θανάσης Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα –πρώτον– να συμφωνήσουμε ότι ή θα παίρνουμε τον λόγο ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι με τη σειρά που τον ζητάμε, ή με την ιεραρχική σειρά στη Βουλή. Το λέω αυτό για να ξέρουμε.

Δεύτερον...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Παφίλη, θεωρητικά είναι με τη σειρά που τον ζητάτε. Ωστόσο, όταν τον ζητάτε ταυτόχρονα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ωραία. Για να ξέρουμε και πώς θα συμπεριφερόμαστε. Δεν έχει σημασία αυτό.

Δεύτερον, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση για τον προηγούμενο ομιλητή. Δεν λέω όνομα για να μην εγερθεί προσωπικό θέμα. Να σας βγάλω κι εγώ, λοιπόν, τώρα ένα λόγο δέκα λεπτών για τον καπιταλισμό, την καπιταλιστική ανάπτυξη, για την κρίση η οποία είναι η γνήσια κρίση του καπιταλισμού και αυτού του δρόμου ανάπτυξης, να μιλάω για κανένα δεκάλεπτο, αντί να τοποθετηθώ στα διαδικαστικά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν θα το κάνω γιατί το έκανε αυτό ο Μαρξ πριν από πάρα πολλά χρόνια. Το λέω αυτό για να απαντήσω σε ορισμένους που υπηρετούν αυτήν την πολιτική και από την πρώτη γραμμή μάλιστα και σήμερα παριστάνουν τις αθώες περισσότερες.

Εμείς λέμε ότι: πρώτον, για την Επιτροπή η οποία συγκροτήθηκε για το χρέος δεν συμφωνούμε πολιτικά. Είμαστε κάθετα αντίθετοι και μάλιστα την καταγγέλλουμε γιατί ουσιαστικά πάει να νομιμοποιήσει στη συνείδηση του ελληνικού λαού ότι υπάρχει καλό και κακό χρέος. Για μας δεν υπάρχει καλό και κακό χρέος. Δεν φταίει ο κόσμος, δεν φταίει ο λαός για το χρέος. Φταίνε αυτά τα οποία θα πω στην ομιλία μου και που θα πει και ο Νίκος Καρθανασόπουλος.

Σε ό,τι αφορά τις προτάσεις, είναι περιττή η συζήτηση. Από τη στιγμή που η Νέα Δημοκρατία δεν συμφωνεί, άρα δεν υπάρχει ομοφωνία, άρα γιατί να τρώμε τόσο χρόνο; Εμάς δεν θα μας πείραζε ούτε μαζί, ούτε χώρια. Σε τελευταία ανάλυση, υπάρχει μια φιλοσοφία γενικότερη και μια πολιτική αντίληψη την οποία θα αναπτύξουμε εμείς.

Όσο για το ΔΝΤ, για το οποίο ορισμένοι ρωτάνε, υπάρχει πριν από την κρίση και παρευρίσκεται σε όλες τις συνεδριάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία οι υπόλοιποι προσκυνάτε. Τώρα, το ότι ήλθε στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες, είναι ένα άλλο θέμα το οποίο θα συζητήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Να σας πω ότι η Επιτροπή Αλήθειας, πάντως, αναζητεί την αλήθεια και όχι να νομιμοποιήσει κάποιο δήθεν καλό χρέος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με τις καλύτερες προθέσεις!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ας προχωρήσουμε στη διαδικασία. Υπάρχει κάποιος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που θα ήθελε τον λόγο; Κανείς.

Νομίζω ότι με δεδομένο ότι η Νέα Δημοκρατία –που έχει υποβάλει την πρόταση– δεν συναινεί στο να συζητηθεί, με δεδομένη και τη δική μου εισήγηση ότι πρέπει να είναι ομόφωνη μια τέτοια απόφαση –μολοντί, ειλικρινά δυσκολεύομαι να καταλάβω τη δια-

δικασία– και παρά το ότι υπάρχει αυτή η πλειοψηφία, δεν μπορούμε να επιβάλλουμε σε εκείνους οι οποίοι κατέθεσαν την πρόταση να συζητηθεί με αυτήν τη διαδικασία. Το ΚΚΕ και Το Ποτάμι εξέφρασαν ρητές αντιρρήσεις. Καταγράφηκε ότι και η Κοινοβουλευτική Ομάδα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν εκφράσαμε αντιρρήσεις. Αφού δεν θέλει η Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Διαπιστώνοντας ότι δεν θέλει η Κοινοβουλευτική Ομάδα που το υποβάλλει. Καταγράφηκε η πρόταση και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων να γίνει συνολική συζήτηση.

Θα προσδιοριστεί, λοιπόν, πολύ σύντομα προς συζήτηση, μέσα στις προθεσμίες που τάσσει ο Κανονισμός της Βουλής, και θα γίνει η συζήτηση και για την χωριστή αυτήν πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Εισερχόμαστε, κατ' ουσία, στη συζήτηση και λήψη απόφασης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και εκατόν σαράντα οκτώ Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης Καμμένος και δώδεκα Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των μνημονίων».

Σας διαβάζω το άρθρο 144 του Κανονισμού της Βουλής, το οποίο ορίζει ότι η Ολομέλεια της Βουλής μπορεί να συνιστά εξεταστικές επιτροπές από μέλη της, για την εξέταση ειδικών ζητημάτων δημοσίου ενδιαφέροντος. Η πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, πρέπει να υπογράφεται από το 1/5 του όλου αριθμού των Βουλευτών –δηλαδή από εξήντα Βουλευτές, εδώ εν προκειμένω έχουμε εκατόν εξήντα δύο Βουλευτές, οπότε πληρούται αυτή η προϋπόθεση– και να καθορίζει τους λόγους, για τους οποίους ζητείται η σύστασή της, καθώς και το συγκεκριμένο ζήτημα με το οποίο θα ασχοληθεί.

Μετά την υποβολή της, η πρόταση ανακοινώνεται στη Βουλή, τυπώνεται, διανέμεται στους Βουλευτές και εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη συνεδρίασης κοινοβουλευτικού ελέγχου. Αυτό και πράξαμε. Σήμερα Δευτέρα είναι μέρα κοινοβουλευτικού ελέγχου, έχει γίνει όλη η προδικασία, έχει διανεμηθεί η πρόταση και έχει εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη.

Η συζήτηση της πρότασης αρχίζει με την αγόρευση ενός από τους Βουλευτές που ορίζεται με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 91, παράγραφος 5 και διεξάγεται κατά τις διατάξεις για γενικευμένη επερώτηση και τερματίζεται υποχρεωτικά μέσα σε μία συνεδρίαση.

Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για τη σύσταση της κατά το άρθρο 68, παράγραφος 2, εδάφιο α' του Συντάγματος εξεταστικής επιτροπής λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τα 2/5 του όλου αριθμού των Βουλευτών. Δεν μπορεί, δηλαδή, να είναι κατώτερη από εκατόν είκοσι Βουλευτές.

Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για την κατά το άρθρο 68, παράγραφος 2, εδάφιο β' του Συντάγματος σύσταση εξεταστικής επιτροπής για ζητήματα που ανάγονται στην εξωτερική πολιτική και την εθνική άμυνα, λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Η απόφαση της Βουλής πρέπει να ορίζει τον αριθμό των μελών της επιτροπής και να καθορίζει την προθεσμία υποβολής του σχετικού πορίσματος. Η προθεσμία αυτή μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να παρατείνεται με ειδικές αποφάσεις της Ολομέλειας της Βουλής.

Η συγκρότηση και η λειτουργία των εξεταστικών επιτροπών διέπονται από τις αντίστοιχες διατάξεις που ρυθμίζουν τη συγκρότηση και τη λειτουργία των διαρκών επιτροπών, αν δεν τροποποιούνται από διατάξεις επόμενων άρθρων.

Η συζήτηση της πρότασης, σύμφωνα και με τη σχετική συζήτηση που έγινε στη Διάσκεψη των Προέδρων, θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137, παράγραφος 2 του Κανο-

νισμού της Βουλής, δηλαδή με τη διαδικασία της συζήτησης γενικευμένης επερώτησης.

Προτείνω, σύμφωνα και με τη σχετική απόφαση που ελήφθη στη Διάσκεψη των Προέδρων, η συζήτηση να αρχίσει με έναν πρώτο κύκλο επτά κατά προτεραιότητα ομιλητών, δηλαδή με έναν από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα. Ο κάθε ομιλητής από αυτόν τον πρώτο κύκλο θα λαμβάνει τον λόγο για δέκα λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας. Αυτά είναι τα διαδικαστικά.

Όποιος άλλος Βουλευτής επιθυμεί να μιλήσει, πέραν των ομιλητών που έχουν δοθεί με κατάλογο από τα κόμματα, θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας του δεύτερου αγορητή.

Τα κόμματα μπορούν να δώσουν κατάλογο ομιλητών, οι οποίοι σύμφωνα με το άρθρο 65, παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής θα προηγηθούν εκείνων που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Εξ όσων βλέπω, υπάρχουν Κοινοβουλευτικές Ομάδες που έχουν δώσει κατά προτεραιότητα ομιλητές, αλλά υπάρχουν και Κοινοβουλευτικές Ομάδες που δεν έχουν δώσει. Επομένως, παρακαλώ οι Βουλευτές αυτών των Κοινοβουλευτικών Ομάδων να εγγραφούν και με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Μετά από την εγγραφή θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με κύκλους ομιλητών κατά την αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης του κόμματος που εκπροσωπούν, όπως έχει γίνει σε ανάλογες περιπτώσεις.

Οι ομιλητές του ενιαίου καταλόγου έχουν κατά τον Κανονισμό τον λόγο για επτά λεπτά. Προτείνω ανάλογα με τον χρόνο που θα έχει καταναλωθεί, να εξετάσουμε μίαν μικρή περικοπή εάν χρειαστεί.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι αυτός που προβλέπεται στο άρθρο 97, παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής. Για να είμαστε συγκεκριμένοι, για τον Πρωθυπουργό, όπως και για τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο χρόνος είναι είκοσι λεπτά, ενώ για τις υπόλοιπες Κοινοβουλευτικές Ομάδες ο χρόνος είναι δεκαπέντε λεπτά. Σε όλες τις περιπτώσεις θα επιδειχθεί σχετική ανοχή, αλλά παρακαλώ τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων να επιδειξουν και τον επιβαλλόμενο αυτοπεριορισμό.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν τρεις φορές και ειδικότερα δώδεκα λεπτά της ώρας στην πρωτολογία τους, έξι στη δευτερολογία και τρία στην τριτολογία, εκτός εάν λάβουν τον λόγο μετά τον Αρχηγό της Κοινοβουλευτικής τους Ομάδας, οπότε έχουν τον μισό χρόνο ομιλίας.

Οι Υπουργοί δικαιούνται να μιλήσουν δεκαοκτώ λεπτά, οι Αναπληρωτές Υπουργοί δεκατέσσερα και οι Υφυπουργοί εννέα. Θα παρακαλέσω τους κυρίους Υπουργούς, όμως, να αυτοπεριοριστούν προκειμένου να μιλήσουν περισσότεροι Βουλευτές. Μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης και περίπου στη 01.00' όπως υπολογίζω με βάση τον κατάλογο, θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε με αυτήν τη διαδικασία, την εγκρίνετε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Απ' ό,τι βλέπω συμφωνεί το Σώμα ομόφωνα.

Επομένως, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω τους επτά πρώτους ομιλητές που τα κόμματα έχουν υποδείξει. Από το ΣΥΡΙΖΑ έχει υποδειχθεί ο κ. Αλέξης Μητρόπουλος, από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας, από τη Χρυσή Αυγή ο κ. Αρτέμιος Ματθαίου, από το Ποτάμι ο κ. Κωνσταντίνος Μπαργιώτας, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ο κ. Καραθανασόπουλος, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ο κ. Δημήτριος Καμμένος και από το ΠΑΣΟΚ ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Μέχρι να κατέβει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και να προσλάβει την ιδιότητα του Βουλευτή, ώστε να τοποθετηθεί, σας γνωστοποιώ ότι έχουν ορισθεί ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για τον ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Νίκος Φίλης, για τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, για τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή ο κ. Χρήστος Παππάς, για το Ποτάμι η κ. Αντιγόνη Λυμπεράκη, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ο κ. Αθανάσιος Παφίλης, για τους Ανεξάρτητους Έλληνες ο κ. Νίκος Νικολόπουλος και για το ΠΑΣΟΚ ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος.

Τον λόγο έχει ο κατά προτεραιότητα ορισθείς αγορητής για την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Μητρόπουλος.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο λιτό και ουσιαστικό κείμενο της πρότασης του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα και των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τα δύο μνημόνια, προσδιορίζονται με σαφήνεια τα υπό διερεύνηση ζητήματα, κυρίως όμως διαφαίνεται η αναγνώριση της απόλυτης ελευθερίας, συζητήσιμης και έρευνας που πρέπει να έχει, ώστε να ολοκληρωθεί στο ακέραιο το χρέος όλων μας προς τον ελληνικό λαό, που ζητά πλήρεις απαντήσεις και απόδοση ευθυνών για όλα όσα έχουν συμβεί κατά τη μνημονιακή περίοδο.

Οι συνθήκες υπαγωγής στα μνημόνια, αλλά κυρίως και πρωτίστως το περιεχόμενο, η ουσία των πολιτικών του, ο θεσμικός και ιδεολογικός εν τέλει χαρακτήρας αυτού του αντικοινωνικού υπερσυντάγματος, πρέπει να διερευνηθούν με τη βοήθεια αρμοδίων ελληνικών και ξένων δεξαμενών σκέψης και επιστημόνων, ώστε η θέσπιση μας να είναι πολύπλευρη, συνθετική και πλήρης, κάτι που θα μας βοηθήσει, όταν μπορούμε σε απάνεμο λιμάνι, να κάνουμε έναν ψύχραιμο πλέον, εθνικό, απολογιστικό και προγραμματικό αναστοχασμό.

Ο ιστορικός του μέλλοντος πρέπει να δώσει εύσημα αντικειμενικότητας και εθνικής αυτογνωσίας στο υψηλής πολιτικής και κοινωνικής σημασίας διάβημα της ελληνικής Βουλής. Και ίσως αυτό να αποτελέσει γνώμονα πορείας για τις επερχόμενες γενιές που πρέπει να γνωρίζουν τι να επιλέγουν και τι να αποφεύγουν.

Άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό ζήτημα απ' ενός μεν αποκάλυψε τις πάγιες και ακλόνητες σταθερές του νέου ευρωπαϊκού οικοδομήματος των τελευταίων είκοσι πέντε ετών, απ' ετέρου μάς έδωσε το μέτρο της υλοποίησης ή της διάψευσης των ελπίδων του ελληνικού λαού όταν πίστεψε και προσχώρησε σε αυτήν την πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Το πρώτο συμπέρασμα που πρέπει ο καθένας -ανεξαρτήτως πολιτικής και ιδεολογικής τοποθέτησης- να εξαγάγει, είναι ότι η συνολική οικονομική και κοινωνική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαίτερα μετά το Μάαστριχτ και το Σύμφωνο Σταθερότητας, δεν υπακούει στις αρχές της διαλεκτικής και κατά τις περφόδους της κρίσης ριζοσπαστικής κλασικής οικονομικής θεωρίας, πολύ περισσότερο που το ευρώ ως ενιαίο νόμισμα δεν λειτουργεί ως εθνικό νόμισμα των κατ' ιδίαν κρατών και της ΕΚΤ, κάθε άλλο παρά μπορεί να θεωρηθεί και ως κεντρική τράπεζα καθενός κράτους-μέλους.

Οι κανόνες που προσδιορίζουν τη λειτουργία της λεγομένης Νομισματικής Ένωσης και τη λυμπατική και περιστασιακή δημοσιονομική πολιτική, δεν λειτουργούν υπέρ των αναπτυξιακών συμφερόντων και προοπτικών κάθε χώρας, ούτε σέβονται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους και κυρίως τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα.

Αυτοί οι κανόνες δημιούργησαν και ενίσχυσαν μια χρηματιστική τάξη πραγμάτων, ανήγαγαν σε πρωτεύοντα οικονομικό θεσμό τις δανειακές προσόδους των τραπεζικών και κοινωνικών ιδρυμάτων, δημιούργησαν ασφυκτικό περιβάλλον για τις δημόσιες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και τις διακρατικές συνεργασίες, αν και δεν τις υπαγόρευαν ρητώς και εν τέλει, εισήγαγαν το δόγμα του ατέρμονος και αδυσώπητου ανταγωνισμού μεταξύ των εθνικών οικονομιών.

Έτσι, η πορεία της διαρκούς απόκλισης αντικατέστησε τη διακρουσόμενη πολιτική της σύγκλισης και τίποτα δεν φαίνεται ότι εμποδίζει αυτήν την πορεία της συνεχούς διαφοροποίησης των οικονομικών και κοινωνικών μεγεθών από περιφέρεια σε περιφέρεια.

Ταυτόχρονα, με την προώθηση των συμφωνιών για την περαιτέρω απελευθέρωση του παγκόσμιου εμπορίου αγαθών, υπηρεσιών, κεφαλαίων, εργατικής δύναμης σημειώθηκε σταδιακή, αλλά ραγδαία καταστροφή των αυτοχθόνων παραγωγικών μεθόδων, αφού οι νέοι κανόνες έδωσαν προτεραιότητα στην εισαγωγή ομοειδών εν σχέσει προς τα παραγόμενα στις χώρες του Νότου κυρίως προϊόντων, πράγμα που απορρόφησε τις τοπικές οικονομίες από τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα.

Στα μέσα της περασμένης δεκαετίας γίναμε θεατές και του μεγάλου γεωστρατηγικού εγχειρήματος της επέκτασης της υπό γερμανικής κυρίως επιρροής της ΕΕ στις χώρες του τώως υπαρκτού σοσιαλισμού, τις οποίες μαζί με διάφορα προκαταρκτικά, επισφαλή και διόλου διατηρήσιμα δώρα είτε απευθείας στη ζώνη του ευρώ είτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το γεγονός αυτό έδωσε νέα ταχύτητα στις πολιτικές της απόκλισης, αφού οι λεηλατημένες επί δύο περίπου δεκαετίες από το νομαδικό κεφάλαιο χώρες του τώως υπαρκτού σοσιαλισμού ήταν βέβαιο ότι με κανένα θαύμα της ιστορίας δεν θα μπορούσαν να ακολουθήσουν δρόμο σύγκλισης προς τα οικονομικά, κοινωνικά, θεσμικά μεγέθη των χωρών του κεντρικού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αυτό το ευρωπαϊκό περιβάλλον η χώρα μας βιώνει το ασύμμετρο σοκ που η θεσμική και η συνειδησιακή αγνόηση της σκληρότητας των νεοφιλελεύθερων οικονομικών κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προξένησε.

Πολλές πολιτικές κινήσεις και κόμματα στην Ελλάδα επαναλαμβάνουν μονότονα τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό, χωρίς όμως να αναλύουν τη φύση των κανόνων που αφαιρούν διαρκώς τις δυνατότητες εθνικής αυτενέργειας. Κι όλα αυτά, επειδή η ιδεαλιστική θεώρηση των πραγμάτων παραπλανά και δημιουργεί πολλές φορές οδυνηρές φαντασιώσεις. Ενώ αν η ελληνική πολιτική και οικονομική διανόηση και γενικώς η ελίτ αυτής της χώρας είχε τη δυνατότητα να διακρίνει τις συνταρακτικές αλλαγές στην παραγωγική βάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση των συντελεστών της παραγωγής, θα είχε διαφορετική θέση και για το Σύμφωνο Σταθερότητας και για τη Συνθήκη της Λισαβόνας και για τους νέους αυστηροποιούμενους δημοσιονομικούς κανόνες που ουσιαστικά απαγορεύουν τις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις από κρατικό δανεισμό ή χρήματα του προϋπολογισμού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο εσωτερικός συσχετισμός δυνάμεων δεν μπόρεσε να κατανοήσει ποτέ τη φύση αυτού του ασύμμετρου σοκ και με όποιες αναδιτάξεις έγιναν στο πολιτικό εικοκοδόμημα δεν μπόρεσε να το αντιμετωπίσει. Το επέβαλε ως μέθοδο διακυβέρνησης η τριαρχία των δανειστών με το υπερσύνταγμα του μνημονίου, το ιταμό και προστακτικό σε όλες τις περιπτώσεις ύφους προς τη Βουλή και την Κυβέρνηση, το οποίο δεν απαντάται ποτέ σε ενώσεις κρατών ισότιμης, υποτίθεται, συμμετοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μνημόνιο ως ολοκληρωμένο σύστημα ευγονικής δημοσιονομικής πολιτικής για τους απείθαρχους λαούς του Νότου και ως υπερνεωτερικό σχέδιο αρπαγής του πλούτου τους είναι:

Πρώτον, από ιδεολογικής πλευράς, το πληρέστερο και συστηματικότερο πρόγραμμα διακυβέρνησης του επιθετικού και αντικοινωνικού χρηματιστικοποιημένου νεοφιλελευθερισμού.

Δεύτερον, από δημοκρατικής σκοπιάς, αποτελεί μέσο ετέρωνυμιο προσδιορισμού των κυρίαρχων επιλογών της κοινωνίας μας. Αφαιρεί από την εσωτερική πολιτική τάξη τη δυνατότητα εσωτερικής επεξεργασίας και ελεύθερης συζήτησης νόμων και μέτρων που ψηφίζονται.

Τρίτον, από εθνικής θέασης, συνιστά μηχανισμό εκχώρησης μεγάλου μέρους της εθνικής μας κυριαρχίας και μετάταξης της Ελλάδας στην περιφέρεια της Ευρώπης όπου δεν ισχύει το λεγόμενο πια ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Τέταρτον, από οικονομικής άποψης, σε αυτό συμποσούνται όλο το συμβατικό οπλοστάσιο της αποικιοκρατίας της εποχής της νεωτερικότητας, εκσυγχρονισμένο με τις νέες επιδιώξεις του χρηματιστικού κεφαλαίου και περιέχοντας όλες τις μορφές συσσώρευσης πλούτου στο καπιταλιστικό σύστημα.

Πέμπτον, από θεσμικής ευρωπαϊκής όρασης, το μνημόνιο αποτελεί την πρώτη απολύτως οργανωμένη προσπάθεια των κυρίαρχων ευρωπαϊκών οικονομικών ελίτ να χρησιμοποιήσουν την προσωρινή κρίση δανεισμού ορισμένων χωρών του Νότου και πρωτίστως της πατρίδας μας για να την μετατρέψουν σε μόνιμη κρίση χρέους. Μέσω της νεοφιλελεύθερης λύσης επιδιώκουν να τροποποιήσουν κατά τα συμφέροντά τους την κολοβή και ασύμμετρη, ούτως ή άλλως, ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Έκτον, από κοινωνικής οπτικής κατακερματίζει τον κοινωνικό ιστό, προλεταριοποιεί τους μικρομεσαίους και τους μισθωτούς,

καθιστά δομικό φαινόμενο την ανεργία και διώχνει από τη χώρα τούς προσοντούχους νέους μας, δηλαδή καταστρέφει το μεγαλύτερο συγκριτικό της πλεονέκτημα.

Επιπλέον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μνημόνιο απισχναίνει, κατακερματίζει και διαλύει την κρατική οντότητα, τη μετατάσσει στην κατηγορία των αποτυχημένων κρατών. Κράτη-παρίες που δεν μπορούν να ανταποκριθούν σε στοιχειώδεις ανάγκες του ελληνικού κοινωνικού χώρου, κοινότητες Απόδημου ελληνισμού, διάσπαρτα νησιωτικά συμπλέγματα, προβληματικές ορεινές περιοχές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρώτο κομβικό ζήτημα της έρευνας που πρέπει να διεξαχθεί είναι: η αλήθεια ή όχι των στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν, ο ρόλος της ΕΛΣΤΑΤ, η τυχόν παραποίηση στατιστικών μεγεθών ή ο υπερτονισμός άλλων, ο βαθμός διαθεσιμότητας των αγορών κατά την προμνημονιακή περίοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Α' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Θα ήθελα, δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Δεύτερο και ουσιαστικότερο πεδίο είναι οι δανειακές συμβάσεις, οι ρήτρες εκχώρησης της εθνικής κυριαρχίας και παραίτησης από τους κανόνες εσωτερικού συνταγματικού και διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, η δικαιοδοσία των δικαστηρίων για την επίλυση των δανειακών διαφορών, το εφαρμοστέο δίκαιο και το σύνολο των αντανάπτωσιμων, αντικοινωνικών και υφεσιακών μέτρων που οδήγησαν σε απώλεια 25 μονάδων του ΑΕΠ, σε ανεργία ενάμισι εκατομμύριο τουλάχιστον Έλληνες, στη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων, σε κατάρρευση του εργασιακού ασφαλιστικού συστήματος και των συνακόλουθων παροχών τους και, βεβαίως, στην επί μακρό χρονικό διάστημα αλλοτρίωση του διαχρονικού άυλου και υλικού πλούτου της πατρίδας και των συγκριτικών πλεονεκτημάτων.

Τρίτον, πεδίο έρευνας με τη χρήση διεθνών και άλλων εμπειρογνομώνων πρέπει να είναι ο τρόπος λειτουργίας των ευρωπαϊκών θεσμών, η παραβίαση των ευρωπαϊκών συνθηκών και ιδίως του ευρωπαϊκού κοινωνικού χάρτη, η παραθεσμική πρόσκληση και συλλειτουργία του ΔΝΤ και γενικώς οι αποφάσεις που παραβίαζαν ή απέκλιναν από το ευρωπαϊκό στάτους.

Τέταρτο και τελευταίο πεδίο έρευνας της εξεταστικής επιτροπής θα πρέπει να είναι η μελέτη της στάσης επιστημονικών ιδρυμάτων και ινστιτούτων αλλά και των κυρίαρχων ΜΜΕ, αναφορικά με τη νομιμοποίηση του μνημονίου εκ μέρους τους και την επιβολή στον λαό της αναγκαιότητας, του μονόδρομου, της αποανάπτυξης, της λιτότητας και της αποικιοποίησης της ιστορικής μας χώρας με αντάλλαγμα τον ευνοϊκό δανεισμό τους.

Ιδιαίτερα θα πρέπει να διερευνηθεί και η πολιτική ειδικών κρατικών φορέων και προσώπων, ελεγκτικών μηχανισμών και πιστωτικών ιδρυμάτων που άσκησαν πολιτική φορολογικής και πιστωτικής ασφυξίας, με συνέπεια πολλοί συμπολίτες μας να οδηγηθούν σε καθολική αφερεγγυότητα, επαγγελματική ή επιχειρηματική κατάρρευση, ακόμα και σε αυτοκτονία ή θάνατο. Τα στοιχεία που έχουμε ήδη συλλέξει δεν έχουν μόνο πολιτικό αλλά και αξιόποιο περιεχόμενο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε ότι τα μνημόνια συμποσούνται, οι έκδηλες αποδείξεις ότι η κυβερνώσα αστική τάξη της πατρίδας μας δεν είχε ποτέ, ούτε φιλοδόχησε ποτέ να έχει ένα μεσομακροπρόθεσμο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης. Προσέβλεψε στην ευρωπαϊκή ετερονομία προκειμένου να εκμεταλλευθεί περιστασιακά τη νομιμονική ρευστότητα και τις κατά κλάδους επιδοτήσεις και προγράμματα.

Στην Ελλάδα ποτέ και από κανέναν κυρίαρχο πολιτικό σχηματισμό δεν διατυπώθηκε βιώσιμο σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης. Κάποια ελπιδοφόρα προεκλογικά σχέδια του ΠΑΣΟΚ πλνίγηκαν στις υποκειμενικές του αδυναμίες και στις απαγορεύσεις του διεθνούς περιβάλλοντος. Η συστημική και οικονομική ενσωματωμένη διάνοηση και επιστήμη ποτέ δεν μόχθησε για να προτείνει αναπτυξιακό σχέδιο κοινωνικής ανασυγκρότησης. Η ουσιαστική κρατικοδίαιτη και ευρωπαϊκή οικονομική θεωρία πλημύρισε μεν τα πανεπιστήμια με πληθώρα νεοφιλελεύθερων ανορθολογισμών, ποτέ όμως δεν προέταξε την ιστορικότητα και την ιδιαιτερότητα της πατρίδας. Έτσι και μετά το τέλος του πολιτικού πατερναλισμού, το απαξιωμένο ελληνικό πολιτικό προ-

σωπικό ήταν αδύνατο να αναπτύξει πρωτογενή σκέψη και να αναλάβει τις σωστές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Α' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αναλώθηκε σε δημόσιες σχέσεις και κινήσεις περιστασιακής ωφελιμότητας, εξασφαλίζοντας μόνο την αναπαραγωγή του, καταστρέφοντας τις όποιες ελπιδοφόρες νησίδες του κρατικού μορφώματος και δημιουργώντας, εν τέλει, το τεμαχισμένο ιδιωτικό κράτος, που δεν είναι το κυρίαρχο δημιούργημα της πολιτικής λειτουργίας και του δημοκρατικώς δρώντος λαού, αλλά το λάφυρο στους οικονομικούς πάτρωνες. Η συντήρηση της κομματικής και πελατειακής βάσης συμπλήρωνε δευτερευόντως την κυρίαρχη ως άνω φύση του.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μακριά από την πραγματικότητα η άποψη ότι το ελληνικό σύστημα είδε την Ευρωπαϊκή Ένωση όχι ως μηχανισμό ανασυγκρότησης της οικονομίας και της κοινωνίας, αλλά ως πειρατική, αρπακτική, συγκυριακή επιχείρηση αναπαραγωγής του ήδη χρεοκοπημένου του μοντέλου. Αντί να επιδιώξει την πραγμάτωση του οράματος της δημοκρατικής Ευρώπης, προσχώρησε στον θρίαμβο της συντηρητικής αντεπαναστάσεως των αγορών που χρεοκόπησαν τη χώρα και νίκησαν τη δημοκρατία.

Υπ' αυτήν την εκδοχή, η σημερινή κατάσταση είναι μία οιοσεί φουσιολογική εξέλιξη, αφού η χώρα αφέθηκε από τη διευθύνουσα ελίτ –οικονομική και πολιτική– στον αυτόματο πιλότο του ευρωπαϊκού ανταγωνισμού. Παραδόθηκε στους δανειστές από τις κυρίαρχες πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις του τόπου με ρήτρα αποικίας που δύσκολα σήμερα μπορεί να ανατραπεί.

Γι' αυτό, η έρευνα, όπως την προσδιορίζει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας και η κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας της Αριστεράς, πρέπει να είναι βαθιά, να έχει δηλαδή άνεση χρόνου και τη δέουσα επιστημονική βοήθεια και να γίνει χωρίς εντυπωσιασμούς, λαϊκισμούς, ρεβανσισμούς, μίζερες αντιπαραθέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μοναδική ευκαιρία να αναζητήσουμε όλοι μαζί την πραγματική αλήθεια, υπακούοντας στις προγονικές μας λυτρωτικές επιταγές. Άλλωστε, όλοι οι πολιτικοί χώροι –και η Νέα Δημοκρατία– είχαν υποσχεθεί αυτή τη διερεύνηση. Αυτό θα προσδώσει νέο κύρος στη χώρα μας και συναίσθηση των αδυναμιών μας. Θα μας δώσει θάρρος για μία επανεκκίνηση της οικονομίας και αναβάθμιση της πατρίδας στον ευρωπαϊκό και διεθνή καταμερισμό της εργασίας.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την κυβέρνηση σωτηρίας της διαλεκτικής Αριστεράς και με τη δυναμική και την αποφασιστικότητα του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, πρέπει να φύγει μπροστά με περηφάνεια, αξιοπρέπεια, σθένος, πολύ περισσότερο που όλοι οι ευρωπαϊκοί λαοί έχουν στραμμένα τα μάτια τους σ' εμάς και περιμένουν μέσα απ' αυτή τη διαδικασία της εθνικής αυτοσυνειδησίας να δώσουμε εμείς, για άλλη μια φορά, το σήμα της νέας ευρωπαϊκής πορείας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβάλλεται όλοι να υπερψηφίσουν την πρότασή μας ως μια έμπρακτη απόδειξη της απαραίτητης σήμερα, όσο ποτέ, εθνικής συναίνεσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μητρόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν οι συμμετέχοντες στην εναρκτήρια διαδικασία συγκρότησης της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Δημήτριος Καμμένος, ο κατά προτεραιότητα αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, δικαιούται σύμφωνα με την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, να προταχθεί, επειδή εκπροσωπεί τη μία εκ των δύο Κοινοβουλευτικών Ομάδων που υπογράφουν την πρόταση.

Κύριε Καμμένε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αξιότιμοι κύριοι της Επιτροπής Αλήθειας για το λογιστικό έλεγχο του χρέους, σας κα-

λωσορίζουμε για άλλη μια φορά και από τη μεγάλη Αίθουσα του Κοινοβουλίου και σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για την παρουσία σας.

Θα ξεκινήσω πολύ σύντομα, διότι μέσα σε δέκα λεπτά η ιστορία του μνημονίου είναι αδύνατο να περιγραφεί, πόσω μάλλον να κωδικοποιηθεί και να περάσουμε τα μηνύματα προς όλες τις μεριές, σχετικά με το γιατί πρέπει όλοι να συναινέσουμε και να ψηφίσουμε τη σύσταση αυτής της επιτροπής.

Θα κάνω μία γρήγορη ανάγνωση –για τα Πρακτικά και για όλους– των γεγονότων για το πώς μπήκαμε στο μνημόνιο. Συγκεκριμένα:

Στις 23 Δεκεμβρίου του 2009 ο προϋπολογισμός του 2010 ορίζει ως γενικό στόχο το δημόσιο έλλειμμα να γίνει 9,1% του ΑΕΠ.

Στις 15 Ιανουαρίου του 2010 η κυβέρνηση υποβάλλει επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας, προβάλλοντας μία μείωση του δημοσιονομικού ελλείματος κατά 4 μονάδες στο 8,7% του ΑΕΠ και τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείματος έως του 2012. Ο δείκτης του χρέους προβλεπόταν να κορυφωθεί στο 121% του ΑΕΠ του 2011.

Την 1^η Φεβρουαρίου του 2010 τα spreads, δηλαδή η διαφορά δανεισμού των ελληνικών ομολόγων σε σχέση με τα γερμανικά, φτάνουν στις 347 μονάδες βάσης, δηλαδή 3,4% -διαιρούμε διά 100 τις εκατοντάδες–, των δεκαετών ομολόγων στις 270 μονάδες βάσης, δηλαδή αυξήθηκαν κατά 2,7%.

Στις 2 Φεβρουαρίου του 2010 η Ελλάδα εξαγγέλλει νέα σειρά μέτρων, επιπλέον εκείνων που είχαν εξαγγελθεί, όπως πάγωμα μισθών, αύξηση ειδικών φόρων κατανάλωσης, με στόχο τη μείωση του ελλείματος.

Στις 25 Μαρτίου του 2010 οι Αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων των χωρών της ζώνης του ευρώ επιβεβαιώνουν ότι στηρίζουν πλήρως τις προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης να χαιρετίσουν τα πρόσθετα μέτρα που ανακοινώθηκαν στις 3 Μαρτίου.

Στις 8 Απριλίου τα spreads των διετών ομολόγων σχεδόν διπλασιάστηκαν στις 6,5 μονάδες και 4,3 μονάδες αντίστοιχα τα δεκαετή.

Στις 23 Απριλίου του 2010 η Ελλάδα ζητεί χρηματοδοτική συνδρομή από τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ και το ΔΝΤ.

Θα σταματήσω εδώ, διότι θα πρέπει να θυμηθούμε ότι ο κ. Παπανδρέου, βάσει των δηλώσεων του τότε Προέδρου και Διευθυνόντος Συμβούλου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου κ. Στρος-Καν, είχε διαβουλευθεί, τουλάχιστον εξαμήνου, για την είσοδο της Ελλάδας στο ΔΝΤ. Η συζήτηση ξεκίνησε από τον Αύγουστο, από το καλοκαίρι.

Μέσα στην επιτροπή θα έρθουν και ένορκες καταθέσεις ανθρώπων που ιδίως όμμοι έχουν δει στελέχη πασίγνωστα του ΔΝΤ να συντρώγουν και να κάνουν παρέα με πολύ υψηλόβαθμα στελέχη του ΠΑΣΟΚ εκείνης της περιόδου, τα οποία μετά υπογοποιήθηκαν για πάνω από τρεις φορές.

Θα ζητήσω και από την Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου να δώσει την προσοχή της. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσει από την αρχή και να καθίσουν να διαβάσουν όλοι, όπως έχουμε κάνει εμείς, τις δανειακές συμβάσεις και όλες τις τροποποιήσεις αυτών, από την πρώτη έως την τελευταία. Για άλλη μια φορά να πούμε ότι άλλο η δανειακή σύμβαση και άλλο το μνημόνιο.

Όταν ήρθαν τα μνημόνια και οι συμβάσεις, έγιναν εξαιρετικές ατασθαλίες, θα έλεγα παραινέσεις, τις οποίες είχαμε επισημάνει, εγώ τότε σαν ενεργός πολίτης, αλλά και πολλοί άλλοι. Βλέπω και τον συνάδελφο κ. Σταϊκούρα που είχε επισημάνει τότε –πολύ σωστά και αυτός, όπως και πολλοί από εμάς– πάρα πολλές ατασθαλίες. Θα διαβάσω κάποιες από αυτές:

Στις 6 Μαΐου του 2010 στο ΦΕΚ 65 στο πρώτο άρθρο στην παράγραφο 4 αναφέρεται: «Παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το ελληνικό δημόσιο και να υπογράψει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της ζώνης, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την ΕΚΤ, προκειμένου να εφαρμοστεί το πρόγραμμα της προηγούμενης παραγράφου», που ήταν το πρόγραμμα σύγκλισης. «Τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις του προηγούμενου εδαφίου εισάγονται στη Βουλή για κύρωση», το υπογραμμίζουμε. Αυτό ήταν στις 6 Μαΐου του 2010.

Μία ημέρα αργότερα, στις 7 Μαΐου του 2010, ο Υπουργός Οι-

κονομικών κ. Παπακωνσταντίνου δεσμευόταν: «Προφανώς οι συμβάσεις αυτές θα έρθουν στη συνέχεια και στη Βουλή των Ελλήνων για συζήτηση και κύρωση, όμως, για να μπορέσει να γίνει εκταμίευση στην ώρα τους, το διευκρινίζουμε αυτό, με μερικές νομοτεχνικές αλλαγές που γίνονται στο κείμενο.». Έτσι, πέντε μέρες αργότερα τροποποιεί τον προηγούμενο κανονισμό και αντί για κύρωση στη Βουλή οι συμβάσεις έρχονται για συζήτηση και ενημέρωση. Οι συμβάσεις δεν κυρώθηκαν ποτέ από την ελληνική Βουλή.

Λίγο αργότερα, στις 3 Ιουνίου του 2010, ο Υπουργός Οικονομικών καταθέτει σχέδιο νόμου με τίτλο: «Κύρωση της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης μεταξύ αφ' ενός της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δανειολήπτη και αφ' ετέρου των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και του ΚίΩ ως δανειστών και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου».

Όλα αυτά δείχνουν ότι μπήκαμε στο μνημόνιο με μία υπερβολικά μεγάλη ταχύτητα και με προσχεδιασμένο το έγκλημα. Και το έγκλημα φαίνεται εκ του αποτελέσματος. Διότι εκείνη την εποχή λίγοι εξ ημών γνωρίζαμε -επειδή ξέραμε την κατάσταση και την ιστορία του ΔΝΤ- γιατί έρχεται να φτωχοποιήσει μία χώρα, η οποία δεν είχε κανένα πρόβλημα μετά το 2008 από το crash της «LEHMAN BROTHERS» και το παγκόσμιο χρηματοοικονομικό πρόβλημα, γιατί οι ελληνικές τράπεζες δεν είχαν εκτεθεί σε αυτά τα ομόλογα. Αυτό το έγκλημα, λοιπόν, έγινε για να φτωχοποιηθεί ο λαός και η χώρα και να γίνει υπαρπαγή των αξιών. Και αυτό είναι κάτι που βλέπουμε με τις παρακάτω ενέργειες που όλοι ζούμε ως αποτέλεσμα των μνημονίων.

Μπαίνοντας στο μνημόνιο, θα πρέπει να πούμε ότι τρεις μήνες πριν ξεκινήσει η συζήτηση με τη νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ -το οποίο αποχώρησε από τη Βουλή, γιατί δεν θέλει να ακούσει ότι ήταν το κόμμα που ήταν υπεύθυνο για την είσοδο της Ελλάδας στα μνημόνια- άρχισαν να αγοράζονται και να κρατούνται τα ασφαλιστήρια κινδύνου στο ελληνικό χρέος. Είναι μια υπόθεση που είχε πάρει και το δρόμο της δικαιοσύνης, αλλά πρακτικά και οικονομοτεχνικά θα πρέπει όλοι να γνωρίζουν ότι όταν κάποιος κατακρατά συμβόλαιο αντιστάθμισης κινδύνου χρεοκοπίας μιας χώρας, σημαίνει ότι περιμένει να χρεωκοπήσει για να πληρωθεί. Συγχρόνως, όμως, πολλά από αυτά ήταν «γυμνά», δηλαδή δεν είχαν από πίσω τους κάποια αξία, κάποιο ομόλογο, στοιχημάτιζαν δηλαδή στον αέρα.

Όλα αυτά πωλήθηκαν τον Δεκέμβριο του 2010 από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Πρόκειται για ένα σκάνδαλο, το οποίο θα διερευνήσει αυτή η επιτροπή, η οποία μάλιστα έχει πολύ μεγάλη ευθύνη να φέρει και ειδικούς τεχνικούς, πέραν ημών, για να διερευνήσουμε όλη αυτή τη διαδικασία.

Τα μνημόνια στην Ελλάδα έφεραν νέους ορισμούς. Θα ξεκινησω, λοιπόν, από έναν τραγικό ορισμό, όπως ότι ο καταθέτης - και τα λέω όλα αυτά, διότι από το αποτέλεσμα πρέπει όλοι να καταλάβουμε το γιατί θα πρέπει να συσταθεί αυτή η επιτροπή -είναι επενδυτής. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις το πέρασαν στην Ευρώπη, μας το έφεραν τη Βουλή και αυτή τη στιγμή ο κάθε καταθέτης έχει άμεσο κίνδυνο, βάσει απόφασης του ECOFIN του καλοκαιριού του 2013, να κουρευτούν οι καταθέσεις του, διότι θεωρείται συνυπεύθυνος για την αποτυχία εκπλήρωσης των στόχων μιας τράπεζας, μαζί με τους ομολογιούχους και τους μετόχους της τράπεζας.

Ένας δεύτερος όρος που εισήλθε με τα μνημόνια ήταν το ΤΑΙ-ΠΕΔ, μια διαδικασία ολόκληρη, ένας οργανισμός που αφορούσε την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου. Όμως, αξιοποίηση δεν έγινε ποτέ. Αντίθετα, έγινε πώληση περιουσιακών στοιχείων ενεργητικού της ελληνικής οικονομίας, τα οποία κατά παράβαση πολλών κανονισμών και με την επίκληση του κατεπείγοντος πέρασαν σε χέρια αλλοδαπών και ημεδαπών.

Έκανα μια ερώτηση στον κ. Μάρδα, με την οποία περιμένουμε να δούμε με πλήρη ανάλυση πού πήγαν τα έσοδα του ΤΑΙΠΕΔ. Πήγαν να κλείσουν το ονομαστικό χρέος κατά 3 δισεκατομμύρια που πουλήσαμε; Ναι ή όχι;

Όσον αφορά τις αμυντικές δαπάνες, τα ανέλυσαν οι προηγούμενοι ομιλητές.

Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι για να μπει κάποια χώρα σε κρίση δανεισμού, δηλαδή να μην μπορεί να δανειστεί από τις αγορές και να αναγκάζεται να στραφεί σε δάνειο, το οποίο είναι δεμένο

με ένα πρόγραμμα, το οποίο σε κάνει φτωχό, ούτως ώστε να μην μπορείς να πληρώσεις το δάνειό σου, έχει μια ιστορία η οποία έρχεται και από παλιά και μάλιστα όχι πάρα πολύ παλιά. Έχω ένα παράδειγμα. Είχα βρει κάποια ομόλογα του ΟΣΕ, τα οποία έχουν έκδοση του 2002 και λήγουν μέχρι το 2019. Αυτά τα ομόλογα είναι ύψους 2,369 δισεκατομμυρίων ευρώ. Κάποια στιγμή ο ΟΣΕ και ο ΟΑΣΑ δανείζονταν από τις αγορές χρήματα με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου. Αυτά τα χρήματα δεν ξέρεi κανένας πού κατέληγαν. Όμως, θα ελεγχθεί το πού πήγαν αυτά τα χρήματα, επειδή κατέπιπταν οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου κατά δεκάδες δισεκατομμύρια και όχι κατά 1 δισεκατομμύριο. Και αυτή είναι και μια πάρα πολύ σοβαρή δουλειά που πρέπει να κάνει και η Επιτροπή Αλήθειας του Δημοσίου Χρέους. Θα πρέπει, δηλαδή, να ελέγξει το κατά πόσο και για ποιον λόγο κατέπεσαν οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου και οδηγηθήκαμε στο να δανειζόμαστε σε υπέρμετρο βαθμό για να καλύψουμε αυτά τα κενά.

Θα είμαι σύντομος, αλλά θα πρέπει να κάνουμε κάποιες μικρές αναλύσεις.

Όσον αφορά στα μνημόνια, στα οποία έχουμε μπει, θα πρέπει να συζητήσουμε για το χρέος που μας φορτώθηκε και το οποίο είναι αναγκαστικό. Είναι ένα χρέος που κανείς δεν γνωρίζει. Θα κάνουμε για άλλη μια φορά την αποκάλυψη, την οποία όμως θα πω και στην επιτροπή. Συγγνώμη που επικαλούμαι συνέχεια την επιτροπή, αλλά δεν είχα την ευχέρεια και τον χρόνο να μιλήσω στην Επιτροπή Ελέγχου του Χρέους. Θα πρέπει, λοιπόν, να γνωρίζουμε όλοι ότι έχουμε δανειστεί κρατικές εγγυήσεις. Δεν έχουμε δανειστεί μετρητά. Τα 53 δισεκατομμύρια ευρώ των διακρατικών δανείων είναι κρατικές εγγυήσεις, τα 144 δισεκατομμύρια ευρώ του EFSF είναι ομόλογα τίτλου του EFSF, δηλαδή χρέος του, ενώ από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχουμε δανειστεί το νόμισμά του, το οποίο είναι το SDR, το οποίο δεν είναι νόμισμα, αλλά ένα καλάθι νομισμάτων.

Όταν μας φορτώνεται ένα χρέος, το οποίο είναι κρατική εγγύηση, το οποίο δεν έχει κανένα κόστος εκταμίευσης από τη χώρα -αυτή τη στιγμή η Γερμανία μπορεί να διατείνεται ότι μας έχει δανείσει 60 δισεκατομμύρια ευρώ κρατικών εγγυήσεων με μηδενικό κόστος, το ελληνικό δημόσιο έχει δανείσει με ελληνικές εγγυήσεις στις ελληνικές τράπεζες 203 δισεκατομμύρια, αυτά είναι τα νούμερα, όπως εμείς δεν έχουμε άμεσο κόστος, έτσι δεν το έχει και η Γερμανία- όλο αυτό το χρέος που φορτώθηκε στους Έλληνες είναι αδύνατο να αποπληρωθεί διότι:

Πρώτον, είναι υπό μορφή κρατικών εγγυήσεων.

Δεύτερον, θα πρέπει να δούμε και επαναλαμβάνω, να διαβάσουμε όλοι μαζί τις δανειακές συμβάσεις και το κατά πόσο πρέπει μία κρατική εγγύηση να φέρει τόκο. Εγώ δεν το είχα ακούσει ποτέ μία κρατική εγγύηση να φέρει τόκο, παρ'όλο που όταν καταπέσει και αυτό στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όταν πηγαίνουμε τα δικά μας ομόλογα.

Τρίτον, το EFSF μας φόρτωσε, πέρα από το τεράστιο κόστος δανεισμού και με χρέος εκταμίευσης δανείων, τα οποία πληρώναμε μέχρι πρότερου. Κάποια στιγμή το 2012 έγινε το PSI και στο τέλος του 2012 έγινε η δεύτερη επαναγορά χρέους με 11 δισεκατομμύρια για να αγοράσουμε 30 τιν αγρών. Το πρώτο PSI έγινε με κόστος να πάρουμε ονομαστική αξία χρέους 206 δισεκατομμυρίων και να το φέρουμε σχεδόν στο μισό.

Το κόστος δανεισμού όμως, για το PSI, το οποίο δεν το αναφέρει κανένας, είναι 70 δισεκατομμύρια ευρώ, μόνο για το PSI. Τα νούμερα είναι αμείλικτα. Το κόστος δανεισμού του PSI, δηλαδή ένα δάνειο που πήρε ο ελληνικός λαός για να δώσει λάδι 30 δισεκατομμύρια σε κάποιους για να συμμετέχουν δήθεν εθελοντικά -έφυγε το ΠΑΣΟΚ, που τους κούρευε όλους εθελοντικά- φορτώθηκε σαν ελληνικό δημόσιο, πληρώσαμε στις κεντρικές τράπεζες και πληρώσαμε και τόκους. Πού θέλω να καταλήξω; Ότι αυτό το χρέος των 70 δισεκατομμυρίων για το PSI δεν είναι σε κανένα moratorium. Ξαναδιαβάστε όλοι τις συμβάσεις. Moratoria μέχρι το 22 έχουν τα δάνεια, τα οποία είναι τα υπόλοιπα του EFSF, που είναι γύρω στα 110 δισεκατομμύρια ευρώ.

Πάμε λίγο γρήγορα στη δανειακή με το ΔΝΤ. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν έχει προσκομίσει -θα διαφωνήσω με τον κ. Βαρουφάκη, έχουμε συζητήσει και σαν φίλοι πολύ πριν να βρεθούμε και οι δύο στη Βουλή ως Βουλευτές- καμμία δανειακή σύμ-

βαση. Γιατί; Διότι δεν υπάρχει. Το κόστος δανεισμού του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου είναι παντελώς άγνωστο. Με δικούς μου υπολογισμούς και βάσει του καταστατικού και πόσες φορές δανείζεσαι πάνω από την εισφορά στο ΔΝΤ, πλησιάζει το 3,70% σε κυμαινόμενο επιτόκιο. Μπορεί πολλοί να μην καταλαβαίνουν, αλλά είναι ένα τεράστιο κόστος δανεισμού και σε σημερινές τιμές σταθερού επιτοκίου ξεπερνάει το 5%, το οποίο δεν έχει κανένα moratorium και το πληρώνουμε όπως γνωρίζουμε τις τελευταίες ημέρες κάθε εβδομάδα μέχρι το 2030.

Το κόστος δανεισμού του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ήταν μέσω δύο συμβάσεων. Θα παρακαλούσα πάρα πολύ και την επιτροπή ελέγχου αλλά και τη δική μας Βουλή, γιατί είναι και δική μας ευθύνη και όλων των ανθρώπων που θα συμμετέχουμε, να φέρουμε τις δανειακές συμβάσεις και να δούμε τους όρους δανεισμού με το ΔΝΤ, διότι αυτό που έγινε στην Ελλάδα, είναι επίσης τραγικό και πρωτοφανές, όπως νέοι ορισμοί στη δανειακή του EFSF. Λέει στο άρθρο 9 παράγραφος 2, εάν δεν κάνω λάθος, ότι μπορεί ο EFSF μονομερώς –προσέξτε– να απαιτήσει το σύνολο των εκταμιευμένων δανείων τώρα, εάν δεν πληρώσουμε μία δόση στο ΔΝΤ. Πόσοι από εσάς το γνωρίζετε αυτό; Προσέξτε, εάν αθετήσουμε μία πληρωμή και δεν τα βρούμε με το ΔΝΤ, ο EFSF μπορεί να σου δανείσει και να πληρώσεις τώρα, σήμερα, «χθες» που λέμε στα οικονομικά, 145 δισεκατομμύρια. Δέσανε το δάνειο του EFSF με το δάνειο του ΔΝΤ, διότι δεν υπήρχε καμία δανειακή του ΔΝΤ και έτσι εκβιάζεται ο ελληνικός λαός. Εκβιάζεται στο να πληρώνεις το ΔΝΤ, το οποίο εισφέρει τεχνικά και όχι μόνο στην όλη προσπάθεια που έκανε η Ελλάδα.

Το τεράστιο έγκλημα που έγινε στη χώρα μας ήταν η μεταφορά –το γνωρίζουμε όλοι– των δανείων που είχε η Ελλάδα στο Ελληνικό Δίκαιο προς ιδιώτες. Το μεταφέραμε με πάρα πολύ ωραίο τεχνικό τρόπο, συνταγματικά σωστό –λείπει το ΠΑΣΟΚ και ο συνταγματολόγος του– και το φορτώσαμε στους Ευρωπαίους φορολογούμενους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εδώ είμαστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Συγγνώμη, δεν σας είδα.

Θέλω εδώ η Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου να προσέξει πάρα πολύ. Αυτό το χαρτί θα το αφήσω μόνο, γιατί είναι πολλά, για να δούμε πώς έφυγε το χρέος από τους ιδιώτες και πήγε στους φορολογούμενους. Το ελληνικό χρέος ήταν 203 δισεκατομμύρια προ του κουρέματος και ήταν 4 δισεκατομμύρια μετά.

Και τι έγινε αντίστοιχα; Μεταφέρθηκαν 323 δισεκατομμύρια ευρώ στους Ευρωπαίους φορολογούμενους. Η Ελλάδα ακολούθησε το έγκλημα των Αμερικάνων, οι οποίοι μας «φόρεσαν» το δικό τους έγκλημα στα ελληνικά τραπεζικά δεδομένα.

Οι Ευρωπαίοι φορολογούμενοι αυτήν τη στιγμή έρχονται και ελέγχουν την ελληνική Κυβέρνηση και βγαίνει ο Φινλανδός συνάδελφος –ο θεός να τον κάνει– και μας λέει ότι θέλει να πληρωθεί τα λεφτά του και ότι δεν θέλει εκβιασμούς κ.λπ..

Εγώ θα ζητούσα από τον Φινλανδό συνάδελφο να μας φέρει τη δανειακή του σύμβαση, να μας πει τι έχει πει στον φινλανδικό λαό και πώς πιστεύει ότι ο φινλανδικός λαός θα πληρωθεί τα χρήματα που μας έχει δώσει, τις κρατικές εγγυήσεις, όταν έχει φτωχοποιήσει έναν λαό και τον έχει φέρει στα όρια της ομαδικής κατάθλιψης.

Θα με συγχωρέσετε για λίγο χρόνο ακόμα.

Θα αφήσω άλλους δύο-τρεις πίνακες. Κανένας δεν γνωρίζει πρακτικά τι κρύβεται πίσω από το κρατικό χρέος; Όταν μιλάμε για κρατικό χρέος πρέπει να ξέρετε ότι οι αγορές παραγώγων, που είπε ο κ. Βαρουφάκης χτες στην επιτροπή, οι οποίες πηλίσαν τα 700 τρισεκατομμύρια, στηρίζονται στο 95% πάνω στα κρατικά ομόλογα. Αυτό τι σημαίνει; Ότι ένα κρατικό ομόλογο, ένα κρατικό χρέος, στηρίζει ένα τοξικό παράγωγο, το οποίο είναι δεκαπλάσιο του παγκόσμιου ΑΕΠ. Δεν ήθελαν εκείνη τη στιγμή που είχε η Αμερική Ελλάδα το πρόβλημα και η Ελλάδα μετέφερε το πρόβλημά της στην Ευρώπη τεχνικά να καταρρεύσει αυτός ο πύργος. Γιατί αν κατέρρεε ο πύργος των 700 τρισεκατομμυρίων –θα το καταθέσω και αυτό το χαρτί– θα κατέρρεε η παγκόσμια οικονομία. Πώς ανέβαινε το κόστος δανεισμού, πώς ανέβαινε το κόστος –και θα το καταθέσω επίσης– των ασφαλίσεων σε κάθε δήλωση περί τιτανικού; Προχθές είχα μια συζήτηση με τον αξιότιμο Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλο, κατά πόσο οι δηλώσεις του ιδίου και άλλων επηρεάζουν το κόστος δανεισμού. Ναι, το

επηρεάζουν και σε πολύ σημαντικό βαθμό, σε επικίνδυνο βαθμό.

Αυτό που έγινε στην Ελλάδα και σε όλους ήταν να υπερχρεωθούν τα νοικοκυριά. Προσέξτε, όμως, η Ελλάδα δεν είναι η χειρότερη χώρα. Στην Ευρώπη κρύβουν μια άλλη αλήθεια. Κρύβουν την αλήθεια ότι στην Ολλανδία το νοικοκυριό της Ολλανδίας είναι τρεις φορές περισσότερο χρεωμένο από το διαθέσιμο εισόδημα που έχει μέσα στον χρόνο. Δηλαδή, χρωστάει τρεις φορές περισσότερα απ' όσο εισόδημα έχει τον χρόνο. Αυτό τι σημαίνει; Ότι έχει σωρευθεί το χρέος στα νοικοκυριά και δεν φαίνεται στην Ευρώπη, διότι οι οικονομίες τους φαίνεται ότι παράγουν ΑΕΠ και δεν έχουν κίνδυνο. Εάν η οικονομία της Ολλανδίας, που είναι πρώτη στην κόκκινη γραμμή πολύ πάνω απ' όλες τις άλλες, αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα, όπως αυτό της Ιρλανδίας ή της Ισπανίας, σε σχέση με τα στεγαστικά ή τα καταναλωτικά της δάνεια θα καταρρεύσει η οικονομία της Ολλανδίας, η οποία είναι «AAA», η καλύτερη στην Ευρώπη και αυτήν τη στιγμή μας μιλάει και μας κάνει μάθημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επίσης, να πούμε για την ΕΛΣΤΑΤ. Η ΕΛΣΤΑΤ είναι ένα τεράστιο έγκλημα το οποίο θα διερευνηθεί απ' όλες τις επιτροπές. Μέσα στην ΕΛΣΤΑΤ ένα έγκλημα που έγινε ήταν η μεταφορά της εκκαθάρισης των ομολόγων και των αξιών από T+3 σε T+10 –το γνωρίζουμε.

Στις αποκρατικοποιήσεις έγινε ένα άλλο μεγάλο έγκλημα και θα γελάσουμε λίγο. Να θυμηθούμε τον ΟΠΑΠ, γιατί είναι μια εισηγμένη εταιρεία, η οποία πωλήθηκε καλώς ή κακώς, καλώς έστω, 650 εκατομμύρια, αλλά η αποπληρωμή της –προσέξτε, εισηγμένη εταιρεία– η εκκαθάρισή της θα γίνει σε δέκα χρόνια. Το T+3 ημέρες το κάναμε T+10 χρόνια και το δεχθήκαμε ως ΤΑΙ-ΠΕΔ, το δεχθήκαμε ως ελληνικό δημόσιο. Δηλαδή, μια εισηγμένη εταιρεία να εκκαθαρίσει τη μεταβίβασή της σε δέκα χρόνια και όχι σε τρεις μέρες.

Και κλείνοντας να πω ότι, δυστυχώς, η αλήθεια είναι αμείλικτη. Από το 1981 μέχρι και το 2004, προ Ολυμπιάδας, το χρέος αυξήθηκε με τραγικά υψηλούς ρυθμούς. Αυτό που θα εξετάσει αυτή η επιτροπή είναι, επίσης, ο τρόπος με τον οποίο κατέπεσαν οι κρατικές εγγυήσεις σε όλα τα χρόνια, διότι είναι ένα κόστος κρυφό. Ένα νούμερο θα σας δώσω: Το 1986 με 1989 κατέπεσαν εγγυήσεις, τις οποίες δανειστήκαμε από το εξωτερικό ύψους 25 δισεκατομμυρίων ευρώ, όταν το ΑΕΠ ήταν 125 όχι 300. Πληρώσαμε 25 δισεκατομμύρια εγγυήσεις, γιατί είχαν δοθεί σε ΔΕΚΟ και σε συνεταιρισμούς. Όλα αυτά τα κόστη βάρυναν την ελληνική οικονομία σε βαθμό τον οποίο δεν μπόρεσε να αναλογιστεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώσα.

Τα μηνμόνια έφεραν μια τεράστια καταστροφή. Είναι υλική και άυλη. Η άυλη είναι η ζημία που υπέστη η χώρα στη φήμη της, η ζημία που υπέστη η χώρα στην υγεία των πολιτών της, πέρα από τις αυτοκτονίες, μελαγχολίες, καταθλίψεις και όλα αυτά. Τα στατιστικά υπάρχουν όλα και θα κατατεθούν στη Βουλή.

Δυστυχώς γι' αυτήν την Ευρώπη ο κ. Κατάνεν είπε ότι η Χάρτα των Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ισχύει σε χώρες που είναι στο μηνμόνιο και σε πρόγραμμα. Δυστυχώς ο κ. Παπακωνσταντίνου σε ένα e-mail του το 2011 μετέφερε περιχαρή στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι «θα περάσουμε μέτρα τα οποία είναι αντισυνταγματικά» και το χάρηκε και αυτός πάρα πολύ.

Τέλος, κλείνω λέγοντας ότι πρέπει να γνωρίζουμε όλοι πως ένα χρέος αν είναι ή δεν είναι βιώσιμο το κρίνει το σύνολο της οικονομίας, δεν το κρίνει μόνο ο αριθμητής –αν θέλετε– του κλάσματος «χρέος προς ΑΕΠ», αλλά και ο παρονομαστής, αλλά και η εμπιστοσύνη που δείχνει ο κόσμος στην οικονομία και στην Κυβέρνησή της.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να ολοκληρώσετε. Έχετε μιλήσει τον διπλάσιο χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ναι, τελειώνω.

Το ποιος αποφασίζει εάν κάποια κυβέρνηση χρεοκοπήσει, όπως χρεοκοπήσαμε εμείς, δεν το αποφασίζει μία κυβέρνηση ούτε το ΔΝΤ ούτε ο EFSF. Το αποφασίζουν, δυστυχώς, οργανι-

σμοί πολυεθνικοί, στους οποίους μετέχουν οι τράπεζες, οι οποίες μας δανείζουν.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι η σημαντική αυτή προσπάθεια, που γίνεται για τη διερεύνηση των αιτιών της εισόδου της χώρας στο μνημόνιο αλλά και των συνεπειών μέσα στο μνημόνιο, είναι πάρα πολύ σημαντική και ελπίζω τα πορίσματά της να βοηθήσουν τους Έλληνες και τους Ευρωπαίους πολίτες στο να μην επαναλάβουν τα ίδια λάθη και να ελέγξουν επιτέλους τις κυβερνήσεις τους.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)
(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Καμμένο.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας, ειδικός αγορητής ορθής από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε Σταϊκούρα, θα έχετε την ανάλογη ανοχή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την πρόταση των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής αναφορικά με την υπαγωγή, την εφαρμογή και την υλοποίηση των μνημονίων. Είναι γεγονός ότι η ένταξη της χώρας στον τριμερή μηχανισμό στήριξης τον Μάιο του 2010 αποτέλεσε κομβικό σημείο για την πορεία της. Η ένταξη είχε και έχει σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομική, την κοινωνική, την πολιτική ζωή. Ευλόγως, λοιπόν, οι λόγοι και οι διαδικασίες της ένταξης στον μηχανισμό στήριξης έχουν προκαλέσει και συνεχίζουν να προκαλούν το έντονο ενδιαφέρον των πολιτών και των πολιτικών κομμάτων της χώρας.

Κατά την περίοδο της ένταξης, αλλά και αμέσως μετά από αυτή, το 2010, βιώσαμε συνθήκες επικοινωνιακής καταιγίδας. Στόχος να γραφτεί ιστορία με τους όρους και σύμφωνα με το πολιτικό συμφέρον των τότε κρατούντων. Από τότε, εκτός και εντός Κοινοβουλίου, αρκετές φορές είχα επισημάνει ότι η εξέλιξη των γεγονότων δεν ήταν όπως την παρουσίαζαν, ότι οι ρίζες των παθογενειών της ελληνικής οικονομίας, των δημόσιων οικονομικών και η φρενήρης δυναμική συσσώρευση του δημοσίου χρέους εντοπίζονται στη δεκαετία του 1980, ότι η Νέα Δημοκρατία αισθάνεται υπερήφανη για τις θητείες της στη διακυβέρνηση της χώρας και ότι την ιστορική εξέλιξη της χώρας θα τη γράψουμε σε κατάλληλο χρόνο όλοι μαζί.

Είναι γεγονός ότι βαθμιαία οι συντριπτικά περισσότεροι πολίτες κατανόησαν τις εξελίξεις, αποκατέστησαν την αλήθεια στην πολιτική τους συνείδηση και σε διαδοχικές εκλογικές αναμετρήσεις μηδένισαν την πλεονάζουσα ερμηνευτική αυθαιρεσία και σκοπιμότητα.

Όμως, η τεκμηριωμένη, αντικειμενική και έγκυρη εθνική αυτοαξιολόγηση της κρίσιμης περιόδου, δηλαδή της ένταξης στον μηχανισμό στήριξης, εξακολουθεί να αποτελεί ανοικτό θέμα. Αυτή η εθνική δράση θα πρέπει να έχει ως στόχο την πολιτική διερεύνηση των πολυσύνθετων πτυχών των εξελίξεων κατά την κρίσιμη περίοδο, η οποία βεβαίως θα εδράζεται σε σοβαρή, καλά ζυγισμένη και ακριβή επιστημονική τεκμηρίωση, οικονομική, λογιστική, στατιστική, νομική.

Αυτή την ανοικτή εκκρεμότητα θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε. Υποθέτω πως όλοι συμφωνούμε ότι αυτή η σοβαρή διαδικασία για να προσεγγίσει με επιτυχία τον στόχο πρέπει να πραγματοποιηθεί σε περιβάλλον πολιτικής ομαλότητας, κοινωνικής ηρεμίας, οικονομικής ασφάλειας και σταθερότητας. Μόνο τότε το πόρισμα που θα προκύψει θα γίνει ευρύτατα αποδεκτό, θα καταστεί εθνική ιστορική αλήθεια και θα βοηθήσει στην καλύτερη πορεία της χώρας.

Κατά την εκτίμηση της Νέας Δημοκρατίας οι προϋποθέσεις που προανέφερα ως αναγκαίες, στην παρούσα φάση δεν πληρούνται επαρκώς και μάλλον δύσκολα μπορούν να διαμορφωθούν. Έτσι στην αφετηρία της προτεινόμενης διαδικασίας, εφόσον αποφασιστεί η δημοσίωσή της, η Νέα Δημοκρατία εκτιμά ότι αντικειμενικά ο στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι η πρόταση επί της οποίας συζητούμε χωλαίνει τουλάχιστον στα

εξής σημεία: Πρώτον, η πρόταση είναι προσχηματική. Είναι γεγονός ότι τους τελευταίους μήνες η ομίχλη της ανασφάλειας έχει καλύψει το πεδίο της οικονομίας. Η χώρα κινδυνεύει να βουτηχτεί και πάλι στην ύφεση. Η δημόσια οικονομία παρουσιάζει τριγμούς αποσταθεροποίησης. Το κράτος έχει κηρύξει μερική εσωτερική στάση πληρωμών, ενώ σκουπίζει όλα τα ταμειακά διαθέσιμα των φορέων της γενικής κυβέρνησης. Επενδύσεις ακυρώνονται ή μπαίνουν στο ψυγείο. Οι καταθέσεις εξαερώνονται και τα κόκκινα δάνεια διογκώνονται. Το κόστος δανεισμού έχει εκτιναχθεί. Με αυτά τα δεδομένα προφανώς δεν ικανοποιείται η συνθήκη που προσδιόρισαν ως απαραίτητη για την ομαλή διεξαγωγή της αναγκαίας εθνικής αυτοαξιολόγησης.

Η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι ο πραγματικός στόχος της πρότασης είναι ο αποπροσανατολισμός των πολιτών από την τρέχουσα δύσκολη γι' αυτούς πραγματικότητα, στην οποία έχουν συμβάλει η αβελητρία, οι παλινωδίες, οι αυτοσχεδιασμοί, οι ακροβασίες, οι αντιφάσεις της Κυβέρνησης, μια πραγματικότητα η οποία διέψευσε ταχύτατα της ψευδαισθήσεις.

Δεύτερον, η πρόταση της Κυβέρνησης εσωτερικού είναι αντιφατική με όσα υποστηρίζει η Κυβέρνηση εξωτερικού. Ενδεικτικά και μόνο: Η πρόταση των Βουλευτών αναφέρει «ότι το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής έχει αποτύχει πλήρως». Όμως την ίδια στιγμή ο Υπουργός Οικονομικών υποστηρίζει εγγράφως στο Eurogroup ότι τα δημοσιονομικά επιτεύγματα της προηγούμενης κυβέρνησης αποτελούν σημείο αφετηρίας και σημείο εκκίνησης για μια επωφελή για τη χώρα συμφωνία.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις συγκεκριμένες αναφορές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πώς, συνεπώς, το πρόγραμμα έχει αποτύχει πλήρως;

Παράλληλα ο Υπουργός Οικονομικών υποστηρίζει την υλοποίηση διαρθρωτικών αλλαγών που είχαν συμφωνηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση με τους εταίρους και δανειστές της χώρας και δεσμεύεται να συνεχίσει τις προσπάθειες που ξεκίνησε και υλοποίησε η προηγούμενη κυβέρνηση σε αρκετούς τομείς.

Καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πώς συνεπώς το πρόγραμμα είχε αποτύχει πλήρως;

Επίσης, η πρόταση των Βουλευτών περιλαμβάνει και την εξέταση οργάνων όπως αναφέρει «που προορίστηκαν νομοθετικά να εξυπηρετήσουν την υλοποίηση των μνημονίων και των μνημονιακών στόχων, όπως είναι ενδεικτικά η Γενική Γραμματεία Εσόδων». Όμως την ίδια στιγμή ο Υπουργός Οικονομικών δεσμεύεται, όπως φαίνεται και στο τελευταίο e-mail προς τους εταίρους για την περαιτέρω ενίσχυση της αυτονομίας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή έχει προκύψει από το ν. 4093/2012.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις συγκεκριμένες αναφορές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε αυτήν την περίπτωση ο μνημονιακός νόμος της προηγούμενης κυβέρνησης σύμφωνα με την παρούσα Κυβέρνηση είναι καλός και χρειάζεται ενίσχυση, αλλά η εξεταστική επιτροπή θα πρέπει να τον εξετάσει ως κακό.

Συνεπώς υποθέτω ότι θα εξετάσει και τα επί του θέματος παραγμένα της παρούσας Κυβέρνησης, η οποία τον επικαλείται.

Να προσθέσω και ένα επιχείρημα; Άκουσα τον αγαπητό εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ να κατακρίνει τους δημοσιονομικούς κανόνες στην Ευρώπη. Όμως, η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί στα πρώτα επτά μέτρα να ενισχύσει τη δημοσιονομική πειθαρχία μέσα από τον περίφημο οργανικό νόμο, τον οποίο βεβαίως πέρυσι καταψήφισε. Θα ήταν και αυτό αντικείμενο της εξεταστικής επιτροπής;

Τρίτον, η κατάθεση της πρότασης είναι άκαιρη. Αλήθεια, έχουν κατανοήσει οι συγκυβερνώντες ότι αν η πρόταση που αναφέρε-

ται «στους πολιτικούς πρωταγωνιστές από τον Οκτώβριο του 2009» τεθεί σε εφαρμογή θα πρέπει με τόσα ανοικτά μέτωπα την τρέχουσα περίοδο, στην εξεταστική επιτροπή να καλούνται νυν Υπουργοί που διετέλεσαν τότε συνεργάτες πρώην Πρωθυπουργών;

Νυν συνεργάτες Υπουργών που συμμετείχαν τότε και συμμετέχουν και σήμερα στη διαπραγμάτευση; Νυν διοικητές τραπεζών που τότε ήταν Υπουργοί; Ξένοι οίκοι που είναι σήμερα επισήμως συνεργάτες Υπουργών και ήταν τότε εκφραστές της κυβερνητικής πολιτικής για την αναδιάρθρωση του χρέους -το περίφημο PSI; Και φυσικά πρόσωπα από το εξωτερικό, τα οποία κατείχαν ή κατέχουν κορυφαίες θέσεις στους θεσμούς;

Με αυτά τα δεδομένα προφανώς και πάλι δεν ικανοποιείται η συνθήκη που προσδιόρισαν ως απαραίτητη για την ομαλή διεξαγωγή της αναγκαίας εθνικής αυτοαξιολόγησης.

Η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι η κατάθεση της πρότασης είναι άκυρη κι ότι θα ήταν προτιμότερο να δρομολογηθεί λίγο αργότερα, εφόσον η κατάσταση έχει σταθεροποιηθεί και το σκάφος θα πλέει -ευχόμαστε- σε πιο ήρεμα, άρα πιο ασφαλή ύδατα.

Τέταρτον, η πρόταση είναι ελλιπής. Αφού το αντικείμενό της είναι η εφαρμογή και η υλοποίηση του μνημονίου, γιατί η πρόταση δεν συμπεριλαμβάνει και την περίοδο μετά τον Ιανουάριο του 2015, περίοδος κατά την οποία η παρούσα Κυβέρνηση ζήτησε και υπέγραψε την τετράμηνη παράταση του μνημονίου;

Συγκεκριμένα, η σύμβαση που υπέγραψε είναι η τρίτη τροποποίηση της κύριας σύμβασης χρηματοδοτικής διευκόλυνσης. Η πρώτη ήταν τον Δεκέμβριο του 2012, προκειμένου να περιληφθεί και η θετική ευρωπαϊκή απόφαση για την ενίσχυση της βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους. Η δεύτερη ήταν τον Δεκέμβριο του 2014, όταν και η προηγούμενη κυβέρνηση ζήτησε την επέκταση της σύμβασης για τους δύο πρώτους μήνες του 2015. Και η τρίτη ήταν τον φετινό Φεβρουάριο.

Μάλιστα, το περιεχόμενο των επικαιροποιήσεων είναι ακριβώς το ίδιο. Διέπονται δε όλες από το Αγγλικό Δίκαιο. Εναποθέτουν σε περίπτωση διαφοράς την αποκλειστική δικαιοδοσία στα δικαστήρια του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου. Αναφέρουν ότι η Ελλάδα παραιτείται από οποιαδήποτε ασυλία της οποίας είναι ή ενδέχεται να καταστεί δικαιούχος, όσον αφορά στην ίδια ή τα περιουσιακά της στοιχεία. Και το σημαντικότερο; Χρηματοδοτικής διευκόλυνσης της 15^{ης} Μαρτίου του 2012, δηλαδή με την περίοδο, στην οποία αναφέρεται η πρόταση για την σύσταση εξεταστικής επιτροπής.

Μάλιστα, το γεγονός ότι το υπάρχον μνημόνιο συνεχίζεται, επιβεβαιώνεται από την ανακοίνωση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας -το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά- καθώς και από τις ανακοινώσεις τόσο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου όσο και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την επιστολή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου -και αφού έχει υπογραφεί η συμφωνία με τους εταίρους, η αξιολόγηση θα γίνει όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται -το καταθέτω στα Πρακτικά- στο πλαίσιο της έκτης επικαιροποίησης του τρέχοντος μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ίδιο ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία επίσης -και το καταθέτω στα Πρακτικά- αναφέρει ότι η αξιολόγηση θα γίνει στη βάση του τρέχοντος μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η παρούσα όμως επικαιροποίηση, η τρίτη επικαιροποίηση, της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, περιλαμβάνει σύμφωνα και με τη συμφωνία της 20^{ης} Φεβρουαρίου, κι έναν πρόσθετο δυσμενή όρο

που δεν είχαν οι δύο προηγούμενες, την επιστροφή προς το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας ομολόγων ύψους περίπου 11 δισεκατομμυρίων ευρώ από το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Και αυτό θα πρέπει κάποια στιγμή να συνεκτιμηθεί και να αξιολογηθεί.

Πέμπτον, η πρόταση είναι ασαφής. Δεν καθιστά απολύτως σαφές το αντικείμενο της εξέτασης. Θα αφορά την αξιολόγηση των πολιτικών που έχουν ασκηθεί, όπως άκουσα να αναφέρει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, των αποτελεσμάτων που προέκυψαν, των πολιτικών και των αποτελεσμάτων ή θα εστιάζει μόνο στην τεκμηρίωση πράξεων ή παραλείψεων με ενδείξεις διάπραξης αδικήματος; Είναι σαφές ότι τις πολιτικές και τα αποτελέσματά τους τα κρίνουν οι πολίτες μέσα από την εκλογική διαδικασία και όχι οι εξεταστικές επιτροπές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπερασματικά, η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι η πρόταση των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων είναι προσχηματική, αντιφατική, άκυρη, ελλιπής, ασαφής. Γι' αυτούς τους λόγους δεν την στηρίζει. Η Βουλή θα πάρει την απόφασή της.

Η πολιτική αριθμητική, το κυβερνητικό παίγνιο πολιτικής διαχείρισης και η επικοινωνιακή στρατηγική της Κυβέρνησης λένε ότι η πρόταση θα εγκριθεί. Σε αυτή την εκδοχή, παρά της χαμηλές προσδοκίες για την καλή προσέγγιση του στόχου, η Νέα Δημοκρατία με καθοριστικό κριτήριο των πολιτικών επιλογών της το μακροχρόνιο συμφέρον της χώρας θα στηρίξει την αναζήτηση της αλήθειας. Άλλωστε, η Νέα Δημοκρατία στην πάνω από σαράντα χρόνια συμμετοχή της στη δημόσια ζωή δεν έπαιξε ποτέ και δεν παίζει με το παρόν και το μέλλον της πατρίδας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Τον λόγο έχει ο κ. Αρτέμιος Ματθαίουπουλος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, δυστυχώς, θα πρέπει να ξεκινήσω την ομιλία μου με ένα δυσάρεστο γεγονός, με μία καταγγελία, ή -για να είμαι περισσότερο ακριβής- με τη γνωστή καταγγελία που αναδεικνύει το μέγεθος της απαξίας απέναντι σε ένα κόμμα που για δύο συνεχόμενες φορές ανεδείχθη σε τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας, αλλά και μία γενικότερη απαξία απέναντι στο Κοινοβούλιο, στον τρόπο λειτουργίας του, στους Βουλευτές και στους θεσμούς που υπηρετούμε ή που υποτίθεται ότι υπηρετούμε.

Αναφέρομαι φυσικά στην επαναλαμβανόμενη, αναίτια και αντισυνταγματική άρνηση ενός δικαστικού λειτουργού της προσέλευσης εκλεγμένων Βουλευτών από τον ελληνικό λαό, των άδικα και προσωρινά προφυλακισμένων Βουλευτών της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι σήμερα δεν είναι εδώ πέρα για να παραθέσουν τις απόψεις τους ή για να ψηφίσουν κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας. Αντ' αυτού, παραμένουν χωρίς κανένα αιτιολογικό έγκλειστοι.

Και να σας ενημερώσω ότι μέχρι πρότινος αυτό το κατάφορο έγκλημα απέναντι στο Σύνταγμα, το οποίο ρητά καθορίζει πως ο τρόπος λειτουργίας της Βουλής γίνεται με τριακόσιους Βουλευτές και όχι λιγότερους, γινόταν προσχηματικά, αλλά υπήρχε έστω και μία διάθεση αιτιολόγησης, άσχετα αν η αιτιολόγηση αυτή δεν ήταν επαρκής προφανώς. Αυτή τη φορά δεν έγινε ούτε καν αυτό. Δηλαδή, οι άνθρωποι, οι οποίοι δεν είναι σήμερα εδώ πέρα, δεν ενημερώθηκαν και δεν τους γνωστοποιήθηκε ο λόγος, για τον οποίο δεν τους επιτρέπει ένας δικαστικός λειτουργός να συμμετάσχουν στη σημερινή διαδικασία. Εάν τηρείτο η διαδικασία, δεν θα ήμουν εγώ ο ειδικός αγορητής. Εάν τηρείτο η διαδικασία, στα έδρανα της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας θα ήταν τρεις επιπλέον Βουλευτές και πολύ περισσότερο θα ήταν διαφορετικό και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας.

Αυτό αν γινόταν σε οποιοδήποτε άλλο κράτος, κυρίες και κύριοι, πόσω μάλλον στα δικά σας Κοινοβούλια, οι υπάιτιοι αυτής της κατάντιας θα είχαν μπει στη φυλακή, αλλά στη μνημονιακή Ελλάδα -βλέπετε- αυτό το έγκλημα συγκαλύπτεται και διαιωνίζεται.

Ας έρθω στο προκειμένο που αφορά τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής σχετικά με τη διερεύνηση του καθεστώτος, στο οποίο

η Ελλάδα υπάχθηκε στο μνημόνιο. Άκουσα τις αλληλοκατηγορίες των κομμάτων μεταξύ τους και πολλές από τις κατηγορίες πράγματι είναι αληθείς, αλλά δεν λένε την απόλυτη αλήθεια, διότι μία είναι αυτή, ότι η ευθύνη βαρύνει τους πάντες και είναι συλλογική.

Και για να μην προτρέξουν κάποιοι και πουν ότι κατηγορώ την Κυβέρνηση, η οποία μόλις δύο μήνες κυβερνά τη χώρα, άρα είναι αδύνατο να έχει συμμετοχή στο έγκλημα που διαπράχθηκε τα τελευταία έξι χρόνια με τα μνημόνια, θα πω ότι εν μέρει είναι σωστό κι έχουν δικίο, αλλά με μία υποσημείωση κι έρχομαι στο προκείμενο.

Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να κάνουμε στους εαυτούς μας είναι το εξής απλό: Υπάρχει ανάγκη να συσταθεί μία τέτοια επιτροπή; Προφανώς υπάρχει. Ποια, όμως, είναι τα όρια, οι τομείς ευθύνης, ο ρόλος που θα επιτελέσει και ποια θα είναι τα αποτελέσματα ύστερα από την έρευνα, όταν αυτή διεξαχθεί; Διότι αν συζητάμε την αναζήτηση πολιτικών ευθυνών, δεν υπάρχει λόγος να το κάνετε. Το έκανε ο ελληνικός λαός στις 25 Ιανουαρίου. Καταδίκασε με το μοναδικό όπλο που διαθέτει, με την ψήφο του δηλαδή, τα μνημονιακά κόμματα, ή -αν θέλετε- τα κόμματα τα οποία συνετέλεσαν στην εξαθλίωση και στη φτωχοποίησή του. Άρα, λοιπόν, εάν η επιτροπή περιοριστεί μόνο στην αναζήτηση πολιτικών ευθυνών, το έχει κάνει ήδη ο ελληνικός λαός και δεν υπάρχει λόγος να συζητάμε κάτι πέρα από αυτό.

Το δεύτερο ερώτημα είναι πολύ πιο συγκεκριμένο: Υπάρχουν ποινικές ευθύνες σε συγκεκριμένα πρόσωπα, τα οποία με τον άλφα ή με τον βήτα τρόπο οδήγησαν τη χώρα στη «μέγγενη» του μνημονίου;

Και εδώ η απάντηση -δυστυχώς, για πολλούς εδώ μέσα- είναι, επίσης, καταφατική, διότι όλοι γνωρίζουμε τι έπραξε η προηγούμενη συγκυβέρνηση, ιδιαίτερα τα δύο κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, για να οδηγήσουν για ευτελείς σκοπούς μία ολόκληρη χώρα στη φτωχοποίηση, στις αυτοκτονίες και στα παράγωγα του μνημονίου, τα οποία χαρακτήρισαν αναγκαίο καλό ή εθνικό επίτευγμα.

Ας μην ξεχνάμε κάτι πολύ σημαντικό, κυρίες και κύριοι. Σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ υποτίθεται ότι αναζητούσε τις ποινικές ευθύνες σε πρόσωπα για άλλα σημαντικά ζητήματα, όπως ήταν αυτό του σκανδάλου της λίστας Λαγκάρντ, εδώ πέρα στήσαμε κάλπες και εξαιρέσαμε πρόσωπα, τα οποία είχαν και αποδείχθηκαν ότι έχουν μέχρι σήμερα ποινικές ευθύνες γι' αυτό το μείζον ζήτημα, το οποίο απασχολεί την ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια.

Άρα θεωρούμε ότι όλο αυτό είναι ξεκάθαρο προσχηματικό. Για επικοινωνιακούς λόγους ο ΣΥΡΙΖΑ καλεί το Σώμα να συζητήσει για τη σύσταση μίας επιτροπής, η οποία δεν θα έχει καμμία απολύτως αρμοδιότητα και όπως έχουμε συνηθίσει μέχρι τώρα, οι υπαίτιοι είτε θα είναι στο απυρόβλητο -το προβλέπει ο νόμος άλλωστε, ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών- είτε θα τους αθώωση η δικαιοσύνη, όπως έχουμε δει κατ' εξακολούθηση να γίνεται το τελευταίο διάστημα.

Επίσης, ένα από τα ζητήματα που τέθηκαν σήμερα εδώ πέρα, είναι η διαφωνία ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και στη Νέα Δημοκρατία σχετικά με το πότε θα γίνει η έναρξη του ελέγχου από την αρμόδια επιτροπή, εάν δηλαδή αυτή θα εξετάσει τα γεγονότα αρχής γενομένης από το 2009 -που τυπικά έχετε δικίο, διότι από τότε ξεκίνησε η Ελλάδα να εντάσσεται στον, όπως εσείς το ονομάζετε, μηχανισμό στήριξης- ενώ η Νέα Δημοκρατία λέει ότι θα πρέπει αυτή η διερεύνηση να ξεκινήσει από το 1981.

Συμφωνούμε και με τις δύο προτάσεις με μία προϋπόθεση, ότι αυτό θα μπορούσε να ξεκινήσει πολύ νωρίτερα και από το 2009 και από το 1981. Θα μπορούσε να ξεκινήσει από το 1974. Θα εξηγήσω ευθύς αμέσως το γιατί θα έπρεπε και θα μπορούσε η παρούσα Βουλή να προτείνει το συγκεκριμένο έτος, την αρχή δηλαδή της Μεταπολίτευσης.

Έχω μπροστά μου έναν πίνακα. Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω κάποια στοιχεία, τα οποία είναι ενδεικτικά του ρόλου που επιτέλεσαν ορισμένοι εδώ μέσα. Με αφορμή την προηγούμενη τοποθέτησή του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος είπε -αυτό συγκράτησα- ότι η Νέα Δημοκρατία συμμετέχει τριάντα χρόνια προσφέροντας στη δημόσια ζωή του τόπου, η προσφορά της Νέας Δημοκρατίας και των εταίρων της συγκυβέρνησης -του

ΠΑΣΟΚ, της προηγούμενης συγκυβέρνησης- αποτυπώνεται με συγκεκριμένους αριθμούς.

Ξεκινάμε, λοιπόν, από το έτος 1974, όταν η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε ένα μικρό σε σχέση με το ποσοστό του ΑΕΠ χρέος, το οποίο μόλις το 1981 αύξησε σε περίπου και κατά προσέγγιση 31,2%. Η αλληλοδιαδοχή των δύο κομμάτων στην εξουσία -Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ- συνακολουθείται από τα εξής στοιχεία: Το 1990 το ΠΑΣΟΚ παραδίδει στη Νέα Δημοκρατία εξωτερικό χρέος με περίπου 80,7% του ΑΕΠ. Το 1993 αντίστοιχα η Νέα Δημοκρατία παραδίδει στο ΠΑΣΟΚ εξωτερικό χρέος της τάξεως του 112% του ΑΕΠ. Το 2004 το ΠΑΣΟΚ παραδίδει στη Νέα Δημοκρατία εξωτερικό χρέος ίσο με περίπου 109% του ΑΕΠ. Και το 2009, την ημερομηνία που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, η Νέα Δημοκρατία παραδίδει ξανά στο ΠΑΣΟΚ εξωτερικό χρέος ίσο με 120% του ΑΕΠ. Πριν έξι χρόνια το χρέος της Ελλάδος ανερχόταν σε 120% σε σχέση με το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Σήμερα ξεπερνάει το 180%.

Αυτή είναι η προσφορά της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή είναι η προσφορά του ΠΑΣΟΚ στη δημόσια ζωή και στους Έλληνες. Αυτά τα στοιχεία, ασφαλώς, μπορούν να συντελέσουν μία δικογραφία, για την οποία πρέπει επιτέλους κάποιοι να πληρώσουν.

Έχουν αυτοκτονήσει χιλιάδες συμπατριώτες μας. Έχει φτωχοποιηθεί το μεγαλύτερο τμήμα του ελληνικού λαού. Πάνω από το 30% του εργατικού δυναμικού παραμένει ανεργό, διότι τα ποσοστά ανεργίας ολοένα και αυξάνονται. Ασφαλώς, ας μην ξεχνάμε ότι πριν από το 2009 και μετά το 1981 είχαμε και άλλα περιστατικά, τα οποία συνετέλεσαν στη διόγκωση του εξωτερικού χρέους.

Ας θυμηθούμε την περίπτωση, για παράδειγμα, των Ολυμπιακών Αγώνων, όπου καταχρεώθηκε η χώρα επειδή κάποιες εργολαβικές εταιρείες θέλησαν να θησαυρίσουν.

Ας θυμηθούμε το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου το 1999, όταν -άκουσον, άκουσον!- η ίδια η Κυβέρνηση επίσημα παρότρυνε τους Έλληνες πολίτες να παίξουν τα χρήματά τους σε μετοχές-φούσκες, με αποτέλεσμα αργότερα να χαθούν περιουσίες και να αυτοκτονήσουν χιλιάδες Έλληνες πολίτες.

Ας θυμηθούμε τα εξοπλιστικά με τις μίζες και τη διαφθορά, την οποίαν κατ' εξακολούθηση εξασκούσε το κάθε πολιτικό κόμμα.

Ας θυμηθούμε το σκάνδαλο των τραπεζών, για το οποίο εν καιρώ κρίσης ο ελληνικός λαός πλήρωσε την περιφημη ανακεφαλαιοποίηση.

Το ερώτημα είναι το εξής: Από το 2009 και μετά οι τράπεζες ξεκίνησαν να παρουσιάζουν δήθεν ελλείμματα στα ταμειακά τους, ώστε να ζητήσουν ανακεφαλαιοποίηση από το κράτος, ή μήπως υπήρχε ένα συγκεκριμένο και στοχευμένο σχέδιο, αρχής γενομένης από το 1980 ακόμα, όπου αφειδώς χορηγούσαν κάποιους πιστωτικές κάρτες, δάνεια, εορτοδάνεια, διακοποδάνεια, δανειοδάνεια, γνωρίζοντας ότι αύριο-μεθαύριο θα έχουν τη δυνατότητα διά νόμου να προβαίνουν σε κατάσχεση μέχρι και της πρώτης κατοικίας;

Άρα, λοιπόν, εδώ έχουμε μια γραμμή από γεγονότα που ξεκινούν από το 1974 μέχρι σήμερα. Αν θέλουμε πράγματι να αναζητήσουμε ποινικές και πολιτικές ευθύνες, δεν μπορούμε να περιοριστούμε στα έτη από το 2009 και πέρα.

Θα κάνω μια σημείωση, για να είμαι και ακριβοδίκαιος απέναντι στον ελληνικό λαό που επέλεξε την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξάρτητων Ελλήνων. Θα πει κάποιος ότι αυτή η ευθύνη δεν βαρύνει τη συγκεκριμένη συγκυβέρνηση. Έχετε δώσει μια υπόσχεση και έναν όρκο στον ελληνικό λαό ότι άμα τη αναλήψει της εξουσίας της χώρας, θα καταγγείλετε το μνημόνιο και θα οδηγήσετε τη χώρα εκτός μνημονιακών μέτρων και δανειακών συμβάσεων. Υπάρχει περίπτωση, λοιπόν, να μην το κάνετε αυτό και, απ' ό,τι φαίνεται μέχρι στιγμής, εκεί οδηγούνται τα πράγματα. Αναφέρω και στις περιφημες διαπραγματεύσεις. Στις 20 Φεβρουαρίου υπεγράφη μια συμφωνία, για το περιεχόμενο της οποίας δεν έχουμε ακόμα λάβει γνώση. Υπάρχουν και άλλα ζητούμενα τα οποία αποδεικνύουν ότι, αν αυτή η Κυβέρνηση δεν τιμήσει την εμπιστοσύνη που της έδειξε ο ελληνικός λαός, ασφαλώς θα έχει κι αυτή τις ίδιες ευθύνες με τα κόμματα που κατηγορεί και για τον ίδιον ακριβώς λόγο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στα επόμενα ένα με δύο λεπτά –δεν θα χρειαστώ παραπάνω, κυρία Πρόεδρε- θα προβώ σε μία σύντομη αναφορά σχετικά με το πώς οδηγηθήκαμε εδώ πέρα και το γιατί. Σχηματικά θα μπορούσα να περιγράψω όσο πιο απλά μπορώ ότι ένα διεφθαρμένο κράτος, το ελληνικό κράτος, το οποίο μαστιζόταν από μία κρίση πριν ακόμα από την οικονομική κρίση, προσέφυγε μέσω της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στη βοήθεια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Το στοιχείο-κλειδί στην όλη υπόθεση, μιας και συζητάμε για το εξωτερικό χρέος, είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Σε εσωτερικό επίπεδο, ασφαλώς έχει να κάνει με τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, αλλά μιας και ο εξωτερικός παράγοντας είναι αυτός που πλέον επηρεάζει τις αποφάσεις αυτές, θα πρέπει να δούμε τι είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Είναι μία ιδιωτική τράπεζα, η οποία εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα, η οποία μάς δανείζει χρήμα.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά στα οικονομικά; Ότι ακόμα και αν η Ελλάδα δεν αντιμετώπιζε παθογένειες στην οικονομία σαν αυτές που αναφέρατε όλοι προηγουμένως, μόνο και μόνο από το γεγονός ότι δεν έχει πρωτογενή τομέα παραγωγής, όταν δηλαδή η χώρα δεν παράγει τίποτα, όταν οι Έλληνες δεν έχουν εισόδημα, αναγκαστικά θα οδηγούνταν στη διόγκωση χρέους, διότι το ευρώ το πλήρωσε χρυσό όταν ξεκίνησε η αλλαγή ισοτιμίας το 2000 μέχρι το 2002 και συνεχίζεται να το πληρώνει πολύ ακριβά, διότι αυτό το χρήμα που μας δανείζουν οι τοκογλύφοι το ζητάνε με επιτόκια, τα οποία είναι πραγματικά ανάξια σχολιασμού.

Με αυτά και με αυτά φτάσαμε σήμερα να χρωστάμε πάνω από 320 δισεκατομμύρια ευρώ και με το ίδιο μοντέλο, με την ίδια πεπατημένη οδό, αν ακολουθήσουμε τα ίδια βήματα, ένα φαύλος κύκλος θα διαωνίζεται και ως εκ τούτου η Ελλάδα θα συνεχίσει να χρωστάει στον αιώνα τον άπαντα.

Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν, για να αντιμετωπίσουμε αυτήν τη δυσάρεστη κατάσταση; Μιλήσατε για ημίμετρα, για διαπραγμάτευση, για επαναδιαπραγμάτευση, για αυστηρότερο έλεγχο από τα κλιμάκια κ.ο.κ... Είστε παντελώς λάθος, διότι αυτό που πρέπει να γίνει πάνω απ' όλα είναι να χαρακτηρίσουμε μέρος ή όλο το χρέος ως επαχθές. Για να γίνει αυτό, πρέπει να γνωρίζουμε τον ορισμό του επαχθούς χρέους. Ο ορισμός είναι σαφής. Γιατί είναι επαχθές το χρέος;

Πρώτον, δεν το δημιούργησε ο ελληνικός λαός. Δεν συναίνεσε σ' αυτό το έγκλημα που έχει διαπραχθεί εις βάρος του. Αυτό το ήξεραν και οι ίδιοι οι πιστωτές ή οι δανειστές.

Δεύτερον, ο δανεισμός δεν χρησιμοποιείται για κανένα εθνικό ή κρατικό όφελος. Δεν δανειζόμαστε για να φτιάξουμε σχολεία, δεν δανειζόμαστε για να χτίσουμε νοσοκομεία, δεν δανειζόμαστε για να φτιάξουμε μια καλύτερη κοινωνία. Δανειζόμαστε για να πληρώσουμε τοκοχρεολύσια των διεθνών τοκογλύφων.

Τέλος, υπάρχει το θέμα των επιτοκίων, όπου ακούσαμε το εξοργιστικό ότι δεν πρέπει να εξοργίζονται οι Έλληνες, διότι δανείζονται με ευνοϊκά ποσοστά επιτοκίων. Το αφήνω αυτό στην κρίση των Ελλήνων που μας παρακολουθούν.

Τι έκαναν άλλες χώρες; Χρησιμοποίησαν το παράδειγμα της Ελλάδος εν έτει 1936, όταν ο Ιωάννης Μεταξάς αρνήθηκε να αποπληρώσει χρέος σε μία βελγική τράπεζα. Με δεδικασμένο αυτό το περιστατικό, ο Ισημερινός, για παράδειγμα, απαίτησε μέρος του χρέους να χαρακτηριστεί επαχθές και να μην το πληρώσει.

Τι έγινε; Εισέβαλαν τα αεροπλάνα και βομβάρδισαν τον Ισημερινό, την Αργεντινή, τη Νορβηγία το 2006; Όχι, απλώς ακολουθήθηκε και τηρήθηκε η νομοθεσία. Ακολουθήθηκε αυτό που δίνει το δικαίωμα σε κάθε κράτος να λείει το αυτονόητο, ότι δηλαδή όταν δεν έχεις διαθέσιμα για να ικανοποιήσεις τις ανάγκες των πολιτών σου, τότε δεν είσαι αναγκασμένος να πληρώνεις τοκοχρεολύσια.

Άρα, λοιπόν, αυτό πρέπει να κάνει η Ελλάδα σήμερα είναι να αρνηθεί την αποπληρωμή του οποιουδήποτε χρέους, διότι είναι επαχθές. Έχουμε όλα τα νομικά όπλα για να οδηγηθούμε σε αυτήν εδώ την κατεύθυνση και μην ξαναπείτε ότι η άρνηση αποπληρωμής θα φέρει νέα χρέη. Ίσα-ίσα, η άρνηση αποπληρωμής αφαιρεί χρέη, τα οποία δεν είμαστε αναγκασμένοι να πληρώσουμε.

Σε ό,τι αφορά το επιχείρημα ότι αυτή η ρήξη θα οδηγήσει σε

παντελή διάλυση της ελληνικής οικονομίας, δείτε σε ποια κοινωνία ζούμε, δείτε πώς ζει ο μέσος Έλληνας πολίτης, για να καταλάβετε τη στυγνή πραγματικότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Ματθαίοπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μπαργιώτας από το Ποτάμι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκινήσω με κάτι, το οποίο νομίζω πως είναι σημαντικό. Είμαστε το μόνο, επιτρέψτε μου την έκφραση, μεταμνημονιακό κόμμα αυτής της Βουλής. Είμαστε εδώ από τις τελευταίες εκλογές, κανείς μας δεν έχει άμεση, πολιτική σχέση με την περίοδο, για την οποία συζητάμε. Παρ' όλα αυτά, νομίζουμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντική η κουβέντα και νομίζουμε ότι όντας αμέτοχοι, αν θέλετε, θα μπορέσουμε να δώσουμε μια προοπτική διαφορετική από όλα τα παλαιά κόμματα.

Υπενθυμίζω πως σήμερα αρχίζει η Μεγάλη Εβδομάδα. Είναι Μεγάλη Δευτέρα, 6 Απριλίου του 2015. Η ώρα είναι περίπου 21:00, ελπίζω να μην πέρασε πολύ. Η Κυβέρνηση είναι εβδομήντα ημερών, δύο νομοσχεδίων και δύο επιτροπών. Αυτή είναι η δεύτερη.

Επίσης, είναι πολύ σημαντικό στο κάδρο που δημιουργείται δηλαδή το γεγονός ότι αυτήν τη στιγμή η ελληνική κοινωνία είναι υπό το βάρος και το άγχος της νέας επαπειλούμενης καταστροφής. Είναι πολύ γνωστό ότι το δημοσιονομικό αδιέξοδο εντείνεται –είναι ομολογημένο ακόμα και από κυβερνητικά στελέχη- και έχουμε φθάσει σε τέτοιο επίπεδο στρες και άγχους, που δηλώσεις, όπως αυτές του κ. Μάρδα, αν μεταφέρθηκαν σωστά στον Τύπο, που διαβεβαίωνε ότι υπάρχουν χρήματα μέχρι το Πάσχα, να θεωρούνται ανακουφιστικές και αισιόδοξες. Είμαστε εκεί. Μας φθάνει η διαβεβαίωση ότι έχουμε χρήματα για μία εβδομάδα.

Είναι ακριβώς η κατάλληλη στιγμή, κατά τη γνώμη μας, για μια εξεταστική. Και μάλιστα για μια εξεταστική, η οποία κοιτάει το παρελθόν, αναμοχλεύει το παρελθόν και δημιουργεί συγκρούσεις. Είναι η κατάλληλη στιγμή για αντιπαραθέσεις, αντί για εθνική συνεννόηση, αντί για συναγεμισμό για τη λύση του προβλήματος που έχουμε για το μέλλον. Εμείς πιστοί, ενδεχομένως, σε κάποιες εθνικές παραδόσεις, γυρίζουμε την πλάτη και κοιτάζουμε στο παρελθόν.

Επίσης, είναι η στιγμή που θα περίμενε κανείς από μια παλαιοκομματική ή μικροκομματική κυβέρνηση, από αυτές που πολλές φορές είχαμε στο παρελθόν και που σε μεγάλο βαθμό οδήγησαν τη χώρα εδώ, να προτάξει το μικροκομματικό συμφέρον, έναντι του εθνικού και να κάνει αντιπερισπασμούς, να κάνει δηλαδή ακριβώς αυτό που κάνει η Κυβέρνηση σήμερα, κατά την άποψή μας, αντιπερισπασμό. Φέρνει το θέμα τώρα πασχαλιάτικα, ως προπέτασμα καπνού, για την κάλυψη της αμχανίας και του προβλήματος που έχει, να φέρει σε πέρας τη διαπραγμάτευση –υποψιάζομαι- κυρίως στο εσωτερικό του κόμματος και λιγότερο απέναντι στους συμμάχους μας.

Όμως, το θέμα χωρίς τον άρτο –το ξέρουμε από την εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας- δεν πάει πολύ μακριά. Γι' αυτό και οι Ρωμαίοι πάντα τα συνδύαζαν, παρείχαν και θέαμα και άρτο. Τώρα έχουμε θέαμα, για να καλύψουμε την έλλειψη του άρτου.

Ωστόσο, αυτού του τύπου οι πολιτικές οδηγούν στην οργή. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής δεν διαρκούν πολύ και γίνονται πολύ γρήγορα οργή. Όσο η Κυβέρνηση μένει άπραγη και δεν λύνει το μείζον, τόσο πιο σύντομα η οργή θα στραφεί εναντίον της. Όσο κι αν κάποιος πιστεύουν ότι μπορούν να κατευθύνουν την οργή του λαού, των νεόπτωχων, των φτωχών σε κάποιους που κυβέρνησαν στο παρελθόν, πολύ φοβάμαι πως η οργή θα στραφεί πολύ σύντομα σε αυτούς που δεν κυβερνούν σήμερα και δεν μπορούν να δώσουν τις λύσεις που θα έπρεπε.

Στη Μεταπολίτευση –επιτρέψτε μου μία πολύ σύντομη αναδρομή- υπήρξαν σαράντα επτά εξεταστικές επιτροπές. Τα αποτελέσματα ήταν μηδαμινά. Μία κατάληξε σε προανακριτική. Ομοίως, οι προανακριτικές ήταν εννέα. Τρεις από αυτές κατέληξαν στο ειδικό δικαστήριο. Καμμία δεν επέφερε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα ούτε καμμία ουσιαστική καταδίκη.

Διαβάζω στην πρόταση για τη συγκεκριμένη εξεταστική πως τα ζητήματα που ανέκυψαν κατά τη χρονική περίοδο από τον

Οκτώβριο του 2009 μέχρι τον Ιανουάριο του 2015 θα πρέπει να διερευνηθούν και οι πολιτικοί πρωταγωνιστές αυτής της περιόδου και μόνο αυτής της περιόδου.

Νομίζω ότι από αυτό και μόνο είναι διαφανής η μεθόδευση. Θα μπορούσε να έχει ονόματα κομμάτων και ονοματεπώνυμα πολιτικών αντί για ημερομηνίες.

Επίσης, είναι διαφανές και πολύ εμφανές το ποιοι μένουν απ' έξω από αυτή τη διερεύνηση. Πάλι είναι γνωστά τα ονόματα και οι παρατάξεις. Κατά τη γνώμη μου, προστατεύει με σκανδαλώδη τρόπο συγκεκριμένα γεγονότα και συγκεκριμένες πολιτικές και συγκεκριμένες ευθύνες.

Νομίζω ότι είναι γνωστό –και δεν μπορεί παρά να είναι έτσι και όποια θεωρία και αν υπάρχει σε επίπεδο συνωμοσίας δεν μπορεί να το αποτρέψει– ότι το μνημόνιο αποτέλεσε την κατάληξη των επιλογών μετά την είσοδό μας στην ΟΝΕ. Αυτή είναι η αλήθεια. Ενδεχομένως να είναι μία κακή και εσφαλμένη επιλογή. Έγινε κακή διαχείριση των μνημονίων; Πολύ πιθανόν. Η αιτία για την οποία μπήκαμε στα μνημόνια είναι η διαχείριση της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής ζωής –θα έλεγα εγώ– τουλάχιστον από το 2001 και μετά. Δεν μπορεί να ξεκοπεί. Είναι η απάντηση στον δημοσιονομικό εκτροχιασμό που προηγήθηκε και αυτό δεν είναι αποτυπωμένο στα στοιχεία μίας αμφίβολης καταγραφής σε ένα μπακαλοτέφτερο, σε μια χαρτοπετσέτα ή σε οτιδήποτε άλλο. Είναι αποδεδειγμένο και είναι αποδεκτό από τη EUROSTAT. Τα στοιχεία που έχουμε και θα δούμε στη συνέχεια έχουν γίνει αποδεκτά από τις ευρωπαϊκές υπηρεσίες.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, εκ προοιμίου δίνει συγχωροχάρτι σε όσους κυβέρνησαν, πήραν πρωτοβουλίες ή οτιδήποτε άλλο από το 2002 που μπήκαμε στο ευρώ μέχρι το 2009. Αυτή η ρύθμιση δεν ευνοεί μόνο τον σύμμαχό της κ. Καμμένο, αλλά και τις κυβερνήσεις Σημίτη και Καραμανλή.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι μία από τις επιδιώξεις αυτής της πολιτικής είναι η διευρύνση της δεξιάς βάσης, στην οποία εδράζεται η Κυβέρνηση. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ανιχνεύει νέες συμμαχίες στον χώρο της Δεξιάς. Απομένει μόνο να δούμε ποια είναι τα οφέλη που προσδοκά, προσφέροντας αφειδώς πολιτική υποστήριξη.

Άρα από πού πρέπει να αρχίσει κανείς; Από το 2009; Από το 2002, από την είσοδο στο ευρώ, όπως λέμε εμείς; Από το 1981, όπως λέει η Νέα Δημοκρατία; Ή από τα περίφημα δάνεια της Αγγλίας, την περίοδο 1822-1823; Νομίζω ότι είναι η πρώτη ιστορικά εξεταστική των πραγμάτων επιτροπή η οποία δεν κατέληξε πουθενά.

Εμείς νομίζουμε ότι το 2002 είναι μοιραία, αναπόφευκτα το σημείο εκκίνησης της οικονομικής περιόδου της εποχής μας, αυτής που διανύουμε ακόμη και αυτό πρέπει να είναι η αρχή. Υπενθυμίζω πολύ γρήγορα ότι σε αυτήν την εποχή υπάρχει η Ολυμπιάδα και ο τρόπος με τον οποίο διοργανώθηκε. Υπάρχουν οι εξοπλισμοί, τα υποβρύχια που έγερναν. Υπάρχει η «SIEMENS». Υπάρχουν τα δομημένα ομόλογα, οι «κουμπάροι», τα δεκαχίλιαρα της Ηλείας, το χρηματιστήριο, δεκάδες σκάνδαλα ή οικονομικά προβλήματα.

Όλα αυτά χρήζουν όντως διερεύνησης. Θα δώσουμε για όλα συγχωροχάρτι; Θα πάμε να δούμε τι έγινε από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι το 2015 γιατί έτσι βολεύει αυτήν τη συγκεκριμένη περίοδο τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση; Ακόμα και ο κ. Παπαδημούλης εξανίσταται διά του twitter και διαφωνεί.

Υπάρχουν πάρα πολλά ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν από το 2000 μέχρι εδώ. Πρέπει να δούμε, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και εθνικά επωφελείς, πώς από την κορυφαία στιγμή της Μεταπολίτευσης, από την ευφορία του 2002, με την είσοδο στο ευρώ, στον σκληρό πυρήνα της Ευρώπης, από εκείνη την εξέχαστη πρώτη βραδιά της Ολυμπιάδας, φτάσαμε εδώ με αυτήν την κατάσταση, με το έθνος καταρρακωμένο και την οικονομία μας κατεστραμμένη.

Ποιοι αρνήθηκαν να κάνουν τις μεταρρυθμίσεις; Πρέπει να το ψάξουμε. Ποιοι κατέβαιναν στον δρόμο ενάντια στην πρόταση Γιαννίση για το ασφαλιστικό; Ποιοι είναι αυτοί που έκαναν πίσω, γιατί τρώγαμε και την πήραν πίσω; Γιατί την πήραν πίσω;

Ποιοι διεκδικούσαν όλο και περισσότερα από τον δημόσιο προϋπολογισμό; Ποιοι μοίραζαν αφειδώς χρήματα και θέσεις στο δημόσιο σε μικρούς και σε μεγάλους, σε μικρά και μεγάλα

συμφέροντα; Ποιοι εξέθρεψαν τη μικρή και τη μεγάλη διαφθορά στη διάρκεια αυτών των χρόνων;

Ποιοι αύξαναν σταθερά το έλλειμμα, το χρέος, τον δανεισμό αντί να κάνουν μεταρρυθμίσεις και προσπάθειες να το περιορίσουν; Ποιοι μοίραζαν λεφτά; Ποιοι διαπλέκονταν αυσσώτως, για να θυμηθώ μια λέξη την οποία τείνουμε να ξεχάσουμε;

Πάνω από όλα, πώς φτάσαμε στη δημοσιονομική εκτροπή του 2007-2009; Πώς φτάσαμε να έχουμε 15% έλλειμμα, 129% χρέος μετά από μια περίοδο που ήταν σταθερό γύρω στο 100% του ΑΕΠ; Για εμάς επτά χρόνια ήταν σταθερό. Υπάρχει μια περίοδος του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, που ήταν σταθερό και ξαφνικά εκτοξεύθηκε.

Κάνει μια απότομη καμπύλη προς τα πάνω. Ενδεχομένως να το επέβαλαν οι συνθήκες. Δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε, αν θέλουμε να αναλύσουμε την περίοδο. Φτάσαμε σε 60 δισεκατομμύρια δάνεια σε δύο χρόνια, all time ρεκόρ! Δεν έχει ξαναγίνει. Είναι τα περισσότερα χρήματα που έχει ποτέ δανειστεί το ελληνικό κράτος.

Ποιοι έφεραν, λοιπόν, τη χώρα στα πρόθυρα του μνημονίου, στα πρόθυρα της χρεοκοπίας; Αυτό είναι εξίσου σημαντικό με το να διερευνήσουμε ποιοι διαχειρίστηκαν το μνημόνιο και πώς, αλλιώς τα συμπεράσματα είναι λειψά.

Οκτώβριος 2009. Μου θυμίζει μια δίκη, στην οποία πρόκειται να δικαστεί ο οδηγός του ασθενοφόρου και ο γιατρός των επειγόντων, που έχασαν ένα θύμα τροχαίου, ενώ εκ των προτέρων έχει αθωωθεί ο μεθυσμένος οδηγός που πέρασε με κόκκινο και τον χτύπησε. Αυτή την εικόνα δίνει η μεθόδευση αυτού του τύπου και ο ορισμός του 2009 ως σημείο εκκίνησης.

Αναρωτιέται κανείς ταυτόχρονα αν τελικά ο στόχος είναι η καταδίκη των μεν, από το 2009 και εντεύθεν ή η απαλλαγή των δε, από το 2009 και πριν, όπως ανέφερα και προηγουμένως, όλων.

Φαίνεται ότι η κυβερνητική επιδίωξη είναι ένα σκληρό αντιπαράθεσης, το οποίο φτιάχνει ένα μέτωπο που ξεπερνά τη συμμαχία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, κατά τη γνώμη μου, επιδιώκει τουλάχιστον μια διευρυμένη συμμαχία Αριστεράς και Δεξιάς, απέναντι στη συγκυβέρνηση της σαμαρικής Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Έχει, δηλαδή, λίγο Νέα Δημοκρατία εναντίον Νέας Δημοκρατίας, αλλά κυρίως έχει όλους εναντίον όλων, πολύ βολικό για εμάς.

Όπως είπα στην αρχή, δεν ήμασταν εδώ. Δεν μας αφορά. Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε, μόνο να κερδίσουμε. Αν είχαμε τη μικροκομματική λογική, με την οποία πολιτεύεται το Κοινοβούλιο για χρόνια –θα μου επιτρέψετε– αν είχαμε τη μικροκομματική λογική να προσδοκούμε οφέλη μιας εβδομάδας, της τηλεοπτικής βραδιάς και δύο ημερών, στις εφημερίδες ενδεχομένως, θα παίρναμε ένα φουσερό και λίγο λαδάκι, θα καθόμασταν στη γωνία και θα κρατούσαμε τη φωτιά αναμμένη.

Δεν είμαστε όμως ευτυχείς από αυτήν την εξέλιξη γιατί, όπως είπα από την αρχή, η χώρα βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο, είναι πιο στριμωγμένη παρά ποτέ αυτές τις μέρες, με ρευστότητα στο μηδέν –και το ξέρουμε όλοι– με αδιέξοδο από το οποίο δεν φαίνεται κανένα φως.

Η Κυβέρνηση δεν είναι εμφανώς σε θέση να δώσει απάντηση. Το ζητούμενο, κύριοι, είναι η σωτηρία της πατρίδας, είναι η διέξοδος από την κρίση, δεν είναι το τι έγινε το 2009 ή ποιος φταίει περισσότερο ή λιγότερο στην παρούσα στιγμή. Άλλωστε οι πολιτικές ευθύνες έχουν αποδοθεί. Όλοι ξέρετε ότι Πρωθυπουργοί, Υπουργοί, σημαίνοντες παράγοντες της πολιτικής ζωής του τόπου έχουν εξαφανιστεί από αυτή τη Βουλή, γιατί τους τιμώρησε ο λαός ως όφειλε, με την κανονική διαδικασία των πολιτικών ευθυνών.

Αν θέλουμε πραγματικά να αποκομίσουμε όφελος, όπως είπα και προηγουμένως, αντί να στήνουμε «δικές» ανάλογα με τις εφημερες παρά φύσει συμμαχίες που δημιουργούνται ή διαλύονται στη Βουλή, αντί να πετάμε την μπάλα στην εξέδρα 1981, 1974, 1822 ενδεχομένως, και αφού πρέπει σώνει και καλά να το κάνουμε τώρα, πασχαλιάτικα, στις πολιτικές συνθήκες που περιγράφω, πρέπει κατά τη γνώμη μας να το κάνουμε με τρόπο ωφέλιμο και αποδοτικό, να δούμε από το 2002 και εντεύθεν τον τρόπο με τον οποίο πολιτεύτηκε η ελληνική πολιτική ελίτ, την πολιτική που παρήγαγε, τις παθολογίες που δημιούργησαν το χρέος, τις παθολογίες που οδήγησαν στον πολιτικό και οικονομικό εκτροχιασμό και να βγάλουμε συμπεράσματα, όχι ως εισαγ-

γελείς που τιμωρούν ή κατηγορούν, αλλά ως πολιτικοί που ενδιαφέρονται για το μέλλον.

Γιατί, κύριοι, νομίζω ότι αυτή είναι η στιγμή της φυγής προς το μέλλον. Ή θα ξεπεράσουμε το τέλμα, στο οποίο βρίσκόμαστε εδώ και πολλά χρόνια, ή θα μενύουμε εδώ για πάντα.

Σε αυτή την πορεία δεν υπάρχουν χώροι για μικροπολιτικές και φθηνές επικοινωνιακές πολιτικές.

Αυτή τη φορά η Αριστερά, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, των ιστορικών της περιστάσεων, να χειριστεί τη χώρα που ανέλαβε, με την ευθύνη και τη σοβαρότητα που της αναλογεί και να βοηθήσει να ξεπεραστεί η κρίση κοιτώντας μπροστά, όχι ανασκαλεύοντας το παρελθόν για να κρυφτεί πίσω του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστούμε.

Έχει ζητήσει τον λόγο για ένα λεπτό ο Υπουργός κ. Δημήτριος Μάρδας επί προσωπικού. Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Τριάντα δευτερόλεπτα θα χρειαστώ.

Θα παρακαλούσα τους αγαπητούς και τις αγαπητές συναδέλφους, όταν μεταφέρετε δηλώσεις μου εντός του Κοινοβουλίου ή οπουδήποτε αλλού, να μεταφέρετε ή το σύνολο της δήλωσής μου ή τουλάχιστον το νόημα της δήλωσής μου κι όχι μέρος της δήλωσής μου.

Όταν κάποιος αναφέρεται σε ερώτηση κατά πόσο θα πληρωθεί κάποιος το Πάσχα, η απάντηση είναι «θα πληρωθεί» ή «δεν θα πληρωθεί». Το αν θα πληρωθεί δεν σημαίνει ότι δεν θα πληρωθεί στο τέλος του μήνα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε. Ήταν και λιγότερο από τριάντα δευτερόλεπτα.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, κατά προτεραιότητα, αγορητής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η συγκεκριμένη συζήτηση έρχεται τις ημέρες που διεξάγεται μια κακόγουστη φάρσα, μια φάρσα δηλαδή που ονομάζεται Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου του Χρέους και που, κατά δήλωση της ίδιας της Προέδρου της Βουλής, πρόκειται για μια νέα ιστορική στιγμή. Αλήθεια, είναι αλληπάλληλες αυτές οι ιστορικές στιγμές, που ζούμε το τελευταίο διάστημα και αναρωτιέμαι πόσο θα αντέξουμε να ζούμε τέτοιες ιστορικές στιγμές!

Ονομάστηκε, επίσης, Επιτροπή Αλήθειας για το Δημόσιο Χρέος, λες και πρέπει να συγκροτηθεί μια επιτροπή για να δούμε ποια είναι η αλήθεια για το δημόσιο χρέος.

Πρόκειται για μια αθιάρητη κίνηση της Προέδρου που μπορεί να έχει τη δική της ατζέντα και οι εργασίες της, βεβαίως, διεξάγονται τη στιγμή που ο ίδιος Υπουργός Οικονομικών κ. Βαρουφάκης, μετά τη συνάντησή με την Κριστίν Λαγκάρντ, τόνισε ότι θα εκπληρώσουμε στο διηνεκές όλες τις υποχρεώσεις μας που απορρέουν από την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους και η απόθεση της μονομερούς διαγραφής του χρέους ή ενός τμήματος αυτού έγινε αναδιάρθρωση αυτού του χρέους, όπως και η προηγούμενη κυβέρνηση άλλωστε έκανε.

Βεβαίως, δεν είναι, όπως εκτιμάμε, η Πρόεδρος της Βουλής σε άλλο μήκος κύματος από την κυβερνητική πολιτική και από την πολιτική που ικανοποιεί τα συμφέροντα της αστικής τάξης, γιατί ακριβώς εντάσσεται στην ίδια στρατηγική εξαγνισμού και αθώωσης του καπιταλιστικού συστήματος, ρίχνοντας τα βάρη σε ένα κρατικό χρέος που ξαφνικά έπεσε πάνω στα κεφάλια μας. Όμως αυτό το χρέος αποτελεί παιδί του συστήματος. Ευθύνεται η ίδια η καπιταλιστική ανάπτυξη για το κρατικό χρέος και δεν είναι ιδιομορφία της Ελλάδας.

Σε όλες τις καπιταλιστικές οικονομίες, περισσότερο ή λιγότερο ανεπτυγμένες, υπάρχει κρατικό χρέος, το οποίο βεβαίως έγινε σε συνθήκες ανάπτυξης του καπιταλισμού, για να χρηματοδοτηθούν οι επιχειρηματικοί όμιλοι, να διαμορφωθεί ένα ευνοϊκό επενδυτικό και φορολογικό περιβάλλον για το κεφάλαιο, να αξιοποιηθούν οι δημόσιες επενδύσεις και η πολιτική των προμηθειών

στη λογική της στήριξης των αναγκών των καπιταλιστικών ομίλων και επί της ουσίας, στηρίζεται στις υπέρογκες νατοϊκές δαπάνες που δεν έχουν σχέση με τη διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας.

Βεβαίως πρόκειται για ένα καπιταλιστικό χρέος, ένα κρατικό χρέος, το οποίο διογκώνεται, όπως έγινε και στην Ελλάδα αλλά και όχι μόνο στην Ελλάδα –δείτε το παράδειγμα της Γαλλίας, της Ιταλίας και μιας σειράς άλλων καπιταλιστικών χωρών– σε συνθήκες εκδήλωσης καπιταλιστικής κρίσης.

Και βέβαια, η δεύτερη στόχευση είναι να νομιμοποιηθεί μέσα από αυτήν την Επιτροπή του λογιστικού ελέγχου στη λαϊκή συνείδηση ότι το χρέος, μικρότερο ή μεγαλύτερο, πρέπει να πληρωθεί από τον ελληνικό λαό, ένα χρέος δηλαδή το οποίο δεν έγινε για να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες αλλά έγινε για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων.

Σε αυτή, λοιπόν, την περίοδο έρχεται η πρόταση νόμου από μεριάς της Κυβέρνησης για τη δημιουργία μιας επιτροπής-παρωδίας, κατά τη γνώμη του ΚΚΕ, δηλαδή αυτή η πρόταση για εξεταστική επιτροπή για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης. Είναι μια πρόταση που έρχεται με την ευθύνη της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, τη στιγμή μάλιστα που η ίδια η συγκυβέρνηση επεκτείνει τη δανειακή σύμβαση και το μνημόνιο.

Άλλωστε στο εισαγωγικό της πρότασης για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής εσείς οι ίδιοι τονίζετε ότι το Μάιο του 2010 υπογράφηκε η πρώτη δανειακή σύμβαση συνδεδεμένη με το πρώτο μνημόνιο. Άρα, οι δανειακές συμβάσεις δεν είναι αποσυνδεδεμένες από τα μνημόνια.

Η πρόταση για τη σύσταση αυτής της επιτροπής έχει, βεβαίως, το χαρακτήρα του αποπροσανατολισμού τη στιγμή που εκφράζεται μια ευρύτατη συναίνεση στην ανάγκη επίτευξης συμφωνίας της Κυβέρνησης με τους εταίρους, δηλαδή την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στο πλαίσιο της υλοποίησης της πολιτικής και των στρατηγικών επιλογών του ευρωμονόδρομου και σε συνθήκες κυριαρχίας των μονοπωλιακών ομίλων, όπως εκφράστηκαν από τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Έτσι, λοιπόν, η σύσταση και η λειτουργία της επιτροπής αποβλέπει στην όξυνση μιας ανούσιας δικοματικής αντιπαράθεσης, στις γνωστές κοκορομαχίες τις οποίες κατά καιρούς παρακολουθούμε. Και επειδή σε αυτό το σπορ χρειάζονται δυο πάντοτε παίκτες συμμετέχει πρόθυμα και η Νέα Δημοκρατία ζητώντας η δική της πρόταση για τη δημιουργία εξεταστικής επιτροπής να συζητηθεί εν ευθέτω χρονικό διάστημα.

Δεν είναι όμως ο αποπροσανατολισμός η βασική στόχευση. Ποια είναι η βασική η στόχευση της συγκεκριμένης πρότασης; Τι υπηρετεί επί της ουσίας η συγκεκριμένη πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής; Να συσκοτίσει το κύριο πρόβλημα, την αιτία δηλαδή της όξυνσης των λαϊκών προβλημάτων, την αιτία της γενικευμένης επίθεσης ενάντια στην εργατική τάξη και στα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα.

Η αιτία αποτελείται από την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης και τη συνεπακόλουθη αστική πολιτική διαχείρισής της, όπως αυτή κωδικοποιήθηκε από τα μνημόνια. Τα μνημόνια ενσωματώνουν βασικές στρατηγικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μια καπιταλιστική κρίση που εκδηλώθηκε το 2007 στις Ηνωμένες Πολιτείες με το σκάσιμο της «φούσκας» των ενυπόθηκων δανείων. Πραγματοποιήθηκε συγχρονισμένα σε όλες τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες και στην Ελλάδα στα τέλη του 2008.

Όλο αυτό το διάστημα, βεβαίως, ακούσαμε για κρίση του καπιταλισμού, για κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, για κρίση του νεοφιλελεύθερου μοντέλου διαχείρισης, για κρίση χρέους, για κρίση ρευστότητας και δανεισμού και μια σειρά άλλους τέτοιους επιθετικούς προσδιορισμούς που δεν έχει τελειωμό.

Όλες αυτές οι προσπάθειες, όλες αυτές οι ερμηνείες που θέλησαν να δώσουν είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα. Την προσπάθεια να συσκοτίσουν το χαρακτήρα της κρίσης, ότι έχουμε να κάνουμε, δηλαδή, με μια καμυρινιάτη καπιταλιστική κρίση η οποία βρίσκεται στο DNA του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, που βρίσκεται στον αντιφατικό εμπορευματοποιημένο χαρακτήρα της καπιταλιστικής παραγωγής, στην αναρχία και την

ανισομετρία της, στην τάση να εξασφαλίζεται αρχικά το πρόσθετο καπιταλιστικό κέρδος με την εισαγωγή νέων μηχανημάτων πιο παραγωγικών αλλά και με την εξαγωγή κεφαλαίου σε χώρες με φθηνότερη εργατική δύναμη. Είναι παράγοντες που οξύνουν την αντίθεση κεφαλαίου-εργατικής δύναμης, την αντίθεση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στην ατομική ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων της λόγω της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.

Καπιταλιστική οικονομία σημαίνει να συσσωρεύονται αμύθητα κέρδη. Σημαίνει ότι αυτά τα αμύθητα κέρδη για να αναπαράχθουν ως κεφάλαιο πρέπει να ξαναμπούν στην παραγωγική διαδικασία, να ρουφηξουν, δηλαδή, ως βρικόλακες νέα απλήρωτη εργασία, να την μετατρέψουν σε εμπόρευμα που με την πώλησή της θα εκφραστεί σε νέο κέρδος. Έτσι, λοιπόν, το κίνητρο του όλο και μεγαλύτερου καπιταλιστικού κέρδους, της έντασης του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και ιδιαίτερα σε συνθήκες υποχώρησης του εργατικού κινήματος, αποτελεί την κινητήρια δύναμη της καπιταλιστικής παραγωγής και οικονομίας.

Η επιτάχυνση και ένταση της παραγωγικής διαδικασίας στα άκρα της, σημαίνει και οξύνωση της αντίθεσης ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στην ατομική ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων της. Δηλαδή, σημαίνει ότι οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Δεν μπορεί αυτήν την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης να την αποτρέψει ούτε η συμμετοχή της Ελλάδας σε μία περιφερειακού χαρακτήρα ιμπεριαλιστική ένωση, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε η κυκλοφορία του ευρώ. Δεν μπορεί να την αποτρέψει η όποια μορφή πολιτικής διαχείρισης είτε αυτή είναι φιλελεύθερη είτε σοσιαλδημοκρατική ή η όποια μορφή οικονομικής διαχείρισης, περιοριστική ή επεκτατική.

Επιδιώκεται, με άλλα λόγια, να συσκοτιστεί ότι αυτή η καπιταλιστική κρίση αξιοποιήθηκε για να φορτωθούν τα βάρη αυτής της κρίσης και της διαχείρισής της στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων, μέσα από τη φοροεπιδρομή, τις μειώσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, τις περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες αλλά ταυτόχρονα να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων, να υπερασπιστεί το καπιταλιστικό κέρδος και βεβαίως να διαμορφωθεί ένα νέο, ακόμα πιο ευνοϊκό έδαφος, για την επερχόμενη καπιταλιστική ανάκαμψη.

Μιλάμε, βέβαια, για ένα έδαφος, το οποίο μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, με τις ανατροπές στα συγκροτημένα εργατικά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, μέσα από την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας και τις ανατροπές στο ασφαλιστικό σύστημα, για να γίνει πιο φθηνή η εργατική δύναμη, για να αυξηθεί ο βαθμός εκμετάλλευσης που αποτελεί και τον αποκλειστικό, σε τελική ανάλυση, παράγοντα θωράκισης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων και αντιμετώπισης της τάσης της πτώσης του μέσου ποσοστού κέρδους και να διαμορφώσει νέα παιδεία για τη δράση του υπερσυσσωρευμένου κεφαλαίου μέσα από την απελευθέρωση των αγορών, τις ιδιωτικοποιήσεις και την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, μέσα από την επέκταση της δράσης σε νέους τομείς, όπως η υγεία, η παιδεία, η διαχείριση των απορριμμάτων και μία σειρά άλλους.

(Στο σημείο αυτό κυττάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρόκειται, δηλαδή, για τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, τις μεταρρυθμίσεις όπως τις ονομάζετε, οι οποίες είναι αναγκαίες σ' αυτήν τη διαδικασία για να διευκολυνθεί η αναπαραγωγή του κεφαλαίου.

Αλήθεια, για τι είδους αποτυχία του μνημονίου μιλάτε με βάση τα ανωτέρω δεδομένα; Δεν πέτυχε αυτούς τους στόχους τους οποίους είχε, δηλαδή φθηνή εργατική δύναμη και νέα πεδία κερδοφορίας για το κεφάλαιο; Βεβαίως, και απ' αυτήν την άποψη, τα μέτρα τα οποία προβλέπονται στο μνημόνιο δεν αποτελούν εξαίρεση για την Ελλάδα. Εφαρμόστηκαν και εφαρμόζονται στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε είναι σε μνημόνιο είτε δεν είναι είτε έχουν κρίση είτε δεν έχουν είτε έχουν υψηλό είτε λιγότερο υψηλό κρατικό χρέος. Έτσι, η Ελλάδα δεν αποτελεί το πειραματόζωο.

Βεβαίως δεν έχουμε να κάνουμε με μία κρίση χρέους που μετατράπηκε σε εθνική τραγωδία, όπως λέτε στην πρότασή σας.

Συγκalύπτετε τον ταξικό χαρακτήρα της κρίσης, γιατί και σήμερα εξακολουθούν να υπάρχουν κάποιοι που κερδίζουν. Υπάρχουν επιχειρηματικοί όμιλοι που έχουν αυξήσει το μερίδιο στην αγορά, που έχουν αυξήσει τα κέρδη τους αξιοποιώντας την καπιταλιστική κρίση, γιατί βεβαίως η κρίση εκδηλώνεται ανισομετρα σε τομείς, κλάδους αλλά και ενδοκλαδικά της οικονομίας.

Όμως, ο μόνιμα χαμένος, αυτός ο οποίος επηρεάστηκε από την καπιταλιστική κρίση, είναι ουσιαστικά οι παραγωγικές δυνάμεις και ιδιαίτερα η πρώτη και κύρια εργατική δύναμη μέσα από την απαξίωσή της. Αυτό είναι το αποτέλεσμα και όχι μία λεγόμενη «εθνική τραγωδία», όπως την ονομάζετε.

Την ίδια ώρα, συνεχίζετε τις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο της συμφωνίας της 20^{ης} Φεβρουαρίου. Συνεχίζετε τη δανειακή σύμβαση και το μνημόνιο για ακόμα τέσσερις μήνες. Με βάση αυτήν τη συμφωνία, η εποπτεία συνεχίζεται, όπως και η αξιολόγηση. Τα μη μονομερή μέτρα ή η προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων είναι συνέχιση, με άλλα λόγια, της προηγούμενης πολιτικής.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και σήμερα αυτή η συμφωνία δεν έρχεται στη Βουλή για να συζητηθεί, γιατί αν ήταν μία φιλολαϊκή συμφωνία, θα τη φέρνατε πρώτα και κύρια να τη συζητήσουμε και να την ψηφίσουμε. Δεν τη φέρνετε στη Βουλή, ακριβώς για να μη φανεί η ταύτιση που θα εκφραστεί μέσω της ψηφοφορίας ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ, τους ΑΝΕΛ, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι.

Αλήθεια, για ποιον διαπραγματεύεστε; Για ποιον κάνετε αυτήν τη σκληρή διαπραγμάτευση; Το κάνετε για τους μονοπωλιακούς ομίλους. Γι' αυτό ακριβώς είναι και η λογική «μη υφιστάμενα μέτρα».

Αυτό το οποίο θέλετε, λοιπόν, μέσα από τη διαπραγμάτευση να κάνετε, είναι να αντιμετωπίσετε την ανεπάρκεια του μνημονίου, μία ανεπάρκεια η οποία εκδηλώθηκε στη δυσκολία την οποία είχε στην καπιταλιστική ανάπτυξη. Γι' αυτό προωθείτε ένα άλλο «μείγμα», όπως το λέτε, ένα μείγμα προσαρμοσμένο, ούτως ώστε να διευκολυνθεί μέσα από τη μείωση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους η κρατική χρηματοδότηση στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και όχι βεβαίως να αποκατασταθούν οι τεράστιες απώλειες που υπέστησαν τα λαϊκά στρώματα.

Άρα, η διαπραγμάτευση που κάνετε, το μείγμα αυτό το οποίο προβάλλετε είναι αναγκαίο για το κεφάλαιο και τους επιχειρηματικούς ομίλους, γι' αυτό και σταθερός σύμμαχος της Κυβέρνησης είναι ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών, γι' αυτό έχετε και την αποδοχή από τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι.

Απέναντι σε αυτήν την πολιτική έχουμε δείγματα γραφής. Συγκεκριμένα:

Καταφεύγετε στον εσωτερικό δανεισμό για να πληρωθούν οι δανειστές. Σε αυτόν το βωμό θυσιάζετε την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Φέρνετε πράξη νομοθετικού περιεχομένου προκλητική, όπου διαγράφετε τα πρόστιμα από φορολογικές και τελωνειακές απάτες που είχαν γίνει από μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, την ίδια στιγμή που καλείτε το λαό να πληρώσει τα χαράτσια, τα τέλη επιτηδεύματος και αλληλεγγύης.

Διαμορφώνετε νέες συνθήκες φοροεπιδρομής για τα λαϊκά στρώματα, την ίδια στιγμή που κρατάτε στο ακέραιο τα φορολογικά προνόμια του μεγάλου κεφαλαίου. Κι όλα αυτά, βεβαίως, συμβαίνουν σε μια στιγμή όπου εκδηλώνεται πλέρια ο ατλαντισμός της Κυβέρνησης. Έχετε φτάσει στο σημείο να θέτετε τις Ηνωμένες Πολιτείες, ως ρυθμιστικό παράγοντα στο ζήτημα της αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου της Ελλάδας. Θεωρείτε τις Ηνωμένες Πολιτείες ως καθοριστικό παράγοντα σταθερότητας της περιοχής και βεβαίως προχωράτε άμεσα στη σύμβαση εξοπλιστικών προγραμμάτων με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και τη «LOCKHEED», ύψους 500 εκατομμυρίων ευρώ.

Δηλαδή, μέσα από αυτήν την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης έχουμε μία προσπάθεια πολιτικής επιλογής για να συγκalυφθεί η ταξική κυβερνητική πολιτική.

Επειδή κάποιος θα πει ότι βιάζεται πάρα πολύ το ΚΚΕ, εμείς λέμε ότι η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται, αφού όχι μόνο δεν συγκρούεστε με τους υπεύθυνους των προβλημάτων του λαού, δηλαδή με το καπιταλιστικό σύστημα και τα συμφέροντα του κε-

φαλαίου αλλά αντίθετα υποτάσσετε ως Κυβέρνηση σε αυτήν την πολιτική που ικανοποιεί τις ανάγκες του.

Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής βρίσκεται η πρόταση νόμου του ΚΚΕ, η οποία, κυρία Πρόεδρε, ακόμη δεν έχει έρθει να συζητηθεί. Εκτός και αν προνοείτε ως Πρόεδρος, για να μην αναγκαστούμε ως κόμμα να φέρουμε μία νέα πρόταση νόμου η οποία θα συμπεριλαμβάνει τη νέα συμφωνία, το νέο μνημόνιο, την ενδεχόμενη νέα δανειακή σύμβαση που θα φέρει η νέα Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, να επικαιροποιήσουμε απλώς τη συγκεκριμένη πρόταση που έχουμε καταθέσει.

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ και για την ανοχή.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη δεν πρέπει ο λαός να δείξει καμία ανοχή στην κυβερνητική πολιτική. Πρέπει να οργανώσει την πάλη του και την αντιμετώπισή του για αποκατάσταση των τεράστιων απωλειών τις οποίες έχει υποστεί, για να ικανοποιεί τις σύγχρονες και διευρυμένες ανάγκες, στο πλαίσιο γενικότερων ρήξεων και ανατροπών οι οποίες πρέπει να φτάσουν μέχρι το επίπεδο της εξουσίας.

Από όσα τόνισα μέχρι τώρα, είναι φανερό ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τη συγκεκριμένη συγκεκριμένη επιτροπή. Θα συμμετέχουμε σε αυτή. Βεβαίως, όπως τόνισε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, δεν έχουμε ανάγκη από μία επιτροπή για να μπορέσουμε να διερευνήσουμε το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και να του απαγγείλουμε κατηγορητήριο. Το έκανε πολύ πριν από εμάς ο ίδιος ο Μαρξ και δεν χρειάζεται μία ακόμη δίκη του καπιταλισμού. Αρκεί μέσα από αυτήν τη διαδικασία να βγουν συμπεράσματα για το λαό, στην ανάγκη να ανατρέψει τον καπιταλισμό και να οικοδομήσει σοσιαλισμό - κομμουνισμό που είναι το μέλλον της ανθρωπότητας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Κυρίες Καραθανασόπουλε, προς ενημέρωσή σας, η πρόταση που έχει καταθέσει το ΚΚΕ έχει διαβιβαστεί από εμένα στην αρμόδια επιτροπή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρουμε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Εκκρεμεί και η διαβίβαση στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους προς απάντηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το γνωρίζουμε. Έχουμε ενημερωθεί

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το ζήτημα συζητήθηκε στη Διάσκεψη των Προέδρων. Θα σας ενημερώσει και ο κ. Παφίλης, ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ:...απλώς να το επικαιροποιήσουμε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είχε πολιτικό υπαιτιγμό. Δεν το «πιάσατε».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο επόμενος και τελευταίος εκ των κατά προτεραιότητα ομιλητών είναι ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος από το ΠΑΣΟΚ.

Επισημαίνω ότι στο στάδιο αυτό δεν υπήρξε ούτε ένας εκ των κατά προτεραιότητα ομιλητών που να συμμορφώθηκε στο χρόνο. Παραβιάστηκε ο χρόνος από όλους. Για να δούμε αν ο τελευταίος ομιλητής θα δώσει το καλό παράδειγμα!

(Θόρυβος -Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εγώ, πάντως, δεν θα τον διακόψω, για να δούμε αν θα λειτουργήσει ο αυτοπεριορισμός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έλεος!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω την τιμή να εισηγούμαι τις θέσεις του κόμματός μας, του ΠΑΣΟΚ-Δημοκρατική Παράταξη, για τη σύσταση εξεταστικής των πραγμάτων επιτροπής κατά τα άρθρα 68 παράγραφος 2 του Συντάγματος και 144 επόμενα του Κανονισμού της Βουλής.

Έχω την τιμή να εισηγούμαι με ένα βέβαια επιθετικό τρόπο, όπως η αλήθεια επιβάλλει, τα επιχειρήματα που αφορούν την τιμή της παράταξής μας, την κοινή λογική, το σεβασμό στην πρόσφατη ιστορία και πάνω απ' όλα το συμφέρον του λαού και της Ελλάδας.

Και από πού να αρχίσω;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Έλα ντε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έλα ντε! Από πού να αρχίσω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ξεκινήστε από το 1821!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ας αρχίσω διηγούμενος ένα προσωπικό βίωμα. Επαναλαμβάνω ότι πρόκειται για ένα βίωμα και όχι για μια απλή εμπειρία. Στις 7 Οκτωβρίου του 2009, ανέλαβα το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης από την Υπουργό κ. Φάνη Πετραλιά. Όταν γινόνταν η διαδικασία παράδοσης-παραλαβής, ένας κύριος από πίσω της όρθιος μου έκανε νοήματα με πολλή επιμονή. Δεν του έδωσα σημασία, γιατί πρόσεχα τι μου έλεγε η κ. Πετραλιά. Όμως, ξεπερνούσε τα όρια τις φορτικότητα και γι' αυτό τον ρώτησα ποιος είναι και τι ακριβώς θέλει. Ήταν ο Διοικητής του ΙΚΑ κ. Θεόδωρος Αμπατζόγλου, ο οποίος μου είπε: «Αν, κύριε Υπουργέ, δεν δανειστείτε αμέσως 800.000.000 ευρώ, δεν θα μπορούσαμε να πληρώσουμε τις συντάξεις του Δεκεμβρίου και το δώρο Χριστουγέννων». Λίγες ώρες μετά, ο Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, μου ζήτησε για τον ίδιο ακριβώς λόγο 650.000.000 ευρώ και λίγα λεπτά μετά ο ΟΓΑ άλλα 850.000.000 ευρώ. Το σύνολο ήταν 2.300.000.000 ευρώ. Δηλαδή, αστραπιαία αύξηση του ελλείμματος κατά 1% του ΑΕΠ πριν ουσιαστικά αναλάβω το χαρτοφυλάκιό μου.

Το πρώτο μου τηλεφώνημα ως Υπουργού ήταν στο γραφείο του Υπουργού Οικονομικών με αίτημα χρηματοδότηση -δηλαδή δάνειο- 2.300.000.000 ευρώ. Η συνέχεια είναι γνωστή τοις πάσι και απλώς αναφέρω ένα παράδειγμα. Δεν ρητορεύω λέγοντας ότι η συνέχεια είναι γνωστή σε όλους. Είναι μια πραγματικότητα. Δεν υπάρχει Ελληνίδα και Έλληνας που να αγνοεί ή που να μπορεί ελύγως να ισχυριστεί πως αγνοεί τα όσα συνέβαιναν στη χώρα και την οικονομία της.

Για τον λόγο αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -παρά το γεγονός, βέβαια, ότι θα συμμετάσχουμε- πιστεύουμε ότι δεν έχει κανένα, μα κανένα νόημα η παρούσα πρόταση για τη σύσταση της εξεταστικής των πραγμάτων επιτροπής. Και είναι ενδεικτικό ότι με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο κανένα από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης δεν την ψηφίζει. Η Συμπολίτευση θα πρέπει να προβληματιστεί από αυτό. Κάτι λέτε και βρίσκετε απέναντί σας όλη την Αντιπολίτευση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Μνημόνια βλέπουμε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πρόκειται για διχαστική κίνηση, κίνηση ανώφελης πολιτικής τακτικής με μοναδικό κίνητρο, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, τον αντιπερισπασμό που θέλετε να κάνετε.

Και αισθάνομαι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πως έχω το απόλυτο δικαίωμα να εκφράζω με παρηγορία και με ένταση και με τρόπο επιθετικό αυτή μου την άποψη, γιατί το 2009-2010 από τον τότε Πρωθυπουργό και Υπουργό Οικονομικών, ακούγονταν σκέψεις για να γίνει εξεταστική των πραγμάτων επιτροπή για την περίοδο 2004-2009. Και δημοσίως με απόλυτα δημόσιο τρόπο και παρά το γεγονός ότι ήμουν Υπουργός, εξέφραζα την αντίθεσή μου σε εκείνη την πρόταση. Όταν ξεσπά η σοβαρότερη κρίση στην Ελλάδα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, πρώτη πολιτική υποχρέωση των εκάστοτε κυβερνήσεων, είναι να δώσουν λύσεις και όχι θεάματα. Και οι λύσεις προϋποθέτουν έγκυρη δυνατότητα και όχι διάσπαση και διχασμούς. Ακόμα κι αν το κομματικό όφελος είναι προφανές, είναι απλά μικροκομματικό και τίποτα περισσότερο. Και καμιά σχέση δεν έχει με το δημόσιο συμφέρον.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εκείνης της περιόδου, δεν κατέφυγε σ' αυτό το μέσο. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα, όπως σωστά είπατε, κυρία Πρόεδρε, κατέθεσε πρόταση η οποία δεν προωθήθηκε.

Και για την ιστορία, ας αναφέρω, πως εκείνη την πρόταση την υπέγραψαν οι Βουλευτές της εποχής, δηλαδή οι κυρίες Ζακοράφα, Παναρίτη και οι κύριοι Κουρουμπλής, Παραστατίδης, Βουδούρης, Δημαράς, Οικονόμου. Ορισμένα πράγματα έχουν σημασία, γιατί απώλεια πρόσφατης μνήμης δεν δικαιολογείται.

Προσφεύγει όμως σήμερα, σε αντίθεση με εκείνη την πρακτική, ευχαρίστως η σημερινή πλειοψηφία σε πρόταση εξεταστικής επιτροπής -ξαναλέω- επιχειρώντας πολιτικό αντιπερισπασμό γιατί; Τον χρειάζεται, γιατί παραλείπει να κάνει τα οφειλόμενα για το συμφέρον της χώρας και του λαού ή γιατί ανεπιτυχώς πράττει μέχρι στιγμής όσα πράττει και σαν αθώα περισσότερα μας λέει πως δεν πρόκειται για τίποτα, δεν υπάρχει κάτι σοβαρό, δι-

καστικό και τα τοιαύτα, μία απλή πολιτική εξέταση των πραγμάτων θα γίνει. Λες και δεν ξέρουν όσοι το λένε αυτό, πως κάθε εξεταστική επιτροπή κατά τον Κανονισμό της Βουλής, κατά το άρθρο 145 του Κανονισμού πιο συγκεκριμένα, έχει αρμοδιότητες ανακριτικών αρχών καθώς και αρμοδιότητες εισαγγελέα πλημμελειοδικών και μπορεί διά αυτού του τρόπου, να δημιουργεί πολιτικές καταστάσεις που ξεπερνούν τα όρια με προσχηματικό και καθορισμένο -ετεροκαθορισμένο μάλιστα- τρόπο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, ενώ κάνετε αυτά, κάθε μέρα η οικονομία βουλιάζει. Και ενώ η οικονομία βουλιάζει -και τα επιχειρήματα τα λέμε κάθε μέρα, δεν έχω το χρόνο να τα επαναλάβω εδώ, το τι συμβαίνει ακριβώς στην πραγματική οικονομία και στην αγορά- μπρος στον τρόπο, όχι πια τον φόβο του κομματικού κόστους, αδρανείτε. Και μην πει κανείς, είμαστε πλειοψηφία, γιατί η απάντηση είναι πως είστε ακόμη πλειοψηφία.

Είναι ορατή μέσα σε δύο μήνες η μείωση της πειθούς που μπορείτε να ασκείτε απέναντι στον ελληνικό λαό ούτε στροφή μπορείτε να κάνετε ούτε ρήξη. Αποτέλεσμα; Αδράνεια και ακινησία.

Δεν υπάρχει στρατηγική ως προς τη σχέση μας με δανειστές και εταίρους. Δεν υπάρχει ούτε για ψήγμα καν αναπτυξιακής πολιτικής. Υπάρχει αποχή από την άσκηση καθημερινών κυβερνητικών καθηκόντων. Και πολλές φορές εντυπωσιάζει το γεγονός ότι στις κοινοβουλευτικές συζητήσεις η Κυβέρνηση δεν εκπροσωπείται, αλλά δεκάδες Υπουργοί είναι εδώ λες και δεν υπάρχουν τραγικές δουλειές και υποχρεώσεις στα Υπουργεία τους- δεν εκπροσωπείτε διά της παρουσίας κάποιων, είκοσι, δεκαπέντε Υπουργοί είναι εδώ. Φαντάζομαι ότι αυτό δείχνει με τον πιο φανερό και εύγλωττο τρόπο, αυτό που καταλαβαίνουμε όσοι έχουμε εμπειρία ότι όλα έχουν ακινητοποιηθεί ή έστω τα περισσότερα.

Αντιφάσκοντες οι Υπουργοί, με τον εαυτό τους πρώτα απ' όλα, όπως ο Υπουργός των Οικονομικών, άλλα το πρωί, άλλα το βράδυ και όχι για έννοιες, αλλά για αριθμούς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τον αδικείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αντιφάσκοντες σε σχέση με μείζονα κυβερνητικά θέματα οι Υπουργοί μεταξύ τους. Άλλα ο Υπουργός, άλλα ο Αναπληρωτής Υπουργός! Άλλα ο ένας Υπουργός, άλλα ο άλλος Υπουργός! Και αντί για όλα αυτά, αντί να μπει μπροστά και σε θέματα στρατηγικής αλλά και καθημερινότητας η κυβερνητική μηχανή, ανάλωση του χρόνου σε αντιπερισπασμούς σαν τον σημερινό.

Η παρούσα πρόταση με τον τρόπο που διατυπώνεται, κυρίως όχι από τα κίνητρά της μόνο αλλά από τον τρόπο που διατυπώνεται κυρίως, είναι μία ακόμη πράξη στην τραγωδία του λαϊκισμού, δηλαδή της γενικής αλλά αστήρικτης βερμπαλιστικής καταγγελίας κατά πάντων πλην εαυτών. Γι' αυτό άλλωστε και ο παραλογισμός από εδώ πηγάζει, να εξεταστεί η περίοδος από την ένταξη της Ελλάδας σε πρόγραμμα τον Μάιο του 2010 και έως τον Ιανουάριο του 2015, που η σημερινή Κυβέρνηση ανέλαβε. Είναι πραγματικός παραλογισμός, τον οποίο βέβαια και θα καταψηφίσουμε. Ξύπνησε δηλαδή, κατά τη λογική του παραλόγου αυτού, μία μέρα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβριο του 2009 προς τον Μάιο του 2010 και επειδή δεν είχε τι άλλο να κάνει, σκέφτηκε να δημιουργήσει κρίση στην Ελλάδα και έτσι έφτιαξε τα μνημόνια που έφτιαξαν την κρίση.

Και σύμφωνα με τα όσα είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας: «Εμπλέξε την Ελλάδα και τους πολίτες της στη δύνη της τραγικής κρίσης που περνάει ο τόπος μετά τον εμφύλιο πόλεμο».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν δημιούργησαν τα μνημόνια την κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι για παιδιά αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Εντάξει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η κρίση δημιούργησε τα μνημόνια. Την κρίση δημιούργησε η Νέα Δημοκρατία και σας την παρέδωσε. Συμφωνώ και εγώ σε αυτό. Αυτή είναι η φράση του κ. Τσίπρα το 2011 εδώ, όταν ασκούσε κοινοβουλευτικό έλεγχο στον κ. Παπανδρέου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Καλά, εντάξει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: «Συμφωνώ και εγώ σε αυτό» έλεγε τότε, αλλά άλλα έλεγε τότε άλλα λέει σήμερα η κοινοβουλευτική πλειοψηφία και η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παραλάβαμε τον Οκτώβριο του 2009, γενικό έλλειμμα 15,7% του ΑΕΠ, δηλαδή 36 δισεκατομμύρια ευρώ, πρωτοφανές. Οι αγορές ήταν δύσπιστες και όσο περνούσαν οι εβδομάδες οι κόνουλες της χρηματοδότησης έκλειναν. Παραλάβαμε ένα δραματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, πάνω από -15% με δεσπόζουσα αρνητική θέση αυτής του εμπορικού ισοζυγίου, περίπου 11% του ΑΕΠ και οπωσδήποτε ένα αβάσταχτο δημόσιο χρέος. Παραλάβαμε ύφεση, δραματικά ελλείμματα, δραματικά αρνητικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, ραγδαία υποβάθμιση μήνα με το μήνα, απ' όλους τους οίκους αξιολόγησης, καθολική αδυναμία δανεισμού από τις αγορές, τεράστιο δημόσιο χρέος, έλλειψη μηχανισμών υποστήριξης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που διαμορφώθηκαν, όπως ξέρουμε, στα τέλη Μαρτίου του 2010.

Μια χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας η οποία ερχόταν με δύναμη στα μέσα Μαΐου του 2012 και την οποία προλάβαμε, δυστυχώς, μόνοι μας βαλλόμενοι απ' όλες τις πλευρές. Δώσαμε μάχες, δώσαμε μάχες προπηλακίζόμενοι επί χρόνια και καθυβριζόμενοι. Τα περισσότερα κόμματα και οι διάφοροι τηλεοπτικοί αστέρες, πολλοί των οποίων κατέχουν και θέσεις Υπουργών σήμερα και ζητούν μάλιστα συναίνεση, επί πέντε χρόνια όπλισαν με μίσος το μυαλό του ελληνικού λαού.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός Επικρατείας): Εγώ είμαι αυτός;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν αναφέρθηκα σε εσάς, κύριε Κουίκ.

Μίσος που το εκμεταλλεύονται και τώρα με χονδροειδείς, όμως, τρόπους, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που σιγά-σιγά ξεφτίζουν, παύουν να έχουν πειθό. Έδιναν διέξοδο στη δικαιολογημένη οργή των πολιτών που υποβαθμίζονταν η ζωή τους, λόγω της κρίσης, με το άθλιο επιχείρημα πως εμείς από το ΠΑΣΟΚ τα κάναμε αυτά, εμείς φταίμε γι' αυτά και στη συνέχεια η Νέα Δημοκρατία και όσοι άλλοι προσπάθησαν για λίγο, όπως ο ΛΑΟΣ και η ΔΗΜΑΡ.

Εμείς μέيناμε πέντε χρόνια κρίσης στις επάλξεις. Πέντε συνεχόμενα χρόνια με καθολικό κομματικό και προσωπικό κόστος και τους ιδύνοντες νόες αυτής της συκοφάντησης και αυτού του εξοπλισμού με μίσος στην ψυχή και στην καρδιά του ελληνικού λαού τους θυμόμαστε έναν-έναν και προσωπικά.

Παραδώσαμε στην επόμενη κυβέρνηση μια χώρα με θετικό πρόσημο στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, με πρωτογενές πλεόνασμα για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, κούρεμα του χρέους κατά περίπου 160 δισεκατομμύρια ευρώ, λήψη απόφασης επανεξέτασης του δημοσίου χρέους μετά τη λήξη του προγράμματος -δηλαδή, θα γινόταν τώρα αν δεν είχαν μεσολαβήσει οι εκλογές και όσα επακολούθησαν φυσικά- και προβλεπόμενη ανάπτυξη 3% για τα έτη και 2015 και 2016, πρόβλεψη που έκανε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, οι αγορές και όλοι οι διεθνείς θεσμοί. Ξεπερνούσαμε και εμείς την κρίση, βγαίνοντας και εμείς στις αγορές, όπως η Κύπρος, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία. Και η αγορά η καθημερινή, όχι οι αγορές, η δική μας αγορά εδώ, από τα τέλη Σεπτεμβρίου το καταλάβαινε, από πολλούς πολίτες άκουγες, ανθρώπους της ιδιωτικής οικονομίας, ελεύθερους επαγγελματίες ή εμπόρους ότι κάτι κινείται.

Δεν ισχυρίζομαι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές ότι οι πολίτες είχαν επιστρέψει στην ευημερία, σε καμία περίπτωση. Γνωρίζω πάρα πολύ καλά και γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά τι ακριβώς συμβαίνει αλλά γινόταν ένα πρώτο βήμα. Το τελευταίο τρίμηνο του 2014, το 0,8% ανάπτυξης είχε ανταπόκριση στην καθημερινή ζωή. Το 3% και το άλλο 3% το 2015-2016, προβλέψεις Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας επαναλαμβάνω, θα είχαν αντίκρισμα στην ανεργία, στη λειτουργία των ταμείων και στο δημόσιο ταμείο. Δεν είναι αριθμοί, είναι η ζωή αυτές οι επισημάνσεις.

Διακόπηκαν αυτά, είναι γνωστά τα γεγονότα. Ανέλαβε μια νέα Κυβέρνηση που υποσχέθηκε και μετεκλογικά ό,τι έλεγε και προεκλογικά, δηλαδή τα πάντα σε όλους. Και τώρα παλεύει με τον ίδιο της τον εαυτό. Γιατί το πρόβλημά της είναι ο εαυτός της, όχι εμείς. Η αντιπολίτευση που εμείς σας ασκούμε, είναι κόσμια, είναι επιχειρημάτων, όχι ύβρεων και των συναφών που λέγατε ακόμα και για την εθνική μας τιμή.

Επιδεικνύετε πρωτοφανή ανικανότητα και έλλειψη στοιχειώδους εμπειρίας -το δεύτερο συγχωρείται αλλά το πρώτο όχι-

ροκανίζοντας την εμπιστοσύνη των πολιτών βδομάδα με τη βδομάδα και αφήνετε την οικονομία να βουλιάζει. Επιστρέφουμε στην ύφεση, είναι απολύτως βέβαιο. Ανακόπηκε η πολύ περιορισμένη αλλά υπαρκτή μείωση της ανεργίας. Η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ ή το ελληνικό ατύχημα ή ένα ατύχημα στη λειτουργία της οικονομίας, ξαναήρθαν στο προσκήνιο.

Επαληθεύτηκε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο Βαγγέλης Βενιζέλος, όταν προεκλογικά έλεγε πως ό,τι δημιουργήθηκε σε πέντε χρόνια, σε λίγες μέρες μπορεί να καταστραφεί. Και έτσι ακριβώς γίνεται σήμερα. Και το επικοινωνιακό πρόσχημα ότι δήθεν ανακτήθηκε η ανεξαρτησία μας και τα λοιπά ψέματα που πήραν τη μορφή τραμπουκισμού, γιατί συνοδεύονταν από το επιχείρημα - όχι μόνο από κυβερνητικά στελέχη αλλά και από Βουλευτές και στελέχη των κομμάτων στα μέσα ενημέρωσης- ότι για πρώτη φορά άρχισε η διαπραγμάτευση που ποτέ δεν έγινε γιατί εσείς λέγατε σε όλα «να», αυτήν την προσβολή την επιστρέφουν πίσω τα γεγονότα.

Κυρίες και κύριοι, επειδή δεν φυτρώσαμε με την τελευταία βροχή κι επειδή γνωρίζομαστε οι πιο πολλοί εδώ και επειδή κάθε μέρα συναντιόμαστε άνθρωποι που παρακολουθούν και τα μέσα ενημέρωσης, ελληνικά και ξένα, και γενικά την πορεία του δημοσίου βίου, ξεχάστηκε ο Μάιος του 2010, όταν η τότε κυβέρνηση, απείλησε με παραίτηση αν δεν έπαιρναν πίσω την πρόταση για φεατ σύνταξη 580 ευρώ; Αν τα ξεχάσατε -που δεν τα ξεχάσατε- εμείς θα σας τα θυμίζουμε κάθε μέρα στη λειτουργία της εξεταστικής επιτροπής. Ξεχάστηκε ο Σεπτέμβριος του 2011 με την ανοιχτή σύγκρουση του τότε Υπουργού Οικονομικών με την τρόικα; Αυτό έγινε θέμα συζητήσεων εβδομάδες. Ξεχάστηκε η πραγματική και ουσιαστική νίκη -όχι οι επικοινωνιακές αρλούμπες- στο κούρεμα 160 περίπου δισεκατομμυρίων χρέους; Επαυλαμβάνω: Φεβρουάριος 2012.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ψέμα!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ξεχάστηκε πως στην τελευταία φάση, επί πολλούς μήνες, έμενε ανοιχτή η διαπραγμάτευση και δεν έκλεινε το πρόγραμμα, γιατί υπήρχαν πέντε συγκεκριμένες κόκκινες γραμμές, με πολλές από τις οποίες και συμφωνείτε;

Κι όλα αυτά που ξεχνιούνται κι όλα αυτά που αποσιωπώνται κι όλα αυτά που τάχα δεν τα θυμάται κανείς τα κάνουμε στην άκρη και καταθέτουμε ως Συμπολίτες, δηλαδή Πλειοψηφία, μία πρόταση για εξεταστική επιτροπή, η οποία θέλει να εξετάσει -επειδή δεν τα ξέρει όλα τα άλλα- μόνο ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, κατά σύμπτωση το χρονικό διάστημα που κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια το ΠΑΣΟΚ με εταίρους και στη συνέχεια η Νέα Δημοκρατία με εταίρους κυβερνητικούς. Αστήριχτη, ξαναλέω, συνωμοσιολογική και αλλοπροσάλλη πρόταση: Μάιος του 2010-Ιανουάριος του 2015 ή Οκτώβριος του 2009-Ιανουάριος του 2015.

Μια έντιμη πρόταση -αυτήν καταθέτουμε εμείς- είναι να εξεταστεί όλη η πορεία της οικονομίας από την ένταξη της χώρας στο ευρώ. Υπάρχει κριτήριο πολιτικό, υπάρχει πάνω απ' όλα κριτήριο επιστημονικό και υπάρχει κριτήριο πολιτικό, ανεξαρτήτως από ποια πολιτική οπτική γωνία βλέπει κανείς τα πράγματα. Και να φωτιστούν τα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας από όλες τις πλευρές.

Το ΠΑΣΟΚ σας επισήμανε με ανακοίνωσή του πριν από λίγες μέρες, όταν καταθέσατε την πρόταση για αυτήν την εξεταστική επιτροπή και η φορά του λόγου του κ. Μητρόπουλου σήμερα το επαληθεύσε αυτό. Πρέπει να διαβάσετε τι είπε ο κ. Μητρόπουλος στο πρώτο κομμάτι της αγόρευσής του. Είπε ότι εδώ στήθηκε μια ιστορία, η οποία είχε δύο πλευρές, αυτοί που ήρθαν να κατοχυρώσουν τα συμφέροντά τους και να εμπαίξουν τον ελληνικό λαό και να κατακλέψουν τον ελληνικό λαό, οι ξένοι, και οι άνθρωποι που στην Ελλάδα εδώ εμφανίστηκαν ως πρόθυμοι. Αυτό το λέτε με τρόπο πιο κομψό στην πρότασή σας, αυτό μας το αφηγήθηκε και ο κ. Μητρόπουλος από το Βήμα αυτό προ ολίγου.

Τότε -σας το είπαμε αυτό- πρέπει να κάνει η επιτροπή πλήρη εξέταση των πραγμάτων, όχι μόνο τον έναν συμβαλλόμενο αλλά και τον άλλο συμβαλλόμενο. Και φυσικά πρέπει να δούμε πως σκέφτηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να δούμε πως σκέφτηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, να δούμε πως σκέφτηκε το ΔΝΤ, άλλοι μείζονες διεθνείς οργανισμοί, πολλοί από τους οποίους τους εμφανίζετε ως πολύ φιλι-

κούς και να δούμε τη σκοπιμότητα της δράσης οίκων αξιολόγησης, άλλων τραπεζών, άλλων χωρών και ούτω καθ' εξής.

Όλοι όμως οι θεσμοί αυτοί, δημόσιοι και ιδιωτικοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εκπροσωπούνται διά των φυσικών προσώπων που συγκροτούν τις ηγεσίες τους. Δηλαδή η σκέψη σας και κυρίως η σκέψη του εισηγητή σας σήμερα, περιλαμβάνει να κληθούν με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο να καταθέσουν τη γνώμη τους ο κ. Τρισέ, ο κ. Ντράγκι, ο κ. Βαν Ρομπέι, ο κ. Μπαρόζο, ο κ. Ρεν, ο κ. Νταλάρα, ο κ. Στρος-Καν, η κ. Λαγκάρντ -θα έρθει μαζί με τον κ. Βαρουφάκη- και αναφέρω ορισμένα μόνο ονόματα αντί πολλών που οφείλετε να τα έχετε στο μυαλό σας.

Νομίζω πως θα ήταν κωμική η συζήτηση αυτή, αν δεν ήταν τραγική. Ζητάτε να εξετασθούν οι ευθύνες της μιας πλευράς και αφήνετε απέξω την άλλη, που η άλλη όμως είναι ο πλανήτης ολόκληρος.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, τώρα που ζητάτε ικετεύοντας -κατά κυριολεξία ικετεύοντας- ρευστότητα, ζητάτε οίκτο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το ΔΝΤ, τώρα ανοίγουν μέτωπα με χαρακτηριστικά κωμικοτραγικά και τελικά με γραφικό πρόσχημο.

Όμως επανέρχομαι και κλείνω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -τελειώνω και σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε- στην πρότασή μας. Πρέπει να εξεταστεί όλη η περίοδος από την ένταξη στο ευρώ έως και την τελευταία ημέρα των εργασιών αυτής της επιτροπής. Δεν έχουμε εξήντα Βουλευτές για να καταθέσουμε και να ψηφίσουμε τη δική μας πρόταση. Εμείς μια τέτοια πρόταση θα τη βάζαμε σε ψηφοφορία σήμερα, δεν θα διασπούσαμε την πορεία των εργασιών. Δεν έχουμε αυτήν την κοινοβουλευτική δύναμη. Γι' αυτό καταλήγουμε να καταθέσουμε αυτήν την πρότασή μας εν ευρεία έννοια, που νοηματοδοτεί τη δική μας συμμετοχή στην εξεταστική επιτροπή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πώς συνέβη αυτό;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Στην ψηφοφορία θα είμαστε αρνητικοί. Το κείμενο αυτό δεν πρέπει να ψηφισθεί και ίσως έχετε το χρόνο -ρητορικά μιλώ- να το ξανασκεφθείτε.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, την πρότασή σας. Επιχειρείτε να συσκοτίσετε την αλήθεια. Συνθέτετε μια αήθη επίθεση με ψευδοεπιχειρήματα, που στοχεύει στην πολιτική μας εξόντωση. Δεν θα την καταφέρετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, διότι η δολιότητα του τρόπου με τον οποίον σκέπτεστε και λειτουργείτε, θα γίνει μπούμερανγκ εναντίον σας. Ήδη μας έχετε δείξει πως δεν σέβεστε αλλά χρησιμοποιείτε τη Βουλή. Σας προειδοποιούμε -για να έχουμε ξεκαθαρίσει από σήμερα τους λογαριασμούς μας- πως δεν θα σας επιτρέψουμε να παίξετε παιχνίδια πάνω στην πλάτη μας. Η Βουλή των Ελλήνων είναι το σημαντικότερο δημόσιο βήμα και εμείς έχουμε και την πείρα αλλά και τη δύναμη να προασπιστούμε το κύρος της, την αλήθεια αλλά και τη δημοκρατική παράταξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Να ευχαριστήσω τον κ. Λοβέρδο που ανταποκρινόμενος και στην παραίνεση της Προέδρου για αυτοπεριορισμό, έπαυσε το ρεκόρ της υπέρβασης του χρόνου. Μιλήσατε είκοσι ένα λεπτά και είκοσι πέντε δευτερόλεπτα, περισσότερο απ' όλους τους προηγούμενους. Όπως είχα υποσχεθεί βέβαια, δεν σας δέκοψα αλλά αντιλαμβάνεστε όλοι ότι αυτό είναι εις βάρος του χρόνου των επόμενων ομιλητών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ τους κυρίους συναδέλφους από το ΠΑΣΟΚ να μη θορυβούν.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών επί ευρωπαϊκών θεμάτων, ο κ. Νίκος Χουντής.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο και δικαιούσθε δεκαπέντε λεπτά. Θα σας παρακαλέσω να προσπαθήσετε να είστε τουλάχιστον εντός του χρονικού ορίου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεκατέσσερα λεπτά ο Αναπληρωτής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΝΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Στα δεκατέσσερα είμαι, κυρία Μητσοτάκη. Μη φοβάσαστε, θα το τηρήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχετε δεκατέσσερα λεπτά, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΝΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών):

κών): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καθώς ολοκληρώθηκε ο πρώτος κύκλος των εισηγητών όλων των πολιτικών παρατάξεων αυτής της Βουλής, εγώ νομίζω ότι ήδη η κατατεθείσα πρόταση, άρχισε να επενεργεί στην πολιτική μας σκέψη. Δεν κρατώ το ότι η πλειοψηφία των κομμάτων της Αντιπολίτευσης είπαν «θα την καταψηφίσουμε». Κρατώ ότι τελικά είπαν «θα συμμετάσχουμε» και σε ορισμένες περιπτώσεις κατέθεσαν και εποικοδομητικές προτάσεις, όπως αυτές οι τελευταίες του κ. Λοβέρδου, δηλαδή όντως η εξεταστική επιτροπή η οποία προτείνεται να συγκροτηθεί έχει την υποχρέωση να καλέσει και τον κ. Τρισε...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν αναφέρθηκαν σ' αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΝΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Θα σας πω, κυρία Βούλτεψη. Μπορεί να το κάνει αυτό. Άλλο τι απάντηση θα πάρει. Και για να δείτε ότι δεν λέω αέρα κοπανιστό, αντίστοιχη πρόταση κατατέθηκε το 2010 στο Ευρωκοινοβούλιο, δηλαδή να φτιάξει εξεταστική επιτροπή η Κομισιόν, για να εξετάζει ζητήματα greek statistics και μνημόνια. Η απάντηση του νεοεκλεγέντος τότε Επιτρόπου Ρεν, πατέρα των μνημονίων στη συνέχεια, ήταν: «Κύριε Ευρωβουλευτά, εγώ την πρότεινα και πρέπει να γίνει μια τέτοια επιτροπή, δεν τη θέλησε ο κ. Μπαρόζο».

Δεύτερη ερώτηση. Αν φτιαχτεί επί ελληνικού εδάφους, με απόφαση της ελληνικής Βουλής, υποχρεούνται οι Επίτροποι - αυτοί που ήξεραν, αυτοί που κάλυπταν, αυτοί που στη συνέχεια θα ακούσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έλεγαν πως φταίνε για όλα οι ελληνικές πολιτικές δυνάμεις- να καταθέσουν προφορικά και γραπτά; Μου λέει: «Κατά τη γνώμη μου πρέπει να έρθουν». Γραπτή απάντηση: «Δεν είναι υποχρεωτικό».

Δεν υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως ξέρετε νόμος περί ευθύνης Επιτρόπου. Και αυτό είναι ένα από τα προβλήματα.

Προτάσεις τέτοιες είναι εποικοδομητικές. Γιατί; Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, δείχνουν ότι αυτή η διαδικασία δεν υπακούει στις σκοπιμότητες πάνω στις οποίες ενδεχομένως τεκμηρίωσαν οι διάφορες πολιτικές δυνάμεις την άρνησή τους. Αντιτρόφως, από τη μέχρι τώρα συζήτηση, αντιληφθήκαμε όλοι ότι υπάρχει ανάγκη να δοθούν απαντήσεις. Άλλος έχει ερωτήματα στο ένα θέμα, άλλος έχει ερωτήματα στο άλλο θέμα. Δεν έχουν κινηθεί, όμως, τέτοιες διαδικασίες, γιατί κατά καιρούς άλλες πολιτικές σκοπιμότητες δεν τα έβαζαν αυτά μπροστά.

Ο κ. Λοβέρδος ήταν ο τελευταίος ομιλητής. Ας αναφερθώ στην άλλη πρόταση. Λέει, όχι εξεταστική επιτροπή για το μνημόνιο ή για την περίοδο 2009 αλλά εξεταστική επιτροπή από τότε που μπήκαμε στο ευρώ.

Μία παρόμοια εξεταστική επιτροπή έγινε πάλι στο Κοινοβούλιο, κύριε Λοβέρδο. Και ξέρετε με τι ασχολήθηκε; Με τα περίφημα swaps του κ. Σημίτη και του κ. Στουρνάρα. Και προσπαθούσαν να βγάλουν άκρη -εδώ δεν το θέσατε ποτέ, γιατί δεν θα ήταν μέσα στις συμμαχίες που θα κάνατε- σχετικά με το τι γινόταν με αυτό το πράγμα. Γιατί θα ανοίξει ο λογαριασμός; Μήπως η διπλωματία των εξοπλισμών, ήταν το πολιτικό εφελτήριο για να μπει η Ελλάδα στο ευρώ χωρίς να πληρώ τα κριτήρια του Μάαστριχτ, όπως άλλες χώρες, διότι δεν είχε το 100%. Από αυτές τις διαδικασίες φαίνεται ότι υπάρχουν ακόμη αναπάντητα ερωτήματα.

Γιατί, όμως, η πρόταση είναι να γίνει εξεταστική επιτροπή για το μνημόνιο αυτής της περιόδου; Και γιατί τώρα; Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε, είναι η μόνη περίοδος που η βάση μας είναι κοινή. Εκτός πια αν υπάρχει κάποιος που λέει ότι το μνημόνιο ήταν καλό. Κανένας δεν το λέει. Το που το αποδίδει είναι άλλο θέμα. Επομένως, υπάρχει μία κοινή βάση για να μπορέσουμε να συζητήσουμε.

Ακούστηκαν διάφορα επιχειρήματα, όπως: «Τι πολιτικές ευθύνες αναζητάτε;» -και είναι σωστό- «Αυτές τις πολιτικές ευθύνες τις αποδίδει ο λαός». Επομένως, ο λαός απέδωσε πολιτικές ευθύνες σε αυτές τις δυνάμεις που εφάρμοσαν μνημονιακές πολιτικές και επιβράβευσε αυτές που είναι αντιμνημονιακές. Συνεπώς δεν χρειάζεται να πάμε παραπέρα.

Θα απαντήσω στη συνέχεια, λέγοντας ότι δεν πρόκειται περί αναζήτησης μόνο τέτοιων πολιτικών ευθυνών. Οι πολιτικές ευθύνες για την εισαγωγή και εφαρμογή του μνημονίου, αγαπητοί συνάδελφοι, ξεπερνούν την τρέχουσα απόδοση των ευθυνών με τις

εκλογές. Γιατί; Διότι φαίνεται ότι ακόμα κάποιες δυνάμεις σκέφτονται μνημονιακά -θα εξηγήσω τι εννοώ- γιατί υπάρχει σημαντική ευθύνη που αυτή η μνημονιακή λογική πέρασε και είναι γενικευμένο φαινόμενο, γιατί με μνημονιακή λογική εξακολουθούν να λένε, «Κάνε εκείνο ή κάνε αυτό στις διαπραγματεύσεις ή διεκδίκησε».

Και εδώ δεν είναι άμοιρες ευθυνών και δυνάμεις που δεν είχαν ιδρυθεί τότε αλλά τώρα λένε: «Δεχτείτε εν πάση περιπτώσει αυτήν τη λογική, γιατί θα καταστραφεί η ευρωπαϊκή προοπτική».

Ένα δεύτερο επιχείρημα που ακούγεται είναι το εξής: Άλλη μία εξεταστική επιτροπή; Έχουμε σαράντα επτά. Τι θα βγάλει; Αυτό, βέβαια, διά της εις άποπον. Μπορεί κάποια να βγάλει. Όμως, στην προκειμένη περίπτωση, αυτές οι πολιτικές δυνάμεις που ενισχύουν και κάνουν αυτήν την πρόταση -αλλά από ό,τι αντελήφθη και επί της ουσίας όλοι- θέλουν να πάει καλά αυτή η επιτροπή. Θέλουμε να βγουν ορισμένα συμπεράσματα, γιατί θα είναι για το καλό της χώρας και θα είναι λυτρωτικό για το πολιτικό σύστημα.

Τρίτον, υπάρχει το επιχείρημα: Γιατί να γίνει τώρα εξεταστική επιτροπή; Είμαστε σε μία δύσκολη κατάσταση. Κάνετε διαπραγματεύσεις. Έχετε ανάγκη από συναίνεση. Ήδη απάντησα ως ένα βαθμό. Προφανώς και χρειάζεται η μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων για να γίνει αυτή η σκληρή διαπραγμάτευση αλλά αναζητείται η βάση της συναίνεσης.

Την κάναμε αυτήν τη συζήτηση. Αν υπάρχει συναίνεση, δεχτείτε ότι δεχόμαστε πριν... -που το αποδοκιμάσαμε και το αποδοκίμασε ο λαός- ...για να μην πάμε στα μη περαπέρω. Αντιλαμβανόμαστε ότι δεν είναι αυτό το ζητούμενο, δεν είναι αυτό που θα μας δώσει εντέλει αποτέλεσμα.

Επομένως, εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να λες, τώρα που θέλει συναίνεση. Αφήστε που θα κατανοηθεί ως κουκούλωμα όλη αυτή η υπόθεση, ότι λες εντάξει στη συναίνεση και στο κουκούλωμα. Και για κουκούλώματα τέτοια έχετε εισπράξει τα επίχειρα. Θυμίζω: Πρότεινε εξεταστική επιτροπή η Νέα Δημοκρατία και μετά τη σταμάτησε, γιατί άλλαξε η πολιτική της. Σήμερα με την πρόταση που καταθέτει η Νέα Δημοκρατία, επισυνάπτει ένα κείμενο στο οποίο επικαλείται και δικές μου απαντήσεις, του 2010, τις οποίες θα επικαλεστής μετά.

Πού πήγαν αυτά τα αναπάντητα ερωτήματα που βάζει μέσα στην έκθεσή της η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή, το θέμα του ελλείματος; Πώς φούσκωσε το 2009 το έλλειμμα; Διότι δεν είναι μια τυχαία κατάσταση, όπως θα προσπαθήσω να εξηγήσω. Το μνημόνιο δεν είναι μια συνέχεια στην καπιταλιστική πολιτική. Είναι κάτι διαφορετικό. Είναι κάτι άλλο. Έτσι αποδεικνύονται τα πράγματα. Έχει μια πρωτοτυπία. Έχει κάτι το πρωτοφανές. Έχει κάτι το πολλαπλά διαφορετικό στη συνείδηση του πολίτη κ.ο.κ.. Επομένως, αξίζει να το κάνεις τώρα, τώρα που πρέπει να βγουν τα σωστά συμπεράσματα. Τέλος, ακούγεται και το επιχείρημα να διευρυνθεί ο χρόνος και το θέμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πρόταση που γίνεται από τις δύο Κοινοβουλευτικές Ομάδες, την οποία συνυπογράφω, δεν αναζητάει τις αιτίες της κρίσης, όπως λέγεται. Και εφόσον αναζητά τις αιτίες της κρίσης, προφανώς πρέπει να πας πίσω. Τις ξέρουμε τις αιτίες. Και η κουβέντα, όμως, καλό θα κάνει. Αναζητάει, γιατί η παγκόσμια και ευρωπαϊκή κρίση εκφράστηκε με τόση ένταση και τόσο βάθος στην ελληνική πραγματικότητα. Παίζει ρόλο γιατί τα μνημόνια, αυτός ο τύπος δανειακών συμβάσεων, αυτό το σχήμα δανεισμού της χώρας και χρηματοδότησης, είχε σαν αποτέλεσμα -για καθίστε να το σκεφτούμε- να είναι μια χώρα που να έχει τις μεγαλύτερες συνέπειες από μνημονιακές πολιτικές. Δεν θέλετε απάντηση; Εμείς τη θέλουμε την απάντηση. Δεν θέλουμε την εύκολη απάντηση που λέει και άλλες είχαν μνημόνια, η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, αλλά εμείς δεν καταφέραμε να βρούμε».

Είναι το ίδιο πράγμα, λοιπόν, σε μια τέτοια περίπτωση; Δεν θέλουμε να πάρουμε πιο συγκεκριμένη απάντηση; Όλοι μαζί, χωρίς να αποδίδω αιτίες κατ' ανάγκη στους χειρισμούς της α' ή β' κυβέρνησης. Δεν θα έπρεπε να πάρουμε μια απάντηση;

Αυτήν την απάντηση, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να την πάρουν και οι ευρωπαϊκοί λαοί, γιατί η πολιτική των μνημονίων που εισήχθη κατ' αρχάς στην Ελλάδα, γενικεύτηκε. Έχει διαποτίσει

το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Δημιουργεί μείζονα προβλήματα που τα βρίσκουμε μπροστά μας είτε έτσι είτε αλλιώς.

Επομένως, πρέπει να δοθούν ορισμένες απαντήσεις.

Όσον αφορά τις πολιτικές ευθύνες είναι κάτι ευρύτερο. Θα τις πω επιγραμματικά για να μπω στα γεγονότα.

Υπάρχει θέμα. Πρώτη φορά εφαρμόστηκε ένα τέτοιο πρόγραμμα χρηματοδότησης. Οφείλεται μόνο στην αδυναμία της αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ και του ευρώ, που δεν είχε μηχανισμό διαχείρισης της κρίσης; Οφείλεται στο ότι δεν ήθελαν μόνο να αξιοποιήσουν, έστω και οριακά, κάποιες δυνατότητες που έδιναν οι συνθήκες, που μετά τις αξιοποίησαν για άλλες χώρες -και συγγνώμη για την αναφορά- όπως την 122, παράγραφος 2, για έκτακτες καταστάσεις; Γιατί δεν χρησιμοποιήθηκε αυτός ο μηχανισμός;

Δεύτερη πολιτική ευθύνη στην απarίθμηση. Γιατί Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Ποιος το προετοίμασε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Τι σημαίνει Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Τι σημαίνει Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην Ευρωζώνη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θεσμός!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΝΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Σωστά, έχει γίνει θεσμός.

Τι σημαίνει η είσοδος του μέσα εκεί; Όχι απλά στο θεσμικό επίπεδο, που πέρασε εξωθεσμικά -δεν συζητήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά τον Κανονισμό 218- αλλά και στην ουσία της τεχνολογίας που επικαλέστηκαν ότι πρέπει να φέρει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και είναι μια τεχνολογία, αγαπητοί συνάδελφοι, που έχει τώρα διαπεράσει τις ευρωπαϊκές πολιτικές, έτσι που να χαρακτηρίζεται μεταρρυθμιστική πολιτική από τους συναδέλφους που ρωτάνε, «Γιατί δεν προχωράτε στις μεταρρυθμίσεις».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ενώ ο ΟΟΣΑ είναι καλός!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΝΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Εντάξει, θα τα κάνω πιο απλό, για να γίνει κατανοητό.

Μηχανισμούς ελέγχου και αξιολόγησης των οικονομιών, λόγω ΟΝΕ, λόγω νεοφιλελευθερισμού κ.λπ., είχε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι μηχανισμοί ελέγχου και προσαρμογής έναντι υπερβολικού ελλείματος υπήρχαν. Τι προσέθεσε το ΔΝΤ και έκανε εκρηκτικό το μείγμα του μνημονίου; Προσέθεσε την τεχνολογία που είχε το ΔΝΤ όσον αφορά την εσωτερική υποτίμηση, την εσωτερική υποβάθμιση, όλα αυτά τα μέτρα που ζούμε.

Έτσι, ο συνδυασμός δημοσιονομικής προσαρμογής, που ζητάει η Ευρωπαϊκή Ένωση πολύ περισσότερο τώρα, μαζί με τις πολιτικές ελέγχου και υποβάθμισης της ελληνικής κοινωνίας, έφερε αυτό το εκρηκτικό μείγμα που λέγεται μνημόνιο, με πολλά καταστροφικές συνέπειες και που ήταν, εκτός των άλλων, η αφορμή πράγματι οι θεσμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πίσω από το κακό ΔΝΤ, να ζητούν πράγματα που δεν είναι στον ρόλο τους.

Σωστά, λοιπόν, πρέπει να καλέσουμε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, γιατί δεν ήταν στον δικό της τον ρόλο να μπαίνει σε προγράμματα οικονομικού και πολιτικού εκβιασμού απέναντι σε μία χώρα. Και πρέπει να καλέσουμε τον κ. Τρισέ που έλεγε το 2009 «Δεν αγοράζω σκουπίδια» και ανέβαζε τα spreads. Διότι περί αυτών των θεμάτων μιλάω. Και ποια είναι σήμερα η πολιτική της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας;

Οι επιδράσεις ήταν πάρα πολύ βαθιές και σημαντικές από την είσοδο πειραματικά της Ελλάδας στο μνημόνιο, αγαπητοί συνάδελφοι. Και οι πολιτικές ευθύνες εντοπίζονται και στις πολιτικές δυνάμεις εδώ αλλά και στους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τους οποίους πρέπει να αναζητήσουμε.

Κάνω μία παρένθεση. Επειδή το διαπίστωσα, έχουν κινήσει ή κινήσαν ημετελείς τέτοιες διαδικασίες, εξεταστικές και ελεγκτικές. Αυτό το λέω για κάποιους που νομίζουν ότι είναι μία αταξία ευρωπαϊκή. Από την άλλη άποψη είναι η άλλη απάντηση.

Φτιάχτηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιτροπή για την κρίση. Αυτή δεν αρκούσε. Φτιάχτηκε επιτροπή για τα μνημόνια και για την τρόικα. Έγιναν δημόσιες ακροάσεις. Γιατί; Όχι για να αποκαλύψουν την αλήθεια ή για να διορθώσουν την πολιτική αλλά για να δουν πως θα νομιμοποιούσαν παρανομίες κραυγαλέες απέναντι σε αυτούς που πιστεύουν ότι τηρούνται οι συνθήκες και οι αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επομένως, μην οικτρίρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, την Επιτροπή

για τον λογιστικό έλεγχο του χρέους ως κάτι το πρωτοφανές από τη μια μεριά, ως κάτι το αυθαίρετο, ως κάτι το ακτιβιστικό από τους άλλους. Έχει ενσωματωθεί στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο ως μία θεσμική διαδικασία, για να μπορέσουν να καταλαγιάσουν τις ενστάσεις που έχουν δημιουργηθεί και που είναι βαθύτερες από τις άμεσες συνέπειες που είχε το μνημόνιο.

Γιατί τα λέω όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι; Γιατί από την εμπειρία μου αυτά τα πέντε χρόνια στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όταν έθετα εγώ -και όχι μόνο εγώ- τέτοια ερωτήματα, έπαιρνα τις εξής απαντήσεις: «Γιατί ήλθε το ΔΝΤ στην Ευρωζώνη και δεν το κουβεντιάσαμε εδώ»; Απάντηση: «Μας το ζήτησε η ελληνική Κυβέρνηση και άλλες κυβερνήσεις.» Ερώτημα: «Γιατί το ζήτησε η ελληνική Κυβέρνηση;» Δεν πρέπει να δοθεί μία απάντηση; Δεν βάζω συνομοσίες. Γιατί;

Δεύτερον. Τα μέτρα αυτά που παίρνουν και που έχουν ενσωματωθεί στα μνημόνια, δεν είναι συμβατά με τις συνθήκες, με το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και άλλα κείμενα. Αυτά τα κείμενα, όχι σοσιαλιστικά και όχι πρωτοφανή.

Απάντηση -τα έχω να σχετικά υλικά- αγαπητοί συνάδελφοι: «Τα ζητήσε η ελληνική Κυβέρνηση. Δεν τα ζητήσαμε εμείς.»

Ερώτηση τρίτη. Γιατί με τα μέτρα που παίρνετε με το μνημόνιο παραβιάζεται το Σύνταγμα; Απάντηση. Δεν φταίμε εμείς -ήταν απάντηση της επιτροπής ως επιτροπής και όχι ως μέρος του μνημονίου- φταίνε οι ελληνικές κυβερνήσεις.

Θα σας αναφέρω ένα τελευταίο για να μη σας κουράζω. Ο κ. Μπαρόζο είπε: «Εμείς τι φταίμε; Έρχονταν εδώ οι ελληνικές κυβερνήσεις και τα δέχονταν όλα.»

Ερώτηση, λοιπόν: Είναι έτσι η αλήθεια; Εγώ λέω ότι δεν είναι έτσι. Στη μέση είναι. Τα επέβαλαν και εκείνοι. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να ομολογήσουμε ότι μέσα στα κείμενα έμπαιναν και επιδιώξεις συγκεκριμένων ταξικών δυνάμεων, αιτήματα και πιέσεις απέναντι στους εργαζόμενους, που τόσο καιρό κάτω από τρέχουσες συνθήκες και κάτω από την τρέχουσα παρακολούθηση της πολιτικής διαπάλης, κατά τ' άλλα, δεν μπορούσαν να τα περάσουν. Και το μνημόνιο τα διευκόλυνε αυτά μέσα από το να ρίχνει ο ένας στον άλλον τις ευθύνες.

Σε δύο-τρία συγκεκριμένα σημεία θα σταθώ για να μη σας κουράζω.

Το πρώτο αφορά το έλλειμμα. Ξημερώσαμε την επόμενη των εκλογών του Οκτωβρίου, αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι, πλην ενδεχομένως όσων είχε ενημερώσει ο κ. Προβόπουλος, ότι το έλλειμμα της χώρας είναι μονοψήφιο, ή μήπως δεν είναι έτσι; Ο κ. Προβόπουλος ισχυρίζεται ότι το είχε πει στον κ. Παπανδρέου και στον κ. Καραμανλή. Εμείς τι ξέραμε; Ξαφνικά μετά από δεκαπέντε μέρες βγαίνει ο κ. Προβόπουλος, μετά από είκοσι μέρες βγαίνει ο κ. Παπακωνσταντίνου και δηλώνουν επισήμως ότι το έλλειμμα είναι διψήφιο και αρχίζουν διάφορες προσαρμογές που το έφτασαν από το 6% ή 7% που ήταν αυτό που ξέραμε, να περναίνει στο 15%, 15,4%, 15,6%.

Ερώτηση στην Κομισιόν. Γιατί; Την απάντηση την έχει το κείμενο της Νέας Δημοκρατίας του Φεβρουαρίου του 2010, απάντηση σε ερώτηση, τα χρέη των νοσοκομείων όλο το χρόνο, οι ισολογισμοί των ΔΕΚΟ. Οι οικονομολόγοι και οι θητεύσαντες σε Υπουργείο Οικονομικών, ξέρουν πάρα πολύ καλά πότε και πως με βάση τους ευρωπαϊκούς στατιστικούς κανόνες μπαίνουν ισολογισμοί των ΔΕΚΟ, και το επίδομα αλληλεγγύης που το πρόσθεσαν και έτσι «φούσκωσε». Πόσο «φούσκωσε»; Τόσο -έτσι λένε οι αναλύσεις- ούτως ώστε να μπει πρώτη η Ελλάδα στο ΔΝΤ, πριν από την ενάρετη Ιρλανδία και, όπως λέει το καταστατικό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, για να κινητοποιηθεί το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, πρέπει το έλλειμμα να είναι μεγαλύτερο τουλάχιστον του 15%. Αποδείξετε μου το αντίθετο. Σχετική κατάθεση έχω κάνει στην επιτροπή και τη δικογραφία που συγκρότησαν ο κ. Πεπόνης και ο κ. Μουζακίτης. Περιλαμβάνονται προφανώς στο υλικό που θα εξετάσει η επιτροπή. Δεν επεκτείνω περισσότερο.

Για το ΔΝΤ σας είπα. Για τα θέματα που περιλαμβάνουν το μνημόνιο, έκανα ορισμένες παρατηρήσεις.

Επειδή είπα ότι θα είμαι συνεπής στο χρόνο, θέλω να πω ότι νομίζω πως όλοι θα βγούμε ωφελημένοι απ' αυτήν την υπόθεση. Θα βγάλουμε πολιτικά συμπεράσματα, αγαπητοί συνάδελφοι, διότι αν δεν γίνει αυτή η λυτρωτική για το πολιτικό σύστημα δια-

δικασία, θα περάσει ως απαραίτητος όρος για να παραμείνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτή η τιμωρητική λογική και αυτό δεν κάνει καλό σε κανέναν ούτε στην Ευρώπη. Θα περάσει στη συνείδηση του Έλληνα πολίτη ότι είναι ένοχος, διότι τα στερεότυπα θα τον παρακολουθούν. Θα περάσει γιατί θα αλλοιωθεί η συνείδησή μας σε σχέση με την υπεράσπιση της κυριαρχίας, εθνικής και λαϊκής, και θα περάσει, αγαπητοί συνάδελφοι, πως ό,τι και να κάνεις, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα, γιατί υπάρχουν πανίσχυροι μηχανισμοί και θα χαθεί κάθε δυνατότητα ελπίδας και αισιοδοξίας, ιδιαίτερα από τη νέα γενιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Χουντή.

Ένα πολύ μικρό σχόλιο. Από τη διαδικασία αναζήτησης της αλήθειας που είναι η διαδικασία της εξεταστικής επιτροπής, σίγουρα βγαίνουν κερδισμένοι οι λαοί και οι κοινωνίες.

Είχαμε άλλη μία απώλεια σήμερα. «Εφυγε» η αγωνίστρια της Αριστεράς και μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας Μαρία Λουλέ, της οποίας ήταν εμβληματική η αντιστασιακή και η αντιδικτατορική δράση. Διερμηνεύοντας τα αισθήματα του Σώματος, εκφράζω τα συλλυπητήρια της Βουλής στην οικογένειά της. Είναι μια απώλεια συνολικά για τον ελληνικό λαό.

Έχουν ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και εν συνεχεία ο Υπουργός Επικρατείας κ. Νίκος Παππάς.

Κυρίες Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, κύριοι Υπουργοί, να ξεκινήσω με ένα θέμα επί της διαδικασίας. Στις προηγούμενες συζητήσεις για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, αυτές τουλάχιστον που επεξεργάστηκαν τα τελευταία πέντε χρόνια, είχαν μιλήσει σε τρεις δύο Υπουργοί και σε μία τέσσερις Υπουργοί. Θα παρακαλούσα, λοιπόν, διερμηνεύοντας -φαντάζομαι- και τα αισθήματα των συναδέλφων, να μη γίνει κατάχρηση της υπουργικής παρουσίας, διότι αυτή εκ των πραγμάτων αποβαίνει εις βάρος των Βουλευτών και σίγουρα εις βάρος των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τον κ. Χουντή. Δεν νομίζω ότι μπορεί να διαφωνήσει κανείς ότι πράγματι η ελληνική κοινωνία θα έβγαλε συνολικά ωφελημένη από μια νηφάλια συζήτηση για τα αίτια της πρωτοφανούς κρίσης που χτύπησε τη χώρα μας, μία συζήτηση, η οποία θα αξιολογούσε, επίσης, και τις επιλογές που έγιναν για να αντιμετωπιστεί αυτή η κρίση.

Το μεγάλο ερώτημα, το οποίο καλούμαστε να απαντήσουμε, είναι αν αυτή η συζήτηση μπορεί να γίνει μέσα στο πλαίσιο της εξεταστικής επιτροπής, όπως την προτείνει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ. Φοβάμαι πως αυτή η συζήτηση δεν μπορεί να γίνει στο πλαίσιο της εξεταστικής επιτροπής, έτσι όπως την προτείνετε.

Προσπεράσε ο κ. Χουντής, χωρίς να το επεξεργαστεί ιδιαίτερα, μια πραγματικότητα. Η πραγματικότητα αυτή -και το λέω ιδιαίτερα για τους νέους συναδέλφους- είναι ότι, δυστυχώς, η Βουλή έχει εξαιρετικά πικρή εμπειρία από προηγούμενες εξεταστικές επιτροπές. Δυστυχώς, καμμία δεν κατέληξε σε ομόφωνα συμπεράσματα.

Κατά κανόνα, ο τοξικός πολιτικός διάλογος των τελευταίων ετών επαναλαμβάνεται μεγεθυμένος εντός του Κοινοβουλίου και οι εξεταστικές επιτροπές μετατρέπονται -και αυτή, δυστυχώς, είναι η εμπειρία- σε ένα ακόμα θύμα στείρας κομματικής αντιπαράθεσης και αναδεικνύουν πρωταγωνιστές, αυτούς που φωνάζουν περισσότερο, υιοθετούν τα πιο ακραία επιχειρήματα. Πολλές πολιτικές καριέρες χτίστηκαν τα τελευταία χρόνια μέσα από τέτοιου είδους αντιπαράθεσεις. Και φαντάζομαι θα συμφωνήσετε όλοι ότι μια τέτοια εξεταστική επιτροπή, δεν θα είχε να προσθέσει απολύτως τίποτα στο δημόσιο διάλογο.

Βρισκόμαστε σε μια εποχή όπου η χώρα θα έπρεπε, πραγματικά, να αναζητήσει συναινέσεις. Φοβάμαι ότι η εξεταστική επιτροπή, την οποία προτείνετε, θα έλθει να διχάσει. Και σε μια εποχή όπου απαιτείται νηφαλιότητα και αυτοκριτική από όλους, μια εξεταστική επιτροπή, όπως την προτείνετε, το μόνο που θα κάνει, είναι να συντηρήσει τους μύθους των τελευταίων ετών. Και αντί να κοιταχθούμε όλοι μας με ειλικρίνεια στον καθρέφτη, φο-

βάμαι ότι πάλι θα αναζητήσουμε το είδωλο των κατά φαντασία υπευθύνων. Κατά κανόνα πάντα φταίνε οι άλλοι, σχεδόν ποτέ δεν φταίμε εμείς οι ίδιοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειαζόμαστε, λοιπόν, να αναπαράγουμε αυτούς τους μύθους των τελευταίων ετών και χρειάζεται να τους καταρρίψουμε. Το τελευταίο που χρειαζόμαστε, είναι άλλη μια εισαγγελική πράξη καταγγελίας μνημονιακών πολιτικών. Έχουμε χορτάσει σε αυτήν την Αίθουσα από διάφορους ημιμαθείς, οι οποίοι καταλήγουν δημόσιοι κατήγοροι. Και χρειαζόμαστε να κοιτάξουμε με θάρρος και με παρηγορία μπροστά, να μάθουμε από τα λάθη μας και να συνηθίσουμε, επιτέλους, για τις αυτονόητες αλλαγές που δυστυχώς χάθηκαν στον ορμητικό του αντιμνημονιακού πολιτικού λόγου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενδεχομένως να υπάρχει μια άλλη λύση, εκτός από την εξεταστική επιτροπή, την οποία σήμερα προκρίνετε με την πρόταση την οποία έχετε καταθέσει. Ενδεχομένως, θα έπρεπε να επεξεργαστούμε ως Βουλή, τη λύση μιας Επιτροπής Σοφών, η οποία θα μπορούσε με αντικειμενικότητα και μακριά από κομματικές αντιπαράθεσεις, να φωτίσει αθέατες πλευρές των πολιτικών επιλογών που οδήγησαν σε αυτήν την κρίση.

Έγιναν τέτοιες προτάσεις και με χαρά είδα ότι ο Πρωθυπουργός απεδέχθη επί της αρχής την ιδέα μιας Επιτροπής Σοφών.

Πώς, όμως, θα λειτουργούσε μια τέτοια επιτροπή, ταυτόχρονα με μια εξεταστική επιτροπή, η οποία θα αναπαρήγαγε το ίδιο πολιτικό αφήγημα; Πώς θα δώσουμε, επιτέλους, πειστικές απαντήσεις όχι μόνο γιατί μπήκαμε στο μνημόνιο αλλά γιατί ακόμα σήμερα, πέντε χρόνια μετά, παλεύουμε να ξεφύγουμε από τη μέγερη του διακρατικού δανεισμού, που εκ των πραγμάτων εξυπακούεται και δημιουργεί ασφυκτικές υποχρεώσεις;

Τέτοιες Επιτροπές Σοφών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και ακούστε το, νομίζω θα το βρείτε ενδιαφέρον- δημιουργήθηκαν και σε άλλες χώρες, οι οποίες χρεοκόπησαν. Ένα παράδειγμα είναι η Ισπανία. Την ξεχνάμε. Είναι η πρώτη χώρα, η οποία χρεοκόπησε ως αποτέλεσμα της τραπεζικής κρίσης και τα αποτελέσματα αυτής της Επιτροπής Σοφών, αποτέλεσαν τη βάση για απόδοση πολιτικών και ποινικών ευθυνών αλλά επιτέλεσαν και ένα σημαντικότερο ρόλο. Έγιναν εργαλεία συλλογικής αυτογνωσίας και κάθαρσης και έδειξαν το δρόμο για να μην επαναληφθούν πάλι τα ίδια λάθη.

Το ερώτημα είναι. Θα θέλαμε πραγματικά μια τέτοια Επιτροπή Σοφών; Γιατί αν συγκροτούσαμε μια τέτοια επιτροπή, είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, ότι δεν θα στεκόμασταν μόνο στα πεπραγμένα της τελευταίας πενταετίας. Θα διερευνούσαμε, προφανώς, και τα αίτια της σύγχρονης νεοελληνικής τραγωδίας. Και θα καταλήγαμε, προφανώς, σε ένα ξεκάθαρο συμπέρασμα.

Τα μνημόνια, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ήταν το φάρμακο, δεν ήταν η ασθένεια. Μπορεί η συνταγή να μην ήταν η σωστή αλλά η θεραπεία δεν πρόκειται ποτέ να αποδώσει, εάν δεν έχει γίνει η σωστή διάγνωση. Αυτή η διάγνωση δεν έχει γίνει ακόμα με νηφαλιότητα στη χώρα μας.

Κάποιοι -και αρκετοί Βουλευτές- μας επέκριναν και στο δημόσιο διάλογο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, γιατί ζητάμε στη δική μας πρόταση να ξεκινήσει το έργο της εξεταστικής επιτροπής από το 1981.

Εγώ αναρωτιέμαι. Πότε ξεκίνησε, άραγε, η διόγκωση των ελλειμμάτων, η κοινωνική πολιτική με δανεικά, η άλωση του κράτους από τους «ημετέρους»;

Ακόμα και αν δεν ξεκινούσαμε από το 1981, θα μπορούσαμε τουλάχιστον να ξεκινήσουμε από το 2002, όταν η χώρα μπήκε στη Ζώνη του ευρώ. Μόνο, όμως, κάποιος κακόπιστος θα ξεκινούσε την άσκηση αυτή από το 2009 και όχι από πολύ νωρίτερα.

Η αλήθεια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως η διάγνωση για τα δεινά της χώρας, για τα αίτια που μας οδήγησαν σε αυτήν την κρίση, δεν έχει γίνει ακόμα κτήμα του ελληνικού λαού, γιατί κάποιοι δεν το επέτρεψαν, γιατί πολιτικές διαδρομές χτίστηκαν πάνω στους βολικούς μύθους της αντιμνημονιακής προπαγάνδας. Πολλά παλιά τότε γκρεμίστηκαν αυτά τα τελευταία χρόνια. Στη θέση τους, όμως, τοποθετήθηκαν νέα, φτιαγμένα συχνά από παλιά υλικά.

Τα τελευταία χρόνια ακούσαμε και σε αυτήν την Αίθουσα αλλά

και στο δημόσιο διάλογο διάφορα απίθανα πράγματα. Ακούσαμε ότι το μνημόνιο ήταν κόλπο των Αμερικάνων, για να πάρουν για ένα ξεροκόμματο τους υδρογονάνθρακες του Αιγαίου. Ακούσαμε ότι η λύση στο χρέος ήταν κάποιες μετοχές στις τράπεζες της Ανατολής, που κανείς δεν μπόρεσε να εξαργυρώσει. Μια παραζαλισμένη κοινωνία ήταν έτοιμη να πιστέψει τα πάντα. Τα πάντα εκτός από το προφανές. Και αυτό ήταν ότι το προηγούμενο μοντέλο της χώρας χρεοκόπησε υπό το βάρος μιας πρωτοφανούς δανειοδότησης, η οποία κατευθύνθηκε πρωτίστως στην κατανάλωση, ότι μας ενδιέφερε περισσότερο να περνάμε καλά σήμερα, παρά να επενδύουμε για το αύριο και ότι συνολικά ως κοινωνία, επιδιώξαμε το κυνήγι του ατομικού πλουτισμού και όχι την επίτευξη της συλλογικής ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ο αντιμνημονιακός αγώνας ήταν η μεγαλύτερη απάτη σε βάρος του ελληνικού λαού. Ήταν και δυστυχώς παραμένει ακόμα το καλύτερο άλλοθι για να μείνουν ανέπαφοι πελατειακοί μηχανισμοί, τους οποίους κληρονόμησε και σήμερα διαχειρίζεται η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Επιβάλλεται οι μύθοι να συντηρηθούν και να μην αλλάξει απολύτως τίποτα.

Φοβάμαι ότι η εξεταστική επιτροπή την οποία προτείνετε, αυτόν ακριβώς το σκοπό εξυπηρετεί. Έναν ψεύτικο διαχωρισμό της κοινωνίας σε μνημονιακούς και σε αντιμνημονιακούς. Μόνο που ίδια η πραγματικότητα έχει ξεπεράσει πια αυτό το ψεύτικο δίλημμα και, όσο και αν το αρνείστε, η ίδια η ζωή το έχει ήδη αφήσει πίσω της.

Από τις 25 Ιανουαρίου που κερδίσατε τις εκλογές, συγκρούεται η εικονική πραγματικότητα την οποία χτίσατε προεκλογικά με την πραγματικότητα του υπόλοιπου πλανήτη. Φυσικά επικρατεί η δεύτερη.

Εσείς αντί να αποδεχθείτε αυτήν την αλήθεια, αντί να προχωρήσετε μπροστά, φτιάχνετε εξεταστικές. Αντί να κυβερνήσετε επιτέλους αποτελεσματικά, αναζητάτε και σήμερα υπευθύνους. Ο λαϊκισμός ο οποίος καλλιεργήθηκε τα τελευταία χρόνια για κάθε πρόβλημα, δεν έχει ποτέ μία λύση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει πάντα έναν ένοχο. Δεν μιλάει ποτέ με στοιχεία. Απεχθάνεται τα πραγματικά δεδομένα. Εξάλλου και τον ίδιο τον Υπουργό Οικονομικών τον ενδιαφέρουν οι μεγάλες θεωρίες. Δεν τον ενδιαφέρουν οι αριθμοί του προϋπολογισμού. Πολλά συνήματα, ενδεχομένως και καμιά ωραία φωτογράφιση, βαριές λέξεις, για να κρύψουμε την ανυπαρξία πολιτικής! Καθώς ερχόμουν εδώ πέρα, άκουγα στο ραδιόφωνο το τραγούδι του Διονύση Σαββόπουλου για τον άγγελο που «αφού δεν είχε νέα ευχάριστα να πει, καλύτερα να μην μας πει κανένα». Ενίοτε όμως ξέρετε, οι πολιτικοί και η δουλειά τους, είναι να λένε και δυσάρεστα πράγματα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Διαπιστώσατε στην πράξη αυτούς τους τελευταίους δύο μήνες και θα το διαπιστώσετε ακόμα πιο έντονα τις επόμενες εβδομάδες ότι τελικά δεν υπήρχαν κάποιοι δωσιολογοί υποτελείς που ψήφισαν μνημόνια και κάποιοι ήρωες πατριώτες που διέγραφαν μονομερώς το επονειδιστο χρέος.

Και εσείς, την ίδια παράταση υπογράψατε. Και εσείς, με την ίδια τρόικα μιλάτε. Και εσείς, τους ίδιους όρους του ευρωπαϊκού κεκτημένου αναγκάζετε -με βαριά καρδιά, η αλήθεια είναι- να αποδεχθείτε αλλά ακόμη δυστυχώς δεν είστε έτοιμοι αυτό να το ομολογήσετε.

Σε αντίθεση δυστυχώς με τους Ιρλανδούς και με τους Πορτογάλους, ακόμη και σήμερα δεν μπορούμε να βρούμε και σε αυτήν την Αίθουσα την απαραίτητη συνεννόηση, την απαραίτητη συναίνεση, για να αφήσουμε πίσω αυτά τα ψεύτικα διλήμματα του παρελθόντος, τα οποία τόσο δίχασαν την ελληνική κοινωνία και πάνω στα οποία τόσες πολιτικές καριέρες χτίστηκαν.

Το ξέρετε και εσείς -παρά την προσπάθεια του κ. Χουντή να αναπαράγει την ίδια ρητορική- ότι δεν υπάρχει κανείς διαχωρισμός σήμερα πια μεταξύ μνημονιακών και αντιμνημονιακών. Η διάκριση είναι μεταξύ μεταρρυθμίσεων με εθνικό πρόσημο σε συνεννόηση με την Ευρώπη και άτακτης χρεωκοπίας και επιτροπής στη δραχμή. Αυτή είναι η πραγματική διάκριση. Θα το πείτε όμως στους ψηφοφόρους σας; Τολμάτε; Πώς θα εξηγήσετε στην αντιμνημονιακή σας πελατεία ότι όλα αυτά που είπατε τόσον καιρό, ήταν όλα ένα μεγάλο ψέμα; Ελπίζετε, φτιάχνοντας

την εξεταστική, να κερδίσετε λίγο χρόνο. Μόνο που ο χρόνος δουλεύει εις βάρος σας αλλά και εις βάρος της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε, δεν θα καθυστερήσω.

Μιλάμε συχνά σε αυτήν την Αίθουσα, για το ατύχημα που θέλουμε να αποσοβήσουμε. Το ατύχημα συμβαίνει ήδη σήμερα που μιλάμε στην πραγματική οικονομία. Τα έσοδα υστερούν, οι στόχοι του μικρότερου πλεονάσματος, το οποίο ενδεχομένως να μπορέσετε να διαπραγματευτείτε, απομακρύνονται, το δημόσιο έχει κηρύξει πλήρη στάση πληρωμών, η αγορά έχει στεγνώσει, οι τράπεζες διοχετεύουν ό,τι ρευστότητα έχουν για να χρηματοδοτήσουν το αδηφάγο κράτος και οι επενδυτές στη χειρότερη περίπτωση φεύγουν τρέχοντας, στην καλύτερη, θέτουν σε αναστολή όλα τους τα επενδυτικά σχέδια.

Διά της αδράνειας εφαρμόζετε την απόλυτη υφεσιακή πολιτική, αυτήν που στα λόγια θέλετε να αποφύγετε. Ποτέ δεν έχει γίνει τόσο μεγάλη ζημιά σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα και η πρώτη φορά της Αριστεράς, μετατρέπεται ταχύτατα στην Αριστερά του τίποτα. Δεν το λέω εγώ, δικός σας Υπουργός τα λέει αυτά.

Ας τελειώσουμε, λοιπόν, κάποια στιγμή με αυτό το θέατρο σκιών. Καμμία εξεταστική επιτροπή δεν θα μπορέσει να το συντηρήσει. Στα τέλη του μήνα -κατ' ομολογία δικιά σας, του ίδιου του Πρωθυπουργού- τα λεφτά τελειώνουν και η επίτευξη συμφωνίας είναι κατεπείγουσα ανάγκη για τη χώρα.

Αφήστε, λοιπόν, τις εξεταστικές επιτροπές γι' αργότερα. Αφήστε τη για τον Ιούνιο, όταν ελπίζουμε ότι θα μπορέσετε να έχετε υπογράψει μία συμφωνία, που πολύ φοβάμαι ότι μάλλον με τρίτο μνημόνιο θα μοιάζει παρά με κάτι άλλο. Τότε θα μπορέσουμε ενδεχομένως να συζητήσουμε σε πιο ήρεμο πολιτικό κλίμα.

Άλλες είναι οι προτεραιότητες της χώρας. Κανείς δεν μιλά σήμερα για την ανάπτυξη ή για θέσεις απασχόλησης. Ελάτε να συζητήσουμε γι' αυτά. Ελάτε να συζητήσουμε για το πως θα μεγαλώσουμε, επιτέλους, αυτήν την πίτα και όχι πως θα μοιράσουμε και πάλι μια πίτα η οποία μονίμως συρρικνώνεται.

Ας μη δώσουμε την αφορμή στο Κοινοβούλιο -και τελειώνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε- για ένα ακόμη κομματικό «εξακτίνισμα» και λυπάμαι που χρησιμοποιώ μία τόσο ακραία φράση, διότι δυστυχώς όλες οι εξεταστικές επιτροπές σε αυτό μετετέραψαν. Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε ένα ακόμη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μητσόσκη.

Θα διαφωνήσω, βέβαια, με το τελευταίο συμπέρασμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Έλεος!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Μας φτάνει μία συμφωνία σας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Νομίζω ότι υπήρξαν εξεταστικές επιτροπές, όπως αυτή για τη «SIEMENS», που απέδωσαν πολύ συγκεκριμένα αποτελέσματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τι είπατε για τις επιτροπές, κυρία Πρόεδρε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Φίλη, δεν σας έδωσα τον λόγο. Είχε ζητήσει τον λόγο ο κ. Παππάς και τον έχω αναγγείλει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Να λέτε και το όνομα για να καταλαβαίνουμε για ποιον μιλάτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ζητήσει -και τον έχω ήδη προαναγγείλει- ο Υπουργός Επικρατείας κ. Παππάς.

Ορίστε, κύριε Παππά, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ετοιμαζόμουν να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου λέγοντας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν σας άκουσα, κυρία Πρόεδρε. Τι είπατε;

Δεν την αφήνετε να μιλήσει.

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Τα-
σούλα, επιτρέπετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Θέλω να ακούσω την Πρόεδρο,
γιατί διεκόπη από οχλαγωγία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Τα-
σούλα, ο χρόνος που καταναλώνετε είναι ο χρόνος της ομιλίας
μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Καταγγέλλω την οχλαγωγία και
την προτρέπω να πει τι είπε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κυρία Πρό-
εδρε, τον χρόνο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Και μετά από αυτό το
σύντομο διάλλειμα, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ,
κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήμουν έτοιμος
να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου λέγοντας ότι η πρόταση την
οποία κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία για τη συγκρότηση εξεταστι-
κής επιτροπής για την οικονομία από το 1981 μέχρι σήμερα απο-
τελεί μια μετατόπιση, διότι κανονικοποιεί όλη την περίοδο από
το 1981 μέχρι σήμερα.

Δεν είχαμε μια τομή, σύμφωνα με το καινούργιο αφήγημα της
Νέας Δημοκρατίας, όταν επιβλήθηκαν τα μνημόνια. Υπάρχει ένα
συνεχές. Αυτά σύμφωνα με την πρόταση, τα οποία μάλλον δεν
ισχύουν, αν πιστέψω τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας
Δημοκρατίας, ο οποίος υπερακόντισε. Το μνημόνιο δεν ήταν το
λάθος πλέον, δεν είναι αυτό που βρήκαμε και δεν ξέραμε τι να
το κάνουμε. Είναι το φάρμακο. Ήταν το φάρμακο που ήρθε να
γιατρέψει τις αστοχίες, τη συστηματική εύνοια συγκεκριμένων
συμφερόντων και κοινωνικών στρωμάτων στην Ελλάδα, τα οποία
δεν κατέβαλαν, κατά το Σύνταγμα, τους φόρους που τους ανα-
λογούσαν και το μνημόνιο, ήρθε αυτήν την κατάσταση να τη για-
τρέψει. Αλήθεια, αυτό που ζήσαμε είναι η γιατρεία!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Το φάρμακο έχει και τοξικές
ιδιότητες!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Μάλιστα.
Άρα, να προσέχει ο φαρμακοποιός!

Κυρία Πρόεδρε, η διερεύνηση και η απόδοση της ευθύνης γι'
αυτά που οδήγησαν την ελληνική οικονομία στην ηθική και φυ-
σική εξόντωση, δεν είναι ούτε λαϊκισμός ούτε ρεβανσισμός ούτε
τακτικισμός αλλά είναι ο πυρήνας της κοινοβουλευτικής δημο-
κρατίας, του ελέγχου της πολιτικής εξουσίας και της ομαλής
αποκατάστασης της πρωτόγνωρης αδικίας που γνώρισε η πλει-
οψηφία της ελληνικής κοινωνίας.

Συνεπώς, νομίζω ότι οποιαδήποτε προσπάθεια διαστρέβλωσης
επιστρέφει στους αποστολείς της, οι οποίοι αμείχχανοι πραγμα-
τικά, δεν ξέρουν ποια θέση πρέπει να λάβουν.

Και νομίζω, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι εντός
της Αιθούσης δεν έχει πειστεί κανείς, για το ποιο είναι το επιχεί-
ρημα πάνω στο οποίο βασίζετε την άρνησή σας στη συγκρότηση
αυτής της επιτροπής. Πιστέψτε με, επίσης, ότι πολλοί εκτός της
Αιθούσης κάτι υποψιάζονται και κάπου πάει το μυαλό σας.

Θέλω, όμως, να σας πω το εξής: Στην Ευρώπη πλέον κανείς
δεν μιλάει για success story. Όποιος αναφέρεται στην Ελλάδα
μιλάει για την ανθρωπιστική της κρίση. Και η συγκρότηση αυτής
της επιτροπής έρχεται να συμβάλει στην επώδυνη διαδικασία
αναζήτησης των αιτιών της καταστροφής.

Κυρία Πρόεδρε, το μνημόνιο αποτέλεσε βωμό θυσίας των δι-
καιωμάτων και ταυτόχρονα εξαγνισμού της διαφθοράς και γι'
αυτόν τον λόγο η διερεύνηση αυτή και η απόδοση ευθυνών πρέ-
πει να οδηγήσει σε γνήσια και ασφαλή εργαλεία εξάρθρωσής
της, να συμβάλει αποφασιστικά να μπου κανόνες για όλους.

Κι εδώ επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε δύο θέματα που άπτον-
ται των αρμοδιοτήτων μου.

Πρώτον, το βάρβαρο κλείσιμο της ΕΡΤ μέσα σε μία νύχτα και
ο διωγμός δυόμισι χιλιάδων εργαζομένων της, με πρόσχημα τις
παθολογικές του παρελθόντος, καθ' υπαγόρευση ορισμένων που
απαιτούν απολύσεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, είναι ένα
πλήγμα για τη δημοκρατία και το δημόσιο συμφέρον. Εξυπνέ-
τησε εκ των πραγμάτων ιδιωτικά συμφέροντα και ενίσχυσε τη
διαπλοκή.

Από την ενέργεια αυτή προκύπτουν πολιτικές και άλλες ευθύ-

νες για όσους υλοποίησαν και τελικά κατήγγησαν την ΕΡΤ, γε-
γονός που πρέπει να απασχολήσει τη Βουλή των Ελλήνων και να
εξεταστεί συνολικά η ζημιά που υπέστη το ελληνικό δημόσιο από
το κλείσιμο της ΕΡΤ, όπως και τι έγινε με τις αποζημιώσεις, το
κόστος της ειδικής διαχείρισης και άλλα.

Είναι σαφές, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι το σχέδιο νόμου
για την ΕΡΤ, του οποίου η συζήτηση ξεκινά στην αρμόδια επι-
τροπή της Βουλής αύριο, αποτελεί στην πράξη την κατάργηση
αυτής της ενέργειας.

Αυτό το κλείσιμο ήταν ο μεθοδευμένος ακρωτηριασμός της
ενημέρωσης του πολίτη και η σκανδαλώδης εύνοια συγκεκριμέ-
νων συμφερόντων, διότι την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση έκλεινε
την ΕΡΤ, μια νέα σύμβαση υπεγράφη στην «DIGEA», με την οποία
παραχωρήθηκαν στην ΕΕΤΤ έναντι χαμηλού τιμήματος τα δικαιώ-
ματα για τις ψηφιακές συχνότητες.

Οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί μέσω της «DIGEA» διαμόρ-
φωσαν μόνοι τους το πλαίσιο ψηφιακής τηλεόρασης με δεσπό-
ζοντα και μονοπωλιακό ρόλο και οπωσδήποτε σε βλάβη του
δημοσίου συμφέροντος, αν συνυπολογιστεί ποιος ωφελείται οι-
κονομικά από τους όρους και τα ανταλλάγματα που αφορούν
στην ψηφιακή τηλεόραση.

Δεύτερον, το μνημόνιο υποτίθεται ότι ήταν ένα πρόγραμμα το
οποίο επιχειρούσε να βάλει σε τάξη τα δημοσιονομικά. Παρ' όλα
αυτά, υπήρξε διατήρηση και παράταση της εικοσιπενταετούς
σχεδόν παράνομης λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών και εκχώ-
ρησης ψηφιακών συχνοτήτων.

Μέχρι τώρα, λοιπόν, οφείλονται και δεν έχουν εισπραχθεί τέλη
από τους τηλεοπτικούς σταθμούς για τη χρήση των συχνοτήτων
για τα έτη 2011, 2012, 2013 και 2014. Το ποσοστό είναι 2% ετη-
σίως επί των ακαθαρίστων εσόδων τους. Σε αυτά τα χρόνια του
μνημονίου, δεδομένου μάλιστα ότι δεν έχει εκδοθεί οποιαδήποτε
υπουργική απόφαση που να τροποποιεί το ποσοστό αυτό, όπως
άλλωστε συνομολογείται από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, δεν
έχει εισπραχθεί τίποτα. Συγκεκριμένα μέσα βέβαια που έχουν συ-
νηθίσει τη φορολογική και χρηματοδοτική ασυλία, κόμισαν στο
τραπέζι της συζήτησης κάποια επιχειρήματα που δεν αντέχουν
τη στοιχειώδη κριτική.

Ας ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα. Πρώτον, δεν υφίσταται
κανένα απολύτως θέμα συμψηφισμού. Στο ν. 3023/2002 προβλέ-
πεται ότι ο τηλεοπτικός χρόνος προς τα κόμματα για την προ-
βολή των διαφημιστικών τους μηνυμάτων κατά την προεκλογική
περίοδο παρέχεται δωρεάν. Το τέλος για τη χρήση της συχνότη-
τας οφειλόμενο στο δημόσιο είναι εντελώς άλλο πράγμα. Όση
φαντασία και όση σκοπιμότητα να βάλει κανείς, δεν μπορεί να
δώσει καμμία απολύτως άλλη ερμηνεία.

Το έτερο πρόσχημα που χρησιμοποιούν ορισμένοι είναι αυτό
της διακοπής της χρήσης των αναλογικών συχνοτήτων. Τι λένε
δηλαδή; Ότι επειδή έχουμε περάσει στην ψηφιακή εκπομπή, δεν
υφίσταται καμμία υποχρέωση, διότι το τέλος αφορούσε στη
χρήση αναλογικής εκπομπής σήματος.

Πρώτον, είναι γνωστόν ότι δεν έχει ολοκληρωθεί η μετάβαση.
Εγώ ο ίδιος στους δυο μήνες από τις εκλογές και μετά έχω δεχ-
θεί έξι ερωτήσεις από όλο το φάσμα των πολιτικών δυνάμεων για
τη μη μετάδοση ψηφιακού σήματος σε πάρα πολλές περιοχές
της χώρας. Νομίζω ότι σε αυτό θα συνηγορήσουν τουλάχιστον
Βουλευτές που κατέθεσαν τις σχετικές ερωτήσεις.

Θα σας πω όμως ότι ο κ. Κεδίκογλου ο ίδιος σε ερώτηση του
Δημήτρη Παπαδημούλη τον Οκτώβριο του 2012 είχε απαντήσει
ότι υπάρχουν βεβαιωμένες οφειλές των καναλιών. Προφανώς
δεν είχε εισπραχθεί τίποτα από τότε και το ερώτημα είναι, γιατί.

Θα σας πω όμως επίσης και το εξής. Νομίζω ότι είναι ηθικά και
πολιτικά απαράδεκτο επιχειρήσεις που ζουν με δάνεια από τρά-
πεζες που έχει ανακεφαλαιοποιήσει ο ελληνικός λαός να αρνούν-
ται να καταβάλλουν όσα προβλέπει ο νόμος.

Εδώ επιτρέψτε μου. Απευθύνομαι με απόλυτη ειλικρίνεια σε
όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Θέλει καθαρές κουβέντες: Πρέ-
πει ή δεν πρέπει να πληρώσουν; Δεν γίνεται εδώ να παίζουμε. Ο
ελληνικός λαός έχει υποφέρει και δεν μπορεί ουδείς να διεκδικεί
εσασί τη φορολογική ασυλία. Θα ήθελα με ενδιαφέρον να ακού-
σω τις θέσεις όλων των κομμάτων.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση επί
της πρότασης για την εξεταστική επιτροπή για τη διερεύνηση

των συνθηκών υπό τις οποίες οδηγηθήκαμε στο αδιέξοδο του μνημονίου αποτελεί την υλοποίηση των προγραμματικών μας δεσμεύσεων και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί αντιπερισπασμό. Αντιπερισπασμό -θα έλεγα- αποτελεί η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας η οποία, ειρήσθω εν παρόδω, κατατέθηκε λίγες ώρες πριν την έναρξη της παρούσας συζήτησης.

Θα έλεγα κλείνοντας, ότι άλλη μια φορά και σε πείσμα όσων με διάφορα πολιτικά προσχήματα επιχειρούν να μας εμφανίσουν-για να δικαιολογήσουν τις δικές τους πράξεις- άλλοτε επικίνδυνα ασυμβίβαστους και άλλοτε ηττοπαθώς παραδομένους σε δήθεν νέο μνημόνιο, ο ελληνικός λαός έχει την ευκαιρία και σήμερα, όπως και σε άλλες στιγμές, να διαπιστώσει την αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης στον αγώνα για να αποκατασταθεί η αξιοπρέπεια της κοινωνίας, για να εφαρμοστεί το σχέδιο της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που χάραξαν, δυστυχώς ανεξίτηλα σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εφαρμοστές της πολιτικής του μνημονίου.

Κυρίως, η δική μας προσπάθεια είναι να αποκατασταθεί μία σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στην κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και τον πολίτη, μία σχέση εμπιστοσύνης η οποία είχε τραυματιστεί τόσο, που το Κοινοβούλιο χρειαζόταν κάγκελα για να ζήσει και για να λειτουργεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ενώ τώρα μπαίνουν αμέσως.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τώρα μπαίνουν ελεύθερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Είναι πραγματικά αστείο να συγκρίνετε το προχθεσινό συμβάν με τη δική σας πορεία. Είναι πραγματικά αστείο και επειδή μας ακούει ο κόσμος, να ξέρετε ότι έχει βγάλει τα συμπεράσματά του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό και για την υποδειγματική στάση αυτοπεριορισμού.

Σχεδόν το μισό χρόνο καταναλώσατε απ' αυτόν που δικαιούσθω, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Φίλη, ανεβήκατε μέχρι το Βήμα και θα ήταν απρέπεια μου να μη σας δώσω τον λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εν συνεχεία έχει ζητήσει τον λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπρόεδρος ο κ. Σαμαράς.

Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση σήμερα για την εξεταστική επιτροπή απαντά σε μια αξίωση της κοινωνίας να υπάρξει ένα νέο ηθικό πολιτικό θεμέλιο για την πορεία της χώρας. Οποιαδήποτε προσπάθεια να συγκαλύψουμε τα όσα γνωρίζει ο λαός, οποιαδήποτε προσπάθεια να μην ερευνήσουμε τα αίτια μιας μεγάλης κοινωνικής, οικονομικής και εθνικής καταστροφής θα είχε ως αποτέλεσμα την περαιτέρω απαξίωση της πολιτικής ζωής του τόπου. Δεν ξέρω μέσα απ' αυτήν την ηθική απονομιμοποίηση της πολιτικής ποιος κερδίζει. Δεν κερδίζει πάντως η δημοκρατία, υφ' οιαδήποτε μορφή της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι το μνημόνιο δεν αποτελεί μια στιγμή μέσα σε μια γραμμική πορεία της μεταπολιτευτικής ιστορίας του τόπου. Δεν είναι κάτι που μπορεί να περάσει από τον ιστορικό του μέλλοντος σε κάποια υποσημείωση, μια αναφορά σε μια παράγραφο της ιστορίας. Είναι μια τομή που αυλακώνει την κοινωνία, την οικονομία, το έθνος, την ιστορία της μεταπολεμικής Ελλάδας. Είναι το σημείο αντιστροφής κατακτήσεων γενεών από τον πόλεμο και τη Μεταπολίτευση. Είναι, δηλαδή, η αρχή μιας αντιστροφής πορείας απ' αυτό που ονομάζαμε «μικρό, αλλά σημαντικό, νεοελληνικό μεταπολεμικό θαύμα» στα κοινωνικά δικαιώματα, στη δημοκρατία, στις σχέσεις των ανθρώπων, στην εμπιστοσύνη στο πολίτευμα και το μέλλον, γιατί αυτό που καταρρακώθηκε με το μνημόνιο -το είδαμε πολλές φορές- δεν ήταν μόνο η οικονομία αλλά και η σχέση του πολίτη με την πολιτική, η ίδια η δημοκρατία.

Συνεπώς, μην προσπαθούμε να υποβαθμίσουμε τη μοναδικότητα της τομής που λέγεται μνημόνιο. Θα ήταν λάθος η συζήτηση αυτή για την αφετηρία της έρευνας να ξετυλιχθεί μέσα σε ένα λαβύρινθο πολιτικολογίας και αντιδικιών ή ακόμα περισσότερο να διαχυθεί μέσα σε έναν θολό συνθηματολογικό αντικαπιταλισμό.

Κάτι συνέβη το 2009 στην Ελλάδα και στον κόσμο ολόκληρο. Υπάρχει μια σύμπτωση δύο κρίσεων. Ξεφουσκώνει -το ζήσαμε- ο χρηματοπιστωτικός καπιταλισμός. Υπάρχει μια κρίση διεθνώς. Στην Ελλάδα υπάρχει μια κρίση ενός μοντέλου που στηρίχθηκε στις ελληνικές εγχώριες ιδιαιτερότητες, σ' αυτόν τον παγκόσμιο καπιταλισμό που περνά κρίση μέσα από το ψευδώνυμο σχήμα της ισχυρής Ελλάδας.

Εκεί φάνηκε πόσο τα λόγια αυτά ήταν ψεύτικα, ούτε καν όμορφα, από ό,τι αποδείχθηκε. Συνεπώς, έχουμε καθήκον να αρχίσουμε την έρευνά μας από εκεί που υπάρχει ένα μεγάλο σημείο τομής, το μνημόνιο, με ό,τι συνεπάγεται πριν και μετά.

Θα κάνω μία παρένθεση. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ανήκει στην κατηγορία των Επιμηθέων. Όχι, δεν είμαστε Επιμηθείς. Δεν τα λέμε εκ των υστέρων. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η ραχοκοκαλιά ενός ρεύματος πατριωτικής, δημοκρατικής, ριζοσπαστικής πορείας που, ήδη, πριν το μνημόνιο προειδοποιούσε για τις συνέπειες ενός μοντέλου ανάπτυξης τραπεζοκεντρικού, ενός μοντέλου ανάπτυξης κοινωνικά άδικου, ενός μοντέλου ανάπτυξης που οδηγούσε στη συντριβή που ζήσαμε.

Θέλω να θυμίσω δυο πράγματα. Πρώτον, μιλήσαμε για το παιχνίδι της κούρσας των υπερεξοπλισμών, όχι μόνο για τις μίζες αλλά και για τους εξοπλισμούς που δεν εξυμνητούσαν τις ανάγκες της απαραίτητης εθνικής θωράκισης. Πόσα είναι τα χρήματα αυτά στο παιχνίδι του δημόσιου χρέους; Για ψάξει το!

Δεύτερον, είχαμε αντίθεση στη χίμαιρα της εθνικής ιδέας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πόσο φούσκωσε αυτό το πράγμα; Ποιο είναι το κόστος;

Τρίτον, δεν κρύψαμε τα λόγια μας για το πελατειακό κράτος και για τη διαπλοκή. Ξέρουμε πολύ καλά πού πήγαν τα χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση που ήρθαν για έργα στην Ελλάδα και πόσο πληρώθηκαν σε μίζες και όλα τα άλλα που γνωρίζουμε. Είναι σαφές.

Υπενθυμίζω και μία ερώτηση του τότε Προέδρου του Συνασπισμού κ. Κωνσταντόπουλου προς τον τότε Πρωθυπουργό κ. Σημίτη, που του έλεγε το αυτονόητο: «Τώρα που ανεβαίνει η χώρα με ανάπτυξη 4,5%, έστω με εισαγόμενο χρήμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά έχουμε 4,5% ανάπτυξη, τι μέτρα παίρνετε για να μειώσετε το χρέος;», που ήδη από τότε είχε ξεπεταχθεί πολύ ψηλά, στο 95% του ΑΕΠ. «Τι μέτρα παίρνετε; Πότε θα πάρετε μέτρα; Όταν μειθούν οι ρυθμοί της ανάπτυξης;».

Και σε αυτό, λοιπόν, το απλό ερώτημα δεν υπήρξε καμία ειλικρινής απάντηση. Και φτάσαμε σε αυτό που ζήσαμε μετά, στο ξεφουσκωμα -επαναλαμπάνω- της περιβόητης ισχυρής Ελλάδας.

Είναι σαφές ότι αυτά που ζήσαμε από το 2009 και μετά δεν συνιστούν παρθενόγενεση. Προειδοποιήσαμε για την πορεία αυτή και πριν και μετά. Και το σημαντικότερο -επειδή εμείς δεν ανήκουμε στους Επιμηθείς- είναι ότι είπαμε, ήδη, από το 2009 ότι μπορεί να υπάρξει άλλος δρόμος αντιμετώπισης της κρίσης, ότι δεν είναι μονόδρομος το μνημόνιο, ότι δεν είναι μονόδρομος ο εγκλωβισμός σε ένα σκληρό νεοφιλελεύθερο μοντέλο εσωτερικής υποτίμησης, ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας, υποβάθμισης των κοινωνικών δικαιωμάτων, διάλυσης των εισοδημάτων, κατάρρευσης του εθνικού προϊόντος. Δεν ήταν μονόδρομος. Δεν ήταν μοίρα αυτή η ζωή που ζήσαμε. Ήταν πολιτική επιλογή, γιατί το χρέος που ήταν -υποτίθεται- η ραχοκοκαλιά της μνημονιακής πολιτικής, αποδείχθηκε όχημα, πρόφαση για να επιβάλλουν στην Ελλάδα οι δανειστές όλα αυτά τα οποία ζήσαμε μετά.

Θα πω και κάτι άλλο. Το 2010 δεν ζήτησε η κυβέρνηση το αυτονόητο, δηλαδή το να υπάρξει κούρεμα του δημόσιου χρέους. Δεν το ζήτησε, παρότι συζητήθηκε ακόμη και στη συνεδρίαση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, όπως ξέρετε. Έχουν δημοσιευθεί τα πρακτικά έκτοτε. Γιατί δεν το ζήτησε; Δεν το ζήτησε διότι έγινε μία επιλογή και από έξω, που την σεβάστηκαν και από μέσα, να διασωθούν οι μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες. Το 80% του δημόσιου χρέους το 2010 ανήκε στις μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες. Από τότε, μέχρι το περιβόητο PSI, άλλαξε αυτή η σχέση και μετασχηματίστηκε το χρέος των ιδιωτικών τραπεζών, σε χρέος δημόσιο, σε χρέος προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα άλλα κράτη.

Και δεν είναι να ξεχνούμε την ερώτηση που είχε απευθύνει τότε ο νυν Πρόεδρος της Δημοκρατίας ο κ. Παυλόπουλος, και

απαντήθηκε από τον κ. Σταϊκούρα. Η απάντηση τότε του κ. Σταϊκούρα αποδείκνυε ότι ακριβώς υπήρξε αυτή η μετάσταση από το τραπεζικό χρέος, στο δημόσιο ευρωπαϊκό χρέος.

Κάποιοι, λοιπόν, γλύτωσαν χρήματα. Και σε αυτήν την πράξη -δεν θέλω να πω στη συνωμοσία- πάντως, φαίνεται ότι συνέπραξαν -από άγνοια ή από δόλο- δυνάμεις μέσα από την Ελλάδα για να διασωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες και να φορτωθεί ο ελληνικός λαός ένα σημαντικό χρέος, ένα χρέος το οποίο εκτός των άλλων μπορεί να αποδειχθεί ότι είναι και επονείδιστο.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουμε καταθέσει την πρόταση για την εξεταστική επιτροπή, διότι πιστεύουμε ότι αυτό είναι μία εντολή του ελληνικού λαού. Δεν κοιτάμε στο παρελθόν, αλλά θέλουμε να αποφύγουμε στο μέλλον τα ίδια λάθη, να αποφύγουμε στο μέλλον την τυφλότητα επιλογών ενός μονόδρομου που οδηγεί σε όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων και σε διάλυση της χώρας.

Γνωρίζουμε ότι αυτή η διαδικασία δεν είναι εύκολη, διότι στην αναζήτηση της αλήθειας συγκρούονται διαφορετικές αλήθειες. Εντάξει! Όμως, θέλω να πω ότι είναι μια διαδικασία, η οποία σε μεγάλο βαθμό ακολουθεί και μια ευρωπαϊκή κατεύθυνση. Αυτές τις μέρες συνεδριάζει στη Βουλή η Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου. Θέλω να πω ότι αυτή η επιτροπή ερείδεται σε έναν ευρωπαϊκό κανονισμό του Μάη του 2013, ο οποίος τονίζει τα εξής: «Ένα κράτος-μέλος που έχει γίνει αντικείμενο ενός προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής -λέει για το μνημόνιο- πραγματοποιεί έναν πλήρη λογιστικό έλεγχο των δημόσιων οικονομικών του, προκειμένου ειδικά να αξιολογήσει τις αιτίες που προκάλεσαν τη συσσώρευση υπερβολικών επιπέδων χρέους, καθώς και να εντοπίσει κάθε ενδεχόμενη παρατυπία». Η Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου, λοιπόν, είναι μια διαδικασία που βοηθάει στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής.

Και να δεχθώ ότι και η πρόταση που κατέθεσε η κ. Μπακογιάννη για την Επιτροπή Σοφών Εμπειρογνομόνων είναι αυτή μια διαδικασία που μπορεί να αξιοποιηθεί στην αναζήτηση της αλήθειας. Δεν έχουμε το μονοπώλιο της αλήθειας ούτε θέλουμε να καταστήσουμε το θέμα της διερεύνησης των επώδυνων αληθειών αντικείμενο μιας αντιπαράθεσης ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα. Όμως, τονίζουμε ότι δεν είναι δυνατόν να μην κάνουμε καμία έρευνα στο όνομα μιας λανθασμένης αντίληψης περί συναίνεσης, που στην ουσία ισοδυναμεί με κουκούλωμα και συγκάλυψη. Πάνω στη συγκάλυψη, δηλαδή πάνω στην έλλειψη μιας νέας πολιτικής ηθικής, δεν μπορεί να εδραιωθεί μια νέα πορεία για το έθνος και τη χώρα.

Και τελειώνω με το εξής. Όσον αφορά την πρόταση που άκουσα για το θέμα του 2002 της ΟΝΕ, προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, μια πραγματικότητα, μια αλήθεια. Πράγματι αυτοί που ανέλαβαν να οδηγήσουν τη χώρα στο μνημόνιο και μετά να εφαρμόσουν το μνημόνιο, είναι ένα πολιτικό σύστημα και μια ανάλογη τεχνοδιοικητική δομή στο δημόσιο, καθώς επίσης και συμφέροντα εν πολλοίς διαφθοράς και διαπλοκής, τα οποία κέρδισαν στην πορεία προς το μνημόνιο από την ψευδώνυμη ισχυρή Ελλάδα και θέλησαν να επιβάλουν και όρους στην πορεία κατά τη διάρκεια του μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είναι αυτοί που έχουν και σήμερα την εξουσία. Διότι μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να έχει την Κυβέρνηση με τη λαϊκή εντολή αλλά δεν έχει την εξουσία. Συνεπώς, αυτό είναι ένα σοβαρό ζήτημα που έχει να κάνει με τη λαϊκή εντολή και με την απαίτηση του πολίτη, της κοινωνίας να εφαρμόσουμε μια διαφορετική πολιτική, να βλέπει ο πολίτης στην καθημερινότητα άλλα πρόσωπα και όχι τις ίδιες δομές με τις ίδιες περίπου πολιτικές συμπεριφορές.

Βεβαίως υπάρχει το θέμα της διαπραγματεύσεως, το οποίο έχει δημιουργήσει αρκετές αναστολές. Όμως, λέμε ξανά ότι η συζήτηση για το μνημόνιο δεν τελειώνει, τώρα αρχίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Φίλη και γιατί συνέχισε το καλό παράδειγμα του κ. Παππά στην τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ζητήσει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολί-

τευσης κ. Αντώνης Σαμαράς.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για είκοσι λεπτά με ανοχή, όπως πάντα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η Κυβέρνηση σήμερα δεν μας κάλεσε να συζητήσουμε για την εξεταστική επιτροπή, όπως και πριν από μία εβδομάδα δεν μας είχε καλέσει για να μας ενημερώσει για την πορεία των διαπραγματεύσεων, για την οποία άλλωστε δεν μας είπε και τίποτα.

Και στη μία και στην άλλη περίπτωση, δεν θέλει συναίνεση. Λυπάμαι, αλλά δεν ήρθε εδώ για να αναζητήσει την αλήθεια.

Εχθρούς πάλι κατασκευάζει. Γιατί; Διότι προσπαθεί να συγκυλύψει την πλήρη διάψευση των προσδοκιών που είχε ο ελληνικός λαός, την ώρα που η οικονομία έχει στεγνώσει από ρευστότητα, την ώρα που το δημόσιο έχει κηρύξει στάση πληρωμών, την ώρα που οι κρίσιμες ημερομηνίες περνάνε η μία μετά την άλλη χωρίς εκταμίευση και έχουμε όλοι μπει σε ένα εβδομαδιαίο άγχος, την ώρα που οι προμηθευτές του δημοσίου δεν πληρώνονται, την ώρα που εναγωνίως αναζητούνται ενέσεις ρευστότητας από τα διαθέσιμα των ΔΕΚΟ και των περιφερειών και ενώ κάθε μέρα έχουμε καταλήψεις παντού από κουκουλοφόρους -μέχρι και εδώ στη Βουλή έφτασαν οι αναρχικοί και η μεν Κυβέρνηση τους αποδοκίμαζε, ενώ η Πρόεδρος της Βουλής τους δικαιολογούσε- την ώρα που ο αρμόδιος Αναπληρωτής Υπουργός Προστασίας του Πολίτη προειδοποιεί για «την Αριστερά του τίποτα», ενώ άλλοι στο ΣΥΡΙΖΑ τον κατακεραυνώνουν και άλλοι από την Κυβέρνηση σιωπηλά τον στηρίζουν. Την ώρα αυτή, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επιδιώκει τη σύγκρουση.

Και πάει ο Υπουργός σας των Οικονομικών στην Ουάσιγκτον, κύριε Πρωθυπουργέ, εσπευσμένως και πασχαλιάτικα. Γιατί; Για να πετύχει αναβολή στην πληρωμή της δόσης του ΔΝΤ; Για να μαλακώσει τη στάση του ΔΝΤ στις Βρυξέλλες, όπως διαδίδετε εδώ; Όχι, για να δώσει διαβεβαιώσεις ότι η χώρα θα εξακολουθήσει να πληρώνει τις δόσεις της και ότι θα συνεχίσουν οι συνεννοήσεις με τα κλιμάκια της τρόικας, που τα είχατε δώξει τόσες φορές που είχατε χάσει τον έλεγχο. Ψέματα και πάλι ψέματα. Όμως στοιχίζουν πια πανάκριβα στον τόπο και διαψεύδονται πια σχεδόν αυθημερόν.

Θέλω, λοιπόν, να σας θυμίσω ότι δεν σας ψήφισε ο λαός για τίποτα από αυτά. Σας ψήφισε για να μείνετε στο ευρώ εάν μπορείτε και με καλύτερους όρους, όχι για να συγκρουστείτε με τους εταίρους ή για να προκαλέσετε ατύχημα στον τόπο.

Μέχρι πριν λίγο μας λέγατε ότι κινδυνολογούμε. Τώρα, όμως, όλα αυτά κυριαρχούν στα πρωτοεξέλιδα του διεθνούς τύπου και όπως όλα δείχνουν, τουλάχιστον οι μισοί Έλληνες τα φοβούνται έμμεσα. Και αντί εσείς να διασκεδάσετε αυτές τις ανησυχίες, αντί να αξιοποιήσετε την όποια βοήθειά μας, που την προηγούμενη φορά όταν μίλησα για το 1,9 δισεκατομμύρια ευρώ του SNP χλευάστηκε από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, ψάχνετε για συγκρούσεις. Μήπως κινδυνολογούμε και τώρα; Δικά σας στελέχη προαναγγέλλουν πιστωτικό γεγονός σε λίγες ημέρες. Πάρτε ένα απάνθισμα δηλώσεων Υπουργών σας.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά του προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δικά σας στελέχη μιλούν για δίλημμα εάν θα πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, ή τα δάνεια ή οι τόκοι. Και στελέχη της δικής σας Κυβέρνησης καταγγέλλουν την «Αριστερά του τίποτα».

Αλήθεια, πώς φτάσαμε μέσα σε δύομισι μήνες από τους πανηγυρισμούς του «για πρώτη φορά Αριστερά», στις καταγγελίες για την «Αριστερά του τίποτα»; Και πώς να μην γίνετε χειρότεροι από την «Αριστερά του τίποτα» όταν δικός σας Βουλευτής πήγε και προσέφερε -εάν είναι δυνατόν!- συμπαράσταση στο δολοφόνο του Παύλου Μπακογιάννη;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τις φυλακές υψίστης ασφαλείας, που υπάρχουν παντού στον κόσμο, τις καταργείτε; Τα είπαν άριστα το πρωί οι συνάδελφοί μου στην επιτροπή για αυτό το θέμα. Και όταν βέβαια ακούμε κάποιες προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ «να επιτρέπεται η κουκούλα» και απόψεις του Υπουργού σας ότι «στις Σκουριές μπορεί να θρηνη-

σουμε θύματα», τότε, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι φανερό ότι έχετε χάσει τον έλεγχο.

Ζητάτε, λοιπόν, αυτήν την κατασκευή εχθρών παντού. Και κάνατε –υποτίθεται– περήφανοι διαπραγματέυση, τόσο υπερήφανοι που την περιβόητη συμφωνία της 20^{ης} Φεβρουαρίου δεν την έχετε φέρει ακόμα για ψήφιση στη Βουλή. Και πώς να μην φοβάστε την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, όταν επεκτείνετε τη δανειακή σύμβαση που ρητά παραπέμπει στο μνημόνιο.

Καταθέτω το στοιχείο αυτό, για να δείτε τι λέει η παράγραφος 7 από το προοίμιο της συμφωνίας της οποίας υπογράψατε την επέκτασή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όπως περιέχει και το Αγγλικό Δίκαιο που καταγγέλλατε, περιέχει τη διατηρία του Λουξεμβούργου που μας λέγατε ότι αποτελεί πράξη προδοσίας. Και πάρτε παρακαλώ και αυτό για να δείτε τι ακριβώς έχει υπογραφεί.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέγατε ότι καταργήσατε και τις αξιολογήσεις. Δυστυχώς για εσάς ο Υπουργός των Οικονομικών αναφέρει ρητά στην πρόσφατη λίστα που έστειλε στο Eurogroup «την τελευταία αξιολόγηση της τρέχουσας συμφωνίας του μνημονίου». Ιδού τα πρακτικά τα οποία έστειλε ο κ. Βαρουφάκης.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξεκινήσατε την περιβόητη Επιτροπή για τη Λογιστική Διερεύνηση του Χρέους, «επιτροπή της αλήθειας» και δεν καλέσατε ούτε τη Νέα Δημοκρατία ούτε τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Τι νοοτροπία μονοκομματικού κράτους είναι αυτή; Γιατί;

Το ξέρετε ότι στις 20 Φεβρουαρίου υπογράψατε ότι θα σεβαστείτε στο ακέραιο τις δανειακές υποχρεώσεις της χώρας;

Πάρτε να δείτε αυτό το οποίο έχετε ήδη υπογράψει και ελληνικά και αγγλικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άλλωστε, το επιβεβαίωσε ο κ. Βαρουφάκης από την Ουάσιγκτον σήμερα τα ξημερώματα.

Τρέχετε τώρα για μια χρηματοδοτική ανάσα. Αλλά όλα αυτά δεν θα σας βοηθήσουν ούτε την αξιολόγηση να περάσετε τώρα ούτε το χρηματοδοτικό κενό της χώρας να κλείσετε ούτε τη νέα συμφωνία να ολοκληρωθεί ούτε το νέο μνημόνιο, στο οποίο οδηγείτε τη χώρα, να αποφύγετε.

Αγωνίζεστε για να κερδίσετε μερικές εβδομάδες, άντε μερικούς μήνες. Όμως, αυτός ο χρόνος που κερδίζετε εσείς είναι χαμένος χρόνος για τη χώρα, που το μαρτύριό της συνεχίζεται από την ασφυξία της ρευστότητας, από την παράλυση της αγοράς, από την αιμορραγία των καταθέσεων, από την αγωνία των ανθρώπων και ο λογαριασμός συνεχώς ανεβαίνει. Και πόσο, νομίζετε, ότι αντέχει η ελληνική κοινωνία αυτήν την αγωνία για το αύριο;

Κάντε, λοιπόν, όσες εξεταστικές επιτροπές θέλετε. Εμάς καμιά δεν μας αγγίζει. Αλλά, όπως πάτε, να ξέρετε ότι μια νέα εξεταστική επιτροπή πράγματι θα χρειαστεί για την έξοδο από το μνημόνιο που μεταίωσατε, για το πιστωτικό γεγονός που φέρνετε πιο κοντά, και ελπίζουμε τελικά να μην συμβεί για το καλό του τόπου, και για το νέο μνημόνιο, όπως και να το λέτε, στο οποίο μας οδηγείτε. Εμείς τη χώρα προσπαθούμε να σώσουμε, δεν ασχολούμαστε μαζί σας. Αλλά να θυμάστε όποιος σκάβει το λάκκο του άλλου, μπορεί να βρεθεί ο ίδιος μέσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας εξήγησαν προηγούμενοι αγορητές μας, δεν θα ψηφίσουμε αυτήν την πρόταση για εξεταστική επιτροπή. Καταθέσαμε επικαιροποιημένη τη δική μας πρόταση για εξεταστική επιτροπή που είχαμε καταθέσει πριν

πέντε χρόνια.

Δεν θα ψηφίσουμε την τωρινή πρόταση της Κυβέρνησης για τρεις λόγους. Πρώτον, γιατί η εισηγητική έκθεση δεν μας επιτρέπει να την ψηφίσουμε. Στήνει απλά ένα κατηγορητήριο κατά της προηγούμενης κυβέρνησης και μάλιστα την ώρα που εσείς βρίσκεστε σε εφιαλτικά αδιέξοδα. Δεύτερον, γιατί δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με την πρόταση που είχαμε καταθέσει εμείς. Και τρίτον, γιατί διαλέξατε, κύριε Πρωθυπουργέ, τη χειρότερη στιγμή. Δεν ξέρουμε τι ξεμερώνει αύριο στη χώρα, σε λίγες μέρες, σε λίγες εβδομάδες.

Εσείς, κύριε Τσίπρα, στείλατε επιστολή έξω και περιγράφετε τη δεινή θέση στην οποία έχει περιέλθει ο τόπος και την ίδια αυτή στιγμή βρήκατε να φτιάξετε εξεταστικές επιτροπές. «Των οικιών ημών εμπιπραμένων υμείς άδετε.» Ενώ το σπίτι μας καίγεται, εσείς τραγουδάτε. Αυτό θα μας το πει ο Έλληνας πολίτης και θα έχει δίκιο.

Γι' αυτό και προτείνουμε όχι μόνο εξεταστική επιτροπή, αν θέλετε, με άλλο σκεπτικό, αλλά προτείνουμε να συγκροτηθεί αυτή η εξεταστική επιτροπή αφού υπάρξει νέα συμφωνία σε δύο-τρεις μήνες. Δεν έχετε το δικαίωμα την ώρα που η πατρίδα αγωνιά και πρέπει να μείνει ενωμένη εσείς, με αυτήν την εξεταστική, να λειτουργείτε διχαστικά. Εξεταστική, λοιπόν, έστω και, αλλά μετά τη νέα συμφωνία. Γιατί αν δεν υπάρξει νέα συμφωνία και η χώρα βρεθεί σε χρεοκοπία, τότε να τη ξέρετε άλλη επιτροπή, ανακριτική επιτροπή αυτήν τη φορά θα κάνουμε, κύριε Τσίπρα για το ποιος ρίχνει τη χώρα στα βράχια. Καταλαβαίνουμε νομίζω.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ας τα πάρουμε, όμως, από την αρχή. Η αιτιολογική έκθεση της πρότασής σας είναι σκέτη προπαγάνδα. Λέει ότι η πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης απέτυχε. Μα, εσείς οι ίδιοι έχετε υπογράψει ότι η προηγούμενη κυβέρνηση πέτυχε αξιοσημείωτη προσαρμογή. Το ξεχάσατε; Έτσι ακριβώς ξεκινάει το κείμενο της 20^{ης} Φεβρουαρίου που φέρει τη δική σας υπογραφή και της Κυβέρνησης και τις υπογραφές άλλων δεκαοκτώ κυβερνήσεων. Και αν θέλετε, το Eurogroup Statement on Greece, λέει "remarkable adjustment".

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξέρετε ήδη ότι αυτή η κυβέρνηση, η δικιά μας, είχε κάνει έργο. Άλλωστε το επαναλαμβάνει ο κ. Βαρουφάκης σε αλληπάλληλες επιστολές του στο Eurogroup, πριν από την 20^η Φεβρουαρίου ακόμα, ότι η Ελλάδα πέτυχε και στη δημοσιονομική προσαρμογή –πάρτε παρακαλώ το σχετικό απόσπασμα να το μελετήσετε– και στην ανάκαμψη, που για πρώτη φορά τότε παραδέχτηκε δημόσια. Πάρτε παρακαλώ πολύ και αυτό για την ανάκαμψη, που κατά τον κ. Βαρουφάκη είχε πετύχει η προηγούμενη κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αναφέρει επίσης η αιτιολογική σας έκθεση ότι δήθεν επί των ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης αποδυναμώθηκε –λέει– η δημοκρατία. Πού την είδατε; Στο άρθρο του κ. Πανούση την περασμένη Πέμπτη –δεν ξέρω αν το διαβάσατε– εκεί θα δείτε τι σημαίνει πραγματική αποδυνάμωση της δημοκρατίας από την Αριστερά του τίποτα. Είναι δημοκρατία να καταδικάζουν δικοί σας ως φασιστικό ό,τι δεν τους αρέσει και να το υβρίζουν ως χυδαίο; Ιδού το ήθος τους. Δεν είναι λόγια δικά μου αυτά, είναι του δικού σας Υπουργού τα λόγια.

Είναι φανερό σε όλους, κύριε Τσίπρα, υποβάλατε την πρόταση εξεταστικής με αυτό το σκεπτικό, για να μην την ψηφίσουμε. Αν θέλετε να την ψηφίσουμε ας αποσύρετε τώρα την εισηγητική έκθεση, τώρα. Αλλά δεν σας ενδιαφέρει καμιά εξεταστική επιτροπή. Μοναδικό σας μέλημα είναι να καταγγέλλατε την προηγούμενη κυβέρνηση συνεχώς. Θέλετε να καταδικάζετε τους προηγούμενους και ας πέτυχαν αποτελέσματα όπως οι δικοί σας Υπουργοί λένε. Εντός, όμως, δύο μηνών τα γκρεμίζετε όλα.

Επί των ημερών της δικιάς μας κυβέρνησης δεν υπήρχε αγωνία στον κόσμο αν θα πληρωθούν μισθοί και συντάξεις στο τέλος κάθε μήνα, ούτε αν η χώρα θα χρεοκοπήσει σε λίγες μέρες.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και γι' αυτό επιμένετε να καταγγέλλετε εμάς, γιατί όλο και περισσότερο χρεοκοπείτε εσείς.

Η δική μας πρόταση για εξεταστική επιτροπή πηγαίνει πίσω στο 1981, γιατί τότε η χώρα είχε ελάχιστο χρέος, και μετά, όσο το χρέος της χώρας μεγάλωνε, κάθε κυβέρνηση ήταν δέσμια των υποχρεώσεων που είχαν δημιουργήσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Κάθε κυβέρνηση με το που αναλάμβανε έπρεπε να πληρώνει τα σπασμένα των προηγούμενων κυβερνήσεων. Και αυτό είναι ιδιαίτερα φανερό στην περίοδο 2004-2009, όταν το 90% και πλέον των ελλειμμάτων που δημιουργήθηκαν τότε, οφειλόνταν σε δαπάνες που είχαν προαποφασιστεί τα προηγούμενα χρόνια. Πλήρωνε η χώρα τόκους από χρέος που προϋπήρχε, πλήρωνε εξοπλιστικά που είχαν παραγγελθεί από πριν, πλήρωνε οφειλές στα ταμεία από πριν. Αυτά πρέπει να τα δούμε όλα και αυτό έχουμε προτείνει. Αυτή την πρόταση επαναφέρουμε σήμερα, επικαιροποιημένη όμως μέχρι σήμερα, να τα δούμε δηλαδή όλα. Δεν ήταν το μνημόνιο που έφερε την κρίση, ήταν η κρίση που έφερε τα μνημόνια, η κρίση υπερχρέωσης της χώρας, η κρίση του παραγωγικού μοντέλου, της αποβιομηχάνισης της οικονομίας. Να τα δούμε λοιπόν όλα από την αρχή, να δούμε τις αιτίες που μας έφεραν στην κρίση, αναλυτικά, και να δούμε τους χειρισμούς που μας έβαλαν στο μνημόνιο μετά το 2009, εξαντλητικά.

Εμείς, όπως ξέρετε, το αρχικό μνημόνιο δεν το υπογράψαμε ούτε το ψηφίσαμε. Ψηφίσαμε το δεύτερο μνημόνιο, πριν αναλάβει η δική μας κυβέρνηση, ενώ υπογράψαμε και ψηφίσαμε τις δύο τροποποιήσεις του, τη μία για μείωση χρέους με επαναγορά, όταν κόπηκαν σε ένα βράδυ 20 δισεκατομμύρια από το ελληνικό χρέος. Εμείς τότε χωρίς ταμπανοκρουσίες κόψαμε 20 δισεκατομμύρια χρέους. Εσείς τάχατε κόυρεμα και τώρα προσπαθείτε να πετύχετε -λέει- παραμετρικές αλλαγές στο χρέος και βέβαια ο μόνος δρόμος είναι εκείνο που είχαμε εμείς κατορθώσει τον Νοέμβριο του 2012. Κι υπογράψαμε μετά την άλλη τροποποίηση του μνημονίου. Την υπογράψαμε και την ψηφίσαμε τον περασμένο Δεκέμβριο, αλλά με την προοπτική για μετάβαση σε γραμμή πίστωσης, στο ECCL, δηλαδή στην έξοδο από το μνημόνιο. Και σας θυμίζω ότι 10 Απριλίου, ένα χρόνο πριν, είχαμε βγει τέτοιες μέρες στις αγορές, 3 δισεκατομμύρια είχαμε πάρει. Η προσφορά ήταν πάνω από 20 δισεκατομμύρια. Το επιτόκιο ήταν 4,75. Σήμερα δεν υπάρχει ούτε ένα ευρώ προσφορά και το επιτόκιο ξέρετε πού έχει πάει;

Εσείς όμως υπογράψατε και την επόμενη τροποποίηση, την τετράμηνη επέκταση του μνημονίου τον Φεβρουάριο, αυτήν που δεν τολμήσατε να φέρετε εδώ για ψήφιση.

Η διερεύνηση, λοιπόν, θα πρέπει να επεκταθεί, κύριε Πρωθυπουργέ και στην περίοδο της δικής σας διακυβέρνησης, όχι μισές κουβέντες. Να τα πούμε όλα και να μιλήσουμε για τα δικά σας λάθη, που σταματήσατε την πορεία εξόδου από το μνημόνιο πέρυσι το Δεκέμβριο, τάζοντας «λαγούς με πετραχήλια» στη Θεσσαλονίκη. Τώρα βέβαια η Θεσσαλονίκη την έχετε ξεχάσει. Σύρατε τη χώρα σε πρόωρες εκλογές και τελικά οδηγείτε την Ελλάδα είτε σε μοιραίο ατύχημα, είτε σε νέο μνημόνιο, είτε και στα δύο. Και οι δικές σας ευθύνες θα συζητηθούν, δεν πρόκειται να το αποφύγετε.

Εμείς σήμερα ζητάμε ένα πράγμα: Επιτέλους, κυβερνήστε. Ξεχάστε την εύκολη δραπετεύση με νέες εκλογές ή δημοψηφίσματα που υπαινίσσονται κάποιοι δικοί σας. Δεν είναι εύκολα πράγματα αυτά ούτε για εσάς, αλλά σίγουρα είναι επιζήμια για τη χώρα. Απλώς κυβερνήστε γιατί έως τώρα δεν κυβερνάτε. Κι νήστε σαν να είστε ακόμη Αντιπολίτευση, για να κρύψετε την ανικανότητά σας ως Κυβέρνηση.

Εμείς δεν θα ψηφίσουμε την εξεταστική σας επιτροπή, αλλά θα είμαστε παρόντες, θα συμμετάσχουμε σε συζητήσεις. Ετοιμάζετε κατηγορητήριο για όσους κράτησαν τη χώρα όρθια, για όσους κράτησαν τη χώρα μέσα στο ευρώ, που να το θυμάστε θα καταλήξει σε κατηγορητήριο για όσους παίζουν με την έξοδο της χώρας από το ευρώ.

Κατηγορείτε εμάς ότι παραλάβαμε τη χώρα με 9,5% έλλειμμα και που σε δύομισ χρόνια την παραδώσαμε με πλεονάσματα. Παραλάβαμε την Ελλάδα με 7% ύφεση και που την παραδώσαμε -με τα λόγια του δικού σας Υπουργού, του αρμοδίου των Οικονομικών- με ανάκαμψη. Παραλάβαμε τη χώρα βαθιά μέσα στα

μνημόνια και τη φτάσαμε ένα βήμα πριν να βγει οριστικά από τα μνημόνια, με κλεισμένη ήδη τη συμφωνία για την επόμενη μέρα, με πιστωτική γραμμή στήριξης, δηλαδή με έξοδο στις αγορές.

Και τελικά θα απολογηθείτε εσείς που παραλάβατε τη χώρα στην ανάκαμψη και σε δύομισ μήνες την ξαναβάλατε στην αβεβαιότητα, στην ασφυξία και στα μνημόνια. Αλλά αν δεν θέλετε συναίνεση, θα συνεχίσετε τη σύγκρουση. Αυτό νομίζετε ότι σας βολεύει. Πιστέψτε με δεν σας βολεύει, κύριε Τσίπρα. Αν δεν αλλάξετε, θα γυρίσει εις βάρος σας.

Η δική μας παράταξη -το ξέρετε- εγγυάται την ευρωπαϊκή πορεία του τόπου. Θέλουμε να σωθεί η χώρα, έστω και την τελευταία στιγμή, αλλά με αυτά που κάνετε δεν δυσκολεύετε εμάς. Τη θέση σας επιβαρύνετε και δυστυχώς ο λογαριασμός για τη χώρα ανεβαίνει συνεχώς, κύριε Τσίπρα, κάθε μέρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Τον λόγο έχει ζητήσει ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σαμαράς φρόντισε να επαναλάβει μέρος όλων όσων είχε πει και την προηγούμενη εβδομάδα στη συζήτηση που είχα προκαλέσει, προκειμένου να ενημερώσω το Σώμα.

Όμως, σήμερα επανέλαβε την ίδια ρητορική, ότι για τη χώρα υπάρχουν δύο και μόνο δύο εκδοχές ή το μνημόνιο ή η καταστροφή. Θα θυμάστε ότι σας είπα και την προηγούμενη εβδομάδα ότι βρίσκεστε σε στρατηγική σύγκυση. Μας κατηγορείτε τις μισές μέρες της βδομάδας ότι πηγαίνουμε τη χώρα στα βράχια, στην καταστροφή και τις άλλες μισές ότι έχουμε υπογράψει μνημόνιο. Αυτά δεν μπορούν να συμβαδίσουν.

Αφού, λοιπόν, επανέλαβε ότι μόνο αυτά τα δύο μπορούν να υπάρχουν ως προοπτική για τη χώρα και το λαό, σήμερα κάνετε μια αποκάλυψη. Μέχρι τα τώρα είχαμε την αίσθηση ότι παραμονεύετε καρτερικά στη γωνία προσμονώντας την αποτυχία της Κυβέρνησης και της χώρας, μήπως και δικαιωθείτε.

Σήμερα μας αποκαλύψατε, ξεπερνώντας τον εαυτό σας, ότι όχι μόνο καρτερικά παραμονεύετε την πιθανή αποτυχία, αλλά μας απειλείτε κιόλας εκ των προτέρων ότι αυτή η αποτυχία θα έρθει και θα φέρει -λέει- και ανακριτική επιτροπή, σε μια Κυβέρνηση που έχει αναλάβει μόλις δύο μήνες -μόλις δυο μήνες!- τη διακυβέρνηση του τόπου, ενός τόπου φορτωμένου όχι με τις θυσιές του ελληνικού λαού, αλλά φορτωμένου με τις δικές σας επιλογές, τα χρέη και τα άδεια ταμεία, την κοινωνική διάλυση.

Κατηγορείτε εμάς, που αναλάβαμε μόλις πριν από δύο μήνες, ότι έχετε ετοιμάσει τις ανακριτικές επιτροπές! Κι ύστερα μιλάτε για συναίνεση. Θέλετε -λέει- να μας βοηθήσετε να πάρουμε τα χρήματα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από τα SMP, δηλαδή -ποια;- τα κέρδη των άλλων τραπεζών που ανήκουν σε εμάς, αυτά που ανήκουν στην Ελλάδα! Και μας λέτε ότι για αυτά θα μας βοηθήσετε, εσείς που παραμονεύετε να μας στήσετε ανακριτικές επιτροπές, όχι εξεταστικές.

Αποκαλυφθήκατε, κύριε Σαμαρά, μόνο που δεν έχετε υπολογίσει σωστά τα πράγματα, γιατί η χώρα έχει μία Κυβέρνηση που διαπραγματεύεται με ειλικρίνεια και με θάρρος, με ψηλά το κεφάλι, περήφανα και έχει τη μεγάλη υποστήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, κύριε Σαμαρά, που αντί να μειώνεται αυτή η υποστήριξη, όπως δείχνουν οι μετρήσεις της κοινής γνώμης, αυξάνεται παρά το γεγονός ότι περνάνε οι μέρες.

Αυτό είναι το μεγάλο σας πρόβλημα. Το μεγάλο σας πρόβλημα είναι ότι έχετε απέναντί σας μία Κυβέρνηση που λέει την αλήθεια, που μιλάει καθαρά, που διαπραγματεύεται με θάρρος και που έχει στόχο να βγάλει τον ελληνικό λαό και τη χώρα από τη λάσπη.

Η Ελλάδα, λοιπόν, κύριε Σαμαρά, δεν είναι μία χώρα υποτελής και υποταγμένη. Η Ελλάδα απώλεσε μεγάλο μέρος της οικονομικής της δύναμης τα τελευταία τεσσαράμισι-πέντε χρόνια, αλλά πολύ σύντομα θα διαπιστώσετε κι εσείς ότι είναι μια χώρα κυρίαρχη και υπολογίσιμη, μια χώρα που έχει, παρά τις δυσκολίες που πέρασε την τελευταία πενταετία, μία ισχυρή γεωπολιτική δυναμική. Και είναι μία χώρα κυρίαρχη, που δεν μπορούν να παίζουν μαζί της εταίροι και δανειστές. Θα το διαπιστώσετε κι εσείς,

θα το διαπιστώσουν και οι εταίροι και δανειστές.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από πέντε χρόνια κοινοβουλευτικής σιωπής για τα μεγάλα ζητήματα που προκάλεσαν τη μνημονιακή καταστροφή εκκινούμε σήμερα μία διαδικασία με στόχο να απαντηθούν ερωτήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό. Πρόκειται για ερωτήματα που σχετίζονται με την περίοδο κατά την οποία δρομολογήθηκε η υπαγωγή της χώρας στο μνημόνιο, μετά την υπογραφή της πρώτης δανειακής σύμβασης, αλλά και για ερωτήματα που σχετίζονται με ό,τι ακολούθησε το πρώτο μνημόνιο.

Τα αποτελέσματα αυτών των πολιτικών είναι φυσικά γνωστά σε όλους μας:

Εκτόξευση του δημόσιου χρέους, που υποτίθεται ότι ήταν η βασική αιτία που οδηγήθηκε στα μνημόνια. Ήταν 124% περίπου όταν μπήκαμε τον Μάιο του 2010, και είναι 175% σήμερα. Εκτόξευση της ανεργίας στο 27% περίπου και στο 60% για τους νέους. Δραματική μείωση μισθών και συντάξεων με αποτέλεσμα τα μεσαία και κατώτερα κοινωνικά στρώματα να απωλέσουν πάνω από το 50% του εισοδήματός τους. Εκατοντάδες χιλιάδες λουκέτα μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Εκατοντάδες χιλιάδες νέες και νέοι που αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό, στερώντας τη χώρα μας και την οικονομία από το πιο σημαντικό επιστημονικό δυναμικό υψηλών προσόντων και υπονομεύοντας με αυτόν τον τρόπο τις προοπτικές ανάκαμψης της οικονομίας. Και, βεβαίως, κατάρρευση του κοινωνικού κράτους, των υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας, των υπηρεσιών εκπαίδευσης.

Όλα αυτά ήταν συνέπειες μίας συγκεκριμένης πολιτικής, της πολιτικής λιτότητας και της εσωτερικής υποτίμησης που επιβλήθηκε από τα μνημόνια με στόχο –υποτίθεται– την ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της χώρας, μια ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας όμως που δεν ήρθε ποτέ.

Ξέρετε, δεν θέλω να μείνω στην κριτική αυτού του προγράμματος. Είναι δεδομένη τόσο η πολιτική όσο και η οικονομική του αποτυχία. Το πρόγραμμα αυτό το έκρινε η ζωή, το έκριναν οι ίδιοι οι πολίτες, που στις 25 του Γενάρη αποφάσισαν να δώσουν εντολή για μια ριζική στροφή, παρά το κλίμα κινδυνολογίας, που και τότε είχατε δημιουργήσει.

Υπ' αυτήν την έννοια, θέλω να παραδεχτώ ενώπιόν σας ότι οι επί της αρχής πολιτικές ευθύνες έχουν ήδη αποδοθεί από τον ίδιο τον ελληνικό λαό, από την ετυμηγορία του. Η ανάγκη, όμως, που έρχεται σήμερα να καλύψει η πρόταση για δημιουργία εξεταστικής επιτροπής είναι να χυθεί άπλετο φως στις σκοτεινές πτυχές αυτής της πενταετίας. Κι αυτό, ξέρετε, δεν είναι μόνο ανάγκη που αφορά την αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος, αλλά αποτελεί ταυτόχρονα και λαϊκή επιταγή.

Και δεν είναι ανακάλυψη αυτό του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, που καταθέτουμε σήμερα αυτή την πρόταση. Να σας θυμίσω ότι ο ίδιος ο κ. Σαμαράς, που πριν τις εκλογές του 2012 είχε δεσμευτεί για μία και μόνη εξεταστική επιτροπή για το μνημόνιο, γιατί άραγε τότε είχε προχωρήσει σ' αυτή τη δέσμευση; Γιατί άραγε, όμως, την ξέχασε αυτή τη δέσμευση, μόλις ανέλαβε την πρωθυπουργία, τη διακυβέρνηση της χώρας;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να είμαι σαφής και συγκεκριμένος, διότι αυτά δεν είναι ζητήματα με τα οποία μπορεί κανείς να παίζει. Εδώ κρίνεται η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος. Κρίνεται, αν θέλετε, αυτό που εγώ ονομάζω αποκατάσταση της σχέσης εμπιστοσύνης των πολιτών με τους θεσμούς, που έχει διαρρηχθεί περαιτέρω τα τελευταία πέντε χρόνια και υπάρχει λόγος γι' αυτό. Ξέρετε ποια είναι η ευρύτητα διαδεδομένη αίσθηση των πολιτών για όσα κατά καιρούς διαδραματίζονται σε τούτη εδώ την Αίθουσα κι έχουν σχέση με την κατά καιρούς διερεύνηση και απόδοση ευθυνών που προκύπτουν για τα πολιτικά πρόσωπα;

Αν ρωτήσετε την Πρόεδρο της Βουλής θα σας πει ότι βρήκε στο γραφείο της, με το που ανέλαβε, πάνω από εκατόν πενήντα φακέλους δικογραφιών, που έρχονται αμελλήτι στη Βουλή, διότι προσκρούουν πάνω σε ευθύνες πολιτικών προσώπων. Η ευρύτητα, λοιπόν, διαδεδομένη εντύπωση στην ελληνική κοινωνία είναι ότι το πολιτικό σύστημα έχει περιβάλει τον εαυτό του με μανδύα προστασίας και ασυλίας. Γιατί ένας απλός πολίτης αντι-

μετωπίζεται με άλλα μέτρα και άλλα σταθμά από το νόμο και από τις προβλέψεις του ίδιου του Συντάγματος –δυστυχώς, λέω εγώ, και κάποιοι ευθύνει γι' αυτό και βρίσκονται σήμερα σε αυτά εδώ τα έδρανα– απ' ό,τι ένας Υπουργός.

Και ακόμη χειρότερα, η ευρύτητα διαδεδομένη αίσθηση είναι ότι και ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις υπάρχει συμπαιγνία, ώστε πολλές φορές η μία να καλύπτει την άλλη, ώστε να εξυπηρετούνται ειδικά συμφέροντα μιας κάστας πολιτικών και επιχειρηματιών σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος.

Θέλω να είμαι καθαρός. Δεν ισχυρίζομαι ότι αυτή η αίσθηση είναι κατ' ανάγκη ορθή και αληθής, τουλάχιστον σε όλες τις περιπτώσεις. Οφείλουμε, ωστόσο, να τη λάβουμε υπ' όψιν μας και είναι ακριβώς αυτό το γενικευμένο κλίμα καχυποψίας που το πολιτικό σύστημα, το Κοινοβούλιο, η ίδια η δημοκρατία οφείλει να αντιστρέψει. Και για να αντιστραφεί αυτό το κλίμα, για να ανακτήσουν οι πολίτες την εμπιστοσύνη τους στη δημοκρατία, οφείλουμε να δώσουμε απαντήσεις, απλές, σαφείς, καθαρές, πέρα από συνωμοσιολογίες και χωρίς πρόθεση ποινικοποίησης πολιτικών θέσεων και πολιτικών αποφάσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι δεδομένο ότι πολιτικά και ιδεολογικά η σημερινή Κυβέρνηση βρίσκεται στον αντίποδα των μνημονιακών επιλογών των μνημονιακών κυβερνήσεων. Βρίσκεται, αν θέλετε, απέναντι σε νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες που έφερε μαζί το μνημόνιο, σύμφωνα με τις οποίες η χώρα θα ανακούσε, τάχα, την ανταγωνιστικότητά της, αν προχωρούσε σ' αυτήν την πρωτοφανή διάλυση της αγοράς εργασίας.

Βρίσκεται στον αντίποδα της άποψης ότι θα αντιμετωπίζαμε τη μεγέθυνση του δημόσιου χρέους ξεπουλώντας τη δημόσια περιουσία ή ότι θα κάναμε την οικονομία μας να ξανακινήσει, αν μειώναμε περαιτέρω το κόστος εργασίας, αν το κοινωνικό κράτος το αφήσουμε να καταρρεύσει κι άλλο, επειδή –δήθεν– το κοινωνικό κράτος αποτελεί αντικίνητρο για την ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Αυτός είναι ο ιδεολογικός πυρήνας που κρυβόταν μέσα στο μνημόνιο. Υπήρχε και πριν το μνημόνιο σε απόψεις. Διαφωνούμε. Είναι σεβαστές, όμως, οι απόψεις. Θέλω, δηλαδή, με δυο λόγια να σας διαβεβαιώσω ότι εδώ δεν ζητάμε μια εξεταστική επιτροπή, προκειμένου να ποινικοποιήσουμε αυτές τις αντιλήψεις, αυτές τις απόψεις, τις οποίες τις αντιπαλεύουμε χρόνια. Δεν συστήνεται εξεταστική επιτροπή, προκειμένου να κριθούν πολιτικές επιλογές ή αντιλήψεις με τις οποίες διαφωνούμε.

Θέλω να σας επαναλάβω ότι οι πολιτικές αντιλήψεις κρίνονται στην πολιτική πράξη, στις ιδεολογικές και κοινωνικές συγκρούσεις και ξεκάθαρες απαντήσεις όχι σ' εμάς εδώ, αλλά στον ελληνικό λαό και όχι με στόχο να επιδείξουμε μια διάθεση ρεβανσισμού, αλλά επειδή αυτό είναι το ξεκάθαρο αίτημα και αυτό είναι και το χρέος μας απέναντι σ' έναν λαό που υπέφερε τα τελευταία πέντε χρόνια κι έκανε θυσίες τρομακτικές.

Η εξεταστική επιτροπή, ωστόσο, οφείλει να συγκροτηθεί για να διερευνήσει αν πέρα από την υλοποίηση μιας κακής, εμμονικής ή και ιδεοληπτικής επιλογής τελέσθηκαν, εν τέλει, πράξεις που είχαν άλλα μη πολιτικά κίνητρα. Αυτό οφείλουμε να διερευνήσουμε.

Ξέρετε, αυτό σε τελική ανάλυση ζητά να μάθει ο λαός μας, που συνεχίζει την ώρα που μιλάμε να έχει τεράστια ερωτηματικά για την πενταετία που πέρασε. Και σε αυτό πρέπει να δώσουμε σαφείς και ξεκάθαρες απαντήσεις όχι σ' εμάς εδώ, αλλά στον ελληνικό λαό και όχι με στόχο να επιδείξουμε μια διάθεση ρεβανσισμού, αλλά επειδή αυτό είναι το ξεκάθαρο αίτημα και αυτό είναι και το χρέος μας απέναντι σ' έναν λαό που υπέφερε τα τελευταία πέντε χρόνια κι έκανε θυσίες τρομακτικές.

Βεβαίως, την ίδια στιγμή που έκανε θυσίες, έβλεπε άλλους πολλούς να μένουν έξω από αυτές τις θυσίες. Διαλύθηκε η μεσαία τάξη στη χώρα μας. Καταρρακώθηκαν τα χαμηλά εισοδήματα. Κάποιοι άλλοι, όμως, πρόλαβαν και έβγαλαν τα λεφτά τους στο εξωτερικό. Αυτό είναι το αίσθημα αδικίας που αισθάνεται η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Είναι πολλά τα σημεία που πρέπει να διευκρινιστούν. Είναι πολλές οι πράξεις που πρέπει να ελεγχθούν. Χωρίς να μπω σε πολλές λεπτομέρειες και χωρίς να θέλω επ' ουδενί να προκαταλάβω τα πορίσματα της επιτροπής, νομίζω ότι είναι ανάγκη να θυμίσω κάποιες από αυτές τις λεπτομέρειες, κάποια από αυτά τα ερωτηματικά.

Πρώτον, πρέπει να εξεταστεί σε βάθος και με λεπτομέρειες η διαδικασία αναθεώρησης του ελλείμματος του έτους 2009, που

έλαβε χώρα τον χειμώνα του 2010 από τη νέα τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Για ποιο λόγο προχώρησε η κυβέρνηση σ' αυτήν την αναθεώρηση; Ποια μεθοδολογία μέτρησης ακολούθησε; Ποιος και γιατί πήρε αυτήν την απόφαση, που εν τέλει αποδείχθηκε καταστροφική για τη συνέχεια;

Τα ίδια ζητάγατε κι εσείς τότε, κύριε Σαμαρά. Τα ξεχάσατε μετά και όχι μόνο τα ξεχάσατε, αλλά τώρα μας είπατε και την άλλη θεωρία, ότι δεν έφερε το μνημόνιο την κρίση, αλλά η κρίση έφερε το μνημόνιο, δηλαδή τα πεπραγμένα της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή του κ. Καραμανλή.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν είναι θεωρία αυτό.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αυτό θέλετε να πείτε. Αυτά τα πεπραγμένα έφεραν το μνημόνιο. Πείτε το καθαρά, κύριε Σαμαρά. Γιατί δεν το λέτε;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Επίσης, πρέπει να δοθούν εξηγήσεις για την απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδας να προχωρήσει, λίγες μέρες πριν μπει η χώρα στο μνημόνιο, στην αύξηση του χρόνου για τον διακανονισμό των ελληνικών ομολόγων από τις τρεις στις δέκα ημέρες.

Θυμάμαι ότι εγώ καθόμουν σ' εκείνα εκεί τα έδρανα ψηλά. Ήμουν Αρχηγός κόμματος με μικρό ποσοστό στη Βουλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΛΑΣΗΣ: Και θα ξαναπάς εκεί!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Καλά, το ποιος θα πάει πιο χαμηλά φαίνεται. Δείτε τις μετρήσεις. Δείτε τις δημοσκοπήσεις. Βγείτε και περπατήστε στα καφενεία, στις πλατείες, στην αγορά. Θα δείτε ποιος θα έχει την τύχη που είχαν κάποιοι άλλοι που καθόντουσαν μπροστά και πήγαν πίσω.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Ακούστε με, όμως, με λίγη προσοχή, σας παρακαλώ, και μη με διακόπτετε.

Θυμάμαι, λοιπόν, ότι τότε είχατε καταθέσει επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή γι' αυτό το θέμα, κύριε Σαμαρά, και δεν πήρατε επαρκείς απαντήσεις τότε από τον Πρωθυπουργό. Να άλλη μια απόφαση που γεννά εύλογα ερωτηματικά και για την οποία δεν έχουν δοθεί επαρκείς απαντήσεις, ούτε καν στην κ. Βάσω Παπανδρέου που ήταν τότε Βουλευτής της Συμπολίτευσης, η οποία έθεσε το θέμα με ερώτησή της στον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών.

Σας λέω συγκεκριμένα πράγματα εγώ, κύριε Σαμαρά, δεν μιλάω γενικόλογα. Πρέπει ή δεν πρέπει αυτά να απαντηθούν, να διερευνηθούν; Πρέπει να απαντηθούν ή όχι τα ερωτήματα που σχετίζονται με την αλλαγή μνημονιακής φρουράς το Νοέμβριο του 2011, το φοβερό εκείνο Νοέμβριο του 2011, για να μάθουμε επιτέλους τι ακριβώς διημέφθη στις Κάννες, στις οποίες ο κ. Σαμαράς ταξίδεψε αντιμνημονιακός και από τις οποίες γύρισε ένθερμος υποστηρικτής του μνημονίου.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν ήμουν εγώ στις Κάννες!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και ο κ. Βενιζέλος ταξίδεψε Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Παπανδρέου και επέστρεψε Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Σαμαρά –όχι, μάλλον Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Παπαδήμου, αλλά Αντιπρόεδρος πάντοτε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι λέει τώρα;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν ήμουν στις Κάννες εγώ. Δεν έχω πάει στις Κάννες ποτέ μου.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Σχήμα λόγου είναι, κύριε Σαμαρά. Το ξέρω ότι δεν έχετε πάει στις Κάννες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τώρα το έμαθες, δεν το ήξερες!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ξέρω, όμως, ταυτόχρονα ότι ήσασταν από τους πρωταγωνιστές εκείνου του παρασκηνίου σε εκείνη τη φοβερή συνάντηση. Ναι, διότι μετά, μόλις επέστρεψε ο τότε Πρωθυπουργός, εσείς ήσασταν από τους πρωταγωνιστές του παρασκηνίου που οδήγησε στην κυβέρνηση Παπαδήμου, δηλαδή –σε τι;– σε μια κυβέρνηση η οποία δεν είχε πάρει λαϊκή εντολή να σχηματιστεί και –προσέξτε!– ανεξαρτήτως των διαφωνιών μας με την κυβέρνηση Παπανδρέου

τότε, πρέπει να μάθουμε, ο ελληνικός λαός πρέπει να μάθει πώς και μέσα από ποιες διαδικασίες ανατράπηκε Έλληνας Πρωθυπουργός για πρώτη φορά μετά από τριάντα επτά χρόνια Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας μέσα από παρασκηνιακές διαδικασίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Να κάνετε εξεταστική.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Τα λέω αυτά...

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μην εξαπτεσθε και μην ανησυχείτε.

Τα λέω αυτά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρία Πρόεδρε, την προστασία σας, διότι έχουν ανάψει τα αίματα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όλοι είναι μαζί σου. Κοίταξε γύρω σου!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Τα λέω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ...

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να μη φωνασκούν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κάτι έπαθαν στο ΠΑΣΟΚ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ο κύριος Πρωθυπουργός να μην προκαλεί την ιστορία!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι ντροπή!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Τα λέω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι δεν αποτελούν μόνο μάθημα ή θέμα περιέργειας για τη σύγχρονη πολιτική ιστορία του τόπου. Τα λέω αυτά γιατί βλέπω και σήμερα τον κ. Σαμαρά που μάλλον κάτι θα ξέρει που εμείς δεν γνωρίζουμε –να μας το πει, όμως, δημόσια για να το μάθουμε– να ονειρεύεται κάτι ανάλογο και τώρα και χωρίς καν να προκληθεί, σπεύδει σε διεθνή μέσα ενημέρωσης να δηλώσει ότι είναι πρόθυμος να μπει σε οικουμενική κυβέρνηση. Πότε; Δύο μήνες μετά τις εκλογές, δύο μήνες μετά τη λαϊκή ετυμηγορία που έδωσε ένα ξεκάθαρο αποτέλεσμα και μια καθαρή κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Σας ζήτησε ποτέ κανείς να μπει σε οικουμενική κυβέρνηση, κύριε Σαμαρά, αυτές τις μέρες και δεν το ήξερα; Σας το ζήτησε κανείς;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας το ζήτησε κανείς ή μήπως νοσταλγήσατε την περίοδο των Καννών; Εάν νοσταλγήσατε την περίοδο των Καννών, καθίστε εκεί στην Αντιπολίτευση, συνηθίστε το, γιατί θα μείνετε για πολλά χρόνια. Στην Ελλάδα τα πραξικοπήματα τελείωσαν μαζί με το παλάτι. Τελεία και παύλα. Μην περιμένετε άδικα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η λίστα, όμως, των ερωτημάτων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τελειώνει εκεί. Η Ελληνική Βουλή πρέπει αμερόληπτα και αντικειμενικά να εξετάσει τι ακριβώς έγινε και με αυτό το περίφημο PSI, το κούρεμα δηλαδή, των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου που δημιούργησε μια ανεπίστρεπτη ζημία στα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι πέτυχε το PSI;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θέλετε την άποψή μου; Θα έχετε τη δυνατότητα να πείτε τη δική σας, αλλά σας βλέπω πολύ ανήσυχους και δεν καταλαβαίνω το γιατί. Αφήστε με να ολοκληρώσω και θα πείτε την άποψή σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν είμαστε ανήσυχτοι.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Τι πέτυχε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το PSI; Αυτό που πέτυχε, πέρα από το να καταστρέψει τα ασφαλιστικά ταμεία, ήταν να ξελαφρώσει τις γερμανικές και γαλλικές τράπεζες από τα ελληνικά ομόλογα και να τα φορτώσει στις πλάτες των ελληνικών ασφαλιστικών ταμείων, νοσοκομείων και πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Να μην τα ερευνήσουμε αυτά; Γιατί; Ποιες ήταν οι προτεραιότητες εκείνη την εποχή, με ποια δικαιολογία, ποιον πολιτικό στόχο; Εκτός κι αν δεν χρειάζεται να τα συζητήσουμε αυτά.

Μήπως δεν χρειάζεται, επίσης, να συζητήσουμε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τα ερωτήματα που προκύπτουν για τις επόμενες περιόδους, όπως το θέμα της αναδιάρθρωσης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος που έγινε ακολούθως, την επό-

μενη περίοδο; Δεν έχει αναπάντητα ερωτήματα και ερωτηματικά; Ποια ήταν, αλήθεια, τα κριτήρια με τα οποία κρίθηκαν οι σημερινές συστημικές τράπεζες επιλέξιμες για ανακεφαλαιοποίηση, ενώ παραδείγματος χάριν μια δημόσια τράπεζα, η Αγροτική, κρίθηκε ανεπίδεκτη σωτηρίας; Μήπως ήταν χειρότερα τα μεγέθη και οι ισολογισμοί της Αγροτικής Τράπεζας από τις υπόλοιπες σημερινές συστημικές τράπεζες; Κάθε άλλο.

Για ποιο λόγο τότε διαχωρίστηκε η Αγροτική σε «καλή» και «κακή» και οδηγήθηκε σε συγχώνευση η πρώτη και σε εκκαθάριση η δεύτερη και μια τράπεζα που ήταν στα πρόθυρα της κατάρρευσης έγινε κυρίαρχη και η Αγροτική είναι σήμερα, για να την θυμόμαστε, μια υπόθεση από το μακρινό παρελθόν και «διηγώντας τα να κλαις»; Γιατί;

Πρέπει να δοθούν απαντήσεις. Τις περιμένει ο ελληνικός λαός αυτές τις απαντήσεις. Ξέρετε, χωρίς διάθεση ρεβανσισμού, εμείς έχουμε πάρει αυτήν τη λαϊκή εντολή, δηλαδή να διερευνήσουμε αυτές τις απαντήσεις. Επίσης, η δεύτερη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, που έγινε αργότερα, έχει και αυτή αναπάντητα ερωτήματα και ερωτηματικά, σε σχέση με τις επιλογές που έγιναν.

Να θυμίσω ότι προϋπόθεση για την ανάληψη του κόστους ανακεφαλαιοποίησης από το ελληνικό δημόσιο ήταν οι μετοχές που αποκτήθηκαν από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας να μην μπορούν να πωληθούν παρά μόνο σε τιμή τουλάχιστον ίση με την τιμή κτήσης τους, ώστε να υπάρξει και αντίστοιχη ελάφρυνση του δημόσιου χρέους. Δεν τηρήθηκε η προϋπόθεση αυτή και μάλιστα χρειάστηκε και νομοθετική παρέμβαση, προκειμένου να μην τηρηθεί η προϋπόθεση αυτή.

Το αποτέλεσμα ήταν οι τραπεζικές μετοχές του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας να πωληθούν έναντι πινακίου φακής, με άμεση ζημία του ελληνικού δημοσίου και ταυτόχρονη επιβάρυνση του δημόσιου χρέους. Μάλιστα, εξαιτίας αυτής της πρακτικής, το ελληνικό δημόσιο έχασε τεράστια ποσοστά από τη συμμετοχή του στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών, με ελάχιστο κόστος για τους ιδιώτες επενδυτές, αλλά με πολύ μεγάλη ζημία για το ελληνικό δημόσιο.

Δεν έχουν περάσει και πολλά χρόνια. Τα θυμόμαστε! Φως θέλουμε να ρίξουμε σε όλα αυτά. Αυτή η πρακτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε, στη διεθνή χρηματοοικονομική έχει όνομα. Ονομάζεται dilution και η νομιμότητά της είναι κάτι παραπάνω από αμφίβολη στην περίπτωση αυτή. Να μην ζητήσουμε έστω και εκ των υστέρων απαντήσεις σε όλα αυτά; Αυτό μας ζητάτε; Να μην ζητήσουμε απαντήσεις μας ζητάτε, να μη διερευνήσουμε -ο γέγονε γέγονε!- επειδή αποδόθηκαν οι πολιτικές ευθύνες στις 25 Γενάρη.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Γελάτε; Γελάει καλύτερα, όμως, όποιος γελάει τελευταίος.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Αυτό είναι αλήθεια!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Σαν να μην έφταναν όλα αυτά υπάρχει και μια...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλήθεια, τόσο πολύ σας πείραξε αυτή η επιτροπή για την έρευνα του χρέους, που μαθαίνω μάλιστα ότι κάποιοι κατέθεσαν και επιστολή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας διότι, λέει, ξεγελάστηκε! Αν είναι δυνατόν! Τέτοια ανοίκεια συμπεριφορά απέναντι στον ανώτατο πολιτειακό άρχοντα, ο οποίος συμμετείχε δίνοντας με το κύρος του κύρος και έμφαση σε μία διαδικασία...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Έλεος! Φτάνει πια!

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Βλέπω ότι σήμερα δεν έχετε διάθεση να ακούσετε τους συνομιλητές σας. Και, ξέρετε, δημοκρατία σημαίνει λόγος και αντίλογος. Θα έχετε την ευκαιρία να μιλήσετε και με επείκεια στο χρόνο και κανείς εκ των παρισταμένων Βουλευτών της Πλειοψηφίας δεν θα σας απευθύνει τον λόγο και δεν θα σας διακόψει. Βλέπω ότι έχετε μια ανησυχία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μπα!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Η ανησυχία, όμως, είναι μάλλον κακός οϊωνός. Προδίδει πανικό.

Έλεγα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα τελευταία

χρόνια, τα χρόνια του μνημονίου, σε αυτήν τη χώρα έγιναν πολιτικές επιλογές. Όλοι τις κρίνουν αυτές τις πολιτικές επιλογές. Κανείς δεν θέλει να τις ποινικοποιήσει. Πέραν, όμως, των πολιτικών επιλογών υπήρξαν συγκεκριμένες επιλογές, με αποτέλεσμα τη ζημίωση του ελληνικού δημοσίου.

Δεν θέλετε να τα ψάξουμε όλα αυτά;

Και βεβαίως, σαν να μην έφταναν όλα αυτά, υπάρχει και η νομοθετημένη ομολογία ενοχής προηγούμενων κυβερνήσεων για τα περισσότερα από τα παραπάνω.

Τι ακριβώς; Μα, για τις διατάξεις που πέρασαν σε αυτήν εδώ τη Βουλή -πολλές φορές με οριακή πλειοψηφία-, διατάξεις που σε ανύποπτο χρόνο είχαν στόχο να μοιράζουν δεξιά και αριστερά ασυλίες και εξαίρεση από τις αστικές και ποινικές ευθύνες όσων είχαν την ευθύνη να υλοποιήσουν αυτές τις δύσκολες επιλογές. Αυτό, κατά την άποψή μας, ήταν η σημαντικότερη ομολογία ενοχής. Μιλώ φυσικά για την ασυλία που νομοθετήθηκε στη Βουλή, για τα διοικητικά συμβούλια μνημονιακών οργανισμών, του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας συμπεριλαμβανομένου, του ΤΑΙΠΕΔ, για τις ασυλίες στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, στα στελέχη της Τράπεζας της Ελλάδας και σε άλλους.

Και ερωτώ καλοπροαίρετα: Γιατί, αλήθεια, χρειάζονταν αυτές οι διατάξεις, εάν δεν υπήρχε κανένα θέμα που ήταν όλα ζητήματα πολιτικών επιλογών, τις οποίες δεν κρίνουμε, δεν τις κατακρίνουμε και δεν τις ποινικοποιούμε φυσικά; Γιατί να περάσουν αυτές οι διατάξεις ασυλίας, αν όλα γίνονταν σύμφωνα με τον νόμο;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτά και άλλα πολλά, κατά την άποψή μας, πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο της εξεταστικής επιτροπής, ώστε ο ελληνικός λαός να πάρει τις απαντήσεις που του οφείλουμε, ώστε να διερευνηθεί εάν εδώ πρόκειται απλώς για ζητήματα πολιτικών αποφάσεων ή εάν πίσω από τις πολιτικές αποφάσεις κρύβονται και άλλα συμφέροντα, κρύβονται και άλλα κίνητρα.

Επιτρέψτε μου, με την ευκαιρία, να σχολιάσω εδώ την πρόταση που κατέθεσε σήμερα η Νέα Δημοκρατία, που μάλλον προσαθεί να θολώσει τα νερά, παρά να βοηθήσει στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στο πολιτικό σύστημα και στη δημοκρατία, μια πρόταση που κατατέθηκε δύο μόλις ώρες πριν ξεκινήσει η προγραμματισμένη συζήτηση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, που κατέθεσε η κυβερνητική πλειοψηφία.

Και βεβαίως το εύλογο ερώτημα κάθε Έλληνα πολίτη είναι το εξής: Αφού θέλατε τόσο πολύ να διερευνηθεί το γιατί φτάσαμε ως εδώ και να συμπεριληφθεί στη διερεύνηση όλη η περίοδος από το 1981 μέχρι και σήμερα και αφού επί δυόμισι χρόνια ήσαν κυβερνήσεις κι είχατε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, γιατί δεν φέρατε αυτήν την πρόταση εδώ να υπερψηφιστεί και να ξεκινήσει η διερεύνηση της υπόθεσης μέσα σε αυτήν την εξεταστική επιτροπή;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Όλες σας οι κινήσεις είναι υποκριτικές.

Ο λόγος που φέρατε σήμερα αυτήν την πρόταση εδώ είναι για να θολώσετε τα νερά. Γιατί όπως φάνηκε από την αγόρευσή σας, κύριε Σαμαρά, ουδόλως θέλετε, ουδόλως επιθυμείτε ούτε ένα χαρτάκι να σηκώσουμε ούτε μία πέτρα για να δούμε τι βρίσκεται από κάτω. «Ο γέγονε, γέγονε», αυτή είναι η αντίληψή σας.

Και βεβαίως το θέμα δεν είναι να ξεχειλώσουμε χρονικά το αντικείμενο της εξεταστικής επιτροπής για να εντάξουμε τη μνημονιακή πενταετία σε ένα αδιατάρακτο πολιτικό συνεχές, που εκκινεί από το 1981. Δεν μπορεί κανείς να αναρωτηθεί «για ποιο λόγο από το 1981 και όχι από το 1974, από το 1952 ή από κτίσεως ελληνικού κράτους»;

Σε μία τέτοια περίπτωση, σε μία τέτοια προοπτική χάνεται αυτό που οι νομικοί, οι ποινικολόγοι ονομάζουν «ατιώδη συνάφεια μεταξύ πράξης και αποτελέσματος». Θα μπορούσαμε έτσι να αναχθούμε ακόμα και στο ζεύγος των πρωτοπλάστων για να πάρουμε απαντήσεις. Απαντήσεις όμως δεν επρόκειτο να πάρουμε.

Ο ελληνικός λαός όμως ζητάει απαντήσεις. Η πρότασή μας κατατέθηκε για να διερευνηθούν απαντήσεις καθαρές, ξάστερες, όσο και αν ενοχλεί αυτό κάποιους και ο ελληνικός λαός θα λάβει απαντήσεις από αυτή την Κυβέρνηση, από αυτή την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα

του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο ζήτησε ο κ. Σαμαράς.

Για πόσο χρόνο, κύριε Πρόεδρε;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το πολύ πέντε λεπτά θα μιλήσω, γιατί σέβομαι τους άλλους πολιτικούς Αρχηγούς που πρέπει να τοποθετηθούν.

Σας πείραξε, κύριε Τσίπρα, τάχα αυτό που είπα για προανακριτική επιτροπή, αν πτωχεύσετε τη χώρα και αν μας οδηγήσετε εκτός ευρώ. Πριν λίγο ομολογήσατε ότι σκοπεύετε ουσιαστικά να μετατρέψετε την εξεταστική επιτροπή σε προανακριτική. Και τολμάτε να λέτε ότι εγώ απειλώ. Εσείς απειλείτε αποκάλυπτα και άμεσα.

Έχετε την εντύπωση ότι δεν θα πάμε σε ανακριτική επιτροπή, αν πάτε τη χώρα προς πιστωτικό γεγονός, επειδή ανοίξατε τη βεντάλια όλου του λαϊκισμού σας, με αυτή την περισσή αλαζονεία; Έχετε illusion ή delusion, για να σας το πω και εγώ στη γλώσσα που μεταχειριστήκατε;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ο λαός δεν δέχεται να τον πάτε στα βράχια, στο γκρεμό. Αυτό να το θυμάστε, κύριε Τσίπρα.

Μας είπατε μετά –το δεύτερο στάδιο λαϊκισμού- ότι άλλο είναι οι Βουλευτές, άλλο είναι ο λαός. Έχει γεμίσει η Πρόεδρος της Βουλής από δικογραφίες. Αν είναι έτσι, κύριε Τσίπρα, τότε γιατί μπλοκάρετε τη συνταγματική αναθεώρηση της Νέας Δημοκρατίας που θα άλλαζε το θέμα της ευθύνης των Υπουργών;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η μία σας θέση καταρρίπτει αυτή που έχετε πει ωριότερα. Δεν μπορεί στο λαϊκισμό σας να υπάρχει πουθενά συνέπεια και συνέχεια.

Μιλάτε για τις προτεραιότητές μας. Εγώ ως Πρωθυπουργός προτεραιότητα πράγματι δεν είχα την εξεταστική επιτροπή. Ας με τιμωρήσει ο λαός, αν θεωρεί ότι έπρεπε να την είχα. Εγώ προτεραιότητα ως Πρωθυπουργός είχα να σώσω τον τόπο και αυτή την προτεραιότητα συνεχίζω και έχω σήμερα. Το πρώτο κριτήριο είναι να σωθεί η Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τώρα στα περί δήθεν ανατροπής του κ. Παπανδρέου, είμαι βέβαιος ότι ο κ. Βενιζέλος θα απαντήσει, αλλά θέλω να σας πω ένα πράγμα. Πρώτη φορά θα έχει συμβεί Πρωθυπουργός να έχει συζητήσει με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και με εσάς παρόντα. Θέλετε να σας θυμίσω ότι είχατε προτείνει τον κ. Αρσένη τότε για Πρωθυπουργό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Σωστό είναι αυτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Με εσάς παρόντα και αφού προηγουμένως ο κ. Παπανδρέου μου είχε προτείνει μέχρι και πέντε άτομα για το ποιον να βάλουμε Πρωθυπουργό και καταλήξαμε τέλος στον Παπαδήμο. Τα ξεχάσατε;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κάνετε λάθος, κύριε Σαμαρά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εγώ κάνω λάθος;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Βέβαια, ήταν άλλη εποχή τότε. Για τον Πικραμμένο ήταν τότε η συζήτηση κι όχι για τον Παπαδήμο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Προσέξτε. Και τότε, αν το πάτε στις Κάννες -γιατί εσείς έχετε μπερδεύει, εδώ είναι «Travel-Τσίπρας», από εδώ εκεί, κανείς δεν ξέρει για πού μιλάτε-...

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ δεν συμμετείχα σε καμία συζήτηση για τον Παπαδήμο. Για τον Πικραμμένο ήταν αυτή η συζήτηση.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Α, στον Πικραμμένο πράγματι είχατε πει τον Αρσένη. Είχατε πει τον Αρσένη, στον Πικραμμένο πράγματι.

Όμως εγώ να σας θυμίσω ότι τότε καταδικάσατε πρώτος εσείς των Κανών το λεγόμενο «πραξικόπημα - πρόταση Παπανδρέου

για δημοψήφισμα» κι όχι εγώ. Εγώ δεν είχα καμμία σχέση. Εσείς το καταδικάσατε τότε, αλλά ξεχνάτε. Νομίζετε πάντα –άλλο στοιχείο λαϊκισμού- ότι ο Έλληνας εξ ορισμού έχει κοντή μνήμη.

Θα ήθελα να σας πω, τέλος, για το θέμα της συγκυβέρνησης. Είπατε ότι είναι όνειρο θερινής νυκτός να ξαναμπούμε στην Κυβέρνηση. Θέλω να ξέρετε ότι δεν μιλάμε για τα δικά μου όνειρα.

Οι ξένοι με ρώτησαν αν θα σας στηρίξω για να βγείτε από τους δικούς σας «εφιάλτες». Και πρέπει να ξέρετε ότι όταν με ρώτησαν οι ξένοι –ξένα μέσα- αν θα σας στηρίζα, σε περίπτωση που οι Βουλευτές του κόμματός σας δεν στηρίξουν τη συμφωνία στην οποία θα καταλήγατε, είπα αυτό το οποίο έχω πει εδώ μέσα πολλές φορές. Αν αυτή η συμφωνία βοηθάει να παραμείνει η χώρα στο ευρώ, αν αυτή η συμφωνία βοηθάει τη χρηματοδότηση της χώρας, θα τη στηρίξω.

Εγώ δεν ξέρω τι σχεδιάζετε εσείς. Δεν ξέρω πόσο θα ανέβει ο λογαριασμός στο μεταξύ. Δεν ξέρω τι σχεδιάζουν οι δικοί σας. Και γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, σας είπα ότι αυτή η παράταξη η φιλοευρωπαϊκή θα στηρίξουμε μεν, αλλά μην μας θεωρήσετε καμμία στιγμή δεδομένους, κύριε Τσίπρα.

Τέλος, θα πω τα εξής. Ε όχι και να φέρετε προς υπόδειγμα δημοκρατικής ευαισθησίας και διαδικασίας την Επιτροπή της Αλήθειας Δημοσίου Χρέους! Το ερώτημα είναι για εσάς. Σας έχει υποκαταστήσει η κ. Κωνσταντοπούλου στα καθήκοντά σας, κύριε Τσίπρα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχετε νομιμοποίηση; Και από ποιον έχετε αυτή τη νομιμοποίηση; Πάντως, από τη Βουλή δεν έχετε νομιμοποιηθεί να πηγαίνετε σε αυτήν την επιτροπή.

Και εσείς πώς αισθανθήκατε εκεί, όταν ως κοινοβουλευτικός Πρωθυπουργός είδατε να λείπουν τα υπόλοιπα κόμματα; Εδώ μπορείτε να μας δώσετε μίαν απάντηση; Δημόσια απάντηση, λόγου χάριν, έχει δώσει ο κ. Βαρουφάκης ο οποίος εξήγησε πώς ένιωθε. Το έχει πει δημόσια. Δεν ένιωθε και τόσο καλά.

Εσείς πανηγυρίζατε που πήγατε σε μια επιτροπή -Πρωθυπουργός στο ελληνικό Κοινοβούλιο!- δεν είδατε τα άλλα κόμματα κι αμέσως πανηγυρίσατε διότι έλειπαν εκείνοι τους οποίους δεν καλέσατε!

Έχει ένα όριο ο λαϊκισμός, κύριε Τσίπρα. Και σήμερα το δείξατε σε όλη του τη διάσταση. Είναι απαράδεκτα αυτά τα οποία είπατε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Για δύο λεπτά μόνο, κυρία Πρόεδρε, γιατί ακούστηκαν επιχειρήματα αλλά ακούστηκαν και φθηνά λόγια.

Εγώ θέλω να μείνω στην ουσία κι όχι δηλαδή στα κουτσομπολιά και στο αν με έχει αντικαταστήσει η Πρόεδρος της Βουλής, κύριε Σαμαρά. Δεν αξίζει να έχουμε μια τέτοια αντιπαράθεση.

Θέλω να σας πω το εξής: Πρώτον, η επιτροπή για τη Διερεύνηση του Δημοσίου Χρέους είναι μια επιτροπή που είναι ανοιχτή σε όλους. Και αν το παράπονό σας είναι ότι δεν παρευρεθήκατε...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν μας καλέσατε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):...εγώ λέω η Πρόεδρος της Βουλής να σας καλέσει να πείτε την άποψή σας και σας υπόσχομαι ότι θα είμαι παρών να σας ακούσω.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Πάρτι είναι;

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κάλεσε, όμως, στο Προεδρείο της Βουλής, δεν κάλεσε κόμματα. Εγώ δεν πήγα ως εκπρόσωπος κόμματος. Δεν μίλησα καν. Παρευρέθη. Και παρευρέθη ξέρετε γιατί, κύριε Σαμαρά; Για να ακούσω τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι κανένα παιδάκι το οποίο ξεγέλασε η Πρόεδρος της Βουλής και ήρθε για να δώσει αξία, την οποία υπέκλεψε η Πρόεδρος της Βουλής; Δεν γνώριζε και βρέθηκε εκεί; Αυτό είναι το πρόβλημά σας.

Το πρόβλημα σας, η αγωνία σας και το άγχος σας είναι ότι η Πρόεδρος της Βουλής εκκινεί μια διαδικασία, η οποία έχει την υποστήριξη και το κύρος και σημαντικών προσωπικοτήτων, αλλά και του ίδιου του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτό οφείλτε να το εκτιμήσετε. Οφείλτε τουλάχιστον να μην κατηγορείτε, παίζοντας παιχνίδια μάλιστα και με τους θεσμούς, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως κάποιον άνθρωπο που ξεγελάστηκε και πήγε σε μια εκδήλωση, η οποία ήταν αντιδημοκρατικού περιεχομένου, ήταν αντιδημοκρατική.

Θέλω να έρθω στην ουσία των θεμάτων που θέσατε.

Κύριε Σαμαρά, να πούμε την αλήθεια. Θα θέλατε πολύ να κάνατε εξεταστική επιτροπή. Πάρα πολύ θα θέλατε. Ξέρετε γιατί δεν κάνατε; Γιατί ο συγκυβερνήτης σας ήταν ο κ. Βενιζέλος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Σαμαρά. Και πείτε αυτή την αλήθεια δημόσια, να την ακούσουν οι Βουλευτές και ο ελληνικός λαός.

Εφόσον όμως σήμερα μας καταθέτετε εδώ μια πρόταση, καινοφανή κατά την άποψή μου, να διερευνήσουμε από το 1981 μέχρι το 2015 –δεν έχει ξανακουστεί αυτό– να διερευνήσουμε δηλαδή σχεδόν τριάντα πέντε ολόκληρα χρόνια, αφού εσείς με την πρότασή σας συμπεριλαμβάνετε ως υποσύνολο και την περίοδο που εμείς καλούμε σήμερα την ελληνική Βουλή να αποφασίσει, γιατί δεν υπερψηφίζετε σήμερα την πρόταση της Πλειοψηφίας, αποδεικνύοντας ότι δεν έχετε κάτι να κρίψετε ή κάτι να φοβηθείτε, αλλά τα βγάζετε όλα στο φως και είστε ανοιχτός γιατί δεν φοβάστε τίποτα;

Σας καλώ, λοιπόν, να υπερψηφίσετε σήμερα την πρότασή μας. Να την υπερψηφίσετε και να αφήσετε τις υπεκφυγές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχουν ζητήσει με τη σειρά ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος,...

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι, δεν είναι αυτή η σειρά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου):... ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Θεοδωράκης και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή κ. Μιχαολιάκος.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι, κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο κ. Βενιζέλος έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Τι λέτε; Είμαστε μετά τον κ. Σαμαρά στη σειρά την κοινοβουλευτική, αναλόγως της δύναμης των κομμάτων. Είμαστε εδώ πριν έρθει το ΠΑΣΟΚ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχει ζητηθεί ο λόγος προηγουμένως...

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι, κάνετε λάθος. Με όλο το σεβασμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου):...και έχει ζητηθεί με αυτήν τη σειρά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Κάνετε λάθος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, είμαστε και εμείς εδώ. Όλο προς τα δεξιά κοιτάτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Δεν υπάρχει πολιτικός αρχηγός απ' αυτήν την πλευρά, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ναι, αλλά προηγούνται οι πολιτικοί αρχηγοί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συμφωνώ. Απλά να πείτε ότι έχω ζητήσει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αρχίζω από το διατακτικό όσον θα πω, το συμπέρασμα. Δεν ματαιοπονούμε. Ήταν δεδομένο ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ θα αναλάβει αμέσως μετά την ορκωμοσία της την πρωτοβουλία να συγκροτήσει αυτή την εξεταστική επιτροπή.

Θεωρούμε την πρόταση που υπεβλήθη ένα κείμενο προκλητικό και ανιστόρητο.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Έπρεπε να μιλήσετε τελευταίος!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν την ψηφίζουμε γιατί βιάζει την

κοινή λογική, αλλά θέλουμε την επιτροπή, την καλωσορίζουμε, χαϊρόμαστε που γίνεται.

Βεβαίως και θα μετάσχουμε ενεργά. Ήδη έχουμε ανακοινώσει τα θέματα που θέλουμε να διερευνηθούν και έναν πρώτο κατάλογο προσώπων που θεωρούμε αναγκαίο να κληθούν στην επιτροπή. Πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό πολιτικό και θεσμικό ρόλο στην Ελλάδα, τέως Πρωθυπουργοί, τέως Υπουργοί, διοικητές και πρώην διοικητές της Κεντρικής Τράπεζας, αλλά και πρόσωπα που παίζουν σημαντικό ρόλο στους ευρωπαϊκούς και διεθνείς θεσμούς, πρόσωπα με τα οποία συνδιαλέγεται και τώρα η Κυβέρνηση και από τα οποία σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό εξαρτά την πορεία του τόπου, των δημοσίων οικονομικών, τη μοίρα της Ελλάδας.

Επίσης, ξέρουμε πάρα πολύ καλά από την κοινοβουλευτική ιστορία, ότι όποια κι αν είναι η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, όπως κι αν έχει οριστεί το αντικείμενο και η χρονική περίοδος μιας εξεταστικής επιτροπής, αυτές οι επιτροπές έχουν μια ακαταμάχητη δυναμική. Θα ασχοληθούν με όλα τα θέματα και αυτά που εξελίσσονται, τα τρέχοντα, για τα οποία την ευθύνη έχει η σημερινή Κυβέρνηση.

Αλλά φυσικά και τίποτα δεν σταματάει στις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009, γιατί πώς θα μιλήσεις για το έλλειμμα του 2009 και τα άλλα δημοσιονομικά και μακροοικονομικά στοιχεία, αν δεν εξετάσεις τι συνέβη το 2008, το 2007, τα προηγούμενα χρόνια;

Δεν ματαιοπονούμε και σας προτείνω να μη ματαιοπονεί κανείς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Θα πάμε σ' αυτό το εξαιρετικό φόρουμ που είναι η εξεταστική επιτροπή και εκεί θα δούμε τι λέει ο καθένας, τι εννοεί, ποια είναι η αλήθεια, γιατί πράγματι, χρειάζεται μία κοινοβουλευτική διαδικασία για να καταγραφεί η ιστορία των τελευταίων ετών, για να πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός την αλήθεια, για να κατανοήσετε εσείς οι ίδιοι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, ποιες είναι οι πλάνες στις οποίες έχετε περιπέσει και θέλω να είμαι επιεικής, ποιες είναι οι δημαγωγίες που έχετε εκστομίσει, ποιες είναι οι ευθύνες που έχετε αναλάβει ενώπιον του ελληνικού λαού.

Και να θυμάστε όλες και όλοι, όλα εδώ πληρώνονται. Η ιστορία είναι πάνω από μία συγκυριακή πλειοψηφία. Επειδή επιφέρεστε, με μία πρωτοφανή αλαζονεία, για το 36% που σας έδωσε ο ελληνικός λαός στις εκλογές και προσθέτω και το ποσοστό του κ. Καμμένου, το άθροισμά σας είναι 41%- σας θυμίζω ότι ο ελληνικός λαός έχει δώσει πολύ μεγαλύτερες πλειοψηφίες, συντριπτικές, πανηγυρικές και τον Ιούνιο του 2012 μας έδωσε εντολή να κάνουμε όσα έγιναν τα τελευταία δυόμισι χρόνια, με 48% στα κόμματα, που ακολουθούσαν την υπεύθυνη ευρωπαϊκή στρατηγική.

Αλλά, αυτό που με θλίβει και με προβληματίζει, είναι ότι ο Πρωθυπουργός υποβάθμισε τον εαυτό του στο ρόλο του κατηγορού, όχι του υπογράφοντος και προτείνοντος τη σύσταση μιας εξεταστικής επιτροπής. Δεν επανέλαβε απλώς τα κεφάλαια που περιλαμβάνει η πρόταση λέξη-λέξη. Ήρθε εδώ για να διατυπώσει μία μεγάλη απειλή, ότι θα ποινικοποιηθούν οι επιλογές, ότι έγιναν επιλογές οι οποίες δεν είχαν κίνητρο πολιτικό, αλλά ενδεχομένως κερδοσκοπικό κίνητρο και δηλητηριάζει την ψυχή του έθνους, δηλητηριάζει τη λειτουργία του κοινοβουλευτικού συστήματος, ενώ η χώρα είναι σε διάταξη μάχης και η Κυβέρνηση –υποτίθεται– διαπραγματεύεται σκληρά.

Η πρόταση αυτή ήταν έτοιμη και κατατέθηκε, ως κοινό προϊόν ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, την επομένη της κοινοβουλευτικής συζήτησης της προηγούμενης Δευτέρας, στην οποία είχε έρθει ο κ. Τσίπρας και είχε πει ψευδόμενος, ότι ζητά συναίνεση και συστράτευση της Αντιπολίτευσης. Ποιας Αντιπολίτευσης; Της συκοφαντούμενης, της υβριζόμενης, της λοιδορούμενης. Και την επόμενη ημέρα κατετέθη αυτή η πρόταση που διασπά την εθνική προσπάθεια.

Αντί να συγκροτήσουμε εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, αντί να βρούμε σημεία συναίνεσης, ασχολούμαστε με το τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια, αλλά κατ' ανάγκη και με το τι γίνεται τώρα και τι θα γίνει τις επόμενες εβδομάδες.

Και μιλώ για εβδομάδες, γιατί η χρονική μονάδα με την οποία κινείται η Κυβέρνηση είναι η εβδομάδα. Θέλει πολύ κόπο κάθε εβδομάδα, για να κερδηθεί μία εβδομάδα. Τώρα έπρεπε να πάει ο κ. Βαρουφάκης να προσκυνήσει στην κυρία Λαγκάρντ, ανή-

μερα το Πάσχα των Καθολικών, προκειμένου να κερδίσουμε τη Μεγάλη Εβδομάδα των Ορθοδόξων. Και θα δούμε την εβδομάδα της Διακαινησίμου, μετά την Ανάσταση, τι θα σκαρφιστεί η Κυβέρνηση για να κερδίσει διολίσθηση μίας εβδομάδας.

Άρα, λοιπόν, εμείς καταψήφισουμε το κείμενο, αλλά υποδεχόμαστε με χαρά την επιτροπή και τη δυναμική της.

Το κείμενο έχει κι ένα άλλο μεγάλο μειονέκτημα, είναι το ντοκουμέντο της πολιτικής τερατογένεσης, της ώσμωσης της αξιακής και ιδεολογικής ώσμωσης μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Δεν είναι πολιτική συμφωνία, είναι πλέον σύμπλευση αξιακού ηθικού χαρακτήρα, και αυτό πρέπει να σας προβληματίσει έντονα, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Πάμε, λοιπόν, να δούμε τι είναι αυτό που συμβαίνει τώρα, για να δούμε τα συμφοροζόμενα μέσα στα οποία θα λειτουργήσει η επιτροπή. Ο κ. Τσίπρας λέει «Είστε αντιφατικοί, κύριοι της Αντιπολίτευσης» απευθύνεται πρωτίστως στη Νέα Δημοκρατία, «Λέτε ταυτοχρόνως ότι υπογράψαμε την παράταση, ότι συμφωνήσαμε στο μνημόνιο, αλλά ότι οδηγούμε και τη χώρα στα βράχια».

Βεβαίως. Δεν ξέρω αν το λέει η Νέα Δημοκρατία, εμείς το λέμε. Και ξέρετε πως το λέμε; Ότι δεν μπορείτε να πάτε ούτε μπρος ούτε πίσω. Είστε κολλημένοι, εγκλωβισμένοι στρατηγικά, σας το έχω πει πολλές φορές. Δεν έχετε εντολή για ρήξη, δεν μπορείτε να πάτε σε ρήξη. Δεν έχετε πλειοψηφία και εσωτερική συναίνεση για στροφή και είστε υποχρεωμένοι να διατυπώνετε ένα διπλό λόγο, μια διπλή γλώσσα.

Άλλα στο εσωτερικό της χώρας, όπου παραμένει η αίσθηση της λεβεντιάς, της εθνικιστικής έξαρσης, της «σκληρής» διαπραγμάτευσης, η ιδέα ότι μπορούμε να γίνουμε Κούγκι, και άλλα έξω, όπου η μία ταπεινότητα διαδέχεται την άλλη.

Έχω πάει πολλές φορές στην αίθουσα που πήγε ο κ. Βαρουφάκης και έχω μιλήσει με τον Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Ποτέ δεν εκδόθηκε ανακοίνωση της Γενικής Διευθύντριας, αυτού του περιεχομένου, ταπεινωτική, ότι είπε ο Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών «Ναι, ήμαρτον, θα πληρώσουμε τη δόση 9 Απριλίου και θα πληρώνουμε και όλες τις δόσεις που υποχρεώνουν τη χώρα εις το διηνεκές ad infinitum.» Και ότι επιπλέον, συμφώνησε πως τα τεχνικά κλιμάκια της τρόικας θα έρθουν στην Αθήνα, και θα κάνουν ό,τι γίνεται στις εταιρείες που είναι υπό εξαγορά, υπό συγχώνευση ή υπό εκκαθάριση Due diligence εξονυχιστικό έλεγχο, κατά το Εμπορικό Δίκαιο.

Αυτή είναι η υπερήφανη και σκληρή διαπραγμάτευση. Η απόλυτη ταπεινωση, στην έδρα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Με το αφελές επιχείρημα ότι πήγε ο κ. Βαρουφάκης να δει έναν από τους πολλούς Υφυπουργούς Οικονομικών, απουσιάζοντας του Αμερικανού Υπουργού Οικονομικών, και παρεμπιπτόντως είδε και την κ. Λαγκάρντ, από την οποία προφανώς εκλήθη σε απολογία προκειμένου να καταστεί σαφές ότι υπάρχει συμμόρφωση ή αποχωρεί το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με τα 15 δισεκατομμύρια που έχει να δώσει μέχρι το Μάρτιο του 2016. Γιατί αυτό έχει τα λεφτά.

Τα άλλα «ζεστά» λεφτά είναι τα 11 δισεκατομμύρια του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που σας τα πήραν μέσα από τα χέρια. Και τώρα εκλιπαρείτε να πάρете πίσω το 1,2 δισεκατομμύριο. Όπως εκλιπαρείτε να πάρете το 1,9 δις των κερδών του ευρωσυστήματος από τα ελληνικά ομόλογα, δηλαδή αυτό που κερδίσαμε, που προσωπικά θα σας πω, πέτυχα το βράδι 21 προς 22 Φεβρουαρίου του 2012, όταν το πήραμε αυτό το κονδύλι, για να βελτιώσουμε τη μελέτη βιωσιμότητας του χρέους.

Λέει ο κ. Τσίπρας «διαπραγματευόμαστε». Πού διαπραγματεύεστε; Και επί ποιου θέματος; Διολισθαίνουμε ως χώρα. Η οικονομία, αυτήν τη στιγμή ασφυκτιά. Η ρευστότητα αποσύρεται από την πραγματική οικονομία για να καλύπτονται οι ταμειακές ανάγκες του δημοσίου. Η κοινωνία χαμηλών προσδοκιών, για την οποία σας μίλησα την προηγούμενη εβδομάδα, αποδέχεται τη λογική ότι «Τι να κάνουμε, αφού τη βγάλαμε καθαρή, αφού έχουμε μισθούς για μια εβδομάδα, πάλι καλά είναι».

Στο μεταξύ, πάει το πρωτογενές πλεόνασμα. Πάει ο θετικός ρυθμός ανάπτυξης. Πάει η ισχύς και η ευστάθεια του τραπεζικού συστήματος, διαρροή καταθέσεων, νέες ανάγκες ανακεφαλαιοποίησης, αύξηση των κόκκινων δανείων. Και τώρα που μας πήρα τα 11 δισεκατομμύρια, η νέα ανακεφαλαιοποίηση θα γίνει

με τους όρους της νέας του οδηγίας, δηλαδή, δυστυχώς, κατά το κυπριακό πρότυπο, όταν θα έρθει η στιγμή αυτή. Εδώ είμαστε! Στριμωχνόμαστε με την πλάτη στον τοίχο και νομίζουμε ότι κάνουμε σκληρή διαπραγμάτευση.

Ποια είναι η υπόθεση εργασίας πάνω στην οποία στηρίζεται η Κυβέρνηση; Ότι δεν θα μας αφήσουν οι Ευρωπαίοι και το ΔΝΤ να πάμε σε πιστωτικό γεγονός και σε Grexit. Ναι, το πιστεύω αυτό. Δεν θα μας αφήσουν να πάμε σε διεθνές πιστωτικό γεγονός.

Έχουμε ήδη πάει σε εσωτερική στάση πληρωμών. Και αυτή τη στιγμή σφαδάζει η οικονομία. Ναι, δεν θα πάμε σε Grexit. Θα είμαστε η μαύρη τρύπα, οι τριτοκοσμικοί εντός ευρώ, χωρίς ευρώ, χωρίς ανάπτυξη, στο περιθώριο. Οι παρίες της ευρωζώνης.

Και όλα αυτά θα τα πάτε μέχρι πού; Πείτε ότι κερδίζετε το χρόνο και πάμε 30 Ιουνίου που τελειώνει η παράταση που υπογράψατε και την κρύβετε. Τι θα γίνει στις 30 Ιουνίου;

Θα σας συσκευάσουν τα παλιά λεφτά τα οποία υπάρχουν και τα οποία είναι περίπου 30.000.000.000, τα 15.000.000.000 του ΔΝΤ, τα 11.000.000.000 του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και τα 4.000.000.000 της ευρωζώνης και θα μας τα ξαναδώσουν πίσω με αυστηρούς όρους, δηλαδή με μνημόνιο. Θα γίνει επανασυσσκευασία του παλιού δανείου με νέους όρους, με το μνημόνιο ΙΙΙ, το οποίο θα είναι ταπεινωτικό, χωρίς προοπτική εξόδου, χωρίς χρονοδιάγραμμα.

Τι σας πείραζε να ακολουθήσετε το χρονοδιάγραμμα και το πλαίσιο που υπήρχε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Άντε ντε!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Τι σας πείραζε να κάνετε «αριστερή» και «σκληρή» διαπραγμάτευση το Φεβρουάριο, να θέσετε τα θέματα επί της ουσίας και να βγούμε στην προληπτική πιστωτική γραμμή και να περάσουμε στη νέα φάση;

Και τώρα θέλετε να δούμε όλα αυτά τα οποία ανέφερε ο κ. Τσίπρας.

Κατ' αρχάς, με θλίβει το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός χρησιμοποιεί το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας ως επιχείρημα σε μία συζήτηση εντός της Βουλής, που έχει χαρακτήρα κομματικής αντιπαράθεσης και καρφώνεται άγρια. Διότι είπαμε ότι η εξαίρεση της περιόδου 2004-2009 από την έρευνα, δημιουργεί την εντύπωση, χωρίς να ευθύνεται αυτή η πλευρά της συντηρητικής παράταξης, ότι μια πλευρά της έχει κάνει συμφωνία ασυλίας με το ΣΥΡΙΖΑ. Και όπως ο κ. Καμμένος ως πυλώνας της εθνικιστικής ακροδεξιάς συμπράττει και συγκυβερνά με τον κ. Τσίπρα, έτσι υπάρχει μία αίσθηση ηγεμονίας, η οποία αποτυπώθηκε στην πλειοψηφία της Προεδρικής Εκλογής. Αυτό είναι, δυστυχώς!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου)

Και χαιρόμαστε γιατί η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας βάζει μέσα την περίοδο 1981...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να τον χαιρέσετε! Για τον Καραμανλή λέει!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ναι, αν ο κ. Καραμανλής έχει τον κ. Νικόπουλο παραστάτη, σώθηκε! Περιμένει τον κ. Νικόπουλο να τον προστατεύσει!

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Εμείς περιμένουμε τη συνέχεια από τη Δημοκρατική Συντηρητική Παράταξη, μία καθαρή θέση, ότι φυσικά δεν υπάρχει καμία σχέση, ότι πρέπει να διερευνηθούν όλα. Και είδα με χαρά ότι ο Κώστας Καραμανλής υπογράφει μετά τον Αντώνη Σαμαρά την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας να διερευνηθεί όλη η περίοδος από το 1981 μέχρι το 2015.

Είναι πολύ σημαντικό αυτό. Δεν μας πειράζει να αρχίζει από το 1981. Δεν πειράζει! Δεν μας ενοχλεί η εξαίρεση του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αλλά βεβαίως η λογική είναι να αρχίσει από την ένταξη στην ΟΝΕ επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Γιατί υπάρχουν ιστορικά κριτήρια, επιστημονικά, όπως είπε και ο κ. Λοβέρδος. Αλλά επίσης δεν μας πειράζει να ξεκινήσουμε από τον Οκτώβριο του 2009, γιατί η δυναμική της συζήτησης θα μας πάει και προς τα πίσω και

προς τα εμπρός. «Ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον»!

Όμως, είναι πραγματικά θλιβερό να έρχεται ο ίδιος ο κ. Τσίπρας και να λέει στη Βουλή σήμερα εδώ από το Βήμα ότι πρέπει να ερευνήσουμε πώς έγινε η νοθευμένη αύξηση του ελλείμματος του 2009.

Δηλαδή, υιοθετεί τη συνωμοσιολογία του κ. Καμμένου. Δεν ξέρει ο κ. Τσίπρας ότι η Διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδος προειδοποιούσε το Σεπτέμβριο του 2009 ότι το ταμειακό έλλειμμα του ενιαίου είναι ήδη διψήφιο, δηλαδή 10%; Όταν το ταμειακό έλλειμμα σε δωδεκάμηνη βάση είναι 13%, δεν είναι λογικό το δημοσιονομικό να ξεπεράσει το 15%;

Θα μας τα πουν, όμως, αυτά οι ειδικοί. Θα μας το πει η Eurostat, θα μας το πει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο οποίο η σημερινή Πρόεδρος της Εθνικής Τράπεζας, η κ. Κατσέλη, έλεγε ως Υπουργός της Κυβέρνησης Παπανδρέου, το Μάρτιο του 2010, «πρέπει οπωσδήποτε να καταφύγουμε γιατί έχει λεφτά, δεν θα μας θέσει όρους και το επιτόκιο του δανείου του θα είναι 1%». Δηλαδή καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Λέει ο κ. Τσίπρας: «Να δούμε πώς έπεσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ». Μα, δεν ρωτάει την κυρία Κατσέλη; Δεν ρωτάει τον κ. Κουρουμπλή; Δεν ρωτάει την κ. Σακοράφα; Την κ. Τζάκρη; Τον κ. Παραστατίδη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Την κυρία Παναρίτη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ας ρωτήσει πράγματι την κ. Παναρίτη, άλλη ένθερμη οπαδό της ένταξης στους κανόνες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Αυτή είναι η διαδραστική ομιλία έτσι;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Λέει ο κ. Τσίπρας: «Τι έγινε στις Κάννες»; Να του πω τι έγινε στις Κάννες; Ό,τι έγινε στις Βρυξέλλες στην επταμερή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Στις Βρυξέλλες στην επταμερή υπήρξε μια ανακοίνωση των Προέδρων των τριών ευρωπαϊκών οργάνων: Του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Eurogroup.

Και του είπαν: «Πήγαμε στην Τρόικα, στο Eurogroup και το ξανασυστήταμε». Ακόμη πιο σκληρή η κυρία Λαγκάρντ. Αυτό έγινε στις Κάννες. Στις Κάννες έγινε ότι, δεν μπορεί ο κ. Τσίπρας να παίξει τώρα με δημοψήφισμα ή με εκλογές. Τι δημοψήφισμα; Το δημοψήφισμα για δημοσιονομικά θέματα απαγορεύεται συνταγματικά. Και όπως κι αν το πεις, θα είναι δημοψήφισμα για το ευρώ, «μέσα ή έξω από τα ευρώ».

Ο κ. Τσίπρας έχει ζηήσει προληπτικά τις Κάννες του. Και θα πάει σε εκλογές; Τι θα πει στις εκλογές; Την αμφιθυμία του προγράμματος της Θεσσαλονίκης, τα μεγάλα και εύκολα λόγια; Τι θα πει; Στρογγυλή στην υπευθυνότητα ή ρηξή και έξοδο από το ευρώ; Δεν υπάρχουν αυτά. Ο εγκλωβισμός είναι απόλυτος. Οι Κάννες είναι εξαιρετικό θέμα συζήτησης για τον κ. Τσίπρα. Πρέπει να μελετήσει τα κείμενα εις βάθος.

Και βεβαίως, πήγα Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Παπανδρέου και μετά από λίγες ημέρες αναγκάστηκε να παραμείνω, επειδή μου το ζήτησαν οι πολιτικοί Αρχηγοί αυτό, με ανακοίνωση της Προεδρίας της Δημοκρατίας, Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης του κ. Λουκά Παπαδήμου. Και κάποια στιγμή, ξαναγύρισα ως Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης του κ. Σαμαρά, Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, γιατί το θέμα μου δεν ήταν να βάλω τα προσόντα μου στον τόκο και να περιμένω να καταστραφεί η χώρα για να γίνω Πρωθυπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Τι θυσιά!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Το θέμα μου ήταν να μπω μπροστά στον πόλεμο της γενιάς μας και να κερδίσουμε τον πόλεμο αυτόν.

Η χώρα είναι όρθια. Γιατί είναι όρθια; Θέτετε ένα καταπληκτικό δίλημμα. Λέτε: «Η χώρα ήταν σε μια κατάσταση το 2010 και ξαφνικά λόγω μνημονίου είχαμε ύφεση, ανεργία και τεράστια κοινωνικά προβλήματα». Αυτό είναι το δίλημμα; Να μείνουμε όπως ήμασταν το 2009 ή να πάμε σ' αυτήν την κατάσταση; Το δίλημμα

ήταν, εάν θα επιλέγαμε αυτήν την κατάσταση με το κόστος της ή τη απόλυτη καταστροφή.

Όχι σωρευτική ύφεση 25%, αλλά ριζική και άμεση απώλεια του 75% του ΑΕΠ. Όχι ανεργία 26%, αλλά ανεργία 60%. Αυτό ήταν το δίλημμα.

Και λέτε τώρα, το λέει και ο κ. Φίλης: «Φοβερό. Δεν κάνατε το κούρεμα και την αναδιάρθρωση το 2010, αλλά το 2011-2012». Ναι, έπρεπε να το έχουμε κάνει από το 2010. Δεν υπήρχαν σύμμαχοι και συσχετισμοί. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ήταν απολύτως αντίθετη. Οι χώρες-μέλη της Ευρωζώνης απολύτως αντίθετες. Το κάναμε με καθυστέρηση από τον Ιούλιο του 2011 και μετά. Άλλαξε η σύνθεση του χρέους; Έφυγαν ομόλογα από τον ιδιωτικό τομέα και πήγαν στο δημόσιο; Έφυγαν από τις γερμανικές τράπεζες και πήγαν στα ελληνικά ασφαλιστικά ταμεία; Όλα είναι φαντασιοληξίες και ψέματα.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πόσο ήταν το χρέος σε απόλυτους αριθμούς το 2004; Ήταν 180 δισεκατομμύρια. Το 2009 ήταν 300 δισεκατομμύρια. Αυξήθηκε 120 δισεκατομμύρια. Από τα 300 δισεκατομμύρια τώρα, μετά από πέντε χρόνια, έχουμε πάει στα 320. Με σωρευτική ύφεση 25% και με σωρευτικά ελλείμματα μέχρι τη στιγμή του πρωτογενούς πλεονάσματος. Εάν δεν είχε μεσολαβήσει το PSI, το κούρεμα και η αναδιάρθρωση, το ελληνικό χρέος θα ήταν 400% του ΑΕΠ. Θα ήμασταν μία χώρα πέρα από τον τρίτο κόσμο, του τέταρτου κόσμου.

Ξέρετε πόσα λεφτά, πόσα ομόλογα υπήχθησαν στη διαδικασία του κουρέματος γιατί τα κατείχε ο διεθνής ιδιωτικός τομέας; Από τα 300 δισεκατομμύρια υπήχθησαν 230 δισεκατομμύρια. Τα 230 δισεκατομμύρια από τα 300 στις 8 Μαρτίου του 2012 τα κατείχαν ιδιώτες και κουρεύτηκαν αρχικά τα 106 ονομαστικά και στη συνέχεια άλλα 20, σύνολο 126, σε καθαρή παρούσα αξία 180 δισεκατομμύρια.

Όταν κουρέψετε ένα ευρώ ελάτε να συγκριθούμε. Όταν κουρέψετε ένα ευρώ και αναδιρθώσετε ένα ομόλογο, ελάτε να μου το δείξετε και θα σας πω μπράβο.

Δεν φύγατε καθόλου λεφτά από τις γερμανικές τράπεζες, για να πάνε σε ελληνικά ταμεία και σταματήστε αυτό το μπούμερανκ με τα ταμεία. Τώρα παίρνετε λεφτά των ταμείων και τα κάνετε γeros και έντοκα γραμμάτια. Και δεν θα μπορούσατε να τα δώσετε πίσω.

Ναι, κούρεψε το δημόσιο τα ταμεία. Υπέρ ποίου κουρεύτηκαν τα ομόλογα; Υπέρ του δημοσίου. Εάν δεν υπήρχε κράτος θα υπήρχαν ταμεία; Το κράτος δεν μπορεί να επιστρέψει με επιχορηγήσεις τα ποσά αυτά στα ταμεία; Ξέρετε πόσα ήταν τα ποσά αυτά; Ήταν 14 δισεκατομμύρια. Ξέρετε πόση ήταν η ετήσια επιχορήγηση του κράτους προς τα ταμεία για μια χρονιά; Ήταν 17 δισεκατομμύρια.

Ξέρετε ότι το ΙΚΑ σεβάστηκε τις οδηγίες μας και απεκατέστησε το χαρτοφυλάκιό του στο 130%; Αλλά οι δικές σας κομικές και συνδικαλιστικές ηγεσίες ταμείων, κυρίες επικουρικής ασφάλισης, μας έγραψαν στα παλαιότερα των υποδημάτων τους και προκάλεσαν τεράστια βλάβη στα ταμεία. Αυτό θα διερευνηθεί. Είναι πολύ ωραίο θέμα τα ταμεία. Και οι τράπεζες.

Ποιες τράπεζες; Τώρα ο κ. Δραγασάκης βλέπει συνεχώς ξένους επενδυτές μετόχους τραπεζών και διοικήσεις τραπεζών. Έχουν άλλο σχήμα ανακεφαλαιοποίησης; Τώρα δεν έχουν τα 11 δισεκατομμύρια και θα κάνουν ανακεφαλαιοποίηση με το κυπριακό παράδειγμα, δυστυχώς. Τώρα με αυτά που γίνονται, διαρρέουν οι καταθέσεις. Και δυστυχώς, από τότε που η χώρα μπήκε σε προεκλογική περίοδο, και αυτό συνεχίζεται, η χρηματοπιστηριακή αξία των τραπεζών καταρρέει.

Ξέρετε από τα 39 δισεκατομμύρια, που έχουμε δώσει για τη στήριξη των καταθέσεων, δηλαδή, των τραπεζών πόσα ανακούσε το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας πριν το Δεκέμβριο, λόγω χαρτοφυλακίου μετοχών; Τα 25, ενώ η σύμβαση προέβλεπε 16. Κάθε κίνηση που κάνετε, που ρίχνει τη χρηματοπιστηριακή αξία των τραπεζών είναι βλάβη του δημοσίου.

Το γεγονός ότι ο κ. Βαρουφάκης υπέγραψε την παράταση χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση, παρανόμως, ξέρετε τι ευθύνη συνεπάγεται; Ξέρετε τι ευθύνη συνεπάγονται οι αντιφατικές δηλώσεις για τις ιδιωτικοποιήσεις; Τι συνεπάγεται να λένε οι Υπουργοί, ότι μπορεί και να μην πληρώσουμε τις διεθνείς υποχρεώσεις και να οδηγηθούμε σε πιστωτικό γεγονός; Τι σημαίνει για τη

χώρα, ως βλάβη, η υποβάθμιση από τον «Fitch» και άλλους οίκους; Τι σημαίνει εκτίναξη των spreads;

Ελάτε στην εξεταστική να τα δούμε όλα αυτά. Και θα δούμε και πολλά άλλα. Θα δούμε τι σημαίνει να ξεκινάς με πρωτογενές έλλειμμα, με τιμές σημερινές, 12,5% και να παραδίδεις τη χώρα με πρωτογενές πλεόνασμα. Μια χώρα που ήταν σε ύφεση από το 2008. Μια χώρα που είχε έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, δηλαδή, έλλειμμα παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας 15% από το 2007. Μια χώρα που το 2009 πλήρωνε 12 δισεκατομμύρια για τόκους και τώρα πληρώνει 5.

Είναι σαν να έχουμε κουρέψει το 60% όλου του χρέους. Και αυτού που οφείλουμε στον ευρωπαϊκό και διεθνή δημόσιο τομέα. Γι' αυτό, όλα είναι τόσο απλά, τόσο καθαρά και είναι τόσο ωραίο να κάνουμε τη συζήτηση αυτή. Να δούμε γιατί η Ελλάδα είναι εδώ που είναι και η Πορτογαλία έχει βγει, η Ιρλανδία έχει βγει, η Κύπρος βγαίνει, να δούμε τι θα συνέβαινε αν είχαμε πάει στην ασύνταχτη χρεοκοπία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και βέβαια, σημασία έχει τώρα, να μας πει επιτέλους ο κ. Τσίπρας, αυτό όφειλε να πει σήμερα: «τι θα γίνει, πού πάμε, ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα;» Περιμέναμε να μας το πει την προηγούμενη Δευτέρα. Τι γίνεται με το χρέος; Καλά η επιτροπή της κυρίας Προέδρου. Πρωτοφανής η παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, σε τεχνική επιτροπή της Βουλής. Μου είπε ότι «σημασία έχει η ομιλία μου, γιατί εκεί είπα ότι η Ελλάδα θα πληρώνει τις υποχρεώσεις της». Το κρατώ αυτό. Αλλά μπορούσε να το πει και από το Προεδρικό Μέγαρο.

Τι θα γίνει τώρα; Επιτροπή μέσα για το επονειδιστο χρέος; Και έξω; Τσιμουδιά; Κανένα θέμα; Τι είπε ο κ. Βαρουφάκης στην κ. Λαγκάρντ; Τίποτα. Τι είπε ο κ. Τσίπρας στην επταμερή; Τίποτα. Τι έχει να πει; Να ζητήσει την εφαρμογή των αποφάσεων που εμείς πήραμε τον Φεβρουάριο και το Νοέμβριο του 2012.

Ακούστε, έχουμε τραβήξει πολλά, έχουμε σηκώσει πολλά. Το ΠΑΣΟΚ έχει και εσωτερικά προβλήματα και ακρωτηριάστηκε. Αλλά, τώρα η παράταξη ενιαία, με όλες τις δυνάμεις της και για όλα έγιναν από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι τώρα και για όλα γίνονται, θα εμφανιστεί στο όνομα της αλήθειας, στο όνομα της ιστορίας και της αυτογνωσίας του τόπου αυτού. Και θα επιβάλει την αλήθεια μες στην εξεταστική επιτροπή.

Γιατί θεωρούμε ότι είναι μια εξαιρετική, μοναδική ευκαιρία να καταλάβει ο ελληνικός λαός. Και θα καταλάβει, γιατί θα αρχίσει να βιώνει τη νέα πραγματικότητα. Και τότε αυτήν τη νέα πραγματικότητα δεν την εξωραΐζει καμμία δημοσκοπήση, καμμία αυταρέσκεια, καμμία δημαγωγία!

(Χειροκροτήματα από της ς του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Πρέπει να πω ότι όταν γίνεται τέτοιας έκτασης υπέρβαση, δηλαδή διπλάσιος χρόνος...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ) ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): ...τελικά έρχεται το Προεδρείο σε πάρα πολύ δύσκολη θέση, διότι υπάρχουν...

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έλεος! Αρκετά! Εσείς δεν σέβεστε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριοι του ΠΑΣΟΚ, κυρία Χριστοφιλοπούλου, να συμπεριφέρεστε όπως συνάδει...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν είστε σχολιαστής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): ...με τον χώρο στον οποίο βρίσκεστε και να σέβεστε ότι υπάρχουν κανόνες στη δημοκρατία. Μη φωνασκείτε. Υπάρχουν Βουλευτές, υπάρχουν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, υπάρχουν Αρχηγοί κομμάτων που δικαιούνται να μιλήσουν. Όταν γίνεται τέτοιας έκτασης υπέρβαση, λοιπόν, αυτό το οποίο τίθεται προ όλων μας είναι ποιος θα αδικηθεί. Και οφείλω να το σχολιάσω.

Όπως, επίσης, οφείλω να πω ότι -θα το επαναλάβω, λυπάμαι- είναι γνωστό και αδιαμφισβήτητο ότι εκλήθησαν στη διαδικασία συγκρότησης μιας επιτροπής Αλήθειας -που δεν ξέρω γιατί τόσο

ενοχλεί η λέξη «αλήθεια», ίσως πρέπει να φτιάξουμε μία επιτροπή ψεύδους όπου θα έρθουν όλοι πολύ εύκολα -όλοι οι Αντιπρόεδροι της Βουλής. Ήρθε ο κ. Κακλαμάνης από τη Νέα Δημοκρατία, ήρθε ο κ. Κεφαλογιάννης από τη Νέα Δημοκρατία, Γραμματέας της Βουλής.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Απορώ που άκουσα τον κ. Σαμαρά να λέει ότι δεν εκλήθη η Νέα Δημοκρατία. Αναρωτιέμαι αν δεν γνωρίζει ότι εκλήθη το Προεδρείο της Βουλής όλο, όπως επίσης απορώ με την αντίστοιχη ανακοίνωση -ίσως μου δώσει και μια απάντηση ο κ. Θεοδωράκης- από Το Ποτάμι. Από τη στιγμή που εκλήθη ο Αντιπρόεδρος, κ. Λυκούδης, και δήλωσε ότι δεν μπορούσε να παρίσταται, απορώ πώς είναι δυνατόν να γίνονται τέτοιες καταγγελίες.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρακαλώ, να μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα σας δώσω τον λόγο, κύριε Λυκούδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεοδωράκης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Θα μου δώσετε τον λόγο, κυρία Πρόεδρε; Έγινε δύο φορές αναφορά στο όνομά μου!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα σας δώσω τον λόγο μετά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έχετε κάνει αναφορά δύο φορές στο όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρουσία σας, κύριε Λυκούδη, και τις δύο φορές.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Για μία υπόθεση απολύτως προσωπική -δεν είχε καμμία σχέση με πρόσκληση στο Ποτάμι...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, να σας ανοίξω το μικρόφωνο, κύριε Λυκούδη, για να ακουστείτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): ...ως Αντιπρόεδρος της Βουλής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Λυκούδη, να σας ανοίξω το μικρόφωνο για να ακουστείτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Λέω ότι μια ευγενέστατη κυρία, κατά τα άλλα, από το γραφείο σας με κάλεσε στις 11 η ώρα τη νύχτα, την παραμονή της σύγκλησης της επιτροπής, όχι ως εκπρόσωπο του Ποταμιού αλλά ως Αντιπρόεδρο της Βουλής, για να πάρω μέρος στη σύγκληση της επιτροπής της δικής σας. Είπα ότι έχω δουλειά και δεν μπορώ να έρθω. Αυτό δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με αυτό που λέτε τώρα. Το Ποτάμι ουδέποτε εκλήθη και η δική μου πρόσκληση ήταν απολύτως σε προσωπική βάση ως Αντιπρόεδρος της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστώ που επιβεβαιώνετε, κύριε Λυκούδη, ότι εκλήθητε ως Αντιπρόεδρος της Βουλής. Και σας θυμίζω ότι Αντιπρόεδρος της Βουλής είστε με την ιδιότητά σας του Βουλευτή του Ποταμιού.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Άρα, μόνο το ΠΑΣΟΚ δεν καλέσατε. Ομολογήστε επιτέλους! Ομολογήστε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα εξετάσω και τι διανέμεται στο κυλικείο αυτές τις ώρες, αν συνεχίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έχω δώσει τον λόγο στον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι.

Εν συνεχεία τον λόγο θα πάρει ο κ. Κεφαλογιάννης.

Κύριε Θεοδωράκη, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Κυρίες και κύριοι, να αρχίσω με τα αυτονόητα.

Σήμερα δεν θα έπρεπε να συζητάμε μόνο γιατί μπήκαμε στα μνημόνια. Θα έπρεπε κυρίως να αναζητάμε τους λόγους για τους οποίους η Ελλάδα δεν έχει βγει ακόμη από τα μνημόνια, γιατί αυτό που έκαναν η Ιρλανδία και η Πορτογαλία δεν μπορέσαμε να το κάνουν εμείς. Το ξέρετε ότι σήμερα η Ιρλανδία δανείζεται με επιτόκιο κάτω του 1% το δεκαετές ομόλογο, ενώ η Πορτογαλία με 2% και εμάς δεν μας δανείζουν ούτε με 10%. Και, βέβαια, αυτές οι χώρες αποπληρώνουν τα δάνειά τους στο ΔΝΤ νωρί-

τερα από το προβλεπόμενο όριο, ενώ εμείς, όταν φτάνει η ώρα να πληρώσουμε ή παρακαλάμε ή απειλούμε.

Η ανάκαμψη της οικονομίας στις χώρες των άλλων μνημονίων έχει έρθει, ενώ εμείς βλέπουμε τους δείκτες της ανεργίας να μεγαλώνουν και τους δείκτες της παραγωγής να κατεβαίνουν. Η Κυβέρνηση λέει, βέβαια, ότι κάνει σκληρή διαπραγμάτευση και υπερηφανεύεται στα παραθύρα ότι τουλάχιστον θα πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Κάποιος πρέπει να πει στην Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία που στηρίζει αυτή την Κυβέρνηση, ότι η Ελλάδα δεν είναι η χώρα μόνον των συνταξιούχων και των δημοσίων υπαλλήλων. Για να πληρώσετε μισθούς και συντάξεις -έτσι που τα καταφέρατε- δεν πληρώσατε προμηθευτές που σημαίνει ότι δεν πληρώνονται οι εργάτες και οι υπάλληλοι των προμηθευτών, δεν πληρώσατε ΦΠΑ. Τριακόσιες είκοσι πέντε ημέρες έχει φτάσει η αναμονή για την επιστροφή ΦΠΑ. Τριακόσιες είκοσι πέντε ημέρες! Και δεν πληρώσατε ούτε καν τα φάρμακα που έχουν πληρώσει οι ασφαλισμένοι του ΕΟΠΥΥ.

Οι τράπεζες, βέβαια, δεν δανείζουν και όποιοι επενδυτές ήθελαν να επενδύσουν σε αυτή τη χώρα, φεύγουν πανικόβλητοι.

Βέβαια -εδώ θέλω να απευθυνθώ και στους προηγούμενους- τα προβλήματα δεν τα δημιουργήσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Τα συνέχισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Βγήκαν για να διορθώσουν τα λάθη και τελικά προσθέτουν λάθη πάνω στα λάθη. Κάπως έτσι φτάσαμε και στα μνημόνια με τις κυβερνήσεις να συνεχίζουν τα λάθη η μία της άλλης. Γιατί την κρίση -είναι αλήθεια- δεν την έφερε το μνημόνιο, όπως λέγατε προεκλογικά στις πλατείες, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλωστε, τα είπε και ο κ. Τσίπρας στο Βερολίνο. Να το διαβάσω επί λέξει για να μην υπάρξει παρεξήγηση: «Δεν φταίνε για ό,τι μας συνέβη και μας συμβαίνει οι ξένοι. Υπάρχουν ενδογενείς αιτίες που μας οδήγησαν στην κρίση», είπε ο κ. Τσίπρας.

Το 2009 η χώρα δανείστηκε 66 δισεκατομμύρια ευρώ για να τα βγάλει πέρα. Και γι' αυτό το έγκλημα -απέναντι στις επόμενες γενιές κυρίως που θα πληρώσουν αυτά τα δανεικά- κανείς δεν μίλούσε, ούτε βέβαια η Αριστερά.

Παίρναμε κάθε χρόνο 20, 30, 40 δισεκατομμύρια ευρώ και συμπεριφερόμασταν λες και ήταν λεφτά δικά μας, αληθινό εισόδημα, προϊόν παραγωγής. Είχαμε αναλογικά τον μεγαλύτερο κατασκευαστικό τομέα στην Ευρώπη, τον μεγαλύτερο τομέα λιανικού εμπορίου. Και όλα, βέβαια, σε τιμές Λονδίνου.

Θα ρωτήσετε κάποιος: Στην κατανάλωση σπαταλήθηκαν όλα αυτά τα δισεκατομμύρια των δανεικών; Όχι μόνο.

Πού πήγαιναν, λοιπόν, τα δανεικά; Αυτή είναι μία ενδιαφέρουσα συζήτηση που πρέπει να κάνουμε. Και μπορούμε να την κάνουμε, αν τοιμάμε να την κάνουμε. Μπορώ να σκεφτώ τουλάχιστον τρεις μαύρες τρύπες σε αυτά τα ατέλειωτα δανεικά: Σπατάλες και υπερκοστολογήσεις μικρών και μεγάλων έργων. Η Ελλάδα, δηλαδή, της διαφθοράς και της διαπλοκής.

Ένα τεράστιο και αναποτελεσματικό δημόσιο, αυτό που υπερασπιζόταν τόσα χρόνια και ο ΣΥΡΙΖΑ. Η Ελλάδα, δηλαδή, του ρουσφετιού και του πελατειακού κράτους.

Και, βέβαια, όπλα, εξοπλιστικά προγράμματα. Και όταν λέμε «όπλα», κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, εννοούμε σχεδόν πάντα και μίζες. Ποτέ τα όπλα δεν έρχονται μόνα τους. Είχαμε και φαινόμενα που, πρώτα πληρώναμε τις μίζες και τα όπλα τα παίρναμε μετά από δέκα χρόνια.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να ανοίξω μία παρένθεση. Η Κυβέρνηση έδωσε με τυμπανοκρουσίες 200 εκατομμύρια ευρώ για την ανθρωπιστική κρίση και έδωσε εν κρυπτώ 500 εκατομμύρια ευρώ για ένα εξοπλιστικό πρόγραμμα, χωρίς να ενημερώσει τη Βουλή, χωρίς να ενημερώσει την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να κάνει διαγωνισμό, στο άψε σβήσε. Έδωσε 500 εκατομμύρια ευρώ, τις ίδιες μέρες που έδινε τα 200 εκατομμύρια ευρώ για την ανθρωπιστική κρίση. Προσέξετε: Εξοπλιστικό πρόγραμμα στην τιμή που είχε συμφωνηθεί από τους προηγούμενους, τους οποίους καταγγέλλετε! Νομίζω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσαρμόζεται πολύ γρήγορα στους κανόνες του παλιού πολιτικού παγινιδιού.

Ταυτόχρονα, έχουμε και τη θεωρία των ψεκασμένων, ότι κάποιοι διόγκωσαν τεχνητά το έλλειμμα του 2009 για να μας βάλουν στα μνημόνια. Μία συζήτηση που μας εκθέτει, βέβαια, στην Ευρώπη, γιατί όλος ο κόσμος ξέρει ότι η Ελλάδα το 2009 είχε έλλειμμα 15%-16%.

Να τα συζητήσουμε, λοιπόν, όλα αυτά στη Βουλή, στις επιτροπές; Εμείς λέμε να τα συζητήσουμε. Να μιλήσουμε για τις ευθύνες των κυβερνήσεων που φόρτωναν το δημόσιο με εκατοντάδες χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους. Οι προσλήψεις από τον Μάρτιο του 2004 έως τον Ιούνιο του 2009 έφτασαν τις οκτακόσιες εξήντα πέντε χιλιάδες.

Να μιλήσουμε για τις ευθύνες των κομμάτων και της Αντιπολίτευσης που δεν έθεσαν ποτέ θέμα δημοσίου χρέους. Ήταν 152 δισεκατομμύρια ευρώ το 2001, 184 δισεκατομμύρια ευρώ το 2004 και 300 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009.

Να μιλήσουμε, επίσης, και για τις ευθύνες της Βουλής που ψήφιζε πάντα πανηγυρικά τις αμυντικές δαπάνες -πάντα, πανηγυρικά!- όταν όλη η χώρα βοούσε για τις μίζες και τη μεγάλη ζωή των πολιτικών, που ήταν γύρω από τις προμήθειες και τα εξοπλιστικά προγράμματα.

Θα μιλήσουμε για όλα αυτά στην εξεταστική; Η κυβερνητική Πλειοψηφία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μας λένε «Όχι». Εμάς μας ενδιαφέρει, λένε, να ανακρίνουμε τους πολιτικούς μας αντιπάλους, να κάνουμε σόου για την τηλεόραση. Σε έναν κενό αντιμνημονιακό καμπίνα, θα πούμε εμείς.

Το Ποτάμι, κύριοι Βουλευτές, λέει: Αν θέλουμε πράγματι να αναζητήσουμε το πώς και γιατί μπήκαμε στα μνημόνια, χρειάζεται να πάμε λίγο πιο πίσω. Και το πόσο πίσω, δεν ορίζεται από τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό του καθενός. Ορίζεται από τα γεγονότα και όχι από το πότε ανέβηκε στην εξουσία ο αντίπαλός μας. Και το γεγονός είναι ένα: Η είσοδος της χώρας στην ΟΝΕ. Το γεγονός είναι το ευρώ. Αυτή ήταν η τεράστια ευκαιρία της Ελλάδας να γίνει μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα. Οι πολιτικοί, όμως, ή μάλλον για να μην απλουστεύω, αρκετοί πολιτικοί, δεν ήταν αντάξιοι της μεγάλης επιλογής.

Η χώρα μας ιστορικά είχε δύο μεγάλες ευκαιρίες να γίνει μια δυνατή χώρα, μια χώρα με δικαιώματα και ανάπτυξη. Η πρώτη ήταν η είσοδος στην ΕΟΚ που επέβαλε, κόντρα σε όλους μας, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και η δεύτερη ήταν η είσοδος μας στην ευρωζώνη, η απόφαση να υιοθετήσουμε το ευρώ ως το νόμισμα της χώρας. Είναι μια απόφαση την οποία σήμερα αποδέχεται και στηρίζει -να το θυμόμαστε- η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, αλλά την οποία, δυστυχώς, κάποιοι αμφισβητούν, κάποιοι στο εξωτερικό, κάποιοι στο εσωτερικό και δυστυχώς και κάποιοι μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, της κυβερνητικής Πλειοψηφίας.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να καταλάβουμε τι πήγε στραβά, από εκεί πρέπει να ξεκινήσουμε και να εξετάσουμε τι έπρεπε να γίνει σε αυτή τη χώρα και δεν έγινε αυτά τα χρόνια, από τότε που μπήκαμε στο ευρώ μέχρι σήμερα, γιατί οι πολιτικοί δεν έκαναν αυτά που έπρεπε να κάνουν και γιατί απλώς υπηρετούσαν τους πελάτες τους, τους «ημέτερους» και τις συντεχνίες, αδιαφορώντας για τα συμφέροντα των πολλών.

Η συμμετοχή στην ευρωζώνη ήταν η μεγάλη, η μοναδική ευκαιρία της χώρας να αποκτήσει αυτή την πολυπόθητη ευρωπαϊκή κανονικότητα, χωρίς φυσικά να χάσει την ψυχή της, την ιδιαιτερότητά της, να συγκλίνει σταδιακά -για να χρησιμοποιήσω έναν όρο που ήταν πολύ της μόδας τότε- με τις υπόλοιπες χώρες, να συγκλίνει η πραγματική οικονομία, να συγκλίνουν οι θεσμοί, να εξαλειφθούν οι παθογένειες, το πελατειακό κράτος, η φοροδιαφυγή, η διαφθορά και η διαπλοκή, να υπάρχει αποτελεσματικό δημόσιο με αξιολόγηση και λογοδοσία.

Προσλάβαμε εκατοντάδες χιλιάδες υπαλλήλους. Και όταν ήρθε η ώρα της κρίσης αρχίσαμε τις οριζόντιες περικοπές. Πεισματικά αρνηθήκαμε να αξιολογήσουμε τι είναι χρήσιμο και τι όχι σε αυτό το τέρας που δημιούργησε το κομματικό κράτος, οι κομματαρχες.

Κι έτσι, με τη βαρβαρότητα των οριζόντιων περικοπών που επέλεξαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, φτάσαμε, οι δάσκαλοι να παίρνουν λιγότερο από τους υπαλλήλους των ΔΕΚΟ. Η κοινωνική δικαιοσύνη, η φροντίδα για τους φτωχούς -φροντίδα κι ευκαιρίες, όχι φροντίδα και συσσίτια- ήταν επιφανειακή όλα αυτά τα χρόνια.

Οι δαπάνες για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού στην Ελλάδα δεν έφεραν αποτελέσματα. Είχαμε τη χειρότερη επίδοση στην Ευρώπη και σε αυτόν τον τομέα. Τα λεφτά, -πολλά λεφτά- σπαταλήθηκαν σε μηχανισμούς και

δομές γραφειοκρατών και μαϊμού ΜΚΟ και δεν έφτασαν ποτέ σε αυτούς που τα είχαν πραγματικά ανάγκη.

Δεν καταφέραμε να φτιάξουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα που θα προστατεύει όλους τους πολίτες γιατί, σύντροφοι της Αριστεράς ούτε οι συντάξεις στα πενήντα ούτε τα ρετιρέ είναι αριστερή πολιτική. Και το λέω ειδικά για σας που αρνηθήκατε μαζί με όλους τους άλλους την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος.

Είναι μία από τις πολλές πύρρειες νίκες του παλιού συστήματος, που πρέπει να μελετήσουμε και να διδαχθούμε.

Κυρίες και κύριοι, όταν η υπόλοιπη Ευρώπη προσπαθούσε να προσανατολιστεί στον νέο διεθνή ανταγωνισμό, εμείς κλείναμε τα σύνορα, κλείναμε τα λιμάνια, ορθώναμε τείχη, αποθαρρύνουμε κάθε έναν που είχε διάθεση να κάνει κάτι δημιουργικό, κάτι καινούριο, να πάρει ρίσκα και να δημιουργήσει για τον εαυτό του και για το κοινωνικό σύνολο.

Αυτές είναι οι παθογένειες που ταλανίζουν τη χώρα και μας έφεραν μέχρι εδώ, ένα ανοργάνωτο διεφθαρμένο κράτος και ένα πελατειακό κομματικό σύστημα, παθογένειες που έχουν κάνει την Ελλάδα να παραπαίει, ακόμα και σήμερα, στο όριο της εξόδου από την Ευρωζώνη. Αυτά είναι που θα έπρεπε να δει μια εξεταστική επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα αυτά τα χρόνια που μας οδήγησαν στα μνημόνια, η κοινωνία έχασε ένα μέρος της ψυχής της. Ξέχασε τα σημαντικά. Η ανεργία, το μεγαλύτερό μας πρόβλημα, είναι απ' όλους σήμερα ξεχασμένο. Η Κυβέρνηση σπεύδει, έχει άγχος, να νομοθετήσει για την ΕΡΤ, τις φυλακές τρίτου τύπου και για τους νέους, που μας κουνάνε μαντίλι, ούτε μία σκέψη. Το ποσοστό ανεργίας σήμερα, ειδικά στους νέους, έχει να κάνει, βέβαια, με την κακή οικονομική κατάσταση της χώρας, αλλά έχει να κάνει και με την πλήρη αδυναμία να εκμεταλλευθούμε εδώ και πέντε χρόνια πόρους και προγράμματα που υπάρχουν και είναι διαθέσιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή, λοιπόν, η κουβέντα πρέπει να γίνει στη Βουλή για τα λάθη που μας οδήγησαν στο μνημόνιο, τα λάθη που μας κρατάνε στο μνημόνιο. Διότι οι καλές προθέσεις -ας το δεχθώ ότι αυτές είναι που κυριαρχούν, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ- δεν αρκούν για να βγούμε από το μνημόνιο, για να βγούμε από το αδιέξοδο.

Εσείς, όμως, απ' ό,τι φαίνεται, δεν θέλετε να μιλήσετε για όλα αυτά. Θέλετε να μιλάτε μόνο για τις πολιτικές πράξεις των αντιπάλων σας, για τα μνημόνια.

Εμείς, βέβαια, μπορούμε να μιλήσουμε για τα μνημόνια, για τις ευθύνες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτούς που αντί να χτυπήσουν τη φοροδιαφυγή και τη διαφθορά, αντί να περιορίσουν το πελατειακό κράτος, έκοψαν μισθούς και συντάξεις και έβαλαν νέους φόρους, γι' αυτούς που φοβήθηκαν, δυστυχώς, τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, γι' αυτούς που πολλές φορές θυσίασαν τους αδύναμους και αυτούς που δεν είχαν πρόσβαση στην εξουσία τους για να προστατεύσουν την πελατεία τους και τους συνεταίρους σας.

Θέλω εδώ, κύριοι της Κυβέρνησης, να ανοίξω μία παρένθεση. Είπε ο Υπουργός Επικρατείας ότι είναι απαράδεκτο να υπάρχουν μέσα μαζικής ενημέρωσης που ζουν με δάνεια και δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους. Συμφωνούμε. Είναι απλό. Είναι απαράδεκτο. Όμως, μισά λόγια λέτε, κύριοι της Κυβέρνησης. Το Ποτάμι έχει πει και πριν τις εκλογές και πριν τις ευρωεκλογές ότι πρέπει να μπει τάξη στο τηλεοπτικό τοπίο. Πρέπει να σπάσει η τριγωνική σχέση πολιτικής, media, τραπεζών. Δώστε, λοιπόν, προτεραιότητα. Μην παζαρεύετε με τους νέους υποστηρικτές σας. Ανοίξτε τα χαρτιά σας, φέρτε νόμο στη Βουλή και εδώ είμαστε να το συζητήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

Κυρίες και κύριοι, στην ευρωζώνη η επενδυτική αισιοδοξία ανεβαίνει συνεχώς. Το σχέδιο Ντράγκι δείχνει να αποδίδει. Το ευρώ υποτιμάται, το πετρέλαιο είναι φθηνό και το χρήμα ακόμα φθηνότερο. Όλοι προσδοκούν καλύτερες ημέρες. Όλοι εκτός από τους Έλληνες! Και τα παλιά κόμματα, με πρωτοβουλία της δικής σας Πλειοψηφίας, στήνουν και θα στήσουν εδώ στη Βουλή την αρένα της μιζέριας, «μου είπε», «σου είπε», «του είπα» και όπισθεν ολοταχώς.

Για την υπόλοιπη Ευρώπη, η συμμετοχή στο κοινό νόμισμα

αποτελέσει τη μεγάλη ευκαιρία για να δουν ξανά από την αρχή τους μηχανισμούς ελέγχου της εξουσίας, τους τρόπους συμμετοχής στα κοινά, το θεσμικό πλαίσιο αντιπροσώπευσης.

Εμείς, αντί να αναζητήσουμε μεγάλες συναινέσεις για το μετασχηματισμό της οικονομίας, της παραγωγής, της κοινωνίας, επιμένουμε να παίζουμε ένα στείο και αυτοκαταστροφικό παιχνίδι αντιπαράθεσης.

Θέλω να κάνω μία διευκρίνιση. Δεν μιλάω, βέβαια, για κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Δεν τη θεωρώ ούτε εφικτή ούτε αναγκαία. Μιλάω, όμως, για συμμαχίες πάνω στις μεγάλες πολιτικές που θα μας βγάλουν από τα αδιέξοδα. Μιλάω για τις μεγάλες ανατροπές που έχει ανάγκη το πολιτικό σύστημα, ένα νέο εκλογικό νόμο, χωρίς το έκτρωμα, όπως λέγατε τόσα χρόνια, των πενήντα εδρών στο πρώτο κόμμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

Γιατί δεν δίνετε προτεραιότητα σ' αυτήν τη μεγάλη δημοκρατική τομή; Ποιους ακούτε, κύριοι της Κυβέρνησης; Όχι πάντως εμάς.

Σας λέμε για την παιδεία, την ασφάλεια, τη δικαιοσύνη, το δημόσιο, τη διαφάνεια. Δεν μας ακούτε, όπως δεν ακούτε και τους επαίοντες, όπως δεν ακούτε και τη βαθιά βοή της κοινωνίας. Ζείτε ακόμα στις δάφνες σας. Ακούτε μόνο τις συνηθισμένες σας και τον ακροδεξιό σύμμαχό σας. Δεν προσέξατε ότι αυτές τις μέρες οι Έλληνες άρχισαν να γίνονται πάλι απαισιόδοχοι. Το δείχνουν τα στοιχεία, οι μετρήσεις. Η αισιοδοξία και η ελπίδα που γέννησε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία κράτησαν μόνο δύο μήνες. Τώρα ήλθαν, η αβεβαιότητα και η ανησυχία για την πορεία προς το άγνωστο και -πιστέψτε με- δεν θα φύγει με εξεταστικές.

Εμείς βέβαια, το μεταμνημονιακό κίνημα της χώρας, εμείς που δεν έχουμε ανάμειξη στα πολιτικά εγκλήματα του παρελθόντος, θα είμαστε παρόντες στην εξεταστική, όχι για να το παίξουμε ανακριτές, αλλά για να προσπαθήσουμε να βάλουμε την κουβέντα στις σωστές ράγες, για όλα αυτά τα σημαντικά που σας είπα.

Δεν είμαστε, βέβαια, αισιόδοχοι και τα ξέρετε τα στοιχεία. Δεκαεπτά εξεταστικές έγιναν από το 1989 και όλες, μα όλες, κατέληξαν σε πολλαπλά πορίσματα. Κάθε κόμμα είχε το δικό του πόρισμα, λες και η αλήθεια έχει πάντα το χρώμα της ιδεολογίας σου.

Παρ' όλα αυτά, σας είπα ότι εμείς θα είμαστε εδώ. Δεν θα υπερψηφίσουμε την πρόταση σας, αλλά θα είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε να δουν κάποιοι τον εαυτό τους στον καθρέφτη και -κάτι σημαντικότερο- για να συμβάλουμε στην εθνική αυτογνωσία, που τόσο πολύ χρειαζόμαστε σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Ποταμιού.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεφαλογιάννης για ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, προς αποκατάσταση της αλήθειας, την Παρασκευή το μεσημέρι προς απόγευμα δέχτηκα τηλεφώνημα στο κινητό μου από το δικό σας κινητό προκειμένου να παραστώ ως Γραμματέας της Βουλής στην επιτροπή η οποία έγινε το Σάββατο, την Κυριακή και τη Δευτέρα. Σήμερα, μετά λύπης μου διαπιστώνω ότι η πρόσκληση αυτή και η παρουσία μου χρησιμοποιείται ως άλλοθι, προκειμένου να καλυφθεί τυχόν παράλειψη ή τυχόν λάθος όσον αφορά την εκπροσώπηση των κομμάτων.

Σας δηλώνω, λοιπόν, ρητώς και κατηγορηματικώς ότι εγώ παρευρέθη ως Γραμματέας της Βουλής και όχι εκπροσωπώντας τη Νέα Δημοκρατία η οποία ουδέποτε, εξ όσων γνωρίζω, εκλήθη να εκπροσωπηθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Κεφαλογιάννη, δεν αποκαθιστάτε οτιδήποτε. Ως Γραμματέας της Βουλής εκλήθητε, όπως όλα τα μέλη του Προεδρείου. Κανένα, μα κανένα κόμμα, ούτε τα κυβερνητικά κόμματα, δεν εκλήθησαν ειδικώς. Υπήρχε ανοικτή πρόσκληση σε όλους τους Βουλευτές και εκλήθησαν θεσμικά -διότι αυτή είναι μία επιτροπή που συστήνεται από την Πρόεδρο της Βουλής- όλα τα μέλη του Προεδρείου.

Είναι, όμως, παράγοντας έκπληξης το γεγονός ότι εμφανίζονται κάποια κόμματα να εξανίστανται ότι παραλείφθηκαν ενώ έχουν μέλη τους στο Προεδρείο και τα μέλη τους αυτά εκλήθησαν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

Επ' ουδενί, όμως, εμφανίστηκε η πρόσκληση προς εσάς ως πρόσκληση κομματική υπ' αυτήν την έννοια και άρα δεν υπήρχε λόγος αποκατάστασης.

Σας ευχαριστώ, όμως, που επιβεβαιώσατε κι εσείς και ότι εκλήθητε και ότι παρέστητε την Κυριακή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Κυρία Πρόεδρε, επειδή με ρωτήσατε, θα μου επιτρέψετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Νίκος Μιχαλολιάκος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στη δεκαετία του '50 και του '60 το αστικό αντικομμουνιστικό κράτος είχε ένα όρο, τον όρο «συνοδοιπόροι», μέσα στους οποίους «συνοδοιπόρους» συμπεριελάμβανε καθένα που δεν ανήκε στην παράταξη αυτή.

Φαίνεται πως κάποιοι, μετά τη θεωρία των «δύο άκρων», σκέφτηκαν και τη θεωρία των «συνοδοιπόρων». Έτσι, είδαμε πλήθος δημοσιευμάτων, τα οποία για εμάς είναι απόλυτα ψευδή, διαβάλουν την πολιτική μας ταυτότητα, ότι δήθεν υποστηρίζουμε το ΣΥΡΙΖΑ, ότι δήθεν έχουμε κάνει μυστική συμφωνία με το ΣΥΡΙΖΑ. Είναι δε τόσο αναληθή που το είδαμε και σήμερα, όταν στη σειρά των ομιλητών, των επικεφαλής των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, είδαμε να καταλύεται η συνήθης διαδικασία και αντί για τρίτος να έρχομαι ώρα 00:45' να μιλήσω.

Πριν αναφερθώ στην περί της εξεταστικής επιτροπής πρόταση, θα ήθελα να πω ότι σε λίγη ώρα θα γίνει εδώ μια ψηφοφορία. Οι Βουλευτές δεν είναι δεδομένοι. Είναι αντιπρόσωποι του έθνους. Λείπουν τρεις Βουλευτές. Αυτό είναι μία ανωμαλία, την οποία θα καταγγέλλουμε συνεχώς, θα καταγγέλλουμε την κατ' ουσίαν αφαίρεση των πολιτικών δικαιωμάτων τριών συναγωνιστών μας, οι οποίοι είναι προφυλακισμένοι και έχουν όμως πλήρη πολιτικά δικαιώματα. Και το πολιτικό δικαίωμα του Βουλευτού είναι να ευρίσκεται στη Βουλή, να διαλέγεται και φυσικά να ψηφίζει.

Δεν θα έπρεπε να μιλήσουμε αυτήν την ώρα. Θα έπρεπε να μιλήσουμε τρίτοι, γιατί αυτό αποφάσισε ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Ήταν Σεπτέμβριος του 2013, όταν κάποιοι αποφάσισαν με μια πολιτική σκευωρία να μας φορέσουν χειροπέδες. Τώρα έχουμε Απρίλιο του 2015. Έγιναν τρεις εκλογές: περιφερειακές και δημοτικές εκλογές, ευρωεκλογές και εθνικές εκλογές και σε πείσμα της λάσπης, σε πείσμα της συκοφαντίας, σε πείσμα των πολιτικών σκευωρών, οι οποίοι μας φόρεσαν χειροπέδες, σε πείσμα όλων, σε πείσμα των πλουσιοπάροχων φοροφυγάδων που λέγονται «κανάλια της διαπλοκής», η Χρυσή Αυγή, είτε τους αρέσει είτε δεν τους αρέσει, αναδείχθηκε σε τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Θα ήθελα να πω ακόμη ότι σε ένα κράτος δικαίου υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας και παρ' όλα αυτά, αρκετοί εδώ μέσα λερώνουν το στόμα τους και πριν ακόμη μας δικάσει η δικαιοσύνη, μας αποδίδουν χαρακτηρισμούς, οι οποίοι δεν μας ανήκουν. Είμαστε αθώοι και αυτό θα το κρίνει. Κι αν σήμερα δικάζομεθα, και άλλοι εδιώκοντο στο παρελθόν, αλλά το μέλλον τους δικαίωσε.

Είς ότι αφορά την Επιτροπή Αληθείας, για την οποία άκουσα να αναφέρεστε προηγουμένως, είναι καλή η πρωτοβουλία, αλλά δεν περιμένουμε από μια Επιτροπή Αληθείας της Ελληνικής Βουλής αποτέλεσμα ως προς το επαχθές του δημοσίου χρέους. Αυτό που χρειάζεται είναι προσφυγή στους διεθνείς οργανισμούς και άμεση καταγγελία του μνημονίου και αυτό δεν έχει γίνει.

Πως φθάσαμε στο μνημόνιο; Πώς φθάσαμε στο 2009 και το 2010; Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά και ήταν σωστή κατά κάποιο τρόπο και η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας ότι θα έπρεπε να γίνει εξεταστική επιτροπή που θα εξετάσει την πορεία της

χώρας από το 1981.

Εγώ επιγραμματικά θα μιλήσω για κάποια «μνημόνια», πριν το μνημόνιο του 2010, τα οποία είχε υπογράψει η χώρα, με πρώτο και κύριο την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τους όρους που έγινε. Αυτό δεν έχει εξεταστεί ακόμη ποτέ σοβαρά από κανέναν σε αυτήν τη χώρα.

Δεν έχει εξεταστεί ποτέ πώς έριχναν τα φρούτα στις χωματερές οι αγρότες, παίρνοντας τις επιδοτήσεις, πώς ξεριζώνονταν δέντρα, πώς χαλούσαν τα κοπάδια, πώς κόβονταν καΐκια, πώς μειωνόταν η εθνική μας παραγωγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

Δεν έχει εξεταστεί ακόμη η επίπτωση του Μάαστριχτ, της GATT, της παγκόσμιας συμφωνίας περί του διεθνούς εμπορίου, τι έγιναν οι ελληνικές νηματουργίες, εργοστάσια ολόκληρα. Έχει γεμίσει η Ελλάδα σε Μακεδονία και Θράκη από νεκροταφεία εργοστασίων. Για όλα αυτά που ήταν έργο της εντάξεως της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση –Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα λεγόταν τότε- ουδέποτε έγινε μία σοβαρή έρευνα. Δεν κάθισαν ούτε καν τώρα, που χρεοκοπήσαμε στην πραγματικότητα, να το εξετάσουμε.

Μετά είχαμε, βεβαίως, τον υπερδανεισμό του κράτους, την υπερκατανάλωση. Δεν θα σταθώ, όμως, σε όλα αυτά. Είναι πολλές οι λεπτομέρειες και πολλά τα χρόνια. Είχαμε ένα άλλο γεγονός, το οποίο θέλω να το συνδέσετε με το αμέσως επόμενο γεγονός. Είχαμε τη μεγάλη ληστεία του χρηματιστηρίου, όταν μαζεύτηκε το χρήμα του ελληνικού λαού και αμέσως μετά –συμπωματικό- μπήκαμε στην ευρωζώνη, μπήκαμε στο ευρώ. Με τι όρους μπήκαμε στο ευρώ; Τι συνέβη με την ένταξή μας στο ευρώ; Τα αποτελέσματα το δείχνουν: Χρεοκοπήσαμε. Αυτό έγινε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η είσοδος στο ευρώ το 2002 ήταν ένα σημαντικό γεγονός, που ασφαλώς πρέπει να εξεταστεί σε σχέση με τη χρεοκοπία και το υπέρογκο χρέος στο οποίο οδηγήθηκε η χώρα.

Είχαμε, όμως, και κάτι άλλο. Είχαμε το 2004, με τις τεράστιες δαπάνες, με τις τεράστιες σπατάλες. Ακόμη δεν έχει γίνει λογιστικός έλεγχος για τις σπατάλες του 2004. Και ποιοι να μιλήσουν; Τα διαπλεκόμενα κανάλια και οι μεγάλες εφημερίδες όλες είχαν τις ολοσέλιδες διαφημίσεις που πληρώνονταν από τον Οργανισμό «Αθήνα 2004» και σιωπούσαν. Απόλυτη η φήμηση. Ακόμη αρκετοί από τους «ενημερωτές» -εντός πολλών εισαγωγικών- του ελληνικού λαού ήταν στα κονδύλια, στο pay roll, στη μισθοδοσία του «Αθήνα 2004». Σιωπή και εκεί.

Είχαμε επίσης τα εξοπλιστικά. Διαφωνώ με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος αναφέρθηκε προηγουμένως σε αυτό. Έπρεπε να γίνουν αυτοί οι εξοπλισμοί της χώρας, αλλά όχι βέβαια με αυτά τα υπέρογκα ποσά τα οποία πληρώσαμε. Απόδειξη του ότι ήταν υπέρογκα τα ποσά, ήταν ότι οι εταιρείες αυτές μοίραζαν μίζες στους ενταθισ παραγόντες και παραγοντίσκους, προκειμένου να εξασφαλίσουν την πώληση πολεμικών αεροσκαφών, τεθωρακισμένων, πυραύλων και άλλων οπλικών συστημάτων.

Βεβαίως, η εξεταστική επιτροπή, την οποία προτείνει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δεν μπορεί να αποδώσει ποινικές ευθύνες στους πολιτικούς, διότι υπάρχει ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

Είπε προηγουμένως ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σαμαράς: «δεν μας αφήσατε να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα». Το Σύνταγμα, όμως, και κυρίως το μαύρο αυτό σημάδι της δημόσιας ζωής που λέγεται νόμος περί ευθύνης Υπουργών ήταν δυνατόν να αναθεωρηθεί από το Μάιο του 2013, όταν και συμπληρωνόταν πενταετία από την προηγούμενη συνταγματική αναθεώρηση. Πώς το θυμήθηκε ξαφνικά τον Οκτώβριο - Νοέμβριο, ενάμιση χρόνο μετά, προκειμένου να το χρησιμοποιήσει ως πρόσημο για να μην γίνουν εκλογές; Αίολο, λοιπόν, το επιχείρημα.

Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών μπορούσε να έχει αναθεωρηθεί από το Μάιο του 2013 και αυτό δεν έγινε. Εάν, όμως, δεν μπορούν να αποδοθούν ποινικές ευθύνες σε πολιτικούς, μπορούν να αποδοθούν σε φυσικά πρόσωπα, τα οποία ήταν οι εργολάβοι των δημοσίων έργων, όλοι αυτοί που ωφελούνταν από τη

σπατάλη σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Βεβαίως, με όλα αυτά φτάσαμε στο 2009. Φτάσαμε στις 2 Σεπτεμβρίου του 2009, όταν ο Πρωθυπουργός τότε της Νέας Δημοκρατίας εξήγγειλε πρόωρες εκλογές για τις 4 Οκτωβρίου του 2009. Τότε ο Γεώργιος Παπανδρέου με το γνωστό σύνθημα «λεφτά υπάρχουν» πήρε τις εκλογές με 44%.

Έγινε αναφορά πολλές φορές στο διάλογο του κ. Σαμαρά με τον κ. Τσίπρα, για το ποιος έχει τα μεγάλα ποσοστά. Τα μεγάλα ποσοστά γίνονται εύκολα πολύ μικρά. Θα θυμίσω ότι ο Γεώργιος Παπανδρέου το 2009 πήρε 44%. Ένα χρόνο ακριβώς μετά κρατούσε ένα αρκετά μεγάλο μέρος του ποσοστού αυτού. Απόδειξη είναι ότι κέρδισε τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και κρατούσε ακόμη.

Στις 4 Οκτωβρίου, λοιπόν, έχουμε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Αμέσως μετά, δεκαέξι ημέρες μετά, δύο εβδομάδες αργότερα, βγαίνει ο Υπουργός Οικονομικών Γεώργιος Παπακωνσταντίνου και ανακοινώνει στο ECOFIN ότι το έλλειμμα για το 2009 θα κυμανθεί ως ποσοστό του ΑΕΠ στο 12,7% αντί του 6% που το υπολόγιζε η προηγούμενη κυβέρνηση. Αυτό είναι ένα σημείο-κλειδί που δείχνει και το δόλο, δείχνει τι προετοιμαζόταν για τη χώρα, δείχνει δηλαδή ακριβώς την προετοιμασία του μνημονίου.

Λίγες μόνο ημέρες μετά έχουμε συνεχείς υποβαθμίσεις από τις αξιολογήσεις των περίφημων οικονομικών οίκων, «Fitch», «Standard & Poor's» κ.λπ.. Αυτοί οι οίκοι δεν είναι τίποτε άλλο από παραρτήματα των παγκοσμίων τραπεζών, οι οποίοι μας δανειζούν, δηλαδή ρυθμίζουν τα πάντα. «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει»!

Η συνέχεια είναι γνωστή. Στις 23 Απριλίου η Ελλάδα προσφεύγει στο μηχανισμό στήριξης –έτσι τον είπαν– τον οποίο αποτελούσαν η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Στο σημείο αυτό έχω να πω –και δεν είναι άποψη δική μου, το έχει αναφέρει σε μελέτη του και ο καθηγητής κ. Κασιμάτης– ότι ήταν παράνομο και αντισυνταγματικό το μνημόνιο, διότι το άρθρο 28 του Συντάγματος αναφέρει σαφέστατα ότι η εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας μπορεί να γίνει μόνο για λόγους ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Δεν ήταν λόγος ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, εις ουδεμίαν των περιπτώσεων, το να πάρουμε χρήματα από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Από εκεί και πέρα, έχουμε πέντε χρόνια δυστυχίας γεμάτα μεγάλα λόγια, δηλαδή ότι σε ένα χρόνο θα μπορέσουμε να αποσβέσουμε τη μεγάλη κρίση, θα μπορέσουμε να δανειστούμε από τις αγορές, θα διευθετηθεί το χρέος κ.λπ.. Τα γνωρίζετε πολύ καλά. Στην αρχή η Νέα Δημοκρατία αντιδρούσε, μετά συμφώνησε απόλυτα και έκανε συγκυβέρνηση εν τέλει με το ΠΑΣΟΚ.

Καταλήγοντας, θέλω να πω ότι ο λαός πράγματι υποφέρει. Διψάει για αλήθεια και θέλει δικαιοσύνη. Πώς όμως μπορεί να αποδοθεί δικαιοσύνη, όταν από αυτή την εξεταστική επιτροπή δεν είναι δυνατόν να αποδοθούν ποινικές ευθύνες σε πολιτικά πρόσωπα; Εν τω μεταξύ περιπτώσεις χρειάζεται εξεταστική επιτροπή για το μνημόνιο, όταν δεν έχουμε εξασφαλίσει σαφέστατα και κατηγορηματικά ότι η σημερινή Κυβέρνηση δεν θα υπογράψει μια συμφωνία που θα είναι ένα νέο μνημόνιο;

Το ανέφερε χαρακτηριστικά προηγουμένως ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και απάντηση δεν πήρε. Μίλησε για δικαστήριο του Λουξεμβούργου, μίλησε για αγγλικό δίκαιο. Δεν είδα σε αυτό το σημείο να παίρνει απάντηση.

Γι' αυτό τον λόγο, εάν ήταν προδότες αυτοί που υπέγραψαν το παλαιό μνημόνιο, όπως τους χαρακτηρίζατε κι εμείς τους χαρακτηρίζαμε, τότε θα είναι και αυτοί που θα υπογράψουν και το νέο μνημόνιο, το οποίο μπορείτε να το πείτε συμφωνία ή όπως αλλιώς θέλετε.

Για όλους αυτούς τους λόγους, θα καταψηφίσουμε την εξεταστική επιτροπή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή.

Προς αποκατάσταση των πραγμάτων, επαναλαμβάνω ότι όταν είναι ισότιμοι σε επίπεδο τάξεως εκείνοι που ζητούν τον λόγο, όπως είπαμε και στην αρχή της συνεδρίασης, δίνεται ο λόγος με

τη σειρά που τον ζητούν. Αυτό έγινε και όταν ζήτησε τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, πριν από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Ποταμιού προηγουμένων.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, αλλά θέλω να συμφωνήσουμε για τη διαδικασία πριν έρθετε, κύριε Παφίλη, στο Βήμα.

Η ώρα είναι 1.00'. Είχαμε πει ότι θα ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση στη 1.00', γιατί έπεται ονομαστική ψηφοφορία. Υπάρχουν δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι κομμάτων, που δεν έχει μιλήσει ο Αρχηγός του κόμματός τους. Είναι ο κ. Παφίλης και ο κ. Νικολόπουλος. Θα τους δώσω οπωσδήποτε τον λόγο αμέσως.

Εν συνεχεία, υπάρχουν άλλοι δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που έχει μιλήσει ο Αρχηγός του κόμματός τους, αλλά δικαιούνται γιατί δεν έχουν πρωτολογήσει και θα μιλήσουν στο μισό του χρόνου που δικαιούνται. Είναι ο κ. Παππάς, που έχει ζητήσει πρώτος τον λόγο, και η κ. Λυμπεράκη. Δικαιούνται έξι λεπτά.

Προτείνω να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση με αυτές τις ομιλίες και ζητώ και από τους μη πρωτολογήσαντες Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους να δηλώσουν αν τυχόν επιθυμούν να παραιτηθούν από την πρωτολογία τους. Δεν θα το επιβάλει αυτό το Προεδρείο.

Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα μιλάνε ποτέ οι Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μπαλαούρα, οι Βουλευτές του κόμματός σας που έπονται, διότι δεν είστε πουθενά κοντά σε αυτούς που θα μιλήσουν, αλλά διαμαρτύρεστε, έχουν παραιτηθεί. Άρα, μην εξανιστάμεθα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Γιατί δεν μπορούν να μιλήσουν, αν πάνε ξημερώματα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, όμως δώσατε διπλάσιο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Πάντως, χαίρομαι γιατί όλοι παραπονείστε κατά της Προέδρου. Αυτό μάλλον σημαίνει ότι κάπως καλά τα κάνω τα πράγματα.

Ελάτε, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Μπαλαούρα, να τα πείτε στην Κυβέρνηση, τον Αρχηγό σας και στους Υπουργούς κι όχι σε εμάς.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Παφίλη, εδώ όμως έδωσε διπλάσιο χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο χρόνος τρέχει. Α, δεν τρέχει, εντάξει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ μίλησε είκοσι τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μάλλον θα έπρεπε να αξιοποιήσω κι εγώ το διαδικαστικό, όχι για να αναλύσω την κρίση του καπιταλισμού και αυτά που ζούμε, αλλά για να κάνω μια τοποθέτηση για το τι λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Δεν το κάναμε. Φθάσαμε 1.00' για να μιλήσουμε και δεν έχει μιλήσει κανένας Βουλευτής. Είναι συνήθης η διαδικασία. Μην παραξενεύεστε οι καινούργιοι. Αυτό γίνεται. Απλώς αντικαθίστανται οι πόλοι. Πριν, είχαμε άλλη Κυβέρνηση κι άλλη Αξιοματική Αντιπολίτευση και τώρα αντιστράφηκαν οι όροι. Ακριβώς αυτή η συζήτηση είναι που ζούμε εδώ πέρα.

Να πω και κάτι τέτοια ώρα: Δεν γίναμε και σοφοί. Τα ίδια ακούμε. Ακούμε ό,τι ακριβώς ειπώθηκε την προηγούμενη εβδομάδα. Αν εξαιρέσετε και αυτό το ανακριτικό που έδωσε αφορμή να ξαναγίνει μια αντιπαράθεση, ουσιαστικά τα ίδια ακούσαμε.

Εγώ θα ξεκινήσω από το ερώτημα που έθεσε ο κύριος Πρωθυπουργός. Οφείλουμε να δώσουμε ειλικρινείς απαντήσεις στον ελληνικό λαό. Συμφωνούμε να δώσουμε ειλικρινείς απαντήσεις. Και μάλιστα, είπε να βρούμε τις σκοτεινές πλευρές όλης αυτής της διαδικασίας των μνημονίων.

Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση ούτε είχαμε ποτέ αντίρρηση να ψάξουμε τις σκοτεινές πλευρές σε διάφορα σκάνδαλα ή σε διάφορες εξεταστικές επιτροπές. Όμως η εμπειρία μας –όχι μόνο η δική μας, αλλά η συνολικότερη– λέει ότι, παρά τις διακηρύξεις για τις σκοτεινές πλευρές, τελικά αυτές οι πλευρές παρέμειναν σκοτεινές.

Όμως, εμείς δεν έχουμε καμμία διάθεση ούτε θα συμβάλουμε. Θα κάνουμε το αντίθετο, εν ονόματι των σκοτεινών πλευρών να κρυφτούν οι φωτεινές πλευρές, αυτές που είναι ολοφάνερες και τις οποίες η Κυβέρνηση αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, προσπαθεί να συγκαλύψει και να κρύψει. Γιατί αυτή είναι η ουσία.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, πρέπει να πούμε ποιες είναι οι πραγματικές αιτίες που οδήγησαν στα μνημόνια και στα αντιλαϊκά μέτρα και σε όλη αυτή την κατάσταση, που δεν θέλω να περιγράψω γιατί τη γνωρίζει καλύτερα ο ελληνικός λαός.

Ποιες είναι οι πραγματικές αιτίες; Αυτό προσπαθεί να κρύψει και η κυβερνητική πρόταση, αλλά και η Αντιπολίτευση με την αντιπρόταση που έφερε δυο ώρες πριν από τη συνεδρίαση. Εμείς θεωρούμε ότι αυτές οι πλευρές που είναι πιο φωτεινές από ποτέ εδώ και πολλά χρόνια, αλλά ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, προσπαθούν να κρυφτούν, γιατί στην πραγματικότητα και η Κυβέρνηση σήμερα και η Αντιπολίτευση και η χθεσινή κυβέρνηση κινούνται με διαφορές, στο μείγμα της διαχείρισης, στον ίδιο δρόμο, στο δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με το ευρώ πάση θυσία και όλα αυτά που ζούμε και παλιότερα και το τελευταίο διάστημα. Αυτό προσπαθεί να αθωωθεί και να φορτωθεί στους χειρισμούς και τη διαχείριση. Θα τα πω μετά.

Τι έχουμε τώρα; Γιατί πραγματικά, καμμία φορά οι συζητήσεις στη Βουλή είναι καλές και για επιθεώρηση ή για τα σατυρικά. Λέμε, λοιπόν, ότι η Νέα Δημοκρατία λέει «όχι» στο πρώτο μνημόνιο, στη συνέχεια εφαρμόζει το μνημόνιο ερχόμενη στην Κυβέρνηση, υπογράφει και ναι και τώρα έρχεται με πρόταση να ψάξουμε από το 1981, λέγοντας ότι κληρονόμησε όλα αυτά τα προβλήματα από το 1981.

Έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, προτείνει εξεταστική επιτροπή για τα μνημόνια από το 2009. Τα φορτώνει σε όλους τους προηγούμενους. Κατά τη γνώμη μας –μακάρι να διαψευστούν, αλλά δεν είναι έτσι- αναζητά άλλοθι για το γεγονός ότι, όχι μόνο δεν τα κατέργησε με έναν νόμο –με ένα άρθρο όπως λέγατε- αλλά υπέγραψε τη συμφωνία στις 20 Φλεβάρη, που συνεχίζει το μνημόνιο, συνεχίζει τη δανειακή σύμβαση και πιθανά προετοιμάζεται για νέο μνημόνιο, όπως και να το πει. Μπορεί και να το πει αλλιώς. Άλλωστε είμαστε στην εποχή που γίνονται πολλά βαφτίσια. Η τρόικα γίνεται θεσμός. Το μνημόνιο μπορεί να γίνει νέα συμφωνία ή αναπτυξιακή συμφωνία.

Ταυτόχρονα, λέει ότι κληρονόμησε και βρίσκεται σ' αυτή τη δεινή κατάσταση σήμερα από τους προηγούμενους. Δεν είναι καινούριο. Παλιό είναι. Η θεωρία της «καμένης γης», των «άδειων ταμείων» –τα είπε εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός- είναι ο ισχυρισμός κάθε κυβέρνησης που έρχεται σε συνέχεια της προηγούμενης, για να προετοιμάσει το λαό ότι, επειδή βρήκε «καμένη γη» και «άδεια ταμεία», πρέπει να χαμηλώσει τις απαιτήσεις του, να μη ζητάει και πολλά.

Επίσης, υπάρχει και ένα θέατρο του παραλόγου. Δεν μπορεί να το χαρακτηρίσει κανένας αλλιώς. Η Κυβέρνηση λέει «υπέγραψα στις 20 Φεβρουαρίου μια συμφωνία, η οποία είναι φιλολαϊκή, η οποία καταργεί τα μνημόνια και όλα τα υπόλοιπα». Είναι πράγματα που δεν ισχύουν. Γιατί δεν την φέρνει στη Βουλή; Αφού είναι τόσο φιλολαϊκή, αφού κατήργησε τα μνημόνια, γιατί δεν τη φέρνει στη Βουλή;

Αλήθεια σας ρωτώ: Με τι κυβερνάτε σήμερα; Με τι νόμους; Με τους μνημονιακούς δεν κυβερνάτε; Καταργήσατε κανένα νόμο; Έστω έναν για δείγμα, να το έχετε σημαία, φύλλο συκής; Κανέναν. Και όμως δεν την φέρνει στη Βουλή.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ που εξαπολύουν μύδρους από εδώ ζητούν να έρθει στη Βουλή και να την ψηφίσουν μάλιστα. Τότε τι φωνάζετε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ; Αφού συμφωνείτε με τη συμφωνία που υπέγραψε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το Φεβρουάριο, τι φωνάζετε, λοιπόν; Εντάξει, είναι ένα ατόπημα που δεν έρχεται στη Βουλή. Αφού όμως στρατηγικά συμφωνείτε, στηρίζετε την και σταματήστε την Αντιπολίτευση. Αυτός είναι ο δικοματισμός όμως. Αυτή είναι η αντιπαράθεση, η οποία κατά τη γνώμη μας είναι ψεύτικη.

Γι' αυτό λέμε στον ελληνικό λαό να μην πέσει θύμα του αποπροσανατολισμού και όλης αυτής της πόλωσης που προσπαθεί

να καλλιεργηθεί.

Ας ξεκαθαρίσουμε τη θέση μας. Εμείς θα συμμετέχουμε στην επιτροπή, όπως συμμετείχαμε σε όλες τις εξεταστικές επιτροπές. Θα κάνουμε προσπάθεια με τις δυνάμεις που έχουμε, με τα στοιχεία που μπορούμε να έχουμε, να αποκαλύψουμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό για τα μνημόνια. Θα προσπαθήσουμε –όσο μπορούμε, βέβαια, γιατί είναι πολύ δύσκολο για μας- να συμβάλουμε, ώστε αυτές οι σκοτεινές πλευρές που υπάρχουν –αν υπάρχουν και όσες υπάρχουν, δηλαδή αν κάποιοι κέρδισαν, αν κάποιοι αξιοποίησαν, αν υπάρχουν όλα αυτά τα οποία λέγονται- να βγουν στο φως για να αντιληφθεί και ο λαός.

Όμως, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε. Θα ψηφίσουμε «παρών», γιατί διαφωνούμε ριζικά με το πολιτικό σκεπτικό που έχει η Κυβέρνηση και η Αντιπολίτευση –εδώ μιλάμε, βέβαια, για την Κυβέρνηση- που κρύβει τις πραγματικές αιτίες.

Τι κάνει, λοιπόν, η Κυβέρνηση; Πρώτον, επιχειρεί να αποσιωπήσει το βασικό γεγονός –που είναι και γενικότερο πολιτικό και ιδεολογικό ζήτημα- ότι το μνημόνιο δεν ήταν η αιτία. Η κρίση στην Ελλάδα δεν ήρθε από το μνημόνιο. Ούτε στις άλλες καπιταλιστικές χώρες η κρίση ήρθε από τα μνημόνια, γιατί μνημόνια υπήρχαν σε δύο-τρεις χώρες. Όμως, συνολικά ο καπιταλιστικός κόσμος μαστιζόταν και μαστιζόταν από μία κρίση η οποία είναι κρίση του ίδιου του καπιταλισμού. Αυτό το κρύβει και θεωρεί ότι το μνημόνιο έφερε το αποτέλεσμα. Αυτός είναι ο πρώτος λόγος.

Δεύτερον, βγάζει λάδι την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πω στο τέλος μερικά πράγματα. Μίλησε και ο κ. Χουντής, που ήταν πραγματικά αποκαλυπτικός και ειλικρινής, αλλά διαφωνούμε ριζικά, βέβαια. Βγάζει λάδι ότι τα μέτρα του μνημονίου ήταν απαιτήσεις του κεφαλαίου –και του ελληνικού και του ευρωπαϊκού- όχι τώρα, αλλά εδώ και πολλά χρόνια. Απλώς, αυτά τα μέτρα που εφαρμόστηκαν σε μία πορεία χρόνων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε άλλες καπιταλιστικές χώρες ήρθαν μετά την κρίση στην Ελλάδα μαζεμένα, με βίαιο, βάρβαρο τρόπο –ό,τι θέλετε πείτε, συμφωνούμε- και έφεραν πραγματικά μία τραγική κατάσταση, που δεν είχε δημιουργηθεί προηγουμένως.

Ωστόσο, η βάση των μέτρων του μνημονίου ήταν απαιτήσεις του κεφαλαίου –και του ευρωπαϊκού- για να μπορέσει γενικότερα να ξεπεράσει την κρίση, φορτώνοντάς την στους εργαζόμενους και να υπάρξει όσο το δυνατόν μία ελεγχόμενη απαξίωση του κεφαλαίου, γιατί αν φθάσουμε το 2015 να συζητάμε το πώς ξεσπά η καπιταλιστική κρίση και να λέμε ότι τέλος πάντων αυτή ήταν κάτι διαφορετικό, τότε θα πρέπει να είμαστε όλοι ανιστόρητοι.

Η καπιταλιστική κρίση έρχεται, όπως έρχεται. Τα είπε ο κ. Καραθανασόπουλος, ας μην τα επαναλάβω και χάσω το χρόνο μου. Η κρίση ξεπερνιέται με συγκεκριμένες μεθόδους. Αυτό υπάρχει σε όλη την ιστορία. Δεν ξαναβρήκατε καινούργια θεωρία σήμερα, για να κοροϊδέψετε ουσιαστικά τον κόσμο. Η μία μέθοδος είναι ο πόλεμος. Οι μεγάλες καπιταλιστικές κρίσεις ξεπεράστηκαν με τον Α' και με το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, προσωρινά βέβαια. Συνολικά, έχουν ως στόχο να μειώσουν την αξία της εργατικής δύναμης –στον πόλεμο καταστρέφεται βέβαια- και να απαξιωθεί ένα μέρος του κεφαλαίου, για να μπορέσει να μπει μπροστά ξανά η καπιταλιστική μηχανή.

Ποιος διαφωνεί μ' αυτά; Ας έρθει να μας τα πει. Είναι ιδιομορφία ελληνική αυτή; Είναι κάτι φοβερό ή εκπληκτικό; Μιλάμε για πειραματόζωα, όπως λένε για την Ελλάδα; Σοβαρολογείτε; Ποιος σοβαρός οικονομολόγος, με στοιχεία, μπορεί να τα αποδείξει αυτά; Ποιος μπορεί να αποδείξει ότι η Ελλάδα έγινε πειραματόζωο; Όλη η καπιταλιστική κρίση που ξέσπασε συγχρονισμένα, ήταν αποτέλεσμα συννομίας; Έτσι λειτουργεί ο καπιταλισμός. Γι' αυτό θα μπορούσαμε να πούμε ότι αν θέλετε να κάνουμε συζήτηση για το μνημόνιο, να συζητήσουμε γι' αυτά που έγραψε ο Μαρξ και ισχύουν στο ακέραιο μέχρι σήμερα.

Κρύβετε, μάλιστα και κάτι άλλο και οι μεν και οι δε. Κρύβετε ότι το μνημόνιο ήταν επιλογή της αστικής τάξης της Ελλάδας. Είναι πολλά τα χρόνια που η αστική τάξη της Ελλάδας ζητούσε να παρθούν αυτά τα μέτρα, για να μειώσει το εργασιακό κόστος και να εξοικονομηθούν κονδύλια, ώστε να επενδύσει σε μία σειρά κοινωνικούς τομείς. Αυτές είναι αναμφισβήτητες πολιτικές. Όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν μέχρι τώρα, σ' αυτό το δρόμο κινήθηκαν.

Υπάρχουν σκοτεινές πλευρές, πλουτισμός και όλα τα υπόλοιπα; Εμάς μας ενδιαφέρουν να ειπωθούν κι αυτά.

Όμως, μην κάνουμε το δευτερεύον κύριο. Μα, είναι δυνατόν; Τα ίδια που λέει ο Παπανδρέου, είπε και ο κ. Τσίπρας εδώ! Τα λένε και οι άλλοι. Δηλαδή τι φταίει; Φταίει η διαφθορά, η αδιαφάνεια; Αυτά έλεγε ο κ. Παπανδρέου εδώ. Αυτά φταίνει που οδηγήθηκαν στην κρίση ή ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης;

Άρα να ξεκαθαρίσουμε ότι σ' ό,τι αφορά την κρίση υπάρχουν δύο απόψεις. Υπάρχει η δική μας άποψη, που λέει ότι είναι καπιταλιστική κρίση, καραμπινάτη, γνήσια και λοιπά και υπάρχουν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Εσείς οι υπόλοιποι τι λέτε ακόμα και σήμερα; Καζινοκαπιταλισμός, τοξικά ομόλογα, χρηματοπιστωτική κρίση. Αυτό ήταν άραγε; Ποιος μπορεί στα σοβαρά να το υποστηρίξει ή να υποστηρίξει αυτό που λέει η πρόταση για «κρίση χρέους»; Και πώς το λέει; Λέει ότι η κρίση χρέους μετατράπηκε σε εθνική τραγωδία.

Δεν θέλω τώρα να μπω στον πειρασμό να σχολιάσω αυτά που ειπώθηκαν πριν. Στο εξωτερικό λέμε ότι θα πληρώσουμε το χρέος και στο εσωτερικό φτιάχνουμε επιτροπή, για να δούμε το καλό και το κακό χρέος. Αυτό θα το συζητήσω αργότερα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Για να δούμε, λοιπόν, το χρέος πώς διογκώθηκε και από πού διογκώθηκε.

Πρώτον, γιατί χρεώθηκε η ελληνική οικονομία και ο ελληνικός λαός; Ήταν σκανδαλώδης η ενίσχυση των επιχειρηματικών ομίλων. Σας προκαλώ και εσάς και εσάς, όλους, να μας πείτε πόσα πήραν οι μεγαλοεπιχειρηματίες, τα μεγάλα συμφέροντα, οι επιχειρηματικοί όμιλοι όλα αυτά τα χρόνια για να κάνουν επενδύσεις και πόσα έβαλαν οι ίδιοι. Βγείτε και φέρτε αυτά τα στοιχεία. Πόσο έβαλε η «ΗΟCHTIEF» στα αεροδρόμια; Πόσο έβαλαν στην Αττική Οδό; Πόσο στα μεγάλα έργα; Τα υπόλοιπα ποιος τα πλήρωσε; Τα πλήρωσε ο ελληνικός λαός είτε από το πρόγραμμα δημόσιων...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Τίποτα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Απαντάτε «τίποτα». Δεν το λέτε, όμως, αυτό πουθενά.

Δεύτερον, θα μιλήσω για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το δημόσιο χρέος ήταν 97,4% του ΑΕΠ το 2003 και το 2006 πήγε 106,8% του ΑΕΠ.

Συνεχίζω για τις δαπάνες εξοπλισμών, προγράμματα αποστολής ελληνικών...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Ήσασταν υπέρ των Ολυμπιακών Αγώνων...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν είμασταν υπέρ. Κάνετε λάθος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Ήσασταν υπέρ. Το ξεχνάτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πρέπει να παρακολουθείς την πολιτική του ΚΚΕ. Εμείς στην αρχή πολιτικά τοποθετηθήκαμε -και εδώ δείχνει ότι δεν είμαστε μικρόψυχοι- λέγοντας ότι μπορεί και μια μικρή χώρα να αναλάβει Ολυμπιακούς Αγώνες, γιατί γινόταν η πάλη των γιγάντων. Στην πορεία, όμως...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Αυτό λέμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μη βιάζεσαι! Στο χωριό μου έλεγαν «άσε να το σφάξω και μετά το γδέρνεις». Και στα μέρη σας πρέπει να το λένε. Μετά, όμως, είπαμε ότι είμαστε αντίθετοι. Είπαμε και το ποιος κέρδισε και το ποιος έχασε. Αυτή είναι η θέση μας.

Τρίτον, να μην πω καλύτερα για τα εξοπλιστικά προγράμματα. Μη με γαργαλάτε. Θα πω και για σήμερα, για τα 500 εκατομμύρια, τα οποία δίνονται εν μέσω κρίσης για εκσυγχρονισμό και λοιπά. Το 2009 η Ελλάδα είχε το 4% του ΑΕΠ σε δαπάνες στρατιωτικές -ας το πω έτσι-, ενώ η Γαλλία είχε το 2,4% και η Γερμανία το 1,4%. Σε αυτά μπορεί να συμφωνήσετε και εσείς.

Τι κρύβετε, όμως, όλοι σας; Και εδώ είναι οι τεράστιες πολιτικές ευθύνες, στις συνέπειες της ενσωμάτωσης της ελληνικής οικονομίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην ΟΝΕ. Τι είχαμε; Είχαμε συρρίκνωση κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία, δέρμα, ναυπηγεία, μέταλλο και λοιπά. Έκλεισαν. Καταστράφηκαν. Τι

άλλο είχαμε; Είχαμε διεύρυνση του εμπορικού ελλείματος από 4% του ΑΕΠ -που δεν ήταν έλλειμμα- το 1975-1980, σε 11% έλλειμμα το 2000-2010. Από πού προήλθε αυτό; Προήλθε από την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που όλοι σας, πλην ΚΚΕ, υποστηρίζατε μετά μανίας.

Το χειρότερο από όλα δεν είναι αυτό. Είναι ότι μετά από όλα αυτά που ζήσαμε, μετά από αυτή την τραγωδία, από αυτό το τσάκισμα των λαών και του ελληνικού λαού από την Ευρωπαϊκή Ένωση λέτε ότι είναι μονόδρομος, ακόμη και τώρα.

Τρίτον, θα αναφερθώ στην Κοινή Αγροτική Πολιτική. Το αγροτικό ισοζύγιο από πλεόνασμα 9 δισεκατομμύρια δραχμές το 1980, έφτασε 3 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμα το 2010. Και ο κ. Παπαδημούλης έλεγε: «Αν δεν υπήρχε η Κοινή Αγροτική Πολιτική, έπρεπε να την εφεύρουμε...». Λέτε για αυτό κουβέντα; Τα κρύβετε αυτά. Τα κρύβετε και πάτε στη διαχείριση μόνο.

Θα αναφερθώ στο εξωτερικό ισοζύγιο, στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Είχαμε πλεόνασμα 1,5% την πενταετία 1975-1980 και έλλειμμα 13% στο ποσοστό του ΑΕΠ το 2000-2010. Αυτά τα λέτε στον ελληνικό λαό ή ψάχνετε να βρείτε μόνο τις συνωμοσίες και το ποιος κέρδισε;

Δεν τα λέτε αυτά. Και δεν τα λέτε όχι για ιστορικούς λόγους ή γιατί δεν τα ξέρετε, αλλά γιατί επιλέγετε τον ευρωπαϊκό μονόδρομο για το χρέος. Γι' αυτό και δεν συμμετέχουμε στην επιτροπή. Δεν είναι θέμα διαδικαστικό, αν μας κάλεσε ή δεν μας κάλεσε. Όλοι γνωρίζομαστε εδώ τώρα.

Εμείς δεν συμμετέχουμε, γιατί δεν μπορούμε να νομιμοποιήσουμε με την παρουσία μας αυτό που κάνετε σήμερα, Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, να χωρίσετε το χρέος σε καλό και κακό. Εμείς λέμε ότι ο λαός δεν χρωστάει τίποτα. Αυτός παρήγαγε τα πάντα με τον ιδρώτα και το αίμα του. Του τα έκλεψαν όλα τα προηγούμενα χρόνια, ενώ τα δάνεια δόθηκαν σ' αυτούς που τον εκμεταλλεύονται. Γι' αυτό, λοιπόν, μία λύση υπάρχει: Η μονομερής διαγραφή του χρέους με όλη την υπόλοιπη πολιτική πρόταση που λέμε.

Τελειώνοντας, λοιπόν, ας δούμε τι λέτε και οι μεν και οι δε. Λέτε ότι για την κατάσταση μέχρι εδώ φταίει η διαχείριση. Αυτό λέτε! Έτσι δεν είναι, κύριε Βούτση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όχι έτσι ακριβώς. Όμως, μπορείτε να προχωρήσετε. Στη 1.20' το πρωί όλα μπορούν να ακούγονται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μα, αν τα έλεγα πιο πριν, μπορεί να τα έλεγα πιο... Όμως, τώρα στη 1.20' έχω το δικαίωμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Στη 1.20' τα ακούω αλλιώς!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Βάζετε και λίγο καπιταλισμό από το πλάι. Όμως, ουσιαστικά λέτε ότι φταίει η διαχείριση. Φταίει το ΠΑΣΟΚ, φταίει η Νέα Δημοκρατία. Φυσικά και φταίει. Εμείς δεν λέμε ότι δεν φταίει. Όμως...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Λέμε και το μνημόνιο!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όσον αφορά το μνημόνιο, σας είπα πριν και θα συνεχίσω...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τρία χρόνια δεν το έχω ακούσει από εσάς!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μη βιάζεστε! Ακούστε τώρα! Επειδή, λοιπόν, σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Α! Καπιταλισμός, καπιταλισμός, αλλά... Έλεος!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς σηκώσαμε στην Ακρόπολη το πανό που έλεγε: «Λαοί της Ευρώπης, ξεσηκωθείτε!» Εσείς λέγατε στο ΠΑΣΟΚ, εδώ, στην Αίθουσα, ότι εμείς θα παρατηρούμε και θα κάνουμε κριτική στο πρόγραμμά σας. Εμείς λέγαμε «έρχεται θύελλα!». Εμείς το 1997 κάναμε διεθνή διάσκεψη και είπαμε ότι στην Ελλάδα έρχεται ισχυρή καπιταλιστική κρίση, που θα εκδηλωθεί με σφοδρότητα εξαιτίας πάρα πολλών παραγόντων. Εσείς πανηγυρίζατε για την ανάπτυξη επί κυβερνήσεως Σημίτη και πανηγυρίζατε για την είσοδο της Ελλάδας στο ευρώ! Ναι ή όχι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πού; Στη Γένοβα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να τα αποτελέσματα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πού πανηγυρίζαμε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να τα αποτελέσματα. Και συνεχίζω. Πανηγυρίζετε για το ευρώ και για την ΟΝΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αφήστε τώρα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μάλιστα, ζητούσατε πολιτική ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Καλά! Έλεος!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα συνεχίσω.

Και αν είχαμε αμφιβολίες, μπας και κάναμε λάθος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Παφίλη, ολοκληρώστε σιγά σιγά, όμως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Χαλαρώσαμε τώρα, κυρία Πρόεδρε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω ότι και στην περίπτωση που μπορεί να σκεφτόμασταν αν κάναμε λάθος ότι καλύπτετε τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης –για να μιλήσουμε με ανοιχτά χαρτιά– και εξαγνίζετε την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα ήθελα να πω ότι εγώ παραδέχομαι ότι η ομιλία του κ. Χουντή ήταν σοβαρή και αποκαλυπτική. Πρώτον –και δεν μπορώ να μην κάνω σχολιασμούς– είπε να δούμε αν το διαβατήριο των εξοπλισμών ήταν αυτό για να μπει η Ελλάδα στο ευρώ. Έτσι δεν είπατε; Λέω, λοιπόν, το εξής: Αλήθεια, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ήξερε ότι η Ελλάδα δεν είχε δείκτες για να μπει στο ευρώ; Σοβαρολογείτε; Τα ήξερε όλα! Γιατί την έβαλε στο ευρώ; Για πολιτικούς λόγους. Διότι τότε υπήρχε η σύγκρουση ευρώ-δολαρίου, αλλά και γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση ήθελε να παρουσιάσει μια πιο ισχυρή χώρα, μια πιο ισχυρή δύναμη συνολικότερα στη διαπραγμάτευση. Γι' αυτό έβαλε την Ελλάδα στο ευρώ!

Έγιναν καταγγελίες τότε; Και από τη Νέα Δημοκρατία, που ήταν Αντιπολίτευση. Δεν έλεγε ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνηση τότε ότι τα στοιχεία είναι ψεύτικα; Δεν τα άκουγαν οι Ευρωπαίοι; Δεν τα ήξεραν; Όμως, για πολιτικούς λόγους έγινε. Όμως, αυτό δεν θέλετε να το θίξετε.

Και έρχομαι στο δεύτερο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Και με αυτό, κύριε Παφίλη, να ολοκληρώσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε. Αφήστε με τώρα! Φτάσαμε να μιλήσουμε στη 1.30', κυρία Πρόεδρε! (Γέλωτες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Παφίλη, μιλήσατε και στην αρχή, επί του διαδικαστικού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, όλοι μίλησαν διπλάσιο χρόνο. Και ο κ. Τσίπρας, αλλά και οι υπόλοιποι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Ας πάμε μέχρι τις 3.00' το πρωί! Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Και τους συναγωνίζετε επαξίως, κύριε Παφίλη!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Περιμένετε να με ακούσετε. Μη φωνάζετε!

Λέει ότι η εξεταστική επιτροπή γίνεται για το καλό της χώρας και θα είναι λυτρωτική για το πολιτικό σύστημα. Εγώ βγάζω τη λέξη «πολιτικό» και αφήνω τη λέξη «σύστημα». Θα λυτρώσει ποιον, κύριε Χουντή; Τον καπιταλισμό; Θα αποδειχθεί, λοιπόν, δηλαδή ότι το μνημόνιο ήταν μία εξαίρεση, ένα έκτρωμα, αλλά ο καπιταλισμός μπορεί να είναι και καλύτερος. Αυτό καταλαβαίνουμε και αυτό είναι!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Μην γκρινιάζετε. Δεν σχολιάζω τα περί Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Και θα σας δώσω μία συμβουλή. Όταν χρησιμοποιείτε έναν θεσμό –κατά τη γνώμη σας– να μην τον χρησιμοποιείτε κατά περίπτωση. Γιατί σε αυτή εδώ την Αίθουσα ζήσαμε μύδρους κατά της Κυβέρνησης και ύμνους υπέρ του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ναι ή όχι;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Όχι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν ήσασταν εδώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Όχι, δεν ήταν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τα θυμάστε; Έτσι ήταν ακριβώς.

Λέω, λοιπόν –ξέρετε πολύ καλά και έχουμε κάνει σε εκείνα τα έδρανα– ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο παραβρίσκεται στις συνεδριάσεις των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο υπήρχε και πριν.

Τέλος, λοιπόν, για να μην καταχρώμαι τον χρόνο άλλο, λέει ο κ. Χουντής ότι, εάν δεν βγει συμπέρασμα από το μνημόνιο, θα προκύψει για τον ελληνικό λαό πως ό,τι και να κάνεις τελικά δεν γίνεται τίποτα. Συμφωνούμε ότι μπορεί να προκύψει κάτι τέτοιο, όμως έχει και μία προέκταση, την οποία ξεχάσατε να την πείτε. Λέτε, λοιπόν, στον ελληνικό λαό «Ό,τι και να κάνεις δεν μπορεί να γίνει τίποτα, παρά μόνο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης».

Εδώ, λοιπόν, είμαστε απέναντι. Εσείς με αυτή τη λογική καλλιεργείτε αυταπάτες ακόμη και σήμερα. Μα καλά, τι άλλο πρέπει να δείτε; Τι άλλο πρέπει να δει ο ελληνικός λαός και οι λαοί της Ευρώπης από αυτό που λέγεται «Ευρωπαϊκή Ένωση» και «καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης»; Πού αλλού να πάει; Στα τάρταρα; Έχουν φτάσει στα σκουπίδια με ληγμένα.

Εδώ, λοιπόν, έρχεται η πρόταση του ΚΚΕ και λέει: «Έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, μονομερής διαγραφή του χρέους, ο λαός στην πραγματική εξουσία». Αυτή είναι η θέση μας συνολικά.

Και εσείς σήμερα αυτό προσπαθείτε να αποφύγετε. Αλλά θα έρθε, αργά ή γρήγορα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Πάντως να επανεξετάσετε τη θέση σας για την Επιτροπή Αλήθειας για το Δημόσιο Χρέος, γιατί είναι μία επιτροπή που θα συμβάλει και στη διαγραφή του χρέους. Οπότε να το επανεξετάσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο κ. Βαρουφάκης είπε ότι θα τα πληρώσουμε όλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο περνάνε τα χρόνια, βλέπει κανείς ότι μπορούν να συμβαίνουν και τα απίθανα, να συμφωνεί, για παράδειγμα, όπως θα σας εξομολογηθώ, με όσα είπε ο κ. Παφίλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα για τα «θαλασσοδάνεια», κύριε Παππά. Η «DIGEA» πήρε και άλλο δάνειο, το μάθατε; Δεκατρία εκατομμύρια, δεν ήταν μόνο, είναι και όλη η συνομοταξία. Είναι τα «θαλασσοδάνεια». Αλλά, ακόμα να μάθει ότι έμειναν εδώ και χειροκροτούσαν τον Βενιζέλο, φίλοι, συμμαχητές, ομοϊδέατες, όταν έλεγε αυτά που έλεγε για τον Κώστα τον Καραμανλή.

Βλέπετε, τελικά, ο κ. Βενιζέλος με έπεισε ότι ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την πολιτική ζωή της χώρας, για να παραφράσω λίγο τον Καρλ Μαρξ, το φάντασμα του Κώστα Καραμανλή. Φαίνεται ότι ο κ. Βενιζέλος μάλλον αφουγκράζεται τη βουλή των επερχόμενων γεγονότων και αντιλαμβάνεται ότι η κρίση που άνοιξε με την έκτρωση αποχώρηση του Κώστα του Καραμανλή θα κλείσει με την πανηγυρική επιστροφή του.

Εσείς, κύριε Βενιζέλο, ξέρετε πολύ καλά τι έγινε το 2008 και το 2009, γιατί πράγματι, εάν δεν είχατε υποκύψει στη βουλιμία της εξουσίας και ενός καινούργιου γύρου λεηλασίας της Ελλάδας –που δεν σας βγήκε– η χώρα δεν θα είχε περάσει τις δοκιμασίες που πέρασε και περνάει.

Σε αυτή την υπόθεση ασφαλώς, κύριε Βενιζέλο, δεν ήσαστε ούτε μάρτυρας ούτε παρατηρητής, όπως σας βολεύει να παρουσιάσετε, αλλά ήσαστε συνυπαίτιος και πρωτουργός μαζί με τον Γιώργο Παπανδρέου, στου οποίου το λαϊκιστικό αμόκ συμπράξατε και συμπρωταγωνιστήσατε.

Τώρα, όσο για το άγχος του κ. Θεοδωράκη να συμμετάσχει στην Κυβέρνηση, για να δικαιώσει αυτούς που τον επέλεξαν ως σκεύος επιλογής, τείνει να τον καταστήσει γραφικό. Το κακό της υπόθεσης είναι ότι ήδη μέσα σε αυτήν την αγωνία έχει προλάβει να αποδείξει ότι, εκτός από ένας μέτριος δημοσιογράφος –καλοπληρωμένος, όμως– είναι ένας πολύ κακός πολιτικός. Σε λίγο χρονικό διάστημα κατόρθωσε να πείσει τους πάντες ότι ο ζωτικά αναγκαίος πολιτικός, οικονομικός και κοινωνικός εκσυγχρονισμός είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση για να τον εμπιστευθεί κανείς σε επεικώς ανεπαρκείς, όπως ο κ. Θεοδωράκης, από του οποίου το στόμα ο εκσυγχρονισμός ακούγεται σαν κακόγουστο

αστείο, όταν αυτός ο ίδιος έχει υπηρετήσει τις πλέον αναχρονιστικές και διαπλεκόμενες μορφές δημοσιογραφίας, αυτές που η αλήθεια υπηρετεί σκοπιμότητες και το ρεπορτάζ προωθεί ντλ.

Σήμερα, για άλλη μια φορά, ακούσαμε ότι είναι ακροδεξιός ο Κώστας Ζουράρις, που είναι Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Είναι και ο Σγουρίδης και άλλα σαράντα δύο κινήματα που κινούνται μεταξύ της Κεντροδεξιάς, ακόμα και της Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι σήμερα γνώριζαν οι Έλληνες τον Γαλλικό ποταμό, το ποτάμι της Μακεδονίας. Πλέον, έχουμε και τον γερμανικό, το «ποτάμι» της ξενοδοχείας και της μιντιακής και μνημονιακής διαπλοκής.

Τώρα, όσον αφορά την περίπτωση του κ. Αντώνη Σαμαρά, δυστυχώς, κανείς μπορεί να πει, πειστικά, ότι εκεί που κρεμούσαν οι καπεταναίοι τ' άρματα κρεμούν οι γύφτοι τους ζουρνάδες. Η εμφάνιση του απόψε ήταν αξιοθρήνητη. Δεν είχα πάντως καμιά αμφιβολία, όπως και δεν είχε κανένας.

Κυρία Πρόεδρε, μπορεί να λείπουν εδώ οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αφού λείπει ο κ. Βενιζέλος από την Αίθουσα, για να τον απολαύσουν, να τον χαρούν, όταν υβρίζει τον Κώστα Καραμανλή, αλλά, εάν κρίνω από την προηγούμενη συζήτηση - και όπως μαθαίνω γι' αυτή - η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων παρακολουθεί αυτήν τη συζήτηση. Και σημαίνει ότι πολύ καλά κάνει η Κυβέρνηση που ανοίγει αυτό το θέμα, γιατί όντως, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, θέλουν να πληροφορηθούν οι Έλληνες. Δεν θα κατέγραφαν τα μηχανάκια 65% τηλεθέασης στην προηγούμενη συνεδρίαση, κυρία Κωνσταντοπούλου -και δεν ήταν η ώρα της Κωνσταντοπούλου, ήταν η ώρα της Βουλής των Ελλήνων.

Δεν είχα, λοιπόν, καμιά αμφιβολία ότι ο Αντώνης Σαμαράς θα επεδίωκε και απόψε να ενισχύσει το κλίμα της κυβερνητικής αστάθειας και της πολιτικής αβεβαιότητας. Το δήλωσε καθαρά, λίγα εικοσιτετράωρα πριν, με παρέμβασή του μέσω του «BLOOMBERG». Εμφανίστηκε, λέει, θετικός στη συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Δεν τον ρώτησε κανένας. Απάντησε μόνος του. Ε, μπήκαμε άλλωστε στην εαρινή περίοδο, δικαιούται κανένας να κάνει και όνειρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ωραιότερο το ακούσαμε από τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης είπε απόψε: «Τι βασανιζόσαστε, αφού δεν θα βγει τίποτα;».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φίλοι μου, ομοϊδέατες μου της Νέας Δημοκρατίας, αν δεν θα βγει τίποτα, γιατί θα ψηφίσετε τη δική σας πρόταση; Κοροϊδεύετε τους εαυτούς σας, αφού δεν θα βγει τίποτα; Αν δεν βγει τίποτα -έτσι είπε ο Κυριάκος- «δεν θα βγει τίποτα», λέει- τότε γιατί είμαστε εδώ;

Δεν ξέρω αν πραγματικά τα μνημόνια ήταν το φάρμακο, όπως είπε. Γιατί εγώ θυμάμαι τότε, όταν ο Σαμαράς ακόμα δεν είχε βρει το φως του ή δεν είχε χάσει το φως του -το αληθινό, εννοώ-, έλεγε ότι αυτό είναι φάρμακι και δεν είναι φάρμακο. Τώρα υπάρχει ένα πρόβλημα ηγεσίας, ο Γεωργιάδης αρχηγός, ο Κυριάκος ο Μητσοτάκης, ο Σαμαράς. Δεν ξέρω ακριβώς τι είναι εκείνο που επικρατεί τελικά στην παλιά παράταξη.

Εκείνο που ξέρω όμως πολύ καλά είναι ότι θα πρέπει επιτέλους, μιλώντας για την αλήθεια, και στην επιτροπή που θα φτιάξουμε αλλά και στην άλλη που ξεκίνησε τις εργασίες της, θα πρέπει να βγουν κάποιοι -βγείτε εσείς απ' το ΠΑΣΟΚ- και να πουν είναι αλήθεια ή ψέματα ότι τον Δεκέμβριο του 2009, με δημόσια δήλωση, ο Γιώργος Παπανδρέου είχε πει ότι δεν χρειαζόμαστε ξένη βοήθεια και σε δεκατέσσερις μέρες από τη δημόσια δήλωσή του ο πρώην Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, βρισκόταν σε μια δεξίωση -λέει- στο σπίτι του κ. Στέλιου Ζαβού, εκπροσώπου του κουμπάρου του διεθνούς κερδοσκόπου, του κ. Σόρος, και φίλου των άλλων κερδοσκόπων. Και από εκεί ξεκινάει η καταστροφική πορεία. Αυτά έχουν γραφτεί στον Ξένο Τύπο. Αυτά δεν είναι τα κουτσομπολιά. Αυτά δεν πρέπει να απαντηθούν;

Ξέρετε, λίγες μέρες μετά, δημοσιεύεται στον αμερικανικό Τύπο ότι ο ίδιος άνθρωπος οργάνωσε ένα μυστικό δείπνο για το πώς θα ελεγχθεί η ελληνική οικονομία, με καλεσμένους πάλι τον κ. Σόρος και τους «φτωχούς» συναδέλφους του, τους «σωτήρες» της Ελλάδος. Και η Ελλάδα γίνεται ο πυροκροτητής της Ευρώπης.

Κύριε Θεοδωράκη, πού είστε; Αυτά είναι για τους ψεκασμένους; Είναι αλήθεια; Είναι ψέματα; Εμείς τα λέμε;

Το επόμενο: Την ίδια στιγμή, λοιπόν, πωλούνται τα CDS από τις κρατικές τράπεζες, από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που διασφάλιζαν την επίθεση που μπορούσε να δεχτεί η πατρίδα μας στην οικονομία της. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο πούλα έναντι 1,3 δισεκατομμυρίου δολαρίων τα CDS, που είχε αγοράσει τον Αύγουστο έναντι 900 εκατομμυρίων δολαρίων. Την επομένη της πώλησης των CDS, των ασφαλιστών κινδύνου του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, ξεκινά, πλέον, η άνοδος των spreads. Αυτά τα CDS πόσο λέτε ότι αποτιμώνται και πωλούνται; Σας απαντώ: 26 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το ερώτημα, λοιπόν, που θα κληθούμε να διερευνήσουμε και να απαντήσουμε είναι ποιοι κέρδισαν ποντάροντας στην πτώχευση της χώρας, ποιοι πούλησαν, ενώ είχαν προσυμφωνήσει, την ένταξη της χώρας στον μηχανισμό στήριξης.

Η ελληνική δικαιοσύνη, ακόμα, δεν έφερε αποτελέσματα. Ο κ. Γεωργίου, κύριοι Υπουργοί, μένει εκεί, ε; Τι ειρωνεία! Μένει εκεί ο κ. Γεωργίου, ακόμα, στην ΕΛΣΤΑΤ, όπως κι ο κ. Στουρνάρας! Διαβάζω, κυρίες Παππά, ότι θα βάλατε -λέει- μια καινούργια επιτροπή: «Η Αρχή της Εποπτείας του Χρηματοπιστωτικού Συστήματος». Γιατί δεν λέτε του κ. Στουρνάρα, αφού δεν μπορεί να ελέγξει εκεί πέρα τι γίνεται; Ήταν ανάγκη ο κ. Στουρνάρας; Έχουμε τόσα ράμματα για τη γούνα του. Η Τράπεζα της Ελλάδος με εντολή, λοιπόν, αρνείται να δώσει στοιχεία στην ελληνική δικαιοσύνη. Ακούτε; Αρνείται, λέει!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι όμως συμφωνείτε πως αυτό που χρόνια ζητά ο ελληνικός λαός και που αποτελούσε δέσμευση όσων κυβέρνησαν από το 2010 και εντεύθεν, με πρωτοβουλία της σημερινής Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξαρτήτων Ελλήνων, γίνεται πραγματικότητα μόλις την εβδομηκοστή πρώτη μέρα της διακυβέρνησής τους. Και αυτό αποτελεί ακόμα μια απόδειξη ότι οι προεκλογικές εξαγγελίες των δυο κομμάτων που συναποτελούν τη σημερινή Κυβέρνηση δεν είναι μια προεκλογική πομφόλυγα, σαν κι αυτές που εξακόντισαν οι δυο προηγούμενοι συγκυβερνήτες.

Δυστυχώς, οι πρώην συγκυβερνώντες, συνεπείς προς τον εαυτό τους, δεν εννοούσαν τίποτα. Απλώς θορυβούσαν και γέμιζαν τους λόγους τους με διάφορες ανούσιες λέξεις, με στόχο να χαϊδέψουν τα αυτιά των ψηφοφόρων και να υποκλέψουν ψήφους.

Ήδη, στη σημερινή συζήτηση τοποθετήθηκαν και δημόσια. Τους άκουσαν όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες. «Αφού το θέλει ο λαός, αφού το υποσχθήκαμε δεν λέμε όχι, αλλά θα το κάνουμε», λέει, «με έναν τρόπο που δεν θα γίνει ποτέ». Προβάλλουν, λοιπόν, μαξιμαλιστικές απαιτήσεις. Οι μεν θέλουν να ξεκινήσουμε από το 1981, δηλαδή να μην τελειώσει ποτέ το έργο της εξεταστικής με διάφορες διαδικαστικές και άλλες κωλυσιεργίες, οι δε με τη λογική ότι «όλοι μαζί τα φάγαμε», να κληθούν σχεδόν όλοι σχεδόν οι επικεφαλής διεθνών φορέων και ευρωπαϊκών κρατών, γιατί κι αυτοί έχουν ευθύνη.

Βέβαια, παραβλέπουν ότι, ακόμη κι έτσι, εμμέσως πλην σαφώς, αναγνωρίζουν ότι το μνημόνιο υπήρξε καταστροφικό, την ώρα που διαρρηγγύνουν τα μάτια τους ότι έσωσε την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες αρνούμαστε να προσχωρήσουμε στην άποψη κάποιων που με ευκολία λένε ότι ο πρώην Πρωθυπουργός ακύρωσε τη δική του εξαγγελία πριν από τις εκλογές του 2012 για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το μνημόνιο, επειδή θέλησε να καλύψει κάποιους ο κ. Σαμαράς.

Αντιλαμβάνομαι πως κάτι τέτοιο μπορεί να τον έφερνε σε δύσκολη θέση έναντι του ΠΑΣΟΚ, με το οποίο συνεργάστηκε και το οποίο πριν από τη συγκυβέρνηση κατήγγειλε διαρκώς, λέγοντας πως δεν θα γίνει συνέννοχος με το ΠΑΣΟΚ, πως θα στείλει τον κ. Βενιζέλο να κάνει παρέα του κ. Τσοχατζόπουλου. Αλλά πού είναι αυτό; Τώρα έχουμε χειροκροτήματα από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Βλέπετε, μετά τις εκλογές, έγινε συνέταιρος της εξουσίας με το ΠΑΣΟΚ και ίσως γι' αυτό ακύρωσε μια βασική δέσμευση που είχε δώσει στον πληγωμένο λαό, ο οποίος από τότε μέχρι και σήμερα διεκδικεί να μάθει την αλήθεια και τους υπαίτιους των μνημονίων και της προσφυγής στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Τα ερωτήματα δύσκολα και οι απαντήσεις ακόμα πιο δύσκολες. Παραποιήθηκαν τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ; Τι λέτε, κύριοι συ-

νάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Μαζί δεν υπογράψαμε ερωτήσεις πλείστες; Υπήρξαν προσυνεννοήσεις και συμφωνίες που δεν ανακοινώθηκαν, συμφωνίες με τον Στρος Καν; Υπήρξαν κάποιοι που ενδεχομένως κερδοσκοπήσαν πάνω στην τραγωδία της χώρας; Και, τελικά, αυτό το τσουνάμι που χτύπησε τον ελληνικό λαό, ωφέλησε κάποιους; Κι αν ναι, ποιους;

Αυτά και πολλά άλλα πρέπει να απαντηθούν από τη συγκεκριμένη εξεταστική και να απαντηθούν ώριμα, νηφάλια και πειστικά, κυρίως όμως αληθινά. Τις απαντήσεις αυτές περιμένει ο λαός εδώ και χρόνια. Δυστυχώς, η διερεύνησή τους δεν ξεκίνησε ούτε μετά τις σοκαριστικές δηλώσεις του πρώην εκπροσώπου της Ελλάδας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, του κ. Ρουμελιώτη, εις βάρος του πρώην Πρωθυπουργού, του κ. Παπανδρέου, αν και αποτελούσε μια πρώτη τάξεως ευκαιρία, ώστε ο πολιτικός κόσμος της χώρας να δείξει πως επιθυμούσε άμεσα το ξεκαθάρισμα μιας πολύ θολής υπόθεσης αναλαμβάνοντας τις δικές του ευθύνες διαλεύκανσης.

Όσα δεν έγιναν, λοιπόν, νωρίτερα, θα γίνουν σήμερα. Η σημερινή Κυβέρνηση αναλαμβάνει την πρωτοβουλία να ανιχνεύσουμε τον δρόμο που μας έφτασε μέχρι εδώ, δηλαδή, μετά από πέντε χρόνια «σωτήριων» μνημονίων, να εξακολουθούμε να έχουμε την ανάγκη μιας δόσης για να επιβιώσουμε.

Γι' αυτό και εν γνώσει μας ότι αυτό αποτελεί κοινοτοπία, σας εκφράζουμε την πεποίθησή μας ότι η σύσταση αυτής της εξεταστικής επιτροπής, ναι, γράφει ιστορία και τελικά μπορεί να γράψουν ιστορία και τα αποτελέσματά της. Γι' αυτό είδατε να ανησυχούν τόσο πολύ ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Σαμαράς. Γιατί εμείς, ξέρετε, ως πρόσωπα πολιτικά και φυσικά θα παρέλθουμε, θα ξεχαστούμε, η αλήθεια, όμως, δεν πρέπει να ξεχαστεί. Η πορεία της Ελλάδος προς την κρίση και εντός αυτής, όπως θα καταγραφεί από την επιτροπή, θα μείνει στην εθνική συλλογική μνήμη.

Νομίζω ότι όλοι αντιλαμβάνομαστε την πραγματική διάσταση του εγχειρίματος. Ειλικρινά θλίβομαι για τους συναδέλφους που έχουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν στην προσπάθεια αυτή και δεν το κάνουν. Έχουμε λίτα. Και το άκουσαν σήμερα και από τον κ. Βενιζέλο και από τον κ. Σαμαρά. Μπορεί να έχουμε και εκλογές και με το 2% πού να πας; Είναι αλήθεια. Όσο και πιο πίσω να πας, φτάνεις προς την έξοδο.

Θλίβομαι ακόμα και γι' αυτούς που θα ήθελαν να είναι συμμετοχοί στην προσπάθεια, αλλά υπέκυψαν στην κομματική σκοπιμότητα και πειθαρχία. Δυστυχώς, θέλησαν να θυματοποιήσουν εθελοντικά τον εαυτό τους. Ήταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιαισθητικό το θέμα: Στελέχη της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου τα τελευταία είκοσιτετράωρα να δίνουν επικοινωνιακές μάχες εναντίον της σύστασης και της διεξαγωγής μιας επιβεβλημένης έρευνας. Οι ίδιοι μπορεί να μην έχουν περί πολλού τον εαυτό τους, την αξία των λόγων τους, την εκτίμηση στο κόμμα τους, τα πατριωτικά αισθήματα και την ταύτιση με τα λαϊκά προβλήματα που ποτέ δεν κατάλαβαν, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η χώρα πρέπει να βαδίζει με τα δικά τους κριτήρια.

Η καταψήφιση σήμερα της σύστασης της εξεταστικής επιτροπής για την έρευνα του εγκλήματος που, ηθελμένα ή αθέλητα, έγινε εις βάρος των Ελλήνων, τελικά θα κριθεί από τον ίδιο τον λαό, τον λαό που εδώ και χρόνια αναρωτιέται ποιοι και πώς οδήγησαν την πατρίδα στον πάτο, ποιοι παρέδωσαν την εθνική κυριαρχία και έδωσαν τα κλειδιά των Υπουργείων στους εκπροσώπους των δανειστών.

Επιτρέψτε μου να πω και τούτο. Καμώνεται το ΠΑΣΟΚ πως δεν κατανοεί γιατί η εξεταστική επιτροπή θα ξεκινήσει την έρευνα από το 2010. Είναι απλό. Γιατί υπάρχει μία δανειακή σύμβαση που προβλέπει ότι τα ελληνικά δάνεια συνάπτονται από το 2010 και εφεξής στο Αγγλικό Δίκαιο και ότι το κράτος παραιτείται από την ασυλία επί της κυριαρχίας του.

Πριν από το 2010, η Ελλάδα ήταν ένα κυρίαρχο κράτος με επilogές. Το ελληνικό χρέος διέπετο από το Ελληνικό Δίκαιο. Μετά το 2010 η χώρα τέθηκε υπό διεθνή επιτροπεία κι η εθνική κυριαρχία χάθηκε. Τι δεν καταλαβαίνετε ακόμα εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι στο ΠΑΣΟΚ;

Γιατί, ναι, μπορεί να προσπαθείτε να μπερδέψετε και να θολώσετε την έρευνα, διευρώνοντας χρονικά την έρευνα. Υπάρχει, λοιπόν, μία σαφής διαχωριστική γραμμή, που επιβάλλει την εξαίρεση. Ελλάδα-κυρίαρχο κράτος, Ελλάδα-υπόδουλο κράτος.

Τι δεν καταλαβαίνετε;

Θα πρέπει μήπως να στηθούν ανακριτικές και να απολογηθούν και όσοι προσπάθησαν να διατηρήσουν την Ελλάδα κυρίαρχο κράτος, για να αθωωθούν όσοι την παρέδωσαν στην ξενοκρατία, κύριε Σαμαρά; Ωραίο ήταν το αστέιο που ακούσαμε απόψε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία ούτε μπορούν να υπάρξουν μαξιμαλιστικές προφάσεις για να μη συσταθεί και να λειτουργήσει άμεσα η επιτροπή. Το εθνικό χρέος και οι αιτίες για το δυσθεώρητο ύψος που έχει φτάσει είναι θέμα ζωτικό για τη χώρα σήμερα, αλλά και για το μέλλον της.

Δεν πιστεύω ότι υπάρχει έστω και ένας λογικός άνθρωπος που να πιστεύει ότι η χώρα μας έφτασε στην κατάσταση αυτή χωρίς να φταίει κάτι, χωρίς να φταίνε κάποιοι. Τους κλέφτες, τους απατεώνες και τους καταχραστές κανένας δεν τους θέλει. Ούτε οι Έλληνες ούτε οι Ευρωπαίοι εταίροι μας. Ειδικά οι τελευταίοι εμφανίζονται ιδιαίτερα πειστικοί στο να ληφθούν, λέει, μέτρα καθ' όλων εκείνων για τους οποίους υπάρχει υποψία ότι συνέβαλαν στη σημερινή κατάσταση.

Κατά συνέπεια δεν αντιλαμβάνομαι από πού πηγάζουν οι αντιρρήσεις και οι μεμψιμοιρίες, όπως το ίδιο απορώ γιατί διαφωνούν με την Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου. Διαφωνούν με το έργο που ανέλαβε; Διαφωνούν με τη γενεσιουργό της αιτία; Όποιος διαφωνεί, όπως έχει το δικαίωμα, ας μας εξηγήσει με τι ακριβώς διαφωνεί και τους λόγους που διαφωνεί, όχι με αιτιολογίες του τύπου «γιατί δεν με καλέσατε με επίσημη πρόσκληση και με πήρατε στο τηλέφωνο». Αν και τα πράγματα είναι ξεκάθαρα, φαίνεται ότι η σύσταση της επιτροπής αποσυντόνισε κάποιους και σε αρκετούς δημιούργησε τρικυμία εν κρανίω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στιγμή αυτή είναι ιστορική. Έχω την αίσθηση -και όχι μόνον εγώ, αλλά όλος ο ελληνικός λαός- ότι μετά το πόρισμα της υπό σύστασης επιτροπής τίποτα δεν θα είναι ίδιο στη χώρα.

Πρώτα απ' όλα, θα δώσουμε το μήνυμα ότι η Βουλή των Ελλήνων αντιλαμβάνεται το αυτονόητο. Η καταστροφή της κοινωνίας έχει αιτίες και υπευθύνους. Αυτά ερευνώνται, αυτά θα αποκαλυφθούν και όσοι είναι ένοχοι, τι πιο φυσικό; Ναι, θα τιμωρηθούν.

Δεύτερον, ότι τα μέλη του Κοινοβουλίου κάνουν το ελάχιστο που αναμένεται από αυτούς, έχοντας την ευθύνη του ελέγχου κάθε Κυβέρνησης -παρούσας και παρελθουσών- και πραγματοποιούν αυτόν τον έλεγχο.

Τρίτον, ότι διερευνούν τα σφάλματα και τα λάθη, για να μην επιτρέψουν την επανάληψή τους στο μέλλον.

Και τέταρτον, θα αποκατασταθεί το περί δικαίου αίσθημα του ελληνικού λαού.

Υπάρχει κανένας συνάδελφος που να διαφωνεί με τα παραπάνω; Πιστεύω πως όχι. Υπάρχει κανένας συνάδελφος που θέλει να αποτρέψει την αποκάλυψη αιτιών και ευθυνών πολιτικών προσώπων για τη μεγαλύτερη καταστροφή που υπέστη η χώρα από το 1922; Πιστεύω όχι. Υπάρχει κανένας που πιστεύει ότι το επιχείρημα πως υπάρχουν ευθύνες στα πεπραγμένα πριν από το 2010, που ξεκινούν από το 1981, απαλλάσσει από τις ευθύνες της περιόδου και εντεύθεν; Μην έχετε, λοιπόν, καμμία ανησυχία ότι όλες οι περίοδοι θα ελεγχθούν και οι ενδεχόμενες ευθύνες θα αποδοθούν και τα πεπραγμένα θα αποκαλυφθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας έχουμε κατά νου ότι με την ψήφο μας μπορεί ο καθένας να σκέφτεται το «και καλήν απολογία» απέναντι στις Ελληνίδες και στους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικολόπουλο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Χρήστος Παππάς.

Προηγούμενως επιτρέψτε μου να κάνω δύο ανακοινώσεις στο Σώμα.

Σας ανακοινώνω το υπ' αριθμόν 1413/3-4-2015 έγγραφο του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, σύμφωνα με το οποίο ορίζεται αναπληρωτής Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Αττικής Ηλίας Κασιδιάρης.

Επίσης, σας ανακοινώνω το υπ' αριθμόν 1412/3-4-2015 έγγραφο της κ. Ντόρας Μπακογιάννη, η οποία ζητά άδεια αποου-

σίας από τις εργασίες της Ολομέλειας της Βουλής ευρισκόμενη στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους από τη Δευτέρα 6 έως και Πέμπτη 9 Απριλίου 2015.

Ορίστε, κύριε Παππά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Για την οικονομία του χρόνου και για να συμβάλω κι εγώ στη συζήτηση, θα προσπαθήσω να είμαι όσο το δυνατόν πιο συνοπτικός και ουσιαστικός.

Κατ' αρχάς, πάγια θέση των Ελλήνων εθνικιστών, πάγια θέση της Χρυσής Αυγής, θέση πολιτική, αλλά συγχρόνως και απολύτως λογική, είναι πως το μνημόνιο είναι η δυστυχία του ελληνικού λαού, το μνημόνιο είναι η προδοσία του ελληνικού λαού, το μνημόνιο είναι εθνοκτόνο και αυτό είναι μία πασιφανής αλήθεια.

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, ακούγοντας τη φωνή της λογικής, αλλά και του εθνικού συμφέροντος από το 2010 έως και σήμερα μάχεται το μνημόνιο ως μία γνήσια αντιμνημονιακή δύναμη ανατροπής κι ελπίδας. Το μάχεται με ειλικρίνεια, το μάχεται με επιχειρηματολογία, το μάχεται όχι για λόγους επικοινωνιακούς ή για λόγους προεκλογικούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

Η πραγματικότητα δείχνει πως το χρέος και οι επιπτώσεις του μνημονίου είναι δυσθεώρητες, δυσβάσταχτες και επαχθείς. Οποιοδήποτε κράτος του κόσμου με αυτές τις συνθήκες δεν θα μπορούσε να επιβιώσει και να έχει το οποιοδήποτε μέλλον, πολύ περισσότερο η Ελλάδα, που εδώ η εφαρμογή του μνημονίου λειτουργεί ως ένα παγκόσμιο πείραμα στο πλαίσιο της ποδηγέτησης και δουλείας ενός ολόκληρου λαού, ένα πείραμα της παγκοσμιοποίησης και της νέας τάξης πραγμάτων που εξυφαίνουν οι επικυρίαρχοι της πολιτικής και οικονομικής δύναμης του πλανήτη, της πολιτικής και οικονομικής ολιγαρχίας, οι διεθνείς αφέντες του χρήματος και της κεφαλαιοκρατίας.

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι, λέει πως η Ελλάς του μνημονίου δεν μπορεί να επιβιώσει. Μία Ελλάδα με μνημόνιο δεν έχει κανένα μέλλον, πολύ περισσότερο η Ελλάδα του 2015, που είναι μια Ελλάδα που ψυχορραγεί μέσα στην τετράμηνη παράταση της εντατικής του μνημονίου.

Δυστυχώς, στο προκείμενο, οι εργασίες αυτής της επιτροπής θα σκοντάψουν και στον σκανδαλώδη νόμο περί ευθύνης Υπουργών, τον νόμο του κ. Βενιζέλου, νόμο που αθώνει a priori αδικήματα που πράττει οιοσδήποτε πολιτικός κατά τη διάρκεια της θητείας του.

Ο σκανδαλώδης αυτός νόμος κατοχυρώνει το ανεύθυνο όχι του ανωτάτου άρχοντα, αλλά το ανεύθυνο του Πρωθυπουργού και των Υπουργών, νόμος που λέει στην ουσία του ότι ένας πολίτης μπορεί να βρεθεί στη φυλακή για μία τροχαία παράβαση, ενώ ένας Πρωθυπουργός δεν μπορεί να διωχθεί ποινικά για εσχάτη προδοσία. Αυτός είναι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών.

Αυτή είναι και η μεγάλη αλήθεια που γνωρίζει ο ελληνικός λαός και κανένα από τα μεγάλα -ή πρώην μεγάλα- και συνυπεύθυνα κόμματα δεν δύναται ή δεν θέλει να το ομολογήσει, ότι δηλαδή οι επιλογές -γιατί ακούστηκε και αυτή η έκφραση «επιλογές»- οι ηθελημένες καταστροφικές επιλογές, δηλαδή η υπογραφή του μνημονίου, αποτέλεσαν και αποτελούν πράξη εσχάτης προδοσίας.

Συγκεκριμένα, οι επιλογές αυτές ήταν: η απεμπόληση των δικαιωμάτων και η παράδοση και εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας, η δέσμευση και η σύνδεση του μνημονίου με το Αγγλικό Δίκαιο και η παροχή δικαστικής συνδρομής και επίλυσης διαφορών από τα δικαστήρια του Λουξεμβούργου, του κράτους «πλυντηρίου» των offshore ουσιαστικά της Ευρώπης, η γεωμετρική διόγκωση του χρέους με το μνημόνιο, η παράδοση της χώρας στις ορέξεις των τοκογλύφων του μνημονίου, η κατάρρευση του κοινωνικού ιστού, η κατάρρευση της κοινωνικής συνοχής και του κοινωνικού κράτους, το ξεπούλημα του εθνικού πλούτου, το ξεπούλημα των επιχειρήσεων και των νευραλγικών τομέων ενός ανεξάρτητου κράτους, όπως είναι οι συγκοινωνίες, τα λιμάνια, η υγεία, και, επίσης, η παράδοση του δικαιώματος του ελληνικού λαού να νομοθετεί εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, διά των εκπροσώπων του, να μην έχει δηλαδή ο λαός την ελευθερία να νομοθετεί, αλλά να νομοθετούν άλλοι γι' αυτόν, να νομοθετούν οι εκπρόσωποι της τρόικας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Οι δανειστές -το ζήσαμε και το ζούμε- νομοθετούν με e-mail και επιβάλλουν με e-mail τους όρους τους. Οι δανειστές εγκρίνουν ή απορρίπτουν με e-mail -και εδώ μπορούμε να μιλάμε και για e-mail Χαρδούβελη και για e-mail Βαρουφάκη.

Τελικά το μνημόνιο σημαίνει εξαθλίωση του ελληνικού λαού, καθώς έχουν δημιουργηθεί εκατομμύρια άνεργοι, νεόπτωχοι και οι φτωχοί έγιναν φτωχότεροι και οι πλούσιοι έγιναν πλουσιότεροι.

Αν, λοιπόν, όλα αυτά που προανέφερα δεν αποτελούν πράξεις εσχάτης προδοσίας, τότε τι άλλο μπορεί να σημαίνει και να είναι η εσχάτη προδοσία; Αν δεν ποινικοποιείται η εσχάτη προδοσία, το έσχατο αδίκημα, τότε τι μπορεί να ποινικοποιηθεί;

Κυρίες και κύριοι, όσον αφορά την εξεταστική επιτροπή για την οποία ολοκληρώνεται η συζήτηση σήμερα, τονίζω ότι, κατά την άποψή μας, δεν θα είναι μία εξεταστική επιτροπή που θα εξετάσει την ουσία της υπόθεσης καθώς και το εύρος των ευθυνών των κομμάτων και των πολιτικών Αρχηγών που κατέστρεψαν τη χώρα, αλλά θα είναι μία επιτροπή «μαξιλαράκι» της Κυβέρνησης για καθαρά επικοινωνιακούς λόγους. Κατ' ουσίαν, θα είναι το θέαμα που θα προσφέρει μία κυβέρνηση και όχι ο άρτος που έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός, έναν άρτο που δεν θέλει ή δεν μπορεί -αυτό θα το δούμε στη συνέχεια- να δώσει η καινούργια Κυβέρνηση.

Είναι, λοιπόν, και αυτή η Κυβέρνηση μία μνημονιακή Κυβέρνηση. Το ομολόγησε σήμερα ο Υπουργός Οικονομικών κ. Βαρουφάκης, όταν υποσχέθηκε στην κ. Λαγκάρντ ότι η Ελλάδα θα πληρώνει τις υποχρεώσεις της στο διηνεκές. Δηλαδή μνημόνια για πάντα, αυτό είπε ο κύριος Υπουργός.

Η Κυβέρνηση ζήτησε παράταση της δανειακής σύμβασης. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει παράταση του μνημονίου. Την αναφέρει ως δανειακή σύμβαση και όχι μνημόνιο.

Αυτό είναι το μνημόνιο, όπως και να το πείτε, κύριοι της Κυβέρνησης.

Είναι, λοιπόν, και η σημερινή -για να είμαι δίκαιος- Κυβέρνηση μία κυβέρνηση που προδίδει τους πόθους του λαού για δικαιοσύνη και ελευθερία. Συνεχίζει η σημερινή Κυβέρνηση, δυστυχώς, το έργο του Γιώργου Παπανδρέου, ο οποίος -αποτελεί κοινό μυστικό, το οποίο το απεκάλυψε και ο ίδιος ο Στрос Καν- έβαλε τη χώρα, με τις μεθόδους που την έβαλε, στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Συνεχίζει, λοιπόν, η Κυβέρνηση και το επικοινωνιακό της επιτελείο την πολιτική του φόβου, που είχε κάνει σημαία της η συρρικνωμένη πλέον παράταξη Σαμαρά και οι σύμβουλοί του. Τι σημαίνει φόβος; Μας ομιλούν για το ευρώ. Μας υποστηρίζουν το ευρώ. Ποιοι; Αυτοί οι ίδιοι οι αριστεροί, οι συτλοβάτες -υποτίθεται- της κοινωνικής δικαιοσύνης, δηλώνουν δεξιά και αριστερά ευρωπαϊκότεροι των Ευρωπαίων. Δηλώνουν συνεπείς ευρωπαϊστές και συνεπείς στις διεθνείς οικονομικές και άλλες υποχρεώσεις τους.

Αυτή, λοιπόν, είναι κατ' ουσίαν οι «αριστεροί» που υλοποιούν την πολιτική τού ότι το κράτος έχει συνέχεια.

Και όντως αυτό το αντιλαϊκό κράτος, το κράτος το εξαρτημένο από τον ξένο παράγοντα, έχει συνέχεια. Είναι το ίδιο κλεπτοκρατικό κράτος και «αμαρτωλό» κράτος της Μεταπολίτευσης από το 1974 έως σήμερα.

Κυρίες και κύριοι, ο ελληνικός λαός πριν από δύο μόλις μήνες δεν ψήφισε τη μετάλλαξη του Σαμαρά, δεν ψήφισε τη συνέχιση του μνημονίου. Ο ελληνικός λαός ψήφισε τη ρήξη, ψήφισε αυτό που του τάζατε. Τι του τάζατε; Την κατάρρευση του μνημονίου με ένα άρθρο, αυτό το οποίο υποστηρίζει με συνέπεια η Χρυσή Αυγή.

Τι υποστηρίζει η Χρυσή Αυγή; Υποστηρίζει την κατάρρευση του μνημονίου και την ανάκτηση της εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας. Αυτό σημαίνει κατάρρευση του μνημονίου.

Δεν τολμάτε, λοιπόν, κύριοι, να σταθείτε συνεπείς στις προεκλογικές σας εξαγγελίες. Δεν τολμάτε να κάνετε κατ' ουσίαν ούτε ένα δημοψήφισμα με το ερώτημα «ναι στο μνημόνιο ή όχι στο μνημόνιο».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Παππά, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα ολοκληρώσω, κυρία Πρόεδρε. Έχετε άλλη πολιτική εσείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Γιατί άλλη πολιτική; Τι εννοείτε; Έξι λεπτά είναι ο χρόνος...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Νομίζω ότι η κ. Κωνσταντοπούλου άφησε δώδεκα λεπτά αντί για δέκα και μετά, σε άλλη περίπτωση, άφησε να μιλήσουν είκοσι τέσσερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Είπα να ολοκληρώσετε, δεν σας έκοψα. Είπα να φροντίσετε να τελειώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ. Ολοκληρώνω.

Τέλος, διερρωτώμαι: Άραγε αυτή η εξεταστική θα εξετάσει σε βάθος χρόνου τις ευθύνες για το πώς κατήντησαν τη χώρα η Δεξιά και η Αριστερά, πώς κατήντησαν τη χώρα το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, πώς φθάσαμε σε μια Ελλάδα που να έχει την εικόνα ενός αθλίου προτεκτοράτου; Αυτό περιμένει ο ελληνικός λαός, αυτό περιμένει ο κόσμος. Τι άλλο περιμένει ο κόσμος; Ο κόσμος περιμένει τη νέμεση και την κάθαρση.

Να ξέρετε κάτι: Νέμεση και κάθαρση μπορεί να φέρει μόνο ένα γνήσια λαϊκό και εθνικό κράτος και όχι μία ανίερη συμμαχία κυβερνητικών συμφερόντων.

Κυρίες και κύριοι, η εξεταστική επιτροπή δυστυχώς θα είναι σαν μία ΕΔΕ. Πώς είναι μία ΕΔΕ στο «αμαρτωλό» και πολυπαθές δημόσιο; Τέτοια θα είναι η εξεταστική. Δηλαδή, θες να κουκουλώσεις κάτι, θες να θαλώσεις τα νερά; Φτιάξε μία ΕΔΕ. Θες να καλύψεις κάποια πράγματα; Φτιάξε μία εξεταστική. Το ίδιο πράγμα είναι. Θες να κοροϊδέψεις τους οπαδούς σου, τους ψηφοφόρους σου; Θες να κάνεις να ξεχάσουν αυτά που τους έταζες προεκλογικά; Φτιάξε μία ΕΔΕ. Δώσε θεάματα, αφού δεν μπορείς να δώσεις άρτο.

Τελειώνοντας, λοιπόν, θα ήθελα να τονίσω, κυρίες και κύριοι, ότι εμείς, οι λαϊκοί αγωνιστές –αυτών τον τίτλο δίνουμε στους αγωνιστές της Χρυσής Αυγής, στους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής- οι λαϊκοί αγωνιστές της εθνικιστικής παράταξης δεν κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, δεν ομιλούμε έχοντας κατά νου τα «ψηφαλάκια», δεν έχουμε καλές σχέσεις ούτε με την ντόπια ολιγαρχία ούτε και με τη διεθνή ολιγαρχία, δηλαδή δεν εξαρτώμεθα από κανέναν και από τίποτα. Πολύ δε περισσότερο, δεν εξαρτώμεθα από την ποινικοποίηση του πολιτικού μας λόγου.

Δεν μας αγγίζει η σκευωρία Σαμαρά και Βενιζέλου, αυτό το διονομικό έγκλημα της υπόθεσης «Χρυσή Αυγή». Αυτό το πράγμα δεν μας δεσμεύει, δεν μας φοβίζει και δεν μας αποτρέπει από το να κάνουμε αυτό που κάναμε πάντα: να λέμε την αλήθεια. Λέμε, λοιπόν, την αλήθεια, είτε συλλογικά είτε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα είτε νομικά. Αυτό που κάνουμε, η φωνή της αλήθειας, είναι κι αυτό που μας δίνει δύναμη στον κόσμο.

Η αλήθεια είναι μία: Η εξεταστική γίνεται για επικοινωνιακούς λόγους. Είναι ένα τρικ. Αυτή η αλήθεια δυστυχώς πονάει. Είναι μία αλήθεια που τη γνωρίζει ο ελληνικός λαός και εσείς αυτόν τον ελληνικό λαό δεν μπορείτε εσείς να τον ταΐζετε κουτόχορτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Παππά.

Η Βουλευτής κ. Νίκη Κεραμέως ζητεί άδεια απουσίας στο εξωτερικό από 20 έως 23 Απριλίου. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η Βουλευτής κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου ζητεί άδεια μετάβασης στην Κωνσταντινούπολη για το διάστημα από Δευτέρα 13 Απριλίου μέχρι Παρασκευή 18 Απριλίου. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. Γεώργιος Κασαπίδης ζητεί άδεια διήμερης απουσίας στο εξωτερικό, για μετάβασή του στη Γαλλία από τις 22 Απριλίου 2015 έως 23 Απριλίου 2015. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τελευταία ομιλήτρια της σημερινής Ολομέλειας είναι η κ. Αντιγόνη Λυμπεράκη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του κόμματος Το Ποτάμι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Εγώ δεν θα σχολιάσω τις δηλητηριώδεις κακοήθειες ούτε τις εμετικές κολακείες του κ. Νικολόπουλου. Εκφράζω την αμέριστη συμπαράστασή μου στις φίλες και στους φίλους του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί καταλαβαίνω ότι το να δέχεται τη συμπάθειά του είναι πολύ πιο δύσκολο από το να δέχεται τα βέλη του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

Δεν το κάνω, γιατί πιστεύω ότι έχουμε ένα σοβαρό θέμα να αντιμετωπίσουμε και η Βουλή σήμερα μας καλεί για να αποφασίσουμε εάν θα πρέπει να συστήσουμε μια εξεταστική επιτροπή για τα μνημόνια.

Θα ήθελα ευθύς αμέσως να πω ότι υπάρχουν δύο πάρα πολύ καλοί λόγοι για να γίνει μια τέτοια επιτροπή και μια προϋπόθεση. Ο πρώτος λόγος είναι ότι χρειάζεται πραγματικά να κλείσει ένα κεφάλαιο που μας πόνεσε, μας δίκασε, προκειμένου να γίνει με τέρψη σελίδα. Και για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να ξεκολλήσουμε από το χθες.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι, για να έχουμε μια νέα πορεία, αφού γυρίσουμε τη σελίδα, πρέπει να σιγουρευτούμε ότι δεν θα κάνουμε τα ίδια λάθη και, αν δεν τα εντοπίσουμε, είναι πολύ πιθανόν να τα επαναλάβουμε.

Τώρα, η απαραίτητη προϋπόθεση είναι πως η διαδικασία μέσα από την οποία θα ασκηθεί αυτή η συζήτηση γύρω από το τι έγινε και τι δεν έγινε, τι έγινε σωστό και τι λάθος, θα πρέπει να αποφυγεί έναν νέο διχασμό. Δηλαδή, θα πρέπει να γίνει με τρόπο ψύχραιμο, ακριβοδίκαιο και με τρόπο που θα διασφαλίζει ότι η μισή Ελλάδα δεν θα βάζει την άλλη μισή στο περιθώριο, γιατί στις κρίσιμες μέρες που ζούμε δεν περισσεύει κανείς και πρέπει όλοι και όλες να αξιοποιηθούν.

Ουσιαστικά, λοιπόν, θέλουμε, τη χρειαζόμαστε μια νηφάλια και γενναία άσκηση αυτογνωσίας, όχι για ψυχοθεραπεία, αλλά για να μπορέσουμε να βρούμε μια συλλογική διέξοδο. Αυτή την αυτογνωσία τη βρήκαν άλλες χώρες, πολύ διαφορετικές μεταξύ τους. Η βρήκε η Νότια Αφρική, όταν χρειάστηκε να ξεπλύνει το αίμα σαράντα χρόνων απαρτχάιντ και έφτιαξε την Επιτροπή Αλήθειας και Συμφιλίωσης, προκειμένου να καταφέρει να επουλώσει πληγές. Το ενδιαφέρον είναι ότι τα κατάφερε και έστησε μια νέα δημοκρατία –μια δημοκρατία, χωρίς το «νέα» κεφαλαίο- χωρίς να περιωριποιηθεί ούτε καν τους παλαιούς δυνάστες και αυτό είναι ένα δίδαγμα που έχει ενδιαφέρον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

Η Ισλανδία το 2010, πιο κοντά χρονικά σε μας, μετά από αυτήν την τρομερή αφροσύνη της υπέρμετρης επέκτασης του τραπεζικού συστήματος που χρεοκόπησε τη χώρα και χρεοκόπησε ολόκληρο το τραπεζικό της σύστημα, έκανε μια Επιτροπή Ποινικών Ευθυνών, αλλά παράλληλα η καινούργια κυβέρνηση, που είχε Πρωθυπουργό γυναίκα –ίσως καθόλου τυχαίο- αποφάσισε να κάνει μια επιτροπή για να εξηγήσει τις αιτίες που έφεραν αυτήν τη φοβερή κρίση. Σε αυτήν την επιτροπή κατέληξαν να βάλουν μόνο τρία άτομα: έναν αρεοπαγίτη, τον Συνήγορο του Πολίτη και μια νέα πανεπιστημιακή, οικονομολόγο σε ένα αμερικάνικο πανεπιστήμιο, στο Πρίνστον, κάτι δηλαδή που στα καθ' ημάς θα ήταν σαν να είχαμε τον κ. Πικραμένο, την κ. Σπανού ή τον κ. Διαμαντούρο και κάποιον από αυτούς τους «αφελείς» και τις «αφελείς» επιστήμονες του εξωτερικού που έχουν έλθει στα ελληνικά πανεπιστήμια και προσπαθεί να τους ξεφορτωθεί λίγο άκομψα ο κ. Μπαλτάς.

Πάντως, το ενδιαφέρον σε αυτές τις πολύ διαφορετικές μεταξύ τους χώρες είναι πως κατάφεραν, μέσα από ένα πνεύμα γενναιότητας, να αφήσουν πίσω τους τα συντρίμια, να σπάσουν το καλούπι της αέναης μελαγχολίας και να κάνουν ένα βήμα μπροστά. Κι εμείς εδώ χρειαζόμαστε κάτι τέτοιο.

Εμείς είμαστε ένα κόμμα το οποίο δεν υπήρχε στην αρχή της κρίσης, δεν υπήρχε πριν από την κρίση, δεν υπήρχε στο μεγαλύτερο κομμάτι της κρίσης και έχουμε κάθε ενδιαφέρον να εξεταστεί σε βάθος αυτή η περίοδος, να μάθουμε από την κρίση και, επιτέλους, να σταματήσουμε να βάζουμε τα προβλήματα κάτω από το χαλί.

Θα μπορούσε η διαδικασία αυτή να ήταν πολύ λυτρωτική, αν δεν ήταν αποκλειστικά στα χέρια των κομμάτων, τα οποία έχουν την τάση να επιδίδονται σε κομματικό ανταγωνισμό, αν δεν εξέ-

ταζε την είσοδο στα μνημόνια ως μια καταστροφή που έπεσε σε μία χώρα η οποία ήταν κανονική, αν αντιλαμβάνονταν στο κείμενο της σύστασης της επιτροπής ότι η οικονομική κατάρρευση προηγήθηκε και το μνημόνιο ακολούθησε και όχι το ανάποδο.

Στην πράξη, λοιπόν, η διαδικασία, η θεματολογία και η συγκρότηση απέχουν από το ιδανικό. Παρά ταύτα, πιστεύουμε ότι θα μπορούσαν να βγουν ενδιαφέροντα πράγματα από αυτήν την επιτροπή. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει η εξέταση του παρελθόντος με όρους οπισθοδρομικού εισαγγελέα. Μας ενδιαφέρει, όμως, να καταλάβουμε πώς άλλες χώρες, οι οποίες μπήκαν σε πρόγραμμα μετά από εμάς, όχι μόνο βγήκαν, αλλά είχαν και μικρότερες απώλειες. Να σας πω μόνο ότι η Ιρλανδία στη διάρκεια του προγράμματος αύξησε το ΑΕΠ της κατά 4,6% και η Πορτογαλία, που είχε πολύ δύσκολο πρόγραμμα, το μείωσε κατά 4,4%. Εμείς πέντε χρόνια μετά χάσαμε 25%. Αυτή η ερώτηση δεν μπορεί να απαντηθεί εύκολα ούτε με πυροτεχνήματα.

Εμείς σε ό,τι μας αφορά θα κάνουμε ό,τι μπορούμε σε αυτήν την εξεταστική επιτροπή για να βοηθήσουμε να δοθούν ουσιαστικές απαντήσεις, αν και ανησυχούμε, έχουμε την υποψία ότι, παρά το γεγονός ότι θα βάλουμε τα δυνατόν μας -και γι' αυτό να είστε σίγουροι και σίγουρες- κινδυνεύουμε να επαναλάβουμε τα γνωστά πυροτεχνήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Λυμπεράκη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του Ποταμιού.

Έχει μείνει ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που δεν έχει μιλήσει. Είναι ο κ. Κουτσούκος από το ΠΑΣΟΚ, ο οποίος υποσχέθηκε ότι θα διευκολύνει και θα μιλήσει τρία λεπτά. Είναι έτσι, κύριε Κουτσούκο;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Θα επιβαρύνω και εγώ τη συνεδρίαση του Σώματος για λίγα λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Παράκληση: Επανερχομαι εκεί απ' όπου ξεκίνησα πριν. Η ώρα θα φτάσει 3.00'. Δεν θα μιλήσει κανένας από τους εγγεγραμμένους Βουλευτές και δεν θέλω να πάρω την αμαρτία ότι φταίω εγώ με τα δύο-τρία λεπτά που θα μιλήσω. Λέω, όμως, ότι πρέπει να γίνει ένας καλύτερος προγραμματισμός των συνεδριάσεων.

Έρχομαι τώρα στη σύντομη παρέμβασή μου.

Το είπαμε με τον εισηγητή μας, τον κ. Λοβέρδο, το είπε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Βενιζέλος, ότι είναι καλοδεχούμενη αυτή η επιτροπή, γιατί εμείς πάντα μιλούσαμε με τη γλώσσα της αλήθειας και άρα δεν φοβόμαστε την αλήθεια. Μακάρι να γίνει αυτό που είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο κ. Μητρόπουλος, ο ιστορικός του μέλλοντος να αποδώσει εύσημα αντικειμενικότητας σε αυτήν την επιτροπή.

Φοβούμαι ότι δεν θα γίνει, για δύο απλούς λόγους:

Πρώτον, διότι η μία προϋπόθεση είναι ότι πρέπει να δούμε τους λόγους που μας οδήγησαν στο μνημόνιο. Εδώ υπάρχει σαφέστατη πολιτική σκοπιμότητα από την πλευρά της Πλειοψηφίας. Δεν πρόκειται για το ανέκδοτο που αφορά το αυγό του Κολόμβου, αν η κρίση έφερε το μνημόνιο ή το μνημόνιο έφερε την κρίση. Τα γεγονότα είναι γνωστά. Το 2009 η χώρα αντιμετώπιζε συγκεκριμένο πρόβλημα. Και αυτό θα αποδειχθεί, μιας και δεν μπορεί να αποφύγει η Πλειοψηφία τη συζήτηση, από αυτά που είναι διαπιστωμένα από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, από τους θεσμούς, δηλαδή, αυτούς με τους οποίους κουβεντιάζει σήμερα η Κυβέρνηση.

Η παρατήρησή μου η πολιτική έχει να κάνει με το εξής: Ακούω πολιτικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, άκουγα το πρωί τον κ. Παπαδημούλη, που μας έλεγε τι ενδιαφέρον θα είχε να δούμε πώς επηρέασε η απογραφή Αλογοσκούφη την υπόθεση των δημοσίων οικονομικών. Η Κυβέρνηση κάνει ότι δεν το ακούει. Άκουσα τον κ. Φίλη, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, να μας λέει για τις επιπτώσεις των Ολυμπιακών Αγώνων. Η Κυβέρνηση κάνει ότι δεν το ακούει -ίσως μετά την ιδιαίτερη συνάντησή του κ. Τσίπρα με την κ. Αγγελόπουλου έχουν παραγραφεί και αυτά.

Η δεύτερη προϋπόθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να κουβεντιάσουμε γι' αυτά που είναι σε εξέλιξη, γιατί δηλαδή η χώρα δεν βγήκε από το μνημόνιο, γιατί υπήρξε η απόφαση του

Eurogroup, που κάναμε δύο μήνες να την ερμηνεύσουμε, γιατί πήγαμε σε μία παράτυπη παράταση της κύριας χρηματοδοτικής σύμβασης για τέσσερις μήνες, την οποία η Κυβέρνηση δεν θέλει να φέρει στη Βουλή για να μη βάλει σε διλήμματα τους Βουλευτές της και τελικά τι θα υπογράψει τον Ιούνιο.

Αν αυτές οι δύο προϋποθέσεις δεν εκπληρωθούν, δεν μπορούμε να λέμε ότι θα μας αποδώσει εύσημα αντικειμενικότητας ο ιστορικός του μέλλοντος.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτά που άκουσα σήμερα φοβούμαι ότι υπάρχει πρόθεση επαναφοράς των θεωριών συνωμοσίας, ότι εδώ ήταν κάποιοι κακοί που ήθελαν να βασανίσουν τον τόπο, επαναφοράς των θεωριών ότι κάποιοι μεθόδευαν αυτά για να προσπορίσουν ίδιον όφελος και λυπάμαι που το άκουσα να το λέει με κάποιον τρόπο ο Πρωθυπουργός, αναδεικνυόμενος σε δημόσιο κατήγορο.

Έχουμε επίσης, επαναφορά των θεωριών συνωμοσίας κατά της κυβέρνησης Παπανδρέου από όψιμους υποστηρικτές του κ. Παπανδρέου, αυτούς δηλαδή που τον κατηγορούσαν ως Πινοστέτ.

Τελευταία άκουσα και τη θεωρία της επαναφοράς του Καραμανλή, μέσω της αθώωσής του από την εξεταστική επιτροπή, την οποία μάς ανέλυσε εδώ ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ.

Εμείς θέλουμε να δηλώσουμε -και εδώ τελειώνει αυτή η σύντομη παρέμβασή μου, κυρία Πρόεδρε, που, αν αφαιρέσετε το διαδικαστικό θέμα, ήταν μέσα στον χρόνο για τον οποίο δεσμεύτηκα- ότι τη δυναμική της επιτροπής δεν θα μπορέσετε να την αποφύγετε, γιατί υπάρχουν τα πραγματικά γεγονότα που μιλάνε και η αλήθεια θα λάμψει και θα αποτυπωθεί.

Είναι ιστορική ευθύνη όλων μας να αποτυπωθεί η αλήθεια, ώστε να ξέρει ο ελληνικός λαός πώς έφτασε μέχρι εδώ η χώρα και πώς θα πάει από εδώ και πέρα, ποιοι πλήρωσαν το κόστος για να σταθεί όρθια και ποιοι θα αναλάβουν τις ευθύνες για ό,τι θα συμβεί από εδώ και πέρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Με αναγκάζετε απλώς να αναφέρω κάποια στοιχεία...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ήταν ελάχιστα οι ομιλητές που σεβάστηκαν τον χρόνο. Οι περισσότεροι ομιλητές υπερέβησαν κατά πολύ τον χρόνο. Άρα, κυρίες Κουτσούκο, όταν εύχεστε καλύτερη οργάνωση, θα πρέπει να συνεννοηθείτε και με τους Βουλευτές του κόμματός σας και με τον Αρχηγό σας. Ο μεν κ. Λοβέρδος από τα δέκα λεπτά που εδικαιούτο μίλησε είκοσι ένα λεπτά και πενήντα δύο δευτερόλεπτα, ο δε κ. Βενιζέλος από τα δεκαπέντε λεπτά που εδικαιούτο μίλησε τριάντα λεπτά και τριάντα ένα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλευτής κ. Ευσταθία Γεωργοπούλου-Σαλτάρη ζητεί άδεια απουσίας στο εξωτερικό, για το διάστημα από 18-4-2015 έως 23-4-2015, για οικογενειακούς λόγους. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Στο σημείο αυτό, με τη συναίνεση του Σώματος, κηρύσσω την ολοκλήρωση της συζήτησης επί της προτάσεως για σύσταση εξεταστικής επιτροπής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συναινείτε να διακόψουμε για την ονομαστική ψηφοφορία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ολοκληρώθηκε, λοιπόν, η συζήτηση επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνταγματικού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και εκατόν σαράντα οκτώ Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και δώδεκα Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των μνημονίων».

Θα ακολουθήσει ονομαστική ψηφοφορία, που θα διεξαχθεί

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής ψηφίζουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής ψηφίζουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ».

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι στο Προεδρείο έχουν περιέλθει, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, επιστολές συναδέλφων Βουλευτών που βρίσκονται στο εξωτερικό σε αποστολή της Βουλής, με τις οποίες μάς γνωστοποιούν την ψήφο τους. Αυτές οι ψήφοι συνυπολογίζονται στην καταμέτρηση που θα ακολουθήσει.

Καλούνται οι επί του καταλόγου συνάδελφοι, η Γραμματέας της Βουλής κ. Παναγιώτα Δριτσέλη από τον ΣΥΡΙΖΑ και ο Γραμματέας της Βουλής κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης από τη Νέα Δημοκρατία.

Πριν αρχίσει η ονομαστική ψηφοφορία, διακόπτουμε, όπως

προβλέπει ο Κανονισμός, για δέκα (10') λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Προτείνω να ξεκινήσουμε την ανάγνωση του καταλόγου. Κάναμε διακοπή πεντέμισι λεπτά και όχι δέκα, αλλά τουλάχιστον δεν κάναμε την εικονική διακοπή του Προέδρου που υποκρίνεται ότι αλλάζει θέση όπως γινόταν στην προηγούμενη περίοδο.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Υπάρχει κάποιος ή κάποια συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του ή το όνομά της; Κανείς.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές έχουν ως εξής:

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1480
Ημερομ. 06.04.15

6 Απριλίου 2015

Προς την Αξιότιμη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε Κυβερνητική αποστολή στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και 148 Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και 12 Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των Μνημονίων», ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με τιμή

Γιάννης Βαρουφάκης

Βουλευτής Β' Αθήνας

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1486
Ημερομ. 06/04/2015

Αθήνα, 6 Απριλίου 2015

Κυρία

Ζωή Κωνσταντοπούλου

Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων

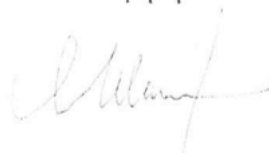
Ενταύθα

Κυρία Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Τυφλίδα), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 06 Απριλίου 2015, κατά τη συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και 148 Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και 12 Βουλευτές του κόμματός του, για **σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των Μνημονίων».**

Ψηφίζω ΟΧΙ.

Με εκτίμηση

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1479
Ημερομ. 06.04.15

6 Απριλίου 2015

Προς την Αξιότιμη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και 148 Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και 12 Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των Μνημονίων». ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με τιμή

Ιωάννης Αμανατίδης

Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

>>

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ ξανά, όταν αποστέλλονται επιστολές από το εξωτερικό με την επίσκληση συμμετοχής σε αποστολή στο εξωτερικό, να μην αναγράφεται ως τόπος αποστολής η Αθήνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές κύριοι Χρήστος Καραγιαννίδης και Κωνσταντίνος Ζουράρις δεν θα παρευρεθούν στη σημερινή ονο-

μαστική ψηφοφορία και μας γνωρίζουν με επιστολή τους πως, αν ήταν παρόντες, θα ψήφιζαν «ΝΑΙ».

Οι επιστολές αυτές, οι οποίες εκφράζουν πρόθεση ψήφου, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, αλλά δεν συνυπολογίζονται στην καταμέτρηση των ψήφων.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές έχουν ως εξής:

44

6 Απριλίου 2015

Προς την Αξιότιμη

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣΑριθμ. Πρωτ.: 1485
Ημερομ. 06/04/2015

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία λόγω ασθένειας.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και 148 Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και 12 Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των Μνημονίων, θα ψήφιζα ΝΑΙ.

Με τιμή

Καραγιαννίδης Χρήστος

Βουλευτής Δράμας

6. Apr. 2015 13:10

Sgourou Maria 2310265370

No. 2982 P. 1

Μεγάλη Δευτέρα, 6 Απριλίου 2015

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1471

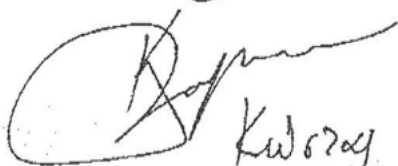
Ημερομ. 06/04/2015

Κυρία Πρόεδρε,

της Βουλής των Ελλήνων και Ελλήνων,

Ευρισκόμενος στην Θεσσαλονίκη, αδυνατώ να
προβιδω στην σημερινή συνεδρία, αδελφών.Παρών, δι' εγχείρις υπέρ της συζήτησης
ως προταθείσων εισηγήσεων.

Ευπαιθέστατα

Κώστας Γ. Ζουράρης
Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ την κυρία και τον κύριο ψηφοδέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της

διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 250 Βουλευτές.

Υπέρ της προτάσεως, δηλαδή «ΝΑΙ», εψήφισαν 156 Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα)

Κατά της προτάσεως, δηλαδή «ΟΧΙ», εψήφισαν 72 Βουλευτές.

Ψήφισαν «ΠΑΡΩΝ» 22 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

Συζήτηση και λήψη απόφασης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κανονισμού της Βουλής για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλη ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των Μνημονίων». (ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ)

ΕΔΡΕΣ 300
Εκτύπωση 18/2/2015

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
(ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ Δευτέρα 6 Απριλίου 2015

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
(Έδρες 12)

	N	O
1. Τσουκαλάς Κωνσταντίνος	X	
2. Αντωνοπούλου Ουρανία	X	
3. Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)	X	
4. Κυρίτση Αγγελα	X	
5. Τόσκα Νικόλαος	X	
6. Φορτσάκης Θεόδωρος		X
7. Σταμάτης Δημήτριος		X
8. Κεραμέως Νίκη		X
9. Οικονόμου Βασίλειος		X
10. Παππάς Χρήστος		
11. Καρκατσούλης Παναγιώτης		
12. Παπαρήγα Αλεξάνδρα		

Α΄ ΑΘΗΝΩΝ
(Δήμος Αθηναίων)
(Έδρες 14)

1. Τσίπρας Αλέξιος	X	
2. Κωνσταντοπούλου Ζωή	X	
3. Σακελλαρίδης Γαβριήλ	X	
4. Βούτσης Νικόλαος	X	
5. Φίλης Νικόλαος	X	
6. Κεφαλογιάννη Όλγα		X
7. Κικίλιας Βασίλειος		X
8. Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		
9. Κακλαμάνης Νικήτας		X
10. Μιχαολιάκος Νικόλαος		
11. Λυκούδης Σπυρίδων		
12. Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	X	
13. Κουντουρά Έλενα		
14. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος		X

Β΄ ΑΘΗΝΩΝ
(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Αθηναίων)
(Έδρες 44)

1. Βαρουφάκης Ιωάννης	X	
2. Δραγασάκης Ιωάννης	X	
3. Κουρουμπλής Παναγιώτης	X	
4. Βαλαβάνη Όλγα - Νάντια	X	
5. Στρατούλης Δημήτριος	X	
6. Χουντής Νικόλαος	X	
7. Παππάς Νικόλαος	X	
8. Τσακαλώτος Ευκλείδης	X	
9. Δημαράς Γεώργιος	X	
10. Μπαλάφας Ιωάννης	X	
11. Ξυδάκης Νικόλαος	X	
12. Φωτίου Θεανώ	X	
13. Κατριβάνου Βασιλική	X	
14. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)	X	
15. Βίτσας Δημήτριος	X	
16. Αυλωνίτου Ελένη	X	
17. Καββαδία Ιωαννέτα (Αννέτα)	X	
18. Παναγιώτης Ευστάθιος	X	
19. Ήσυχος Κωνσταντίνος - Ηρακλής	X	
20. Δένδιας Νικόλαος - Γεώργιος	X	

Σύνολο 29 8

	N	O
21. Μητσοτάκης Κυριάκος		X
22. Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις		X
23. Χατζηδόκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		X
24. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		
25. Μείμαρκης Ευάγγελος - Βασίλειος		X
26. Κουμουτσάκος Γεώργιος		X
27. Καραμανλή Άννα		X
28. Βούλτεψη Σοφία		X
29. Ασημακοπούλου Άννα - Μισέλ		X
30. Γιακουμάτος Γεράσιμος		X
31. Γερμενής Γεώργιος		
32. Παναγιώταρος Ηλίας		
33. Ζαρούλια Ελένη		
34. Ψαριανός Γρηγόριος		
35. Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης)		
36. Αμυράς Γεώργιος		
37. Λυμπεράκη Αντιγόνη		
38. Κουτσούμπας Δημήτριος		
39. Παφίλης Αθανάσιος		
40. Κασιώτης Χρήστος		
41. Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	X	
42. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος		
43. Γενηματά Φωτεινή (Φώφη)		X
44. Λοβέρδος Ανδρέας		X

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
(Έδρες 7)

1. Βαρεμένος Γεώργιος	X	
2. Τριανταφύλλου Μαρία	X	
3. Σαλμάς Μάριος		
4. Καραγκούνης Κωνσταντίνος		
5. Μπαρμπάρους Κωνσταντίνος		
6. Μωραΐτης Νικόλαος		
7. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος		X

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
(Έδρες 3)

1. Κοδέλας Δημήτριος	X	
2. Ανδριανός Ιωάννης		X
3. Γαλέος Γεώργιος		

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
(Έδρες 3)

1. Ζαχαριάς Κωνσταντίνος	X	
2. Βλάχης Κωνσταντίνος		X
3. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσεύς		X

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ
(Έδρες 3)

1. Γεροβασίλη Όλγα	X	
2. Τσίρκας Βασίλειος	X	
3. Στύλιος Γεώργιος		X

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
(Πρώην υπόλοιπο Αττικής)
(Έδρες 15)

1. Μητρόπουλος Αλέξιος	X	
2. Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)	X	
3. Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)	X	

Σύνολο 10 16

2. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

	N	O
4. Πάντζας Γεώργιος	X	
5. Δέδες Ιωάννης	X	
6. Σωτηρίου Ελένη	X	
7. Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		X
8. Μαρτίνου Γεωργία		X
9. Βλάχος Γεώργιος		X
10. Μπούρας Αθανάσιος		X
11. Κασιδιάρης Ηλίας		
12. Μαυρωτάς Γεώργιος		
13. Γκιόκας Ιωάννης		
14. Χαϊκάλης Παύλος		
15. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)		X

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

(Έδρες 8)

	N	O
1. Χατζηλάμπρου Βασίλειος	X	
2. Κανελλοπούλου Μαρία	X	
3. Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)	X	
4. Κατσανιώτης Ανδρέας		X
5. Αρβανίτης - Αβράμης Μιχαήλ		
6. Φωτήλας Ιάσων		
7. Καραθανασόπουλος Νικόλαος	X	
8. Νικολόπουλος Νικόλαος	X	

ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Σταθάς Ιωάννης	X	
2. Σκούμας Αθανάσιος	X	
3. Μπασιάκος Ευάγγελος		X

ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Κοψαχειλής Τιμολέων		X

ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Καραγιαννίδης Χρήστος		
2. Κυριαζίδης Δημήτριος		X
3. Χαράκιδης Κυριάκος		X

ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

(Έδρες 5)

	N	O
1. Σαντορινιός Νεκτάριος	X	
2. Γάκης Δημήτριος	X	
3. Καματερός Ηλίας	X	
4. Κόνσολας Εμμανουήλ (Μάνος)		X
5. Κρεμαστινός Δημήτριος		X

ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Καΐσας Γεώργιος	X	
2. Γκαρά Αναστασία (Νατάσα)	X	
3. Ρίζος Δημήτριος	X	
4. Δημοσχάκης Αναστάσιος (Τάσος)		X

ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

(Έδρες 6)

	N	O
1. Αποστόλου Ευάγγελος	X	
2. Ακριώτης Γεώργιος	X	
3. Κεδικόγλου Συμεών (Σίμος)		X
4. Μίχος Νικόλαος		
5. Μαρίνος Γεώργιος		
6. Μαυραγάνης Νικόλαος	X	

ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Κώτσιας Θωμάς	X	

ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Κοντονής Χαράλαμπος - Σταύρος	X	

ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ

(Έδρες 5)

	N	O
1. Γεωργοπούλου - Σαλτάρη Ευσταθία (Έφη)	X	
2. Μπαξεβανάκης Δημήτριος	X	
3. Μπάλαουρας Γεράσιμος	X	
4. Τζαβάρας Κωνσταντίνος		X
5. Κουτσούκος Γιάννης		X

ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Λαπαβίτσας Κωνσταντίνος	X	
2. Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)	X	
3. Ουρσουζίδης Γεώργιος	X	
4. Βεσυρόπουλος Απόστολος		X

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

(Έδρες 8)

	N	O
1. Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	X	
2. Βαρδάκης Σωκράτης	X	
3. Κριτωτάκης Μιχαήλ	X	
4. Αυγενάκης Ελευθέριος		X
5. Δανέλλης Σπυρίδων		
6. Συντυχάκης Εμμανουήλ		
7. Δαμαβολίτης Κωστής (Κωνσταντίνος)	X	
8. Κεγκέρογλου Βασίλειος		X

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Κάτσης Μάριος	X	
2. Γιόγιακας Βασίλειος		X

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Πρώην Δήμος Θεσσαλονίκης)

(Έδρες 16)

	N	O
1. Αμανατίδης Ιωάννης	X	
2. Χαράλαμπίδου Δέσποινα	X	
3. Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	X	
4. Μηταφίδης Τριαντάφυλλος	X	
5. Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος (Αλέκος)	X	
6. Τεκτονίδου Κυριακή (Βούλα)	X	
7. Γαϊτάνη Ιωάννα	X	
8. Καραμανλής Κωνσταντίνος		
9. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος		
10. Καλαφάτης Σταύρος		X
11. Ράπτη Ελένη		
12. Γρέγος Αντώνιος		
13. Ταχιάου Χριστίνα		
14. Βαρδαλής Αθανάσιος		
15. Ζουράρης Κωνσταντίνος		
16. Βενιζέλος Ευάγγελος		

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Υπόλοιπο Ν. Θεσσαλονίκης)

(Έδρες 9)

	N	O
1. Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	X	
2. Φάμελλος Σωκράτης	X	
3. Καραούλου Θεόδωρος		
4. Αναστασιάδης Σάββας		
5. Γραικός Φώτιος		
6. Μάρκου Αικατερίνη		
7. Γερασιμίδου Ελένη		
8. Ξουλίδου Σταυρούλα		
9. Αρβανιτίδης Γεώργιος		X

3. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
(Έδρες 5)

1. Μαντάς Χρήστος	N	O
2. Στέφος Ιωάννης	X	
3. Τζούφη Μερόπη	X	
4. Καραγιάννης Ιωάννης	X	
5. Τασούλας Κωνσταντίνος		X

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ
(Έδρες 4)

1. Εμμανουηλίδης Δημήτριος	X	
2. Ιωαννίδης Ηλίας	X	
3. Τσανάκα Αλεξάνδρα	X	
4. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		X

ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
(Έδρες 4)

1. Μιχαλάκης Νικόλαος	X	
2. Λάππας Σπυρίδωνας	X	
3. Κατσαβριά - Σιωροπούλου Χρυσούλα	X	
4. Τσιάρας Κωνσταντίνος		X

ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
(Έδρες 2)

1. Διαμαντόπουλος Ευάγγελος	X	
2. Αντωνίου Μαρία		X

ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
(Έδρες 3)

1. Σαμοίλης Στέφανος	X	
2. Βάκη Φωτεινή	X	
3. Γκίκας Στέφανος		X

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
(Έδρα 1)

1. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη	X	
-------------------------	---	--

ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ
(Έδρες 3)

1. Παραστατίδης Θεόδωρος	X	
2. Γεωργαντάς Γεώργιος		X
3. Χατζησάββας Χρήστος		X

ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ
(Έδρες 5)

1. Μακρή Ραχήλ	X	
2. Ουζουνίδου Ευγενία	X	
3. Δημητριάδης Δημήτριος	X	
4. Κασαπίδης Γεώργιος		X
5. Κάτσανας Χαρίσιος	X	

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
(Έδρες 4)

1. Θελερίτη Μαρία	X	
2. Ψυχγιός Γεώργιος	X	
3. Κουρεμπές Θεοφάνης (Φάνης)	X	
4. Δήμας Χρήστος		X

ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
(Έδρες 4)

1. Συρμαλένιος Νικόλαος	X	
2. Συρίγος Αντώνιος	X	
3. Μανιός Νικόλαος	X	
4. Βρούτσης Ιωάννης		X

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
(Έδρες 3)

1. Αραχωβίτης Σταύρος	N	O
2. Δαβάκης Αθανάσιος	X	
3. Γρηγοράκος Λεωνίδας		X

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ
(Έδρες 8)

1. Βαγενά Άννα	X	
2. Διώτη Ηρώ	X	
3. Χαρακόπουλος Μάξιμος		X
4. Κέλλας Χρήστος	X	
5. Σβερώνη - Χονδρονάσιου Δέσποινα	X	
6. Μπαργιώτας Κωνσταντίνος		X
7. Λαμπρούλης Γεώργιος	X	
8. Κόκκαλης Βασίλειος		X

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
(Έδρες 2)

1. Δερμιτζάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	X	
2. Πλακιωτάκης Ιωάννης		X

ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
(Έδρες 3)

1. Ζερδελής Ιωάννης	X	
2. Αθανασίου Χαράλαμπος		X
3. Τάσος Σταύρος	X	

ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
(Έδρα 1)

1. Γρηγόρης Σταύρος	X	
---------------------	---	--

ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
(Έδρες 6)

1. Μεικόπουλος Αλέξανδρος	X	
2. Τζήκα - Κωστοπούλου Δανάη	X	
3. Δελμηήτρος Κωνσταντίνος	X	
4. Παπανάσιου Αικατερίνη	X	
5. Μπαλλής Συμεών	X	
6. Μπουκώρος Χρήστος		X

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
(Έδρες 5)

1. Πετράκος Αθανάσιος	X	
2. Κοζομπόλη - Αμανατίδη Παναγιώτα	X	
3. Ψαρρέα Ελένη	X	
4. Κωνσταντίνεας Πέτρος	X	
5. Σαμαράς Αντώνιος	X	

ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ
(Έδρες 3)

1. Ζεϊμπέκ Χουσεϊν	X	
2. Γιαννακίδης Ευστάθιος	X	
3. Κοντός Αλέξανδρος		X

Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Δήμος Πειραιώς, μετά των Δήμων Αιγίνης, Κυθήρων, Μεθάνων, Πόρου, Σπετσών, Τροιζήνος, Ύδρας και των Κοινοτήτων Αγκιστριού και Αντικυθήρων)

(Έδρες 6)

1. Δρίτσας Θεόδωρος	X	
2. Σταματάκη Ελένη	X	
3. Λεουτσάκος Ευστάθιος (Στάθης)	X	
4. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος		X
5. Κούζηλος Νικόλαος	X	
6. Αντωνάκου Σταυρούλα		X

Σ

Σύνολο

25 8

4. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Πειραιώς μετά της νήσου Σαλαμίνας)
(Έδρες 8)

	N	O
1. Λαφαζάνης Παναγιώτης	X	
2. Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)	X	
3. Καρακώστα Ευαγγελία (Εύη)	X	
4. Τραγάκης Ιωάννης		
5. Λαγός Ιωάννης		
6. Ορφανός Νικόλαος		
7. Μανωλάκου Διαμάντω		
8. Καμμένος Δημήτριος	X	

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Τζάκρη Θεοδώρα	X	
2. Σηφάκης Ιωάννης	X	
3. Σμίας Χρήστος	X	
4. Καρασμάνης Γεώργιος		X

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Ζάννας Ζήσης	X	
2. Σκούφα Ελισσάβετ (Μπέττυ)	X	
3. Τζαμακλής Χαρίλαος	X	
4. Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		X

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Μπάρκας Κωνσταντίνος	X	
2. Γιαννάκης Στέργιος		X

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Ξανθός Ανδρέας	X	
2. Κεφαλογιάννης Ιωάννης		X

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Μουσταφά Μουσταφά	X	
2. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν	X	
3. Στυλιανίδης Ευριπίδης		X

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Σεβαστάκης Δημήτριος	X	

Σύνολο

15 5

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

» »

» »

» »

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

(Έδρες 6)

	N	O
1. Σταμπουλή Αφροδίτη	X	
2. Καραμανλής Κωνσταντίνος		X
3. Αραμπατζή Φωτεινή		X
4. Ματθαϊόπουλος Αρτέμιος	X	
5. Χατζηδημητρίου Αλέξανδρος		
6. Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία	X	

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Παπαδόπουλος Αθανάσιος (Σάκης)	X	
2. Δριτσέλη Παναγιώτα	X	
3. Σιμορέλης Χρήστος	X	
4. Σκρέκας Κωνσταντίνος		X

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

(Έδρες 5)

	N	O
1. Κυριακάκης Βασίλειος	X	
2. Καραναστάσης Απόστολος	X	
3. Βέττας Δημήτριος	X	
4. Λέβα Βασιλική	X	
5. Σταϊκούρας Χρήστος		X

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Σέλτσας Κωνσταντίνος	X	
2. Αντωνιάδης Ιωάννης		

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Κωστοπαναγιώτου Ηλίας	X	

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Ιγγλέζη Αικατερίνη	X	
2. Βαγιωνάς Γεώργιος		X
3. Δριβελέγκας Ιωάννης		X

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Σταθάκης Γεώργιος	X	
2. Πολάκης Παύλος	X	
3. Βαγιωνάκη Ευαγγελία (Βάλια)	X	
4. Θεοδωράκης Σταύρος		X

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Μιχαηλίδης Ανδρέας	X	
2. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)		X

Σύνολο

16 7

156 ΝΑΙ.....

78 ΟΧΙ.....

92 Λευκών.....

Παρόντων.....

250.....

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Συνεπώς η πρόταση που κατέθεσαν ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας και εκατόν σαράντα οκτώ Βουλευτές του κόμματός του και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτης (Πάνος) Καμμένος και δώδεκα Βουλευτές του κόμματός του, για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, «για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και την υλοποίηση των μνημονίων» έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Μη φύγετε, γιατί πρέπει να αποφασίσουμε για τη σύνθεση και για την προθεσμία.

Η πρότασή μου είναι, σύμφωνα και με τη μέθοδο που έχουμε ακολουθήσει για όλες τις επιτροπές της Βουλής, να αποτελείται η επιτροπή αυτή από δεκαεπτά μέλη με εκπροσώπηση, κατά αναλογία της δύναμής τους, όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και με εξασφάλιση ότι θα υπάρχει ένας, τουλάχιστον, Βουλευτής από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα. Με αυτό τον τρόπο έχουμε συγκροτήσει την Επιτροπή των ΔΕΚΟ, την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, την Επιτροπή Ισότητας και ούτω καθεξής.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το Σώμα συμφωνεί ομόφωνα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και με αναπληρωματικούς, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Αυτό γίνεται ad hoc. Είναι αυτονόητο ότι μπορούν να αναπληρώνονται τα μέλη με τη διαδικασία που προβλέπεται για τις επιτροπές.

Επίσης, προτείνω η προθεσμία για την ολοκλήρωση των εργα-

σιών της επιτροπής και την υποβολή του πορίσματός της, με δεδομένο το αντικείμενο, που είναι πολύ σοβαρό, να είναι τουλάχιστον μέχρι τις 6 Οκτωβρίου του 2015, δηλαδή για ένα εξάμηνο.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το Σώμα συμφωνεί.

Αυτή προθεσμία μπορεί να ζητηθεί να παραταθεί, εάν χρειαστεί. Εάν πάλι δεν χρειαστεί, μπορεί και νωρίτερα να υποβληθεί το πόρισμα. Κατά την κρίση της Προέδρου, χρειάζεται, τουλάχιστον, εξάμηνο για να γίνουν οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το Σώμα παρέσχε ομοφώνως τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της προτάσεως για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για την υπαγωγή της Ελλάδας στο καθεστώς των μνημονίων και της επιτήρησης και για κάθε άλλο ζήτημα που σχετίζεται με την εφαρμογή και υλοποίηση των μνημονίων.

Εύχομαι καλό Πάσχα σε όλους συναδέλφους δεν είναι μέλη Κοινοβουλευτικών Επιτροπών.

Η Ολομέλεια θα συνεδριάσει ξανά μετά το Πάσχα.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 3.00' λύεται η συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ